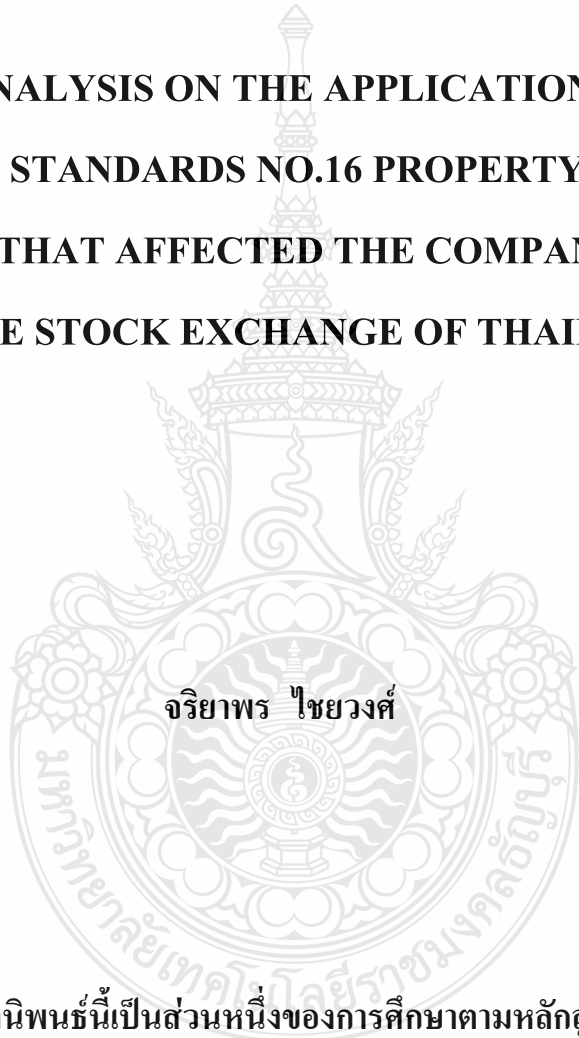

การวิเคราะห์ผลการประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคาร
และอุปกรณ์ที่มีต่อบริษัทจดทะเบียนธุรกิจในตลาดหลักทรัพย์
แห่งประเทศไทย

RESULT ANALYSIS ON THE APPLICATION OF THAI
ACCOUNTING STANDARDS NO.16 PROPERTY, PLANT AND
EQUIPMENT THAT AFFECTED THE COMPANIES LISTED
ON THE STOCK EXCHANGE OF THAILAND

จรรยาพร ไชยวงศ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิชาเอกการบัญชี

คณะบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปีการศึกษา 2556

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

การวิเคราะห์ผลการประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคาร
และอุปกรณ์ที่มีต่อบริษัทจดทะเบียนธุรกิจในตลาดหลักทรัพย์
แห่งประเทศไทย

จรรยาพร ไชยวงศ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิชาเอกการบัญชี
คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ปีการศึกษา 2556
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การวิเคราะห์ผลการประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ที่มีต่อบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
Result Analysis on the Application of Thai Accounting Standards No.16 Property, Plant and Equipment that Affected the Companies Listed on the Stock Exchange of Thailand

ชื่อ - นามสกุล

นางสาวจริยาพร ไชยวงศ์

วิชาเอก

การบัญชี

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์วันชัย ประเสริฐศรี, Ph.D.

ปีการศึกษา

2556

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์พนารัตน์ ปานมณี, Ph.D.)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์อุษาพร เสวกวิ, กศ.ด.)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์อภิรดา สุทธิสานนท์, บธ.ม.)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วันชัย ประเสริฐศรี, Ph.D.)

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี อนุมัติวิทยานิพนธ์ฉบับนี้
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบริหารธุรกิจ

..... คณบดีคณะบริหารธุรกิจ
(รองศาสตราจารย์ชนงกรณ์ กุณฺทลบุตร, D.B.A.)

วันที่ 13 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2557

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การวิเคราะห์ผลการประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ที่มีต่อบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
ชื่อ-นามสกุล	นางสาวจริยาพร ไชยวงศ์
วิชาเอก	การบัญชี
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์วันชัย ประเสริฐศรี, Ph.D.
ปีการศึกษา	2556

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจของผู้ทำบัญชีสินทรัพย์วิเคราะห์ผลกระทบปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยส่วนกิจการ ที่มีต่อการประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) (TAS16) และวิเคราะห์เปรียบเทียบผลกระทบต่อผลการดำเนินงานทางการเงินก่อนและหลังการประยุกต์ใช้ TAS16 ของกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรมที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ พนักงานบัญชีของกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรมที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 67 บริษัท เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม และใช้อัตราส่วนทางการเงินในการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลกระทบทางการเงินก่อนและหลังการประยุกต์ใช้ TAS16 ตั้งแต่ปี 2552-2555 สถิติที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ Independent Samples t-test, One-way ANOVA, Least Significant Difference, Pearson Simple Correlation และ Paired Sample t-test ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ ความเข้าใจในการเปลี่ยนแปลง TAS16 ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ประเภทธุรกิจ จำนวนพนักงาน ระยะเวลาการจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ และประสบการณ์การทำงานที่แตกต่างกัน มีผลกระทบต่อการใช้ TAS16 ต่างกัน ผลกระทบจากการประยุกต์ใช้ TAS16 ในการปฏิบัติงาน โดยภาพรวมพบว่า มีผลกระทบอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้ ส่วนการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลกระทบทางการเงินก่อนและหลังการประยุกต์ใช้ TAS16 ตั้งแต่ปี 2552-2555 พบว่า สินทรัพย์รวม ปี 2552-2553 ก่อนและหลังการประยุกต์ใช้ TAS16 ของกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรมที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: ผลการประยุกต์ใช้ ผลกระทบ มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16

Thesis Title	Result Analysis on the Application of Thai Accounting Standards No.16 Property, Plant and Equipment that Affected the Companies Listed on the Stock Exchange of Thailand
Name-Surname	Miss Jariyaporn Chaiwong
Major Subject	Accounting
Thesis Advisor	Assistant Professor Wanchai Prasertsri, Ph.D.
Academic Year	2013

ABSTRACT

The research was carried out to examine the level of knowledge and understanding of the asset accountants, to analyze the impact on individual and business factors that affected the application of Thai Accounting Standards No.16 Property, Plant and Equipment (Revised B.E. 2552) (TAS 16), and to make a comparative analysis on the financial performance impact of the industrial group listed on the Stock Exchange of Thailand before and after the application of TAS16.

The sample used in the research comprised the accountants of 67 companies industrial group listed on the Stock Exchange of Thailand. The data were collected through the application of questionnaire, as well as the financial ratio was used to make a comparative analysis on the financial impact before and after the application of TAS16 during B.E. 2552-2555. The data were analyzed applying descriptive statistics consisting of Frequency, Percentage, Mean, and Standard Deviation, together with inferential statistics which included Independent Samples t-test, One-way ANOVA, Least Significant Difference, Pearson Simple Correlation, and Paired Sample t-test at a significance level of 0.05.

The results of research revealed that the respondents had overall knowledge and understanding in the alteration of TAS16 at a moderate level. The differences in the type of business, number of employees, length of time for listing on the stock exchange, and work experience had effects on the differences in the application of TAS16. The overall impact on the application of TAS16 at work was found at a high level, especially in the aspect of measurement after recognition. The results of the comparative analysis on the impact on financial before and after the application of TAS16 during B.E. 2552-2555 demonstrated that there were differences in the total assets in B.E. 2552-2553 before and after the application of TAS16 of the industrial group listed on the Stock Exchange of Thailand at 0.05 level of significance.

Keywords: results of application, impact, Thai Accounting Standards No.16

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย ประเสริฐศรี อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ได้ให้คำปรึกษา ให้ความรู้และช่วยแนะนำ อันเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาเป็นอย่างยิ่ง จึงกราบขอขอบคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.พนารัตน์ ปานมณี ประธานกรรมการที่ได้กรุณาสละเวลาเป็นประธานกรรมการสอบในครั้งนี้ ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.อุษาพร เสวกวิ ได้กรุณาสละเวลาให้คำปรึกษาชี้แนะแนวทางด้านสถิติและยังกรุณาสละเวลาเป็นกรรมการในการสอบครั้งนี้ ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ อภิรดา สุทธิสานนท์ ได้กรุณาสละเวลาให้คำปรึกษาชี้แนะแนวทางและยังกรุณาสละเวลาเป็นกรรมการในการสอบครั้งนี้ ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์สุภาพร ทินประภา ที่ได้กรุณาสละเวลาให้คำปรึกษาที่ให้คำแนะนำเรื่องการหาค่า SPSS และค่าสถิติ พร้อมทั้งชี้แนะแนวทางให้คำแนะนำข้อคิดเห็นต่าง ๆ พร้อมกับให้กำลังใจด้วยดีเสมอมา และขอกราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ ผศ.กฤษณา คำพิทักษ์ ผศ.ดร.วชิระ บุญยเนตรและผศ.มาลี จตุรัส ที่สละเวลาให้ข้อมูล และคณาจารย์ทุกท่านของคณะบริหารธุรกิจมหาวิทาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้เพิ่มเติมให้แก่ผู้วิจัย

ตลอดระยะเวลาในการจัดทำผู้วิจัยยังได้รับการช่วยเหลือและกำลังใจจากครอบครัวด้วยดีเสมอมา ขอขอบคุณ พี่ เพื่อนและน้อง ๆ นักศึกษาปริญญาโท ACY 54 ทุกคน ที่คอยให้คำปรึกษาและที่คอยให้กำลังใจ ตลอดจนบุคคลที่ผู้วิจัยไม่สามารถกล่าวชื่อนามได้หมดในที่นี้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาและความปรารถนาดีของทุกท่านเป็นอย่างยิ่ง จึงกราบขอขอบคุณและขอบคุณไว้ในโอกาสนี้

คุณค่าและประโยชน์อันเกิดจากงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบบูชาพระคุณบิดา มารดาและครอบครัว ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่านที่มีส่วนร่วมในการช่วยเหลือ และขอน้อมบูชาท่านบูรพาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้ด้วยความรักและเมตตาความดีของวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ ได้สำเร็จ ลุล่วงด้วยดีจึงขอกราบขอบพระคุณและขอบคุณไว้ในโอกาสนี้ หากมีข้อผิดพลาดประการใด ผู้วิจัยขอน้อมรับไว้แต่เพียงผู้เดียว

จริยาพร ไชยวงศ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(3)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(4)
กิตติกรรมประกาศ	(5)
สารบัญ	(6)
สารบัญตาราง	(8)
สารบัญภาพ	(14)
บทที่ 1 บทนำ	15
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	15
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	17
1.3 สมมุติฐานการวิจัย	18
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	18
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ	20
1.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย	21
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	22
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	22
2.1 ความสำคัญของมาตรฐานการบัญชี	22
2.2 ส่วนสำคัญจากการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16	24
2.3 แนวคิดการรับรู้รายการของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์	29
2.4 แนวคิดของการวัดมูลค่าที่ดิน อาคารและอุปกรณ์	34
2.5 แนวคิดการตัดรายการ	35
2.6 แนวคิดของค่าเสื่อมราคา	35
2.7 แนวคิดการเปิดเผยข้อมูล	37
2.8 มาตรฐานรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS)	38
2.9 การวิเคราะห์งบการเงิน	39
2.10 สรุปลักษณะเกี่ยวกับ ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์	41
2.11 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	42

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	46
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	46
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	48
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	50
3.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์.....	53
4.1 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	53
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	139
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	139
5.2 การอภิปรายผลการวิจัย.....	151
5.3 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย.....	155
5.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในอนาคต.....	156
บรรณานุกรม	157
ภาคผนวก	160
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม.....	161
ภาคผนวก ข การทดสอบ 20 บริษัท.....	174
ภาคผนวก ค สรุปการประยุกต์ของมาตรฐานการบัญชีเรื่อง ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์จากฉบับที่ 32 (เดิม) กับมาตรฐานการบัญชีฉบับปัจจุบัน.....	180
ภาคผนวก ง แนวทางปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552).....	185
ภาคผนวก จ อัตราส่วนทางการเงิน.....	208
ภาคผนวก ฉ คำว่าวัดผล.....	218
ประวัติผู้เขียน	257

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของบริษัท.....	47
ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ.....	54
ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา.....	54
ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประสบการณ์ ทำงานด้านบัญชี	54
ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตำแหน่งงาน	55
ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการส่งเสริมความรู้ การรับทราบมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552).....	55
ตารางที่ 4.6 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทธุรกิจ.....	56
ตารางที่ 4.7 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามมูลค่าตามบัญชีของ ที่ดินอาคารและอุปกรณ์.....	56
ตารางที่ 4.8 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนพนักงานบัญชี.....	57
ตารางที่ 4.9 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการเป็นบริษัท จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์.....	57
ตารางที่ 4.10 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามมูลค่า ตามระยะเวลาการจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์.....	58
ตารางที่ 4.11 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม ผู้กำหนดอายุการใช้งานของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์.....	58
ตารางที่ 4.12 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามวิธี การคิดค่าเสื่อมราคาในปัจจุบัน.....	58
ตารางที่ 4.13 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ การใช้งานคงเหลือเฉลี่ยของอาคารและอุปกรณ์.....	59
ตารางที่ 4.14 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความรู้ในการเปลี่ยนแปลง ของมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ปรับปรุง (2552) ของนักบัญชี.....	59

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.15 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัญหาการประยุกต์ใช้ มาตรฐานในการปฏิบัติงาน	61
ตารางที่ 4.16 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัญหาการประยุกต์ ใช้มาตรฐานในการปฏิบัติงานด้านการรับรู้อย่างรวดเร็ว	62
ตารางที่ 4.17 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัญหาการประยุกต์ ใช้มาตรฐานในการปฏิบัติงานด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้อย่างรวดเร็ว	63
ตารางที่ 4.18 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัญหา การประยุกต์ใช้มาตรฐานในการปฏิบัติงานด้านการวัดมูลค่าภายหลัง การรับรู้อย่างรวดเร็ว	64
ตารางที่ 4.19 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัญหาการประยุกต์ใช้ มาตรฐานในการปฏิบัติงานด้านค่าเสื่อมราคา	66
ตารางที่ 4.20 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัญหาการประยุกต์ใช้ มาตรฐานในการปฏิบัติงานด้านการตัดรายการ	67
ตารางที่ 4.21 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัญหาการประยุกต์ใช้ มาตรฐานในการปฏิบัติงานด้านการเปิดเผยข้อมูล	68
ตารางที่ 4.22 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัญหาการประยุกต์ใช้ มาตรฐานในการปฏิบัติงานด้านอื่น ๆ	69
ตารางที่ 4.23 การเปรียบเทียบผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำแนกตามเพศ	71
ตารางที่ 4.24 การเปรียบเทียบผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำแนกตามระดับการศึกษา	73

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.25 การเปรียบเทียบผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำแนกตามประสบการณ์ทำงาน.....	76
ตารางที่ 4.26 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการรับรู้รายการ จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน.....	78
ตารางที่ 4.27 การเปรียบเทียบผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำแนกตามตำแหน่งงาน.....	80
ตารางที่ 4.28 การเปรียบเทียบผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำแนกตามประเภทธุรกิจ.....	85
ตารางที่ 4.29 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของการประยุกต์มาตรฐาน การบัญชี จำแนกตามประเภทธุรกิจ.....	88
ตารางที่ 4.30 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการรับรู้รายการ จำแนกตามประเภทธุรกิจ.....	89
ตารางที่ 4.31 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการเปิดเผยข้อมูล จำแนกตามประเภทธุรกิจ.....	91
ตารางที่ 4.32 การเปรียบเทียบผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาด หลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำแนกตามมูลค่าตามบัญชี.....	93
ตารางที่ 4.33 การเปรียบเทียบผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาด หลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำแนกตามจำนวนพนักงานบัญชี.....	97
ตารางที่ 4.34 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี จำแนกตามจำนวนพนักงานบัญชี.....	99

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.35 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการเปิดเผยข้อมูล จำแนกตามจำนวนพนักงานบัญชี.....	100
ตารางที่ 4.36 การเปรียบเทียบผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำแนกตามมูลค่าตามระยะเวลา การจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์.....	102
ตารางที่ 4.37 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของการประยุกต์มาตรฐาน การบัญชี จำแนกตามระยะเวลาการจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์.....	104
ตารางที่ 4.38 การเปรียบเทียบผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำแนกตามผู้กำหนดอายุการใช้งาน ของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์	106
ตารางที่ 4.39 การเปรียบเทียบผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำแนกตามอายุการใช้งานคงเหลือเฉลี่ย ของอาคารและอุปกรณ์	109
ตารางที่ 4.40 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐาน การบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552)	113
ตารางที่ 4.41 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐาน การบัญชีฉบับที่ 16 ของนักบัญชีกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชีด้าน การรับรู้รายการ	116
ตารางที่ 4.42 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐาน การบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการ	118

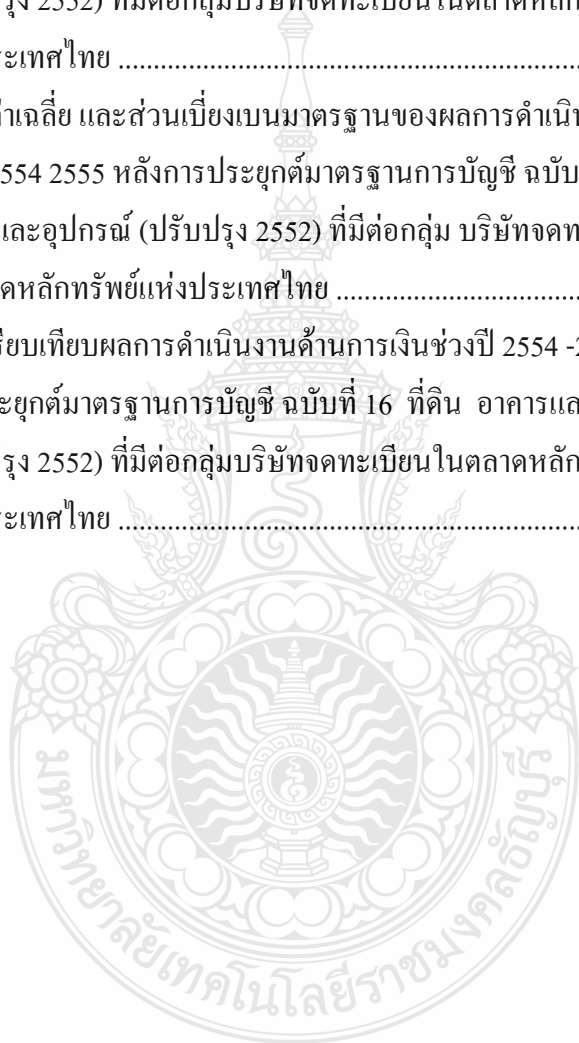
สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.43 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของ มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 ของนักบัญชีกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ	121
ตารางที่ 4.44 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีกับการประยุกต์มาตรฐาน การบัญชีด้านค่าเสื่อมราคา	123
ตารางที่ 4.45 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีกับการประยุกต์มาตรฐาน การบัญชีด้านการตัดรายการ	125
ตารางที่ 4.46 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีกับการประยุกต์มาตรฐาน การบัญชีด้านการเปิดเผยข้อมูล	127
ตารางที่ 4.47 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง ของมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 ของนักบัญชีกับการประยุกต์มาตรฐาน การบัญชีด้านอื่น ๆ	129
ตารางที่ 4.48 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการดำเนินงาน ด้านการเงินช่วงปี 2552 -2553 ก่อนการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัท จดทะเบียนในตลาด หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	133
ตารางที่ 4.49 การเปรียบเทียบผลการดำเนินงานด้านการเงินช่วงปี 2552 -2553 ก่อน การประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย	134

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 4.51	การเปรียบเทียบผลการดำเนินงานด้านการเงินช่วงปี 2553 -2554 หลังการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	136
ตารางที่ 4.52	แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการดำเนินงาน ด้านการเงิน ช่วงปี 2554 2555 หลังการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่ม บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	137
ตารางที่ 4.53	การเปรียบเทียบผลการดำเนินงานด้านการเงินช่วงปี 2554 -2555 หลังการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	138

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 4.1 อัตราการหมุนเวียนสินทรัพย์ระยะยาวแสดงในรูปแบบของกราฟ	131
ภาพที่ 4.2 อัตราการหมุนเวียนสินทรัพย์รวมแสดงในรูปแบบของกราฟ	132
ภาพที่ 4.3 ผลกระทบของค่าเสื่อมราคาและค่าใช้จ่ายตัดจำหน่ายที่มีกระแสเงินสด แสดงในรูปแบบของกราฟ	132

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โดยส่วนใหญ่แล้วการประกอบธุรกิจต่างๆ ไป ก็กิจการมักจะเป็นเจ้าของหรือมีสิทธิในการใช้ทรัพย์สินไม่หมุนเวียน (ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์) เพื่อใช้ในการดำเนินธุรกิจ ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์เป็นสินทรัพย์ที่มีขดคงเหลือเป็นสัดส่วนค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับสินทรัพย์รวมทั้งหมดที่กิจการมี กิจการใช้เงินลงทุนในสินทรัพย์ประเภทนี้สูง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ถ้ากิจการนั้นเป็นกิจการประเภทผู้ผลิตหรืออุตสาหกรรมหนัก เช่น ผลิตเหล็ก เงินลงทุนในสินทรัพย์กลุ่มนี้อาจมากกว่าครึ่งหนึ่งของสินทรัพย์ทั้งหมดของกิจการ การบันทึกบัญชีของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ค่อนข้างจะมีความยุ่งยากซับซ้อน เนื่องจากอายุการใช้งานที่ยาวนานของสินทรัพย์ ทำให้ระหว่างที่ใช้สินทรัพย์อยู่ อาจต้องมีการซ่อมแซม ต่อเติมหรือเปลี่ยนแทนชิ้นส่วนบางตัวของสินทรัพย์นั้น เห็นได้ว่าบัญชีที่ดิน อาคารและอุปกรณ์มีความสำคัญในการแสดงฐานะการเงินของกิจการ ส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานของกิจการ และเพื่อให้งบการเงินของบริษัทมีความน่าเชื่อถือ กิจการจึงจำเป็นต้องมีการบันทึกบัญชีเกี่ยวกับที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ตามแนวปฏิบัติของมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552)

คณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศได้มีการพัฒนามาตรฐานการบัญชีให้เหมาะสมกับสภาวะปัจจุบัน โดยการออกมาตรฐานใหม่ ๆ เพื่อเพิ่มศักยภาพของวิชาชีพบัญชี และในช่วงปี 2552 มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงมาตรฐานการบัญชีหลายฉบับที่สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์เป็นผู้กำหนดให้ใช้กับกิจการในประเทศไทย เป็นการปรับหลักการบัญชีของไทยให้เป็นสากลมากยิ่งขึ้นกว่าเดิม

การนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศมาถือปฏิบัติอย่างเต็มรูปแบบในประเทศไทย มีวัตถุประสงค์ก็เพื่อส่งเสริมและสร้างความเชื่อมั่นที่นักลงทุนทั่วโลกมีต่อตลาดทุนในประเทศไทยและจดทะเบียนในประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากการแสดงถึงการพัฒนาความสามารถของนักบัญชี และแสดงถึงการปฏิบัติงานอย่างมีคุณภาพของผู้ประกอบวิชาชีพว่าเป็นไปตามมาตรฐานที่ได้รับการยอมรับในระดับสากล นอกจากนี้ยังสามารถเปรียบเทียบกับงบการเงินของบริษัทจดทะเบียนในต่างประเทศได้ ซึ่งจะช่วยสร้างความมั่นใจแก่นักลงทุนทั้งในและต่างประเทศ และยิ่งในอีกไม่กี่ปีประเทศไทยก็จะเข้าสู่ AEC ดังนั้นยังต้องสร้างความมั่นใจในงบการเงินให้แก่นักลงทุนต่างชาติมากยิ่งขึ้นกว่าเดิม

มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ใช้แทนมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 32 เดิม ได้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2553 เพื่อให้ปฏิบัติในรอบบัญชีที่เริ่มในหรือหลัง 1 มกราคม 2554 และส่งผลโดยตรงต่อผู้จัดทำบัญชี โดยเฉพาะบริษัทที่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์ที่ต้องปฏิบัติตามมาตรฐานฉบับนี้ ซึ่งมีข้อกำหนดเดียวกับมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศเพื่อให้ข้อมูลในงบการเงินมีความเหมาะสมและเป็นที่ยอมรับว่าเชื่อถือได้ เปรียบเทียบกันได้ และผู้ใช้งบการเงินสามารถนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในการตัดสินใจประเด็นที่มีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญของมาตรฐานฉบับนี้ คือ การบันทึกขึ้นส่วนอะไหล่เป็นสินทรัพย์ ประมาณการต้นทุนการรื้อถอน ขนย้าย พื้นฟูให้คืนสภาพ (ค่ารื้อถอนหลังเลิกใช้งาน) การแลกเปลี่ยนสินทรัพย์ การแยกส่วนประกอบสินทรัพย์ การทบทวนการคำนวณค่าเสื่อมราคา การตีราคาสินทรัพย์ใหม่ มาตรฐานฉบับนี้เป็นมาตรฐานการบัญชีที่สำคัญที่ทุกกิจการต้องถือปฏิบัติเพราะรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์เป็น โครงสร้างหลักของสินทรัพย์ ซึ่งทุกกิจการต้องมีการลงทุนในที่ดิน อาคารและอุปกรณ์

ดังนั้นในปีที่ผ่านมา ๆ มาด้วยการที่มาตรฐานฉบับนี้ได้มีการพัฒนาปรับปรุงแก้ไข และส่วนสำคัญที่ทำให้เกิดผลกระทบมากจะเป็นในส่วนของการแยกสินทรัพย์ที่มีอายุการใช้งานที่แตกต่างกัน ให้นำมาคิดค่าเสื่อมราคาใหม่ตามอายุการใช้งานจริง ในการเปลี่ยนแปลงนั้น ผู้ทำบัญชีสินทรัพย์ได้มีการปฏิบัติตามมาตรฐานหรือไม่ มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับตัวมาตรฐานหรือไม่เพียงใด ซึ่งส่งผลให้ผู้ทำบัญชีสินทรัพย์ ไม่สามารถที่จะปฏิบัติงานได้ง่ายและอาจประสบปัญหาในการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ปัญหาเหล่านี้ทำให้เกิดผลกระทบอะไรอย่างไรบ้าง โดยผู้วิจัยจะทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อต้องการทราบผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีและอุปสรรคที่พบจากการปฏิบัติงานจริงของผู้ทำบัญชีสินทรัพย์และผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีในปีที่ผ่านมา ๆ มาเพื่อที่จะได้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นต่อไปในอนาคตได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจของผู้ทำบัญชีสินทรัพย์ที่มีต่อมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ของกลุ่มธุรกิจจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

1.2.2 เพื่อวิเคราะห์ผลกระทบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อการประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ของกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย

1.2.3 เพื่อวิเคราะห์ผลกระทบปัจจัยส่วนกิจการที่มีต่อการประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ของกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย

1.2.4 เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบผลกระทบทางการเงินก่อนและหลังการประยุกต์ใช้ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ของกลุ่มธุรกิจที่จดทะเบียนในตลาด หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2552 ถึงปี พ.ศ.2555

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1.3.1 ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชี มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

1.3.2 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน ตำแหน่งงาน แตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่แตกต่างกัน

1.3.3 ปัจจัยส่วนของกิจการ ได้แก่ ประเภทธุรกิจ มูลค่าที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ จำนวน พนักงานบัญชี ระยะเวลาการจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ผู้กำหนดอายุการใช้งานของสินทรัพย์ วิธีการคิดค่าเสื่อมราคา อายุการใช้งานคงเหลือเฉลี่ยของอาคารและอุปกรณ์ แตกต่างกันมีผลกระทบต่อ การประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อ กลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่แตกต่างกัน

1.3.4 ผลการดำเนินงานด้านการเงินก่อนและหลังการประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชี ฉบับ ที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย มีความแตกต่างกัน

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษานี้เป็นการศึกษาถึงผลของการประยุกต์มาตรฐานการบัญชีที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีปี พ.ศ. 2554 ตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 เรื่อง ที่ดิน อาคาร อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ได้แก่กลุ่มอุตสาหกรรมดังนี้

- กลุ่มธุรกิจผลิตกระดาษและวัสดุการพิมพ์
- กลุ่มธุรกิจผลิตบรรจุภัณฑ์
- กลุ่มธุรกิจปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์
- กลุ่มธุรกิจยานยนต์
- กลุ่มธุรกิจผลิตวัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร
- กลุ่มธุรกิจเหล็ก

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

มาตรฐานการบัญชี หมายถึง หลักการบัญชีและวิธีปฏิบัติทางการบัญชีที่ยอมรับโดยทั่วไป ซึ่งจะแสดงถึงกฎเกณฑ์และวิธีปฏิบัติทางการบัญชี ซึ่งได้มีการศึกษาและพัฒนาภายใต้สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ กฎหมาย สังคมและการเมืองของแต่ละประเทศอย่างเหมาะสมและมีเหตุผล จนเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป แล้วนำมาใช้เป็นหลักในการปฏิบัติงานทางบัญชีให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน ภายในระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง โดยเฉพาะ อาจมีการพัฒนาให้เหมาะสมภายใต้สภาวะแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป

ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ หมายถึง สินทรัพย์ที่มีตัวตน ซึ่งกิจการมีไว้เพื่อใช้ประโยชน์ในการผลิต ในการจำหน่ายสินค้าหรือให้บริการ เพื่อให้เช่า หรือเพื่อใช้ในการบริหารงาน และ เป็นสินทรัพย์ที่มีอายุการใช้งานนานเกินกว่าระยะเวลา 12 เดือน

มาตรฐานรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ หรือ IFRS ย่อมาจาก International Financial Reporting Standards เป็นมาตรฐานที่ยอมรับกันในมากกว่าถึง 120 ประเทศทั่วโลก เพื่อให้เป็นหลักการสากลที่สร้างแนวทางของการทำบัญชีและการทำรายงานทางการเงินของบริษัทต่าง ๆ เพื่อให้เป็นมาตรฐานแบบเดียวกันทั่วโลก จะทำให้ข้อมูลงบการเงินมีความชัดเจน โปร่งใสมากขึ้น

สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน (Non-Current Assets) หมายถึง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (Property, Plant and Equipment) หรือสมัยแต่ก่อนเรียกว่า สินทรัพย์ถาวรที่มีตัวตน (Tangible Fixed Assets) ซึ่งจะมีสัดส่วนค่อนข้างมีสาระสำคัญ เมื่อเทียบกับสินทรัพย์ทั้งหมดของกิจการ นอกจากนี้สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนอื่น อาจจะมีสินทรัพย์ไม่มีตัวตน เช่น ลิขสิทธิ์ สิทธิบัตร สัมปทาน เป็นต้น

มูลค่ายุติธรรม (Fair Value) หมายถึง จำนวนเงินที่ผู้ซื้อและผู้ขายตกลงแลกเปลี่ยนสินทรัพย์กันในขณะที่ทั้งสองฝ่ายมีความรอบรู้และเต็มใจในการแลกเปลี่ยนและสามารถต่อรองราคากันได้อย่างอิสระในลักษณะของผู้ที่ไม่มีเกี่ยวข้องกัน

สินทรัพย์ที่ไม่เป็นตัวเงิน (non-monetary asset) หมายถึง สินทรัพย์ที่กิจการจะได้รับเงินเป็นจำนวนที่ไม่แน่นอนหรือไม่สามารถทราบจำนวนได้

มูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืน (Recoverable Amount) หมายถึง จำนวนเงินที่สูงกว่าระหว่างมูลค่ายุติธรรมหักต้นทุนในการขาย (Fair Value Less Costs to Sell) กับมูลค่าจากการใช้สินทรัพย์ (Value in Use)

มูลค่ายุติธรรมหักต้นทุนในการขาย (Fair Value Less Costs to Sell) หมายถึง จำนวนเงินที่จะได้รับจากการขายสินทรัพย์หักด้วยต้นทุนจากการขายสินทรัพย์นั้น ภายใต้สถานการณ์ที่ผู้ซื้อและผู้ขายมีความรอบรู้และเต็มใจในการแลกเปลี่ยน รวมทั้งสามารถต่อรองกันได้อย่างอิสระ

มูลค่าจากการใช้ (Value in Use) หมายถึง มูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตจากการใช้สินทรัพย์อย่างต่อเนื่อง และจากการจำหน่ายสินทรัพย์ ณ วันสิ้นสุดอายุการให้ประโยชน์

ผลขาดทุนจากการด้อยค่า หมายถึง จำนวนของมูลค่าตามบัญชีที่สูงกว่ามูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืนของสินทรัพย์

ต้นทุนของสินทรัพย์ หมายถึง ต้นทุนในการได้มาซึ่งที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ จะรวมถึงจำนวนเงินทุกอย่างที่จ่ายไป เพื่อให้สินทรัพย์นั้นอยู่ในสถานที่ และอยู่ในสภาพที่พร้อมจะใช้งานได้

ราคาทุนปัจจุบัน หมายถึง ราคาเงินสดหรือรายการเทียบเท่าเงินสดที่กิจการต้องจ่ายในขณะนั้นเพื่อให้ได้มาซึ่งสินทรัพย์ชนิดเดียวกันหรือสินทรัพย์ที่เท่าเทียมกัน

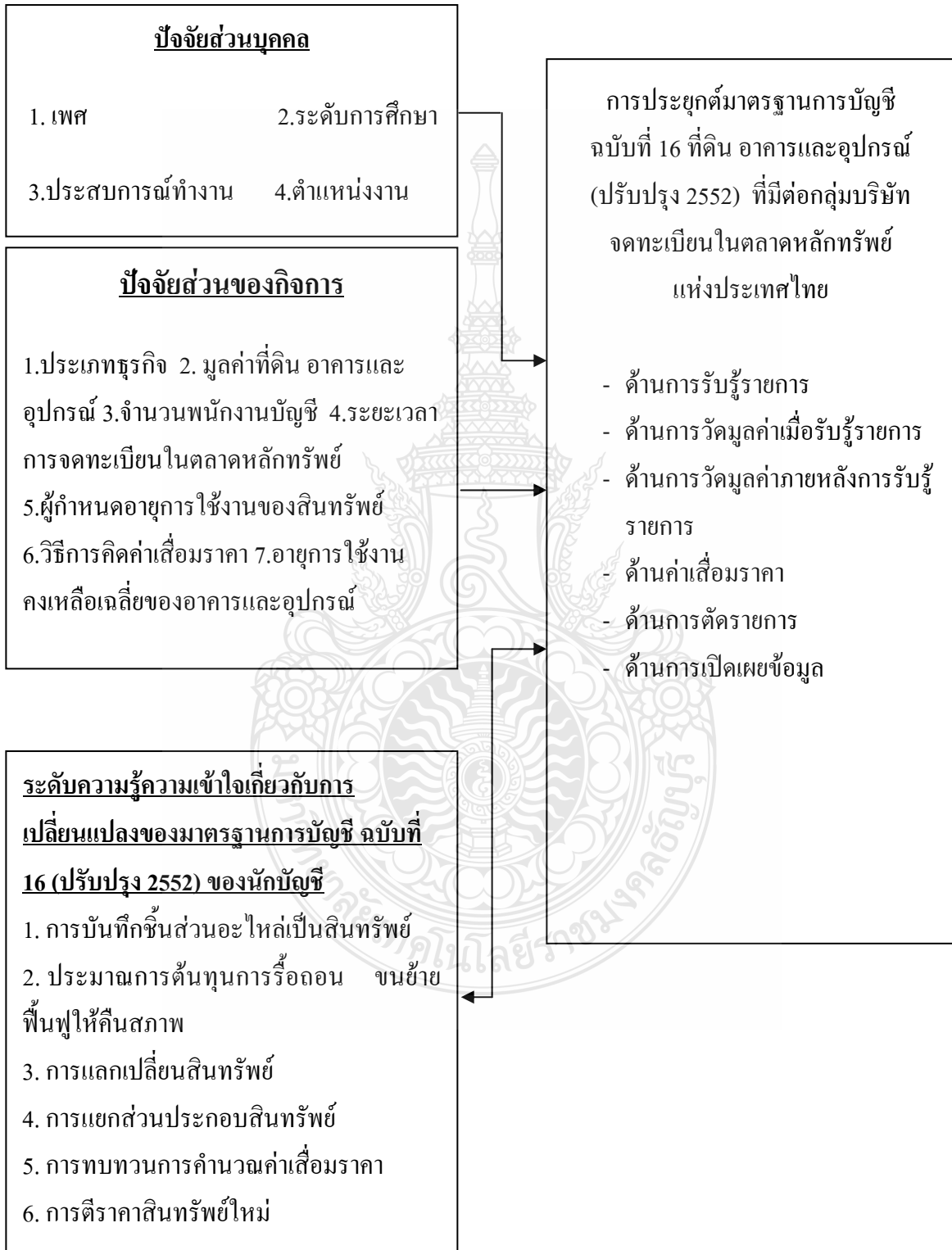
งบการเงิน หมายถึง รายงานผลการดำเนินงานฐานะการเงินหรือการเปลี่ยนแปลงฐานะทางการเงินของกิจการ ไม่ว่าจะเป็นรายงานโดยบุคคล งบกำไรขาดทุน งบกระแสเงินสด งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น งบกำไรสะสม งบประกอบหรือหมายเหตุประกอบงบการเงิน หรือคำอธิบายอื่นซึ่งระบุไว้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงิน

อัตราส่วนทางการเงิน หมายถึง การนำตัวเลขที่อยู่ในงบการเงินมาหาอัตราส่วนเพื่อใช้ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบกับกิจการอื่นหรือเปรียบเทียบกับผลการดำเนินงานในอดีต ช่วยให้ผู้วิเคราะห์ประเมินผลการดำเนินงาน แนวโน้ม และความเสี่ยงของกิจการ

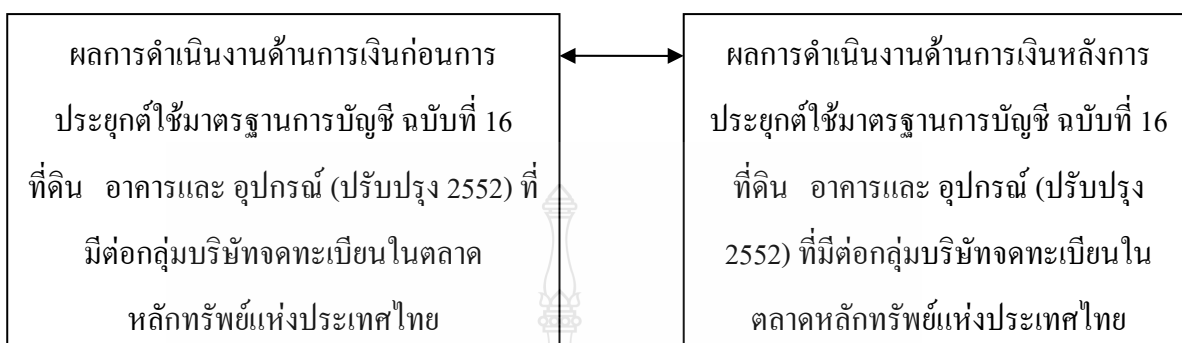
1.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย (1)

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

กรอบแนวคิดในการวิจัย (2)

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 ทราบถึงแนวปฏิบัติทางการบัญชีจากการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552) เรื่องที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ของกลุ่มธุรกิจที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

1.7.2 ได้แนวทางแก้ไขในการปฏิบัติเกี่ยวกับทางบัญชีเรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ที่เกิดจากการปฏิบัติงานจริงของผู้ทำบัญชีสินทรัพย์และผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชี ที่ได้ยึดถือมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552) เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของกลุ่มธุรกิจที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

1.7.3 ได้แนวทางให้สาขาวิชาชีพนำไปพิจารณาประกอบในการปรับปรุงแก้ไขมาตรฐานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นและเตรียมความพร้อมก่อนที่จะออกมาตรฐานฉบับอื่นต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง วิเคราะห์ผลของการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผู้วิจัยได้ค้นคว้า และรวบรวมเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในด้านต่าง ๆ ดังนี้

- 2.1 ความสำคัญของมาตรฐานการบัญชี
- 2.2 ส่วนสำคัญจากการประยุกต์มาตรฐานการบัญชีมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16
- 2.3 แนวคิดการรับรู้รายการของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์
- 2.4 แนวคิดของการวัดมูลค่าที่ดิน อาคารและอุปกรณ์
- 2.5 แนวคิดการตัดรายการ
- 2.6 แนวคิดของค่าเสื่อมราคา
- 2.7 แนวคิดการเปิดเผยข้อมูล
- 2.8 มาตรฐานรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS)
- 2.9 การวิเคราะห์งบการเงิน
- 2.10 สรุปเกี่ยวกับ ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์
- 2.11 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ความสำคัญของมาตรฐานการบัญชี

มาตรฐานการบัญชีมีความจำเป็นและความสำคัญมากต่อการจัดทำบัญชีและงบการเงินของกิจการด้วยเหตุผลดังนี้ (นิพนธ์ เห็นโชคชัยชนะและศิลป์พร ศรีจันเพชร, 2554, น.3-3)

1. ผู้ใช้งบการเงินมีหลายฝ่าย แต่ละฝ่ายมีความต้องการใช้ข้อมูลทางการเงินที่แตกต่างกันไปแต่ทุกฝ่ายมีความต้องการใช้ข้อมูลทางการเงินบางส่วนที่ร่วมกัน ซึ่งงบการเงินที่จัดทำขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปสามารถตอบสนองความต้องการนี้ได้ โดยงบการเงินดังกล่าวต้องจัดทำขึ้นภายใต้มาตรฐานการบัญชีเดียวกัน จึงจะเป็นที่เชื่อถือของผู้ใช้ทุกฝ่าย โดยเฉพาะผู้ลงทุนต้องการความเชื่อมั่นในงบการเงิน

2. หากไม่มีมาตรฐานการบัญชี แต่ละกิจการต่างกำหนดมาตรฐานการบัญชีของตนเองขึ้นมาเองทำให้เหตุการณ์และข้อมูลทางการเงินอย่างเดียวกัน มีการปฏิบัติตามบัญชีที่แตกต่างกัน จะมีผลทำ

ไว้ทั้งการเงินของแต่ละกิจการไม่สามารถเปรียบเทียบกันได้ และข้อมูลนั้นมีอคติ หรือมีความลำเอียงตามที่ผู้จัดทำงบการเงินต้องการที่จะแสดง แทนที่จะแสดงให้ตรงตามความเป็นจริง

3. ผู้สอบบัญชีตรวจสอบงบการเงิน เพื่อแสดงความเห็นว่างบการเงินนั้นแสดงฐานะการเงิน ผลการดำเนินงาน และกระแสเงินสดโดยถูกต้องตามที่ควร ในสาระสำคัญตามหลักการบัญชีตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป หรือมาตรฐานการบัญชีหรือมาตรฐานการรายงานทางการเงินหรือไม่ เพียงใด หากไม่มีมาตรฐานการบัญชีผู้สอบบัญชีไม่สามารถแสดงความเห็นว่างบการเงินที่ตนตรวจสอบถูกต้องตามที่ควรหรือไม่ เพราะขาดหลักเกณฑ์ หรือมาตรวัดเกี่ยวกับความถูกต้องตามที่ควรดังกล่าว

4. มาตรฐานการบัญชีเป็นส่วนสำคัญของการพัฒนาตลาดเงินและตลาดทุนของประเทศ และระหว่างประเทศให้เป็นไปอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน เพราะผู้เป็นเจ้าของเงินทุนต้องการข้อมูลที่มีลักษณะเชิงคุณภาพถูกต้องครบถ้วน และเชื่อถือได้ เพื่อนำมาประกอบการตัดสินใจ หากขาดข้อมูลผู้เป็นเจ้าของเงินทุนอาจลังเลและไม่ตัดสินใจให้เงินทุนแก่กิจการ

ส่วนประกอบของมาตรฐานการบัญชี โดยทั่วไป มาตรฐานการบัญชีจะกำหนดเรื่องที่สำคัญหรือส่วนประกอบไว้ดังนี้

คำนิยาม (Definition) คือ คำจำกัดความของศัพท์หรือรายการที่จะกล่าวถึงในมาตรฐานการบัญชีเพื่อให้ผู้อ่านได้เข้าใจตรงกัน และพิจารณาว่ารายการที่กำลังพิจารณาเป็นไปตามคำนิยามศัพท์หรือไม่

การรับรู้รายการ (Recognition) คือ การพิจารณาว่ารายการที่กำลังพิจารณาเป็นไปตามนิยามขององค์ประกอบของงบการเงิน (สินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้ หรือค่าใช้จ่าย) และระบุเกณฑ์การรับรู้รายการไว้อย่างไร

การเลิกรับรู้รายการ (De-recognition) คือ การพิจารณาว่ารายการที่รับรู้ไปแล้ว ต่อมานำออกจากรายการงบการเงินเมื่อใด

การวัดมูลค่ารายการ (Measurement) คือ การพิจารณาว่าจะวัดมูลค่าองค์ประกอบของงบการเงินด้วยมูลค่าเท่าใด เช่น ราคาทุนเดิม มูลค่ายุติธรรม เป็นต้น ณ วันที่เกิดรายการ และ ณ วันที่ในงบแสดงฐานะการเงิน

การนำเสนอรายการและการเปิดเผยข้อมูล (Presentation and Disclosure) คือ การพิจารณาถึงวิธีการแสดงรายการในงบการเงิน ซึ่งรวมถึงการเปิดเผยข้อมูลในหมายเหตุประกอบงบการเงินด้วย

2.2 ส่วนสำคัญจากการประยุกต์มาตรฐานการบัญชีมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16

สภาวิชาชีพในพระบรมราชูปถัมภ์ได้ให้แนวคิดสำหรับการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ เพื่อให้ทุกบริษัทที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานฉบับนี้ได้มีการนำมาตรฐานฉบับนี้ไปใช้ตั้งแต่รอบบัญชีที่เริ่มในหรือหลัง 1 มกราคม 2554 โดยมาตรฐานฉบับนี้มีข้อพิจารณาที่สำคัญได้แก่

2.2.1 การบันทึกขึ้นส่วนอะไหล่เป็นสินทรัพย์

สินทรัพย์ที่เป็นส่วนประกอบ ชิ้นส่วน อะไหล่ และอุปกรณ์ที่ใช้ในการซ่อมแซมบำรุงที่สำคัญ หากคาดว่าจะใช้งานได้มากกว่าหนึ่งปี ก็ให้แยกส่วนประกอบชิ้นส่วนอะไหล่ที่ออกมาบันทึกเป็นรายการสินทรัพย์อีกหนึ่งรายการต่างหาก และคิดค่าเสื่อมราคาและประมาณอายุการใช้งานด้วย กล่าวโดยสรุปคือ ถ้าอะไหล่ที่เปลี่ยนอย่างสม่ำเสมอ อะไหล่ใช้ทั่วไป ใ้ช้บ่อย ๆ จัดเป็นตัวค่าใช้จ่าย แต่ถ้าเป็นอะไหล่หลักของเครื่องจักรถือเป็น ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์

การกำหนดราคาทุนของสินทรัพย์เป็นเรื่องที่มีรายละเอียดค่อนข้างมาก สำหรับสินทรัพย์บางตัว เช่น เครื่องบิน อาคาร เครื่องจักรขนาดใหญ่ ซึ่งในเครื่องบินแต่ละลำอาคารแต่ละหลัง เครื่องจักรแต่ละเครื่อง จะมีชิ้นส่วนหรือองค์ประกอบหลาย ๆ ชิ้น หลาย ๆ ประเภทอยู่ร่วมกัน และชิ้นส่วนแต่ละชิ้นส่วนมีอายุการใช้งานไม่เท่ากัน ในการรับรู้รายการสินทรัพย์ที่มีลักษณะเช่นนี้ กิจการควรบันทึกขึ้นส่วนที่มีอายุการใช้งานต่างกัน หรือใช้ประโยชน์ต่อกิจการในรูปแบบที่ต่างกัน แยกออกจากกัน เช่น บันทึกตัวโครงเครื่องบินออกจากเครื่องยนต์ บันทึกตัวอาคารแยกออกจากลิฟต์ และทำการคิดค่าเสื่อมราคาแยกต่างหากจากกันตามอายุการใช้งาน หรือประโยชน์ที่จะได้รับของชิ้นส่วนนั้น ๆ

2.2.2 ประมาณการต้นทุนการรื้อ ฟื้นฟูให้คืนสภาพ ขนย้าย

ราคาทุนของ ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ นอกจากราคาซื้อบวกกับอากรขาเข้าและภาษีซื้อที่เรียกคืนไม่ได้ (ภาษีที่เรียกคืนไม่ได้เช่น ภาษีซื้อที่เกิดจากรถยนต์นั่งหรือรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน 10 คน ภาษีซื้อนี้ถือเป็นภาษีที่เกิดจากรถยนต์จะถือเป็นต้นทุนของสินทรัพย์) กับต้นทุนทางตรงอื่น (เช่น ค่าใช้จ่ายผลประโยชน์พนักงาน ค่าใช้จ่ายในการออกของ ค่าขนส่งสินทรัพย์มายังกิจการและค่าเก็บรักษา ค่าใช้จ่ายในการติดตั้งและทดสอบเครื่องจักร ค่าใช้จ่ายในการจ้างวิศวกรและสถาปนิก ค่าใช้จ่ายในการนำสินค้ามาทดสอบเครื่องจักร) ที่เกี่ยวกับการจัดหาสินทรัพย์ให้อยู่ในสถานที่และสภาพพร้อมใช้งานแล้ว มาตรฐานกำหนดว่าต้นทุนของ ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ จะรวมทั้งหมดตั้งแต่ ต้นทุนที่ประมาณในเบื้องต้นสำหรับการรื้อ การขนย้าย และการบูรณะสภาพ อันเป็นภาระผูกพันของกิจการที่เกิดขึ้นจากการใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์ในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งเพื่อวัตถุประสงค์อื่น ๆ

นอกเหนือจากวัตถุประสงค์ในการผลิตสินค้าคงเหลือด้วย โดยจะรับรู้ต้นทุนในการรื้อ การบูรณะสภาพ หรือ การขนย้ายของสินทรัพย์ได้เมื่อเป็นการระงับในปัจจุบันของกิจการ (โดยกฎหมายหรืออนุมาณก็ได้) ดังนั้น หากสินทรัพย์ของกิจการปลูกสร้างอยู่บนพื้นที่ซึ่งมีภาระตามกฎหมายหรือสัญญาให้ต้องรื้อถอน และฟื้นฟูพื้นที่ให้คืนสภาพ บริษัทจะต้องทำการตั้งประมาณการหนี้สิน และรับรู้สินทรัพย์เพิ่มขึ้นด้วยมูลค่าที่เป็นปัจจุบันของประมาณการนั้น พร้อมทั้งบันทึกดอกเบี้ยจ่ายคู่กับประมาณการหนี้สินเมื่อเวลาผ่านไปแต่ละปี พร้อมกับมีค่าเสื่อมราคาเพิ่มเติมขึ้นจากมูลค่าที่จ่ายซื้อเข้ามา จนกว่าจะเลิกใช้สินทรัพย์นั้น จึงจะบันทึกตัดรายการประมาณการหนี้สิน พร้อมกับ เงินสดที่จ่ายเป็นค่ารื้อถอน ฟื้นฟูให้คืนสภาพ

การบันทึกต้นทุนในการรื้อถอน ขนย้าย และบูรณะสภาพของสินทรัพย์มีหลักในการบันทึกรายการสรุปได้ดังนี้

2.2.2.1 บันทึกเป็นส่วนหนึ่งของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ และคิดค่าเสื่อมราคาเช่นเดียวกับรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์อื่น

2.2.2.2 ในส่วนประมาณการหนี้สินในการรื้อถอน ขนย้าย และบูรณะสภาพของสินทรัพย์ให้รับรู้เช่นเดียวกับประมาณการหนี้สินตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 37 (ปรับปรุง 2552) เรื่องประมาณการหนี้สินที่อาจเกิดขึ้นและสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น ในการประมาณการต้นทุนในการรื้อถอน ขนย้ายและบูรณะสภาพของสินทรัพย์ในอนาคตนั้นกิจการต้องประมาณการจากการประมาณการที่ดีที่สุด คำนึงถึงจำนวนที่กิจการคาดว่าจะต้องจ่ายชำระภาระผูกพัน โดยอาจประมาณจากดุลยพินิจของผู้บริหาร ประสบการณ์ในอดีตที่มีกับรายการที่คล้ายคลึง หรือใช้ผู้เชี่ยวชาญในการประมาณการ นอกจากนี้ต้องใช้อัตราคิดลดซึ่งมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้กำหนดเป็นอัตราก่อนภาษี ซึ่งอัตราคิดลดดังกล่าวควรปรับปรุงให้สะท้อนถึงความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับหนี้สินดังกล่าว (หากความเสี่ยงไม่ได้สะท้อนในกระแสเงินสดที่ประมาณการไว้)

ในบางกรณีหากประมาณการหนี้สินในการรื้อถอนฯ มีการเปลี่ยนแปลงไปซึ่งอาจเกิดจากเหตุการณ์ต่อไปนี้

- การเปลี่ยนแปลงในข้อกำหนดของกฎหมายหรือเทคโนโลยี
- ระยะเวลาของประมาณการหนี้สินดังกล่าว
- การเปลี่ยนแปลงในอัตราคิดลดที่ใช้
- การเปลี่ยนแปลงในการประมาณการของผู้บริหาร(ข้อสมมติฐาน)

โดยกรณีที่ประมาณการหนี้สินในการรีดถอนฯ ของสินทรัพย์ มีการเปลี่ยนแปลงไปนั้น การบันทึกปรับปรุงรายการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวนั้นจะขึ้นอยู่กับว่ากิจการได้มูลค่าที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ภายหลังการรับรู้รายการด้วยวิธีใด

1. กรณีที่กิจการใช้วิธีราคาทุน (Cost Model)

- การเปลี่ยนแปลงให้นำไปปรับปรุงกับต้นทุนของสินทรัพย์ที่เกี่ยวข้องในรอบระยะเวลาปัจจุบันโดยถือเป็นการเปลี่ยนแปลงประมาณการ โดยรายการที่นำไปปรับลดต้นทุนของสินทรัพย์ไม่เกินกว่ามูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์นั้น (ในที่เกิดกว่ามูลค่าตามบัญชีของให้รับรู้ในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ)

- ในกรณีที่มีการปรับปรุงราคาทุนของสินทรัพย์เพิ่มขึ้น กิจการต้องพิจารณาว่ามูลค่าตามบัญชีใหม่หลังปรับปรุงมีการด้อยค่าหรือไม่ โดยให้ประเมินการด้อยค่าหากมีข้อบ่งชี้ของการด้อยค่า

2. กรณีที่กิจการใช้วิธีการตีราคาใหม่ (Revaluation Model)

- หนี้สินที่เพิ่มขึ้นให้นำไปเคดิตกับบัญชีส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์ที่เคยรับรู้ไว้สำหรับส่วนที่เกินให้รับรู้ในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ

- หนี้สินที่ลดลงให้นำไปเดบิตกับส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์ยกเว้นว่าในอดีตเคยมีการรับรู้มูลค่าที่ลดลงในกำไรหรือขาดทุน

- อย่างไรก็ตามหากการลดลงของหนี้สินนั้นเกินกว่ามูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ (ภายใต้วิธีราคาทุน) ส่วนที่เกินให้รับรู้ในกำไรหรือขาดทุน

2.2.3 การแลกเปลี่ยนที่ดิน อาคารและอุปกรณ์

กิจการอาจได้รายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ มาจากการแลกเปลี่ยนรายการที่เป็นที่ดิน อาคารและอุปกรณ์อื่นหรือสินทรัพย์อื่น การแลกเปลี่ยนดังกล่าวได้กล่าวไว้ในมาตรฐานการบัญชีฉบับต่าง ๆ ดังนี้ (นิพนธ์ เห็น โชคชัยชนะ และศิลป์พร ศรีจันเพชร : 2554)

1. APB ฉบับที่ 29 ระบุว่า “ในการแลกเปลี่ยนสินทรัพย์ที่ไม่เป็นตัวแทน กิจการควรใช้ราคาตลาดของสินทรัพย์ที่นำไปแลกเปลี่ยนหรือราคาตลาดของสินทรัพย์ที่ได้รับแลกเปลี่ยนแล้วแต่ราคาใดจะชัดเจนกว่า แต่ถ้ากิจการไม่สามารถกำหนดราคาตลาดอย่างใดอย่างหนึ่งได้เหมาะสมแล้ว กิจการควรใช้ราคาตามบัญชีของสินทรัพย์ที่นำไปแลกเปลี่ยนเป็นมูลค่าในการบันทึกสินทรัพย์ที่ได้รับแลกเปลี่ยน และกิจการไม่ควรรับรู้รายการกำไรจนกว่าจะมีหลักฐานที่ชัดเจน”

2. มาตรฐานการบัญชีเรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ระบุว่า กิจการอาจได้สินทรัพย์ มาจากการแลกเปลี่ยนรายการที่เป็นที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ หรือสินทรัพย์อื่นที่ไม่คล้ายคลึงกัน กิจการต้องบันทึกราคาทุนของรายการดังกล่าวด้วยมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ที่ได้มา ซึ่งมีมูลค่าเทียบเท่ากับ

มูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ที่นำไปแลกเปลี่ยน ปรับปรุงด้วยจำนวนเงินสดหรือรายการเทียบเท่าเงินสดที่กิจการต้องโอนหรือรับโอนเนื่องมาจากการแลกเปลี่ยนนั้นในการแลกเปลี่ยนสินทรัพย์ อาจพิจารณาได้ดังนี้

1.1 การแลกเปลี่ยนสินทรัพย์ที่แตกต่างกันหรือต่างชนิดกันหรือมีเนื้อหาเชิงพาณิชย์ บันทึกการแลกเปลี่ยนด้วยมูลค่ายุติธรรม เกิดรายการกำไรหรือขาดทุนจากการแลกเปลี่ยนในกำไรหรือขาดทุน ตัวอย่างเช่น กิจการนำรถยนต์ไปแลกเปลี่ยนที่ดิน หรือนำเครื่องพิมพ์ดีดไฟฟ้าไปแลกเปลี่ยนคอมพิวเตอร์รวมทั้งการแลกเปลี่ยนสินทรัพย์ที่คล้ายคลึงกันแต่มีรับหรือจ่ายเงินสดถือว่าเป็นการแลกเปลี่ยนสินทรัพย์ต่างชนิดกัน กิจการต้องบันทึกราคาทุนของสินทรัพย์ที่ได้มา ด้วยมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์เก่าที่นำไปแลกเปลี่ยนนั้น หรือมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ใหม่ที่ได้มา ทำให้เกิดรายการกำไรหรือรายการขาดทุนจากการแลกเปลี่ยน

2.2 การแลกเปลี่ยนสินทรัพย์ที่คล้ายคลึงกันหรือชนิดเดียวกันหรือไม่มีเนื้อหาเชิงพาณิชย์ สินทรัพย์ที่คล้ายคลึงกัน หมายถึง สินทรัพย์ที่มีประโยชน์ใช้สอยแบบเดียวกันในธุรกิจชนิดเดียวกันและมีมูลค่ายุติธรรมใกล้เคียงกัน เช่น รถบรรทุกเก่าและรถบรรทุกใหม่ เครื่องถ่ายเอกสารเก่าและเครื่องถ่ายเอกสารใหม่ แต่เครื่องจักรที่ใช้ในโรงงานเดียวกันแต่มีการใช้งานต่างกัน เช่น เครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตกับเครื่องจักรที่ใช้บรรจุหีบห่อ ไม่ถือเป็นสินทรัพย์ที่คล้ายคลึงกัน

สินทรัพย์ที่คล้ายคลึงกันต้องมีมูลค่ายุติธรรมใกล้เคียงกันด้วย ดังนั้น หากมีการนำสินทรัพย์อื่น เช่น เงินสดมารวมเป็นส่วนหนึ่งของการแลกเปลี่ยน นั้นแสดงว่ารายการแลกเปลี่ยนมีมูลค่ายุติธรรมไม่ใกล้เคียงกันในกรณีนี้จะถือเป็นการแลกเปลี่ยนสินทรัพย์ที่แตกต่างกัน

ในการแลกเปลี่ยนสินทรัพย์ที่คล้ายคลึงกัน กิจการต้องไม่รับรู้รายการกำไรหรือรายการขาดทุนจากการแลกเปลี่ยน เนื่องจากกระบวนการก่อให้เกิดรายได้ของสินทรัพย์ยังไม่เสร็จสมบูรณ์ กิจการต้องบันทึกราคาทุนของสินทรัพย์ใหม่ที่ได้รับมาด้วยราคาตามบัญชีของสินทรัพย์เก่าที่โอนไป

มาตรฐานฉบับนี้กำหนดว่ารายการแลกเปลี่ยนมีเนื้อหาเชิงพาณิชย์หรือไม่นั้นให้พิจารณาจากขอบเขตของกระแสเงินสดในอนาคตที่คาดว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงซึ่งเป็นผลมาจากรายการดังกล่าว รายการแลกเปลี่ยนจะมีเนื้อหาเชิงพาณิชย์เมื่อเข้าเงื่อนไขทุกข้อต่อไปนี้

- ลักษณะ(ความเสี่ยง จังหวะเวลา และจำนวน) ของกระแสเงินสดจากสินทรัพย์ที่ได้รับแตกต่างจากลักษณะของกระแสเงินสดจากสินทรัพย์ที่นำไปแลกเปลี่ยน หรือ
- รายการแลกเปลี่ยนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าเฉพาะต่อกิจการในส่วนของการดำเนินการที่ถูกระทบจากการแลกเปลี่ยน

2.2.4 การแยกส่วนประกอบสินทรัพย์

ในอดีตกิจการอาจไม่คำนึงว่า สินทรัพย์ที่ได้รับมา จะประกอบด้วยส่วนประกอบที่สำคัญ จะมีอายุการใช้งานที่ต่างกันกิจการไม่ได้แยกสินทรัพย์ออกตามส่วนประกอบที่สำคัญนั้นไว้ และตัดค่าเสื่อมราคาทุกส่วนประกอบด้วยอายุการใช้งานเท่ากันทั้งที่สินทรัพย์แต่ละส่วนประกอบมีบางส่วนที่สิ้นสุดอายุการใช้งานก่อนสินทรัพย์หลัก เป็นสาเหตุที่ทำให้ตัดค่าเสื่อมราคาเป็นค่าใช้จ่ายไม่หมด ในมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ กำหนดให้ กิจการจะต้องรับรู้รายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ไปยังส่วนประกอบแต่ละส่วน แต่ละตัวที่มีนัยสำคัญของสินทรัพย์นั้นและคิดค่าเสื่อมราคาแยกจากกัน นอกจากนี้เมื่อกิจการจำเป็นต้องเปลี่ยนแทนส่วนประกอบของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ บางรายการตามเวลากำหนด เพื่อให้ค่าเสื่อมราคาในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จนั้นสะท้อนถึงประโยชน์ที่กิจการได้รับในแต่ละส่วนประกอบของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ที่แตกต่างกันผู้ที่จะให้ข้อมูลในส่วนว่าสาระสำคัญที่จะเป็นเกณฑ์ว่าต้องแยกส่วนประกอบหรือไม่ได้แก่ วิศวกรที่ทราบลักษณะการใช้งานของสินทรัพย์นั้น และถ้าหากเป็นเครื่องจักรก็ ควรพิจารณาแผนซ่อมบำรุงควบคุมไปด้วยเพื่อประเมินอายุการใช้งานของส่วนประกอบสำหรับการตัดค่าเสื่อมราคาให้เหมาะสม

2.2.5 การทบทวนการคำนวณค่าเสื่อมราคา

การรับรู้สินทรัพย์ตามส่วนประกอบที่แยกจากกัน แสดงให้เห็นว่าสินทรัพย์มีอายุการใช้งานที่ต่างกัน มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ จึงมีข้อกำหนดให้กิจการมีการทบทวนมูลค่าคงเหลือและอายุการใช้งานของ สินทรัพย์ทุกสิ้นรอบปีบัญชี และหากคาดว่ามูลค่าคงเหลือและอายุการใช้งานของสินทรัพย์ที่ต่างไปจาก ที่ได้ประมาณไว้ กิจการจะต้องถือว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีโดยใช้วิธีเปลี่ยนทันทีคือ เริ่มเปลี่ยนแปลงมูลค่าค่าเสื่อมราคาที่ยังค้างจากอาคาร และอุปกรณ์ตั้งแต่นับบัญชีนี้ ไปถึงรอบบัญชีใดที่กิจการที่ต้องเปลี่ยนประมาณการทางบัญชีอีกครั้ง ถ้าหากมีการเปลี่ยนแปลงสินทรัพย์ กิจการจะเปลี่ยนแปลงการคำนวณค่าเสื่อมราคา กิจการต้องขออนุญาตอธิบดีกรมสรรพากรว่าจะเปลี่ยนการคำนวณหรืออายุการใช้งาน เพราะอาจมีกรณีอธิบดีกรมสรรพากรไม่อนุมัติแม้เป็นการยืดอายุการใช้งานที่ทำให้ค่าเสื่อมราคาลดลงและกำไรมากขึ้น กิจการต้องทบทวนมูลค่าคงเหลือ (ราคาซาก) และอายุการใช้งานของสินทรัพย์ ดังนั้นสินทรัพย์ที่ได้มาในปี 2554 จะต้องกำหนดมูลค่าคงเหลือ (ราคาซาก) ทุกรายการ ว่าเมื่อสิ้นสุดอายุการใช้งานที่ประมาณไว้จะมีมูลค่าที่คาดว่าจะได้รับจากการขาย ประมาณเท่าไร

2.2.6 การตีราคาสินทรัพย์ใหม่

เมื่อกิจการตัดสินใจที่จะใช้นโยบายการตีราคาใหม่กับสินทรัพย์ประเภทใด กิจการจะต้องตีราคาสินทรัพย์ทุกรายการที่อยู่ในประเภทเดียวกัน เช่น ถ้ากิจการมีสินทรัพย์ประเภทที่ดิน อยู่

ทั้งสิ้น 20 แปลง ถ้ากิจการเลือกที่จะแสดงที่ดินในราคาที่ดินใหม่กิจการจะต้องตีราคาที่ดินใหม่ทุกแปลง จะเลือกตีราคาเฉพาะบางแปลงไม่ได้ นอกจากนี้กิจการจะต้องทำการตีราคาใหม่อย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้แน่ใจว่ามูลค่าตามบัญชี ณ วันที่ในงบแสดงฐานะทางการเงินจะไม่แตกต่างจากมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์อย่างมีนัยสำคัญ โดยความถี่ในการตีราคาใหม่จะขึ้นอยู่กับความเคลื่อนไหวของมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์นั้น ๆ หากสินทรัพย์ประเภทใดมีมูลค่ายุติธรรมแตกต่างจากราคาตามบัญชีอย่างมีนัยสำคัญ กิจการจำเป็นต้องตีราคาสินทรัพย์นั้นใหม่อีก สินทรัพย์ใดมีการเคลื่อนไหวในมูลค่ายุติธรรมเพียงเล็กน้อย ก็อาจจะตีราคาใหม่ ทุก 3 ถึง 5 ปี

2.3 แนวคิดการรับรู้รายการของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์

การกำหนดราคาหรือมูลค่าเริ่มแรกที่จะรับรู้รายการของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์นั้น คือ การกำหนดมูลค่าเมื่อได้มาของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ว่าประกอบด้วยค่าใช้จ่ายที่สะสมรวมกันเป็นต้นทุนรวมสำหรับที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ การรับรู้เป็นต้นทุนของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ จะหมดลง เมื่อสินทรัพย์นั้น อยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งานและอยู่ในสถานที่ที่จะใช้งาน ข้อควรพิจารณาที่สำคัญได้แก่

1. การกำหนดกลุ่มของที่ดินอาคารและอุปกรณ์ หมายถึงการกำหนดว่าสินทรัพย์ใดควรจะอยู่ในกลุ่มใดแยกตามประเภทและหน้าที่ตลอดอายุการใช้งานที่เหมาะสม และผลกระทบที่เกิดขึ้นคือ การที่นักบัญชีเป็นผู้กำหนดอายุการใช้งานของสินทรัพย์เอง ซึ่งอาจจะไม่เหมาะสม จึงต้องใช้ผลงานของผู้เชี่ยวชาญมาใช้ประกอบการพิจารณาอายุการใช้งานของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์

2. การเริ่มต้นและสิ้นสุดของต้นทุนรวมของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ องค์ประกอบของต้นทุนจะประกอบด้วย ราคาซื้อ ภาษีนำเข้า ภาษีซื้อที่ขอกคืนไม่ได้ ค่าขนส่งเริ่มแรก ค่าใช้จ่ายในการติดตั้ง ต้นทุนในการเตรียมสถานที่ ค่าใช้จ่ายจากการทดสอบ (หัก รายได้จากการขายของที่ผลิตได้ในช่วงทดสอบ) และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่พิจารณาแล้วว่าเป็นรายจ่ายที่ทำให้ได้มาซึ่งสินทรัพย์นั้น

การได้มาซึ่งที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ กิจการอาจได้มาโดยการซื้อ การสร้างขึ้นเอง หรือ การแลกเปลี่ยน ซึ่งมีวิธีปฏิบัติทางบัญชี ดังนี้(นิพนธ์ เห็น โชคชัยชนะและศิลปพร ศรีจันทเพชร, 2554, น. 8-8)

1. การซื้อที่ดิน อาคารและอุปกรณ์

กิจการอาจซื้อที่ดิน อาคารและอุปกรณ์โดยการซื้อเป็นเงินสด ซื้อเป็นเงินเชื่อ หรือ โดยการเช่าซื้อ หรือผ่อนชำระ หรือสัญญาเช่าการเงิน ต่อไปจะอธิบายการคำนวณราคาทุนของแต่ละวิธีดังนี้

1.1 การซื้อที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ด้วยเงินสด

กรณีที่กิจการซื้อที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ด้วยวิธีการจ่ายเงินสดทันที ราคาทุนของสินทรัพย์จะเท่ากับราคาที่ตกลงซื้อขายและต้นทุนทางตรงอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการซื้อสินทรัพย์ เพื่อให้สินทรัพย์นั้นอยู่ในสภาพที่พร้อมที่จะใช้งานได้ตามประสงค์ เช่น ต้นทุนการติดตั้ง ต้นทุนการเตรียมสถานที่ เป็นต้น กิจการต้องนำส่วนลดการค้ามาหักจากราคาซื้อด้วย

1.2 การซื้อที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ด้วยเงินเชื่อ ราคาทุนของสินทรัพย์ที่ได้มาด้วยการซื้อเป็นเงินเชื่อ มีวิธีการคำนวณเช่นเดียวกับการซื้อสินทรัพย์ด้วยเงินสด โดยปกติแล้ว ราคาซื้อจะรวมดอกเบี้ยของช่วงเวลานับจากวันที่ขายจนถึงวันที่กำหนดชำระเงินไว้ในราคาขายด้วย กิจการจึงไม่แยกจำนวนดอกเบี้ยที่รวมอยู่ในราคาขายเป็นราคาเงินสดและดอกเบี้ยเนื่องจากดอกเบี้ยที่รวมอยู่ในราคาขายมีจำนวนเพียงเล็กน้อย เพราะระยะเวลาการให้สินเชื่อเป็นช่วงเวลาสั้น ๆ ในกรณีดังกล่าวราคาเงินเชื่อและราคาเงินสดจึงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ในกรณีที่ระยะเวลาการชำระค่าสินทรัพย์ยาวนานเกินกว่าระยะเวลาที่ผู้ขายให้สินเชื่อ ตามปกติกิจการต้องบันทึกสินทรัพย์ด้วยมูลค่าที่เทียบเท่ากับการซื้อด้วยเงินสด ผลต่างระหว่างราคาเงินสดและราคาที่ต้องชำระจริงให้ตัดเป็นดอกเบี้ยจ่ายตลอดอายุการให้สินเชื่อ เว้นแต่ดอกเบี้ยนั้นจะสามารถนำมารวมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์ได้ตามมาตรฐานการบัญชีเรื่อง ต้นทุนการกู้ยืม

1.3 การซื้อที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ด้วยการเช่าซื้อ หรือผ่อนชำระ หรือสัญญาเช่าการเงิน ในการจัดหาสินทรัพย์โดยการเช่าซื้อ ถึงแม้ว่า ณ วันที่ทำสัญญาเช่าซื้อ กรรมสิทธิ์ตามกฎหมายในสินทรัพย์ยังคงเป็นของผู้ให้เช่าซื้อก็ตาม แต่เนื่องจากกิจการผู้เช่าซื้อได้ครอบครองและใช้ประโยชน์ในสินทรัพย์ นับตั้งแต่วันที่ทำสัญญาแล้ว และกิจการผู้เช่าซื้อจะมีเจตนาที่จะซื้อ ผู้ให้เช่าซื้อก็มีเจตนาที่จะขายสินทรัพย์ที่เช่าซื้อนั้น กิจการผู้เช่าซื้อจึงควรบันทึกสินทรัพย์ที่เช่าซื้อในงบแสดงฐานะการเงิน ณ วันที่ทำสัญญาเช่าซื้อ และบันทึกภาระผูกพันตามสัญญาเช่าซื้อเป็นหนี้สินด้วย

สินทรัพย์ที่เช่าซื้อต้องบันทึกด้วยราคาเงินสด ผลต่างระหว่างราคาเงินสดและราคาเช่าซื้อเป็นดอกเบี้ยจ่าย ซึ่งกิจการอาจบันทึกเป็นดอกเบี้ยจ่ายรอตัดบัญชีแล้วทยอยตัดเป็นดอกเบี้ยจ่ายตามจำนวนงวดการผ่อนชำระ หรืออาจบันทึกเป็นดอกเบี้ยจ่ายในแต่ละงวดก็ได้ ในระหว่างงวดบัญชี กิจการจะคิดค่าเสื่อมราคาสำหรับสินทรัพย์ หากสินทรัพย์นั้นเป็นสินทรัพย์ที่เสื่อมสภาพได้

ในการจัดหาสินทรัพย์โดยการซื้อผ่อนชำระและการทำสัญญาเช่าการเงินใช้วิธีปฏิบัติทางการบัญชีเช่นเดียวกับการเช่าซื้อ

2. ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ที่สร้างขึ้นเอง

ในกรณีที่กิจการจัดหาที่ดิน อาคารและอุปกรณ์โดยการสร้างขึ้นเอง กิจการจะกำหนดมูลค่าของสินทรัพย์ที่สร้างขึ้นจากต้นทุนทางตรง ที่เกี่ยวกับการสร้างสินทรัพย์นั้น เพื่อให้สินทรัพย์อยู่ในสภาพพร้อมที่จะใช้งานได้ตามประสงค์ ต้นทุนในการสร้างสินทรัพย์ ได้แก่ ค่าวัสดุทางตรง ค่าแรงงานทางตรง และค่าใช้จ่ายการผลิต ซึ่งมีทั้งค่าใช้จ่ายผันแปรและค่าใช้จ่ายคงที่ หากกิจการผลิตสินค้านั้นโดยปกติแล้ว กิจการสามารถกำหนดต้นทุนของสินทรัพย์ที่สร้างขึ้นเองได้โดยง่าย เช่น กิจการที่ผลิตตู้เย็นเพื่อขาย ได้นำตู้เย็นไปใช้ในกิจการ ราคาทุนของตู้เย็นดังกล่าวจะเท่ากับต้นทุนของสินค้านั้นเอง แต่ถ้าสมมติว่า กิจการที่ผลิตตู้เย็นแข่งแข่งต้องการผลิตตู้เย็นเพื่อนำมาใช้เองในกิจการ ในกรณีนี้ กิจการจะมีปัญหาในการกำหนดราคาทุนของตู้เย็น โดยเฉพาะค่าแรงทางอ้อม ค่าใช้จ่ายการผลิตในส่วนที่เป็นค่าใช้จ่ายคงที่ว่าจะรวมเป็นราคาทุนของตู้เย็นที่สร้างขึ้นเองได้อย่างไร แนวคิดในเรื่องดังกล่าวมีดังนี้

2.1 รวมค่าใช้จ่ายผันแปรที่เป็นราคาทุนของสินทรัพย์ที่เราสร้างขึ้น เหตุผลที่สนับสนุนแนวคิดนี้ คือ การสร้างสินทรัพย์ขึ้นใช้เอง ไม่ได้ทำให้ค่าใช้จ่ายการผลิตคงที่ส่วนนี้เพิ่มขึ้นแต่อย่างใด กล่าวคือ กิจการต้องมีค่าใช้จ่ายการผลิตคงที่อยู่แล้ว ไม่ว่าจะสร้างสินทรัพย์ขึ้นใช้เองหรือไม่ก็ตาม การไม่นำค่าใช้จ่ายคงที่มารวมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์ที่เราสร้างขึ้นเพราะมีผลทำให้มูลค่าของสินทรัพย์ต่ำกว่าความเป็นจริง ซึ่งส่งผลให้ค่าเสื่อมราคาต่ำไป

2.2 รวมค่าใช้จ่ายการผลิตทั้งส่วนที่ผันแปรและคงที่เป็นราคาทุนของสินทรัพย์ที่เราสร้างขึ้นแนวคิดนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้สินทรัพย์ที่สร้างขึ้นมีราคาทุนใกล้เคียงกับกรณีของการซื้อหรือจัดหาสินทรัพย์มาด้วยวิธีอื่น กิจการจึงต้องหาวิธีจัดสรรค่าใช้จ่ายการผลิตคงที่ เพื่อรวมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์อย่างเหมาะสม

2.3 รวมค่าใช้จ่ายการผลิตเป็นราคาทุนของสินทรัพย์ที่สร้างขึ้นเฉพาะต้นทุนของสินค้าในส่วนที่ทำให้การผลิตลดลง

แนวคิดนี้เกิดขึ้นเนื่องจากการที่กิจการใช้กำลังการผลิตที่มีอยู่ไปผลิตสินทรัพย์ขึ้นใช้เองทำให้กิจการใช้กำลังการผลิตในการผลิตสินค้าได้ไม่เต็มที่ อย่างไรก็ตามการคำนวณราคาทุนตามแนวคิดนี้ทำได้ยากเนื่องจากเป็นลักษณะของการคำนวณค่าเสียโอกาส และในบางกรณีกิจการอาจใช้กำลังการผลิตส่วนเกินเพื่อสร้างสินทรัพย์นั้นก็ได้ ซึ่งการสร้างสินทรัพย์ขึ้นใช้เองไม่ได้ทำให้กิจการผลิตสินค้าลดน้อยลงแต่ประการใด

หลักเกณฑ์ในการคำนวณราคาทุนของสินทรัพย์ที่ได้มา ราคาดังกล่าวประกอบด้วยต้นทุนที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการสร้างสินทรัพย์นั้น และต้นทุนที่เกี่ยวข้องโดยทั่วไปที่สามารถปันส่วนให้สินทรัพย์ที่สร้างนั้นได้ แต่ไม่รวมกำไรที่คิดกันเองภายในกิจการเดียวกัน

กิจการต้องไม่นำต้นทุนที่เกิดจากการไม่มีประสิทธิภาพในการผลิต หรือสร้างสินทรัพย์ขึ้นเองมารวมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์ ต้นทุนดังกล่าวได้แก่ ค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการหย่อนประสิทธิภาพในการผลิตหรือการบริหาร การปล่อยให้กำลังการผลิตว่างเปล่าเป็นการชั่วคราว หรือมีการขัดแย้งในการดำเนินกิจการหรือสาเหตุอื่น กรณีเช่นนี้ กิจการควรบันทึกราคาทุนของสินทรัพย์ตามราคาซึ่งเทียบได้กับสินทรัพย์ที่มีสภาพอย่างเดียวกัน หรือตามต้นทุนการผลิตสินทรัพย์อย่างเดียวกันนั้นเพื่อขายตามปกติ ตัวอย่างเช่น

หากกิจการรับเหมาก่อสร้าง ได้สร้างอาคารพาณิชย์ไว้ขาย และใช้อาคารพาณิชย์หลังหนึ่งไว้เป็นอาคารสำนักงาน ต้นทุนของอาคารสำนักงานควรเท่ากับต้นทุนของอาคารพาณิชย์ที่ขาย

หากกิจการต้องการอาคารสำนักงาน ซึ่งมีลักษณะแตกต่างจากอาคารพาณิชย์ที่ขาย โดยทั่วไป ต้นทุนของอาคารจะประกอบด้วย ค่าวัสดุ ค่าแรงงาน ค่าใช้จ่ายในการก่อสร้าง และค่าใช้จ่ายในการบริหารอื่นที่เกิดจากการปันส่วนตามจำนวนอาคารที่สร้างขึ้น กิจการต้องไม่นำค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการหย่อนประสิทธิภาพ ค่าใช้จ่ายจากการขาดแคลนวัสดุ ค่าใช้จ่ายที่เกิดจากเครื่องจักรหยุดชะงัก มารวมเป็นราคาทุนของอาคาร

โดยสรุปแล้ว ราคาทุนของสินทรัพย์ที่เราสร้างขึ้นเองประกอบด้วย ต้นทุนโดยตรงที่เจาะจงได้กับสินทรัพย์นั้น (ซึ่งได้แก่ ค่าวัสดุทางตรง ค่าแรงทางตรง ค่าใช้จ่ายการผลิตขั้นแปร) และต้นทุนทางอ้อมที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสามารถปันส่วนให้กับสินทรัพย์ที่สร้างขึ้นได้ (ซึ่งได้แก่ ค่าใช้จ่ายการผลิตคงที่ เฉพาะส่วนที่ปันส่วนได้เท่านั้น ไม่ใช่ค่าใช้จ่ายการผลิตทั้งหมด)

ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานโดยทั่วไป ไม่ควรรวมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์ที่สร้างขึ้น เว้นแต่กิจการสามารถระบุได้ว่า ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานนั้นเกี่ยวข้องโดยตรงกับการสร้างสินทรัพย์ จึงจะนำมารวมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์ได้ เช่น เงินเดือนของผู้จัดการ โดยทั่วไป ค่าใช้จ่ายดังกล่าวถือเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหาร แต่ถ้าผู้จัดการต้องเข้าไปควบคุมดูแลการสร้างสินทรัพย์ และกิจการสามารถกำหนดเวลาที่ใช้ในการควบคุมงานได้ เช่น ผู้จัดการใช้เวลา 20% ของเงินเดือนของผู้จัดการ จะรวมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์ในขณะที่ยังเหลือจะถือเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหาร

3. ที่ดินอาคารและอุปกรณ์ที่รับแลกเปลี่ยนมา (กอบแก้ว รัตนอุบล, 2555, น. 9-11)

ถ้าหากกิจการได้ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์มาโดยการนำเอาสินทรัพย์ที่ไม่เป็นตัวเงิน เช่น ที่ดิน อาคาร อุปกรณ์ หรืออสังหาริมทรัพย์ที่เป็นตัวเงินรวมกับสินทรัพย์ที่ไม่เป็นตัวเงินไปแลกเปลี่ยน

ในการคิดราคาทุนของสินทรัพย์ที่ได้มา อาจแบ่งเป็น 2 กรณี คือ 1. หากมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ที่นำไปแลกเปลี่ยนหรือสินทรัพย์ที่ได้มาสามารถวัดได้อย่างน่าเชื่อถือ และการแลกเปลี่ยนนั้นมีเนื้อหาเชิงพาณิชย์ (Commercial Substance) กิจการจะต้องคิดราคาทุนของสินทรัพย์ที่ได้มาด้วยมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ที่นำไปแลกเปลี่ยน ยกเว้นแต่ว่ามูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ที่ได้มามีหลักฐาน ที่ชัดเจนกว่า 2. หากมูลค่ายุติธรรมของทั้งสินทรัพย์ที่นำไปแลกเปลี่ยนและสินทรัพย์ที่ได้มาไม่สามารถวัดได้อย่างน่าเชื่อถือ หรือการแลกเปลี่ยนนั้นไม่มีเนื้อหาเชิงพาณิชย์ จะถือว่าราคาทุนของสินทรัพย์ที่ได้มาก็คือ มูลค่าตามบัญชี ของสินทรัพย์ที่นำไปแลกเปลี่ยน

หากสินทรัพย์ที่นำมาแลกเปลี่ยนเป็นสินทรัพย์ต่างประเภทกัน เช่นแลกเปลี่ยนรถยนต์ส่งสินค้ากับเครื่องจักรจะถือว่าการแลกเปลี่ยนนั้นเป็นการแลกเปลี่ยนที่มีเนื้อหาเชิงพาณิชย์ เพราะลักษณะของกระแสเงินสดที่กิจการจะได้รับจากการมีรถยนต์กับเครื่องจักรไว้ใช้จะแตกต่างกัน การมีเครื่องจักรจะทำให้สามารถผลิตสินค้าเพิ่มได้ ในขณะที่รถยนต์ไม่ได้ใช้ในการผลิตสินค้า แม้แต่การแลกเปลี่ยนสินทรัพย์ประเภทเดียวกันแต่เทคโนโลยีต่างกันหรืออายุการใช้งานต่างกันก็ถือเป็นการแลกเปลี่ยนสินทรัพย์ประเภทเดียวกันแต่เทคโนโลยีต่างกันหรืออายุการใช้งานต่างกันก็จะถือเป็นการแลกเปลี่ยนที่มีเนื้อหาเชิงพาณิชย์ได้ เพราะเทคโนโลยีที่ต่างกันอาจทำให้ได้ปริมาณผลผลิตที่ต่างกัน ผลผลิตที่มีคุณภาพต่างกัน ขายได้ในราคาต่างกัน หรือหากขายเศษซากของสินทรัพย์สองตัวนั้นก็ขายได้ในราคาที่ต่างกัน

การเปลี่ยนแปลงของมูลค่าที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ หลังจากการกำหนดมูลค่าเริ่มแรกแล้ว เมื่อมีการรับรู้รายการของสินทรัพย์ครั้งแรกแล้ว ในระหว่างการใช้งานจนถึงวันที่ตัดออกจากบัญชีหรือหมดอายุการใช้งาน อาจมีการเปลี่ยนแปลงมูลค่า โดยทั่วไปจะเกิดจาก

- การเปลี่ยนแปลงมาตรฐานการบัญชี หากมีการเปลี่ยนแปลงมาตรฐานการบัญชีเกิดขึ้น มักจะมีการกำหนดแนวทางในการปรับปรุงไว้ในมาตรฐานที่มีการเปลี่ยนแปลงนั้น โดยทั่วไปจะกำหนดวิธีการปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงและวันที่เริ่มใช้ ถ้ามีความประสงค์จะนำมาตรฐานมาใช้ก่อน จะต้องเปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงินด้วย และต้องพิจารณาการนำเสนอรายงานการเงินที่นำมาเปรียบเทียบด้วย

- ผลจากการปรับปรุงรายการจากข้อมูลที่นำเชื่อถือที่ได้รับเพิ่มเติมเกี่ยวกับสินทรัพย์นั้น และมีผลกระทบต่อรายงานการเงินในด้านฐานะการเงิน ผลการดำเนินงานหรือกระแสเงินสด

การปรับปรุงมูลค่าและอายุการใช้งานเมื่อสิ้นรอบบัญชี แต่ละรอบไม่ว่าจะเป็นรายเดือน รายสามเดือนหรือรายปี ควรจะต้องมีการปรับปรุงมูลค่าและอายุการใช้งานของสินทรัพย์อย่างสม่ำเสมอ การพิจารณาปรับลดมูลค่าตามอายุการใช้งานมีประเด็นที่ควรพิจารณาดังต่อไปนี้ คือ

การเลิกใช้และการจำหน่ายสินทรัพย์ เมื่อกิจการจำหน่ายหรือเลิกใช้ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์อย่างถาวร หรือเมื่อคาดว่าจะไม่ได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคต กิจการต้องตัดบัญชีรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ดังกล่าวออกจากงบแสดงฐานะการเงิน และต้องรับรู้ผลต่างระหว่างจำนวนเงินสุทธิที่คาดว่าจะได้รับกับราคาตามบัญชีของสินทรัพย์เป็นรายการกำไรหรือรายการขาดทุนจากการจำหน่ายสินทรัพย์ทันทีที่เกิดไว้ในงบกำไรขาดทุน กิจการต้องแสดงที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ที่เลิกใช้งานและถือไว้เพื่อรอการจำหน่ายด้วยราคาตามบัญชี ณ วันที่สินทรัพย์นั้นเลิกใช้งาน นอกจากนี้ กิจการต้องทดสอบการค้ำค่าของสินทรัพย์ดังกล่าว ณ ทุกสิ้นปีบัญชีเป็นอย่างน้อย การตัดจำหน่ายสินทรัพย์เมื่อสิ้นอายุการใช้งานแล้ว มูลค่าของสินทรัพย์จะเท่ากับค่าเสื่อมราคาสะสมหรือมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์เท่ากับศูนย์ แต่ในปัจจุบันเราได้นำแนวคิดการใช้ประโยชน์หรือประโยชน์ที่ยังคงมีในอนาคต มาปฏิบัติถึงแม้ว่ามีการประมาณอายุการใช้งานตั้งแต่ได้สินทรัพย์แล้วก็ตาม เราสามารถประมาณอายุการใช้งานเชิงเศรษฐกิจในอนาคต ได้อีกหากอายุการใช้งานที่เพิ่มเติมมีสาระสำคัญและควรประมาณอายุการใช้งานใหม่ในรอบบัญชีอย่างต่อเนื่อง หากประโยชน์ในอนาคตของสินทรัพย์หมดลง ก็ควรที่จะขออนุมัติตัดสินทรัพย์นั้นออกจากบัญชี เมื่อไม่ได้ใช้งานแต่ในทางภาษีของกรมสรรพากรยังคงให้มีมูลค่าราคาตามบัญชีไว้ ตัดออกได้ก็ต่อเมื่อมีการจำหน่ายจ่ายโอนและการทำลาย ตามกฎเกณฑ์ของกรมสรรพากร

2.4 แนวคิดของการวัดมูลค่าที่ดิน อาคารและอุปกรณ์

แนวคิดในการวัดมูลค่าที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ อาจแตกต่างกัน ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับราคาทุนเดิม (Historical Cost Concept)

ตามแนวคิดนี้ กิจการจะบันทึกสินทรัพย์ด้วยจำนวนเงินสดหรือรายการเทียบเท่าเงินสดที่จ่ายไป เหตุผลที่สนับสนุนแนวคิดนี้ คือ

- ราคาทุนเดิมเป็นมูลค่ายุติธรรม ณ วันที่จัดหาสินทรัพย์นั้น
- ราคาทุนเดิมเป็นราคาที่มีหลักฐานอันเที่ยงธรรมและสามารถตรวจสอบพิสูจน์

ความถูกต้องได้

- ราคาทุนเดิมไม่ทำให้เกิดกำไรหรือขาดทุนจากการถือครองสินทรัพย์แต่จะรับรู้รายการกำไร หรือรายการขาดทุน ณ วันที่จำหน่ายสินทรัพย์

2. แนวคิดเกี่ยวกับอำนาจซื้อ (Purchasing Power Concept) ตามแนวคิดนี้ กิจการจะปรับปรุงมูลค่าของสินทรัพย์ตามอำนาจซื้อที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งทำให้เกิดกำไรหรือขาดทุนจากการถือครองสินทรัพย์

3. แนวคิดเกี่ยวกับราคาทุนปัจจุบันหรือราคาเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน (Replacement Cost Concept) ตามแนวคิดนี้ กิจการจะแสดงสินทรัพย์ด้วย รายการเทียบเท่าเงินสดหรือจำนวนเงินสดที่ต้องจ่ายในขณะนั้น เพื่อให้ได้มาของสินทรัพย์ชนิดสินทรัพย์ที่เท่าเทียมกันหรือชนิดเดียวกัน

4. แนวคิดเกี่ยวกับมูลค่ายุติธรรม (Fair Value Concept) ตามแนวคิดนี้ มูลค่าของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์อาจคำนวณได้จากการคิดลดเงินสดรับในอนาคต (Discounted Future Cash Receipt) หรือรายการเทียบเท่าเงินสดในปัจจุบัน (Current Cash Equivalent)

มาตรฐานการบัญชีเรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ กำหนดให้กิจการควรจะต้องบันทึกมูลค่าเมื่อเริ่มแรกของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ที่เข้าเกณฑ์รับรู้เป็นสินทรัพย์โดยใช้ราคาทุน นอกจากนี้แม่บทการบัญชีได้กำหนดเกณฑ์การรับรู้สินทรัพย์ในงบแสดงฐานะการเงิน เมื่อมีความเป็นไปได้ที่ค่อนข้างแน่ที่ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคตที่จะเข้าสู่กิจการ และสินทรัพย์นั้นมีมูลค่าที่สามารถวัดได้อย่างน่าเชื่อถือ

2.5 แนวคิดการตัดรายการ

เมื่อกิจการได้ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์เข้ามาใช้งาน กิจการจะต้องนำไปคิดค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชี ซึ่งกิจการก็จะคิดค่าเสื่อมราคาของสินทรัพย์เมื่อสินทรัพย์นั้นอยู่ในสถานที่และพร้อมที่จะใช้งานจริง และ กิจการจะหยุดคิดค่าเสื่อมราคาหรือกิจการต้องตัดรายการมูลค่าตามบัญชีของรายการที่ดินอาคารและอุปกรณ์ออกจากรายการในงบแสดงฐานะการเงินก็ต่อเมื่อ จำหน่ายสินทรัพย์นั้นออกไป สินทรัพย์นั้นเสียหายใช้การไม่ได้ สินทรัพย์สูญหาย หรือโอนไปเป็นสินทรัพย์ถือไว้เพื่อขาย กิจการจะรับรู้กำไรหรือขาดทุนจากการตัดรายการในงบกำไรขาดทุนกรณีกำไรนี้ จะไม่จัดประเภทเป็นรายได้หลัก แต่หากมีการจำหน่ายหรือเลิกใช้สินทรัพย์นั้น กิจการต้องโอน ส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์ไปยังกำไรสะสมโดยตรง กิจการจะหยุดการคิดค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์นั้นไม่ได้ หากสินทรัพย์นั้นหยุดการใช้งานหรือไม่ได้ใช้งาน เว้นแต่คิดค่าเสื่อมราคาหมดแล้ว

2.6 แนวคิดของค่าเสื่อมราคา

แนวคิดเกี่ยวกับค่าเสื่อมราคา (Depreciation) เป็นแนวคิดที่สอดคล้องกับการวัดผลการดำเนินงานของกิจการ เนื่องจากการคิดค่าเสื่อมราคาเป็นการเปรียบเทียบต้นทุนของสินทรัพย์ที่มีอายุการใช้งานหลายรอบระยะเวลาบัญชีกับรายได้ที่เกิดจากการใช้สินทรัพย์เหล่านี้

ในอดีตนักบัญชีมีความเห็นเกี่ยวกับการคิดค่าเสื่อมราคาว่าเป็นวิธีที่แท้จริงเพื่อจัดหาสินทรัพย์ขึ้นมาแทนที่สินทรัพย์ที่ใช้อยู่ ดังนั้น ปีใดกิจการมีกำไรมาก กิจการจะคิดค่าเสื่อมราคามากเพื่อถ่วงเงินไว้ให้น้อยนั้นหมายความว่า ถ้าปีใดกิจการมีกำไรมาก กิจการจะคิดค่าเสื่อมราคาในจำนวนที่มากกว่าปีที่กิจการมีกำไรต่ำ

แนวคิดเกี่ยวกับการคิดค่าเสื่อมราคาในปัจจุบันได้เปลี่ยนไป นักบัญชีส่วนใหญ่เห็นว่าการคิดค่าเสื่อมราคาไม่เกี่ยวกับผลกำไรของกิจการ แม้ว่าปีใดกิจการมีผลขาดทุน กิจการยังจำเป็นต้องคิดค่าเสื่อมราคา ดังนั้น ค่าเสื่อมราคาจึงเป็นวิธีการปันส่วนต้นทุนของสินทรัพย์ถาวร ตลอดอายุการให้ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจที่กิจการได้รับจากสินทรัพย์นั้น
ความหมายของค่าเสื่อมราคา

ค่าเสื่อมราคาตามความหมายของ AICPA หมายถึง วิธีการบัญชีในการกระจายต้นทุนหรือมูลค่าของสินทรัพย์ประเภททุนตามอายุการใช้งานของสินทรัพย์ อย่างมีระบบและสมเหตุสมผล (Committee on Terminology, AICPA "Review and Resume", Accounting Terminology Bulletin No. 1 (New York, 1953, p.25) วิธีการดังกล่าวเป็นวิธีการกระจายต้นทุนของสินทรัพย์ประเภททุนหรือสินทรัพย์ถาวร ค่าเสื่อมราคาตามความหมายนี้ สรุปได้ดังนี้

ต้นทุนเดิมและมูลค่าของสินทรัพย์ไม่เปลี่ยนแปลงตลอดอายุการใช้งานของสินทรัพย์
ผลรวมของค่าเสื่อมราคาตลอดอายุการใช้งานของสินทรัพย์จะเท่ากับต้นทุนของสินทรัพย์หักด้วยราคาซาก (Salvage Value) หรือมูลค่าคงเหลือ (Residual Value)

วิธีการคิดค่าเสื่อมราคา เป็นการปันส่วนต้นทุนของสินทรัพย์อย่างมีระบบตามเกณฑ์ที่สมเหตุสมผลและสอดคล้องกับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจที่กิจการได้รับจากสินทรัพย์นั้น

มูลค่าของสินทรัพย์จะไม่เกินราคาทุน หักด้วยค่าเสื่อมราคาสะสม

American Accounting Association (AAA) ได้ให้ความหมายของค่าเสื่อมราคาไว้ดังนี้ (AAA Committee on Accounting Concepts and Standards, Accounting and Reporting Standards for Corporate Financial Statements and Preceding Statements and Supplements (Columbus, Ohio : AAA. 1957, p.4,6)

1. การลดลงของประโยชน์เชิงเศรษฐกิจที่ได้รับ

ในปี ค.ศ. 1957 AAA ให้ความเห็นเกี่ยวกับการคิดค่าเสื่อมราคาว่าเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดการวัดมูลค่าของสินทรัพย์มากกว่าการปันส่วนต้นทุน เมื่อกิจการนำสินทรัพย์มาใช้งาน จะทำให้ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจที่กิจการได้รับจากสินทรัพย์นั้นลดลง ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจทั้งหมดที่หมดไปนั้นจะถือเป็น

ค่าใช้จ่าย สาเหตุที่ทำให้ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจดังกล่าวหมดไป มีหลายประการ เช่น สภาพของสินทรัพย์ชำรุดเสียหาย ความล้าสมัยทางด้านเทคนิค เป็นต้น

2. การรักษาระดับทุน

ความหมายของค่าเสื่อมราคาแทบทุกความหมายแสดงถึงการรักษาระดับทุนทั้งสิ้น แต่ความหมายของทุนอาจแตกต่างกัน เช่น ในปี ค.ศ. 1957 ทุนในความหมายของ AICPA หมายถึง ราคาทุนเดิม ในปี ค.ศ. 1963 AAA (Committee on Concepts and standards-Long-lived Assets, "Accounting for Land, Building and Equipment" Supplementary Statement No. 1 Accounting Review Vol.XXXIX (July 1964, p.696) ให้ความหมายของทุนที่แตกต่างจากราคาทุนเดิม เนื่องจากความหมายของทุนตาม AAA หมายถึง ความสามารถในการดำเนินงาน (Operating Capacity) หรือต้นทุนที่มองเห็นได้ (Physical Capacity) ซึ่งอาจหมายถึงราคาทุนปัจจุบัน ข้อจำกัดของทุนตามความหมายนี้ ได้แก่ ความยุ่งยากในการวัดมูลค่า เนื่องจากกิจการอาจกำหนดราคาทุนปัจจุบันได้ยาก

3. ราคาทุนปัจจุบันของบริการที่ได้รับ

Sprouse และ Moonitz ใน ARS No.3 เสนอให้กิจการตีราคาสินทรัพย์ และค่าเสื่อมราคาตามราคาทุนปัจจุบัน ซึ่งมีผลให้เกิดการเปรียบเทียบรายได้และค่าใช้จ่ายอย่างเหมาะสม และช่วยให้การวางแผนและการคาดการณ์ในอนาคตเป็นไปอย่างสมเหตุสมผล ส่วนข้อจำกัดมีหลายประการ เช่น ดัชนีราคาสินค้ามีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ทำให้เกิดความสับสนในการกำหนดราคาทุนปัจจุบัน และการหาราคาทุนปัจจุบันของสินทรัพย์นั้นทำได้ยาก เนื่องจากเทคนิคในการผลิตเปลี่ยนไป ทำให้เกิดปัญหาในการตีราคาสินทรัพย์ที่กิจการมีอยู่

2.7 แนวคิดการเปิดเผยข้อมูล (กอบแก้ว รัตนอุบล, 2555, น. 9-46)

กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการคิดค่าเสื่อมราคา อายุการใช้ประโยชน์หรืออัตราค่าเสื่อมราคา มูลค่าตามบัญชีก่อนหักค่าเสื่อมราคาสะสม ค่าเสื่อมราคาสะสม และค่าเพื่อการด้อยค่าสะสมของสินทรัพย์ ณ วันต้นงวดและสิ้นงวด รายการกระขมยอดของมูลค่าตามบัญชีระหว่างวันต้นงวดถึงวันสิ้นงวดของสินทรัพย์แต่ละประเภท และหากกิจการได้นำที่ดินอาคารและอุปกรณ์ไปใช้เป็นหลักประกันหนี้สิน กิจการจะต้องเปิดเผยมูลค่าและข้อจำกัดในกรรมสิทธิ์ของสินทรัพย์นั้น

หากกิจการแสดงที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ด้วยราคาที่ตีใหม่ กิจการจะต้องเปิดเผยถึงเกณฑ์ที่ใช้ในการตีราคา มูลค่าตามบัญชีของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์แต่ละประเภทซึ่งควรแสดงในงบการเงินหากกิจการเลือกที่จะแสดงสินทรัพย์ด้วยราคาทุนและการเปลี่ยนแปลงในบัญชีส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์

2.8 มาตรฐานรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRS)

IFRS (International Financial Reporting Standards) เป็นมาตรฐานรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ โดยองค์กรที่ออกมาตรฐานนี้คือ International Accounting Standard Board (IASB) เป็นมาตรฐานที่ยอมรับกันมากกว่า 120 ประเทศทั่วโลก เพื่อให้เป็นหลักการสากลที่สร้างแนวทางของการทำบัญชีและรายงานทางการเงินของบริษัทต่าง ๆ ให้เป็นมาตรฐานแบบเดียวกันทั่วโลก

IFRS เป็นมาตรฐานการบัญชีที่กำหนดเป็นหลักการ (Principle-Based Standards) ทำให้ต้องใช้การวิเคราะห์ตีความ และตัดสินใจมากขึ้น แต่ IFRS ก็มีส่วนช่วยให้ทั่วโลกมีภาษาบัญชีเดียวกัน ประเทศที่ใช้ IFRS ส่วนใหญ่คือ ประเทศทางยุโรป เช่น อังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมัน สวิตเซอร์แลนด์ สเปน และประเทศเพื่อนบ้าน เช่น สอังก ออสเตรเลีย

เนื่องจากประเทศไทยยังไม่มีมาตรฐานการบัญชีที่เป็นรูปแบบเดียวกันอันเป็นมาตรฐานสากลของโลกดังจะเห็นได้จากการที่สหรัฐอเมริกาใช้ระบบมาตรฐานการบัญชีที่ตนเองพัฒนาขึ้นมา เรียกว่า GAAP (Generally Accepted Accounting Principles) ในขณะที่ทางยุโรปใช้มาตรฐานการบัญชีที่เรียกว่า IAS (International Accounting Standard) สำหรับประเทศไทย เริ่มต้นการจัดทำบัญชีจากระบบมาตรฐานการบัญชีที่สอดคล้องกับ GAAP และได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องมาโดยตลอดเพื่อให้สอดคล้องกับ IAS

และเพื่อให้มาตรฐานทุกอย่างรวมกันเป็นมาตรฐานเดียวกันทั่วโลก ดังนั้น IASB หรือ คณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศจึงได้มีความพยายามที่จะกำหนดมาตรฐานการบัญชีให้เป็นรูปแบบเดียวกันเพื่อใช้เป็นหลักสากลทั่วโลกโดยพัฒนาและออกกฎระเบียบการลงบันทึกบัญชีใหม่เพื่อให้โลกมีภาษาบัญชีแบบเดียวกันประโยชน์ของ IFRS หรือการมีมาตรฐานการบัญชีแบบเดียวกันทั่วโลก จะทำให้ข้อมูลทางการเงินมีความชัดเจน โปร่งใสมากขึ้น ทำให้การวิเคราะห์ ประเมิน และเปรียบเทียบฐานะการเงินของบริษัทเป็นไปอย่างถูกต้องสะดวกยิ่งขึ้น อีกทั้งยังทำให้บริษัทมีโอกาสและสามารถระดมทุนข้ามประเทศได้ง่ายขึ้น

1. มีต้นทุนที่ต่ำลง

2. ผู้ถือหุ้นและผู้กำกับดูแลได้รับข้อมูลทางการเงินที่ถูกต้องซึ่งการที่ทั่วโลกมี Global Accounting/Accountability Framework จะทำให้การไหลเข้าออกของเงินทุนระหว่างประเทศมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

เนื่องจากการลงทุนระหว่างประเทศมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาตลาดทุนของประเทศ ไทย หน่วยงานกำกับดูแลจึงผลักดันให้ใช้ IFRS ในการจัดทำรายงานทางการเงินให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน เพื่อช่วยให้นักลงทุนสามารถเปรียบเทียบข้อมูลของบริษัทในประเทศต่าง ๆ ได้ สร้างความเชื่อมั่นและ

ส่งเสริมให้มีการลงทุนระหว่างประเทศมากขึ้น อันจะส่งผลดีต่อเศรษฐกิจของประเทศไทยต่อไป (ทัตติยา จาริต,ออนไลน์)

2.9 การวิเคราะห์งบการเงิน

งบการเงินเป็นข้อมูลที่จัดทำขึ้นในอดีต ซึ่งมีส่วนสำคัญในการพยากรณ์ในอนาคต ผู้ใช้งบการเงินเป็นจำนวนมากที่ต้องการทราบแนวโน้มของเหตุการณ์ในอนาคตที่คาดว่าจะเกิดขึ้น สามารถนำมาหาความสัมพันธ์ระหว่างทรัพย์สิน หนี้สิน ทุน รายได้ และค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ว่าเหมาะสมหรือไม่อย่างไร ซึ่งจะช่วยให้เราประเมินฐานะทางการเงิน และความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจ โดยอาจนำมาเปรียบเทียบกับธุรกิจเองในอดีต หรือเปรียบเทียบกับคู่แข่ง หรือเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรมนั้น ๆ ได้ (<http://www.investfordummy.com/fundamental-analysis/financialratio.html> : การวิเคราะห์หลักทรัพย์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐาน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย)

การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน

อัตราส่วนทางการเงิน (Financial ratio) เป็นการนำตัวเลขที่อยู่ในงบการเงินมาหาอัตราส่วนเพื่อนำมาใช้ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบกับผลการดำเนินงานในอดีตหรืออาจจะเปรียบเทียบกับกิจการอื่น ๆ ในอุตสาหกรรมเดียวกันหรือในอุตสาหกรรมอื่น ๆ และเป็นเครื่องมือช่วยให้ผู้วิเคราะห์ประเมินผลการดำเนินงาน แนวโน้มและความเสี่ยงของกิจการ ได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งอัตราส่วนทางการเงินใช้ในการวิเคราะห์สินทรัพย์มีดังนี้

ความสามารถในการใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์ลงทุน (พรรณูภา ชูนิมิตรกุล, 2548, น.92-93)

1. อัตราหมุนเวียนสินทรัพย์ระยะยาว เป็นการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของกิจการในการสร้างรายได้จากสินทรัพย์ระยะยาวที่ได้ลงทุนไปเมื่อเทียบกับยอดขาย แสดงประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์ทั้งหมดของบริษัทเพื่อให้เกิดรายได้ อัตราส่วนยิ่งมาก แสดงว่ามีประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์ดี

อัตราการหมุนเวียนสินทรัพย์ระยะยาว	=	ขายสุทธิ
(เท่า)		สินทรัพย์ระยะยาวถัวเฉลี่ย

2. อัตราหมุนเวียนสินทรัพย์รวม ใช้สำหรับการวิเคราะห์ภาพรวมการลงทุนในสินทรัพย์ทั้งหมดว่าสามารถสร้างรายได้ที่มีประสิทธิภาพเหมาะสมกับเงินลงทุนหรือไม่

อัตราหมุนเวียนสินทรัพย์รวม	=	$\frac{\text{ขายสุทธิ}}{\text{สินทรัพย์รวม}}$
----------------------------	---	---

การใช้อัตราส่วนจากงบกระแสเงินสด

เป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยจัดการบิดเบือนอันเกิดจากการเปรียบเทียบกำไรของแต่ละกิจการที่คำนวณขึ้นโดยการใช้นโยบายการบัญชีที่แตกต่างกัน ซึ่งอัตราส่วนทางการเงินจะช่วยให้เข้าใจความกระจ่างให้กับผู้วิเคราะห์ว่า (1) กิจการสามารถก่อให้เกิดกระแสเงินสดจากการดำเนินงานได้มากน้อยเพียงใดที่จะชดเชยความจำเป็นในการลงทุนในสินทรัพย์ถาวร ความจำเป็นในการจ่ายเงินปันผลและความจำเป็นในการชำระคืนหนี้เมื่อครบกำหนด (Operating capital needs) (2) กิจการยังคงรักษาระดับสินทรัพย์ไว้ได้หรือไม่ (ความสัมพันธ์ระหว่างกระแสเงินสดจากการดำเนินงานของกิจการกับกำไรจากการดำเนินงาน) (3) ค่าเสื่อมราคามีผลต่องบกระแสเงินสดจากการดำเนินงานมากน้อยแค่ไหน (ภณิดา สมบัติชัย, 2555)

อัตราส่วนผลกระทบของค่าเสื่อมราคาและค่าใช้จ่ายตัดจำหน่ายที่มีต่อกระแสเงินสด

เป็นตัวบ่งบอกว่าอัตราร้อยละของกระแสเงินสดจากการดำเนินงานที่ได้มาจากการบวกกลับค่าเสื่อมราคาและค่าใช้จ่ายตัดจำหน่ายกลับไปที่ตัวเลขกำไร การดำเนินงานของธุรกิจเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ หากค่าเสื่อมราคาและค่าใช้จ่ายตัดจำหน่ายมีผลกระทบน้อยมากต่อกระแสเงินสดจากการดำเนินงาน

ผลกระทบของค่าเสื่อมราคาและ ค่าใช้จ่ายตัดจำหน่ายที่มีต่อกระแส เงินสด	=	$\frac{\text{ค่าเสื่อมราคา}}{\text{กระแสเงินสดจากการดำเนินงาน}}$
---	---	--

2.10 สรุปเกี่ยวกับ ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์

กล่าวโดยสรุป ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ เป็นสินทรัพย์ที่มีตัวตนที่กิจการมีไว้ใช้ในการดำเนินงานตามปกติของกิจการ และอาจรวมถึงสิ่งที่มีไว้ใช้ในการดำเนินงานตามปกติของกิจการในการบำรุงรักษา หรือซ่อมแซม โดยกิจการได้มาหรือสร้างขึ้นเอง และไม่ได้มีวัตถุประสงค์ที่จะขาย แต่มีความตั้งใจที่จะใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์นั้นเกินกว่าหนึ่งปี การได้มาของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ครั้งแรกบันทึกในราคาทุน ซึ่งประกอบด้วยราคาซื้อหลังจากหักส่วนลดต่าง ๆ และค่าภาษีที่จะได้รับคืนแล้วรวมภาษีนำเข้า ภาษีซื้อที่เรียกคืนไม่ได้ และต้นทุนทางตรงอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการจัดหาสินทรัพย์ เพื่อให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งานได้ เมื่อกิจการใช้งานสินทรัพย์หลายงวดบัญชี อาจมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง หรือซ่อมแซมให้เหมาะสมที่จะใช้งานได้อีก ซึ่งการบันทึกบัญชีปรับปรุงเปลี่ยนแปลง จะถือเป็นต้นทุนของสินทรัพย์ ถ้าการเปลี่ยนแปลงนั้นทำให้ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจที่ได้รับมากกว่า 1 ปี และให้ถือเป็นค่าใช้จ่ายประจำงวดถ้าระยะเวลาที่ให้ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจที่ได้รับน้อยกว่า 1 ปี นอกจากนี้ ยังต้องมีการปันส่วนต้นทุนของสินทรัพย์ที่มีการเสื่อมสภาพตามการใช้งานมาเป็นค่าใช้จ่ายตามประโยชน์ที่ได้รับในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชี ตลอดอายุการใช้งานของสินทรัพย์ที่ได้มีการประมาณไว้ เรียกว่าค่าเสื่อมราคา การคิดค่าเสื่อมราคานั้นก็มีหลายวิธี ส่วนใหญ่จะใช้วิธีเส้นตรง

การดำเนินธุรกิจของกิจการทุกประเภท จำเป็นต้องมีสินทรัพย์ไว้เพื่อใช้ในการดำเนินงาน ซึ่งสินทรัพย์ที่ใช้จ่ายแบ่งประเภทออกเป็น สินทรัพย์หมุนเวียน และสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน สินทรัพย์หมุนเวียน จะถือเป็นสินทรัพย์ที่ใช้หมดไปภายในหนึ่งปี หรือหนึ่งรอบระยะเวลาบัญชี เช่น รายการเงินสด เงินฝากธนาคาร ลูกหนี้ สินค้าคงเหลือ เป็นต้น ส่วนสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน หรือที่เรียกว่า ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ จะเป็นสินทรัพย์ที่มีอายุการใช้งานเกินกว่าหนึ่งปี หรือหนึ่งรอบระยะเวลาบัญชี เช่น ที่ดิน อาคาร เครื่องจักร เครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ ยานพาหนะ เป็นต้น รวมทั้งทรัพย์สินทางธรรมชาติและสินทรัพย์ไม่มีตัวตน ที่กิจการมีไว้ใช้ด้วย โดยปกติทั่วไป ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ จะเป็นสินทรัพย์ส่วนใหญ่ที่มีอยู่ มีลักษณะคงทนถาวร มีราคาต่อหน่วยสูง จึงเป็นรายการสำคัญในการแสดงฐานะการเงินของกิจการที่ควรบันทึกมูลค่าของสินทรัพย์ได้ถูกต้องน่าเชื่อถือ ดังนั้นกิจการจึงจำเป็นต้องมีการบันทึกบัญชีเกี่ยวกับที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ตามแนวปฏิบัติของมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์

2.11 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จิราภรณ์ สุนทรไพบุลย์ (2543) ได้ทำการศึกษาแนวปฏิบัติสำหรับที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ได้กล่าวว่า ตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 32 การรับรู้ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ จะมีการรับรู้เมื่อมีความเป็นไปได้ที่รายการนั้นจะให้ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจต่อกิจการในอนาคต และสามารถกำหนดราคาทุนของรายการนั้นได้อย่างสมเหตุสมผล การวัดมูลค่าเริ่มแรกของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์จะใช้ราคาทุน โดยการได้มาของสินทรัพย์นั้นอาจได้มาโดยหลายวิธี การวัดมูลค่าจะใช้จำนวนเงินสดหรือรายการเทียบเท่าเงินสดที่กิจการจ่ายไปหรือมูลค่ายุติธรรมของสิ่งอื่นที่กิจการมอบให้เพื่อให้ได้มาซึ่งสินทรัพย์ ณ เวลาที่ซื้อหรือสร้างสินทรัพย์นั้น รายจ่ายภายหลังการได้มาของสินทรัพย์ได้พิจารณาแบ่งออกเป็น รายจ่ายฝ่ายทุนและรายจ่ายฝ่ายรายได้ การวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้ค่าเริ่มแรกจะพิจารณาจากการตีราคาของสินทรัพย์ใหม่ และการทบทวนอายุการใช้งานตลาดจนวิธีการคิดค่าเสื่อมราคา การเลิกใช้และการจำหน่ายสินทรัพย์ กิจการจะต้องมีการตัดบัญชีออกจากงบแสดงฐานะการเงิน

ส่วนผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการบัญชีเรื่องที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 32 เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ประเด็นที่น่าสนใจคือ การประเมินมูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืนของสินทรัพย์ การเลือกวิธีปฏิบัติในการตีราคาสินทรัพย์ซึ่งส่วนใหญ่กิจการจะเลือกประเภทสินทรัพย์ที่มีราคาตลาดสูงกว่าราคาตามบัญชี ราคายุติธรรมของสินทรัพย์ต่ำกว่าราคาตามบัญชี ณ วันที่ตีราคา อายุการใช้งานที่ใช้ในการตัดส่วนเกินทุนจากการตีราคาของสินทรัพย์ ภาวะภายในกรณีที่รายการที่เกิดจากการตีราคาเพิ่มขึ้นหรือลดลงของสินทรัพย์นั้น ไม่ถือเป็นรายจ่ายทางภาษีอากรและส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์ของบริษัทย่อย

อุณากร พงศ์ธาดา และศิลปพร ศรีจันเพชร (2546) ได้กล่าวว่า กิจการต้องมีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นเนื่องจากผู้บริหารต้องใช้ผู้เชี่ยวชาญในการประมาณมูลค่ายุติธรรมมาประเมินราคา สาเหตุที่ต้องจ้างผู้เชี่ยวชาญอิสระมาประเมินราคาอาจเนื่องมาจากกิจการไม่มีพนักงานที่มีความเชี่ยวชาญชำนาญในการประมาณมูลค่ายุติธรรมหรือผู้บริหารอาจต้องการผลงานที่มีความเที่ยงธรรม และยังพบว่า การประเมินราคาสินทรัพย์ใหม่ยังมีผลกระทบต่อต้นทุนการไหลออกของเงินสดของกิจการ เพราะการประเมินราคาสินทรัพย์ใหม่ ต้องมีการจ้างผู้ประเมินอิสระมาเป็นผู้ประเมินราคาสินทรัพย์ ทั้งยังอาจจะทำให้ค่าธรรมเนียมของผู้สอบบัญชีสูงขึ้นเนื่องจากมีรายการที่ซับซ้อนมากขึ้น และวิภาดา ตันติประภา ยังกล่าวอีกว่า มูลค่ายุติธรรมจะเป็นมูลค่าที่สะท้อนให้เห็นถึงมูลค่าเชิงเศรษฐกิจที่แท้จริงของสินทรัพย์ ซึ่งจะเป็นมูลค่าที่ผู้ใช้งบการเงินสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการตัดสินใจ หรือมีความเกี่ยวข้องต่อการตัดสินใจ (Relevance) ได้ดีกว่าราคาทุน แต่ก็มีผู้ที่โต้แย้งว่าในการนำแนวความคิดของมูลค่ายุติธรรมมาใช้มีความเห็นว่า การกำหนดมูลค่ายุติธรรมส่วนใหญ่แล้วต้องอาศัย

การประมาณการ ซึ่งทำให้กิจการมีต้นทุนในการจัดหางบการเงินมากขึ้น เช่น ต้องจ่ายค่าธรรมเนียมให้กับผู้ประเมินราคา นอกจากนี้ตัวเลขจากการประมาณการที่ได้ไม่ใช่รายการที่เกิดขึ้นจริง อาจเป็นช่องทางให้ผู้บริหารนำไปสู่การตกแต่งกำไรได้

สุริย์ วงศ์วิช และคณะ (2547) ได้ศึกษาถึงผลกระทบมาตรฐานการบัญชีไทยในการนำไปปฏิบัติ จากการศึกษาพบว่าผลกระทบของมาตรฐานไทยที่มีต่อผู้มีส่วนได้เสีย คือ ปัญหาของความสามารถนำมาตรฐานการบัญชีไทยไปใช้ปฏิบัติได้จริงปัญหาของเนื้อหาของมาตรฐานบัญชีไทยเข้าใจยาก เพราะขาดตัวอย่างและคำอธิบายที่เพียงพอในการทำความเข้าใจเนื้อหาซับซ้อนและไม่ชัดเจน

ครุณี ศศิลักษณ์านุกุล (2548) ยังได้กล่าวว่า มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 เรื่องที่ดิน อาคารและอุปกรณ์เป็นมาตรฐานการบัญชีที่สำคัญฉบับหนึ่งที่ทุกกิจการต้องถือปฏิบัติเพราะรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์เป็นโครงสร้างหลักของสินทรัพย์ ซึ่งทุกกิจการต้องมีการลงทุนในที่ดิน อาคารและอุปกรณ์และเป็นการลงทุนระยะยาวที่เป็นกลไกสำคัญที่มีส่วนขับเคลื่อนให้ธุรกิจสามารถใช้ในการผลิต ในการจำหน่ายสินค้าหรือบริการได้ และยังสะท้อนให้เห็นถึงการเติบโตของธุรกิจ หรือการขยายการลงทุนเพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรม

วาสนา อินทร์ชัย (2551) กล่าวว่า ปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยส่วนกิจการนั้นไม่ใช่ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านบัญชีเพื่อการจัดการของผู้จัดการฝ่ายบัญชี แต่สิ่งที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านบัญชีคือ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายในกิจการเอง นอกจากนี้ปัญหาและอุปสรรคที่พบคือ การเปลี่ยนแปลงในสภาพเศรษฐกิจ ด้านบุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจในบัญชีเพื่อการจัดการ ด้านข้อมูลทางบัญชีที่ได้รับมีความล่าช้า นอกจากนี้ยังขาดการสื่อสารที่ีระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และโปรแกรมที่ใช้ยังไม่เหมาะสมกับกิจการ

จิรนนท์ ปัญจุมทุม (2552) ได้พบปัญหาในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552) เรื่องที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ โดยเฉพาะด้านการรับรู้รายการ คือการแยกต้นทุนส่วนประกอบสินทรัพย์หลัก ด้านการวัดมูลค่า คือการปันส่วนราคาทุนและค่าเสื่อมสะสมของส่วนประกอบ ด้านการเปิดเผยรายการ คือ การเปิดเผยรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับการตีราคาสินทรัพย์ใหม่ และพบปัญหาด้านอื่น ๆ คือความยุ่งยากในการลงบัญชี นอกจากนี้ยังกล่าวอีกว่า ประสิทธิภาพในการทำงานบัญชี มูลค่าสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน และประเภทอุตสาหกรรม เป็นปัจจัยที่มีผลต่อปัญหาในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้

ธิดา เจริญสุขพลอยผล (2553) ได้ศึกษาความรู้ความเข้าใจของพนักงานบัญชีที่มีต่อมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ได้พบว่าพนักงานบัญชีกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจต่อมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีความรู้ความเข้าใจแต่ละด้าน คือ ด้าน

การรับรู้รายการ ด้านการเปิดเผยข้อมูล ด้านการวัดมูลค่า และด้านการแสดงรายการในงบการเงินมากตามลำดับ และพบว่าอายุงานในบริษัทและหน่วยงานแตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 แตกต่างกัน

นิศานาด โทจินดา (2554) ได้ศึกษาถึงแนวปฏิบัติทางการบัญชีและการศึกษาถึงผลกระทบต่อปัญหาและอุปสรรคจากการเปลี่ยนแปลงมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552) สถานประกอบการมีปัญหาและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงมาตรฐานการบัญชี ด้านผู้ทำบัญชีมีความรุนแรงมากในเรื่องความยุ่งยากในการบันทึกบัญชีมากขึ้น ด้านหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความรุนแรงมากในเรื่องที่ต้องมีหน้าที่รับผิดชอบเพิ่มขึ้น เช่น วิศวกรช่าง ช่อมบำรุง ต้องมาทำการประเมินอายุการใช้งานและแยกส่วนประกอบ ด้านนโยบายบริษัทต้องกำหนดนโยบายเร่งด่วน ด้านโปรแกรมสำเร็จรูปบัญชีต้องมีค่าใช้จ่ายในการ Modify programs ด้านจัดหางบการเงินต้องเปลี่ยนแปลงวิธีการคำนวณค่าเสื่อมราคาโดยการแยกส่วนประกอบของสินทรัพย์ และ ผู้เกี่ยวข้องขาดความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาและแนวปฏิบัติที่ถูกต้อง

ปราณี อินทร์น้อย (2554) ได้ศึกษาถึง ปัญหาการปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ ประเภทธุรกิจสถานีบริการน้ำมัน ในเขตจังหวัดสระบุรี ได้พบว่า การประมาณการรายจ่ายในการรื้อ การขนย้าย และการบูรณสถานที่ตั้งของสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต เพื่อบันทึกบัญชีที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ในปัจจุบัน และการคิดค่าเสื่อมราคาแยกตามส่วนประกอบที่มีนัยสำคัญต่างจากกันสำหรับสินทรัพย์ที่ได้มาตั้งแต่ 1 มกราคม 2554

ศรัญญา เจียงทิพากร และสมชาย สุภัทรกุล (2554) ได้กล่าวว่า แรงจูงใจสำคัญที่ทำให้บริษัทเลือกใช้วิธีการตีราคาใหม่ ได้แก่ (1) เพื่อลดความเสี่ยงที่จะเกิดการละเมิดเงื่อนไขที่ต้องปฏิบัติตามในการกู้ยืมเงิน (2) เพื่อลดความเสี่ยงทางการเงินของกิจการ (3) เพื่อประโยชน์ในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน และ (4) เพื่อส่งสัญญาณเกี่ยวกับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคตของรายการที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ และได้กล่าวถึงงานวิจัยของ Aboody et al. (1999) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการตีราคาสินทรัพย์กับผลการดำเนินงานในอนาคต โดยประยุกต์ใช้ตัวแบบของ Dechow (1994) โดยใช้กำไรทางบัญชีตามเกณฑ์คงค้างและกระแสเงินสดจากการดำเนินงานในการวัดผลการดำเนินงานในอนาคต และพบว่าส่วนที่เพิ่มขึ้นจากการตีราคาใหม่มีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญกับกำไรทางบัญชีและกระแสเงินสดจากการดำเนินงานในอีก 1 ถึง 3 ปี ในอนาคต อย่างไรก็ตามหากผลการดำเนินงานในอนาคตมีความยั่งยืน ความสัมพันธ์ระหว่างส่วนที่เพิ่มขึ้นจากการตีราคาใหม่กับกระแสเงินสดจากการดำเนินงานในอีก 1 ถึง 3 ปี ในอนาคต ควรเพิ่มขึ้นหรืออย่างน้อยจะต้องไม่ลดลงตลอดระยะเวลา 3 ปี โดยผลงานวิจัยสรุปได้ว่าข้อมูลเกี่ยวกับการตีราคาสินทรัพย์เพิ่มขึ้นสะท้อนผล

การดำเนินงานในอนาคตที่ดีขึ้นอย่างยั่งยืน ดังนั้น ผู้บริหารจึงอาจมีแรงจูงใจในการส่งสัญญาณเกี่ยวกับผลการดำเนินงานในอนาคตให้นักลงทุนผ่านการตีราคาใหม่

แม้ว่าการตีราคาสินทรัพย์สำหรับบริษัทในประเทศไทยอาจเกิดจากการที่ผู้บริหารใช้ดุลยพินิจในการเลือกใช้นโยบายดังกล่าวเพื่อลดความเสี่ยงทางการเงินของกิจการหรือหลีกเลี่ยงการละเมิดเงื่อนไขที่ต้องปฏิบัติตามในการกู้ยืมเงินและเพื่อหลีกเลี่ยงความเสี่ยงในการถูกพิจารณาให้บริษัทต้องเข้าข่ายกลุ่มบริษัทที่ต้องจัดทำแผนฟื้นฟูกิจการหรือถูกเพิกถอนออกจากการเป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ดังเช่นที่พบในต่างประเทศ และยังได้กล่าวอีกว่า ข้อมูลทางบัญชีที่เกี่ยวข้องกับการตีราคาสินทรัพย์ใหม่ถือเป็นแหล่งข้อมูลที่สำคัญที่ช่วยในการตัดสินใจในการลงทุน เนื่องจากพบว่ามูลค่าตลาดของกิจการปรับตัวไปในทิศทางที่สอดคล้องกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตีราคาสินทรัพย์ สำหรับกรณีของบริษัทในประเทศไทยมีการพบว่ามูลค่าตามบัญชีของส่วนของเจ้าของเป็นข้อมูลทางบัญชีที่นักลงทุนให้ความสำคัญเพิ่มมากขึ้นในการกำหนดราคาหุ้น การตีราคาสินทรัพย์นอกจากจะทำให้ข้อมูลมีความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจแล้ว ยังจะทำให้งบการเงินสามารถแสดงข้อมูลเกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ที่ตีราคาใหม่ได้ทันต่อเวลาในการใช้ประกอบการตัดสินใจอีกด้วย ซึ่งหากการตีราคาสินทรัพย์สามารถทำให้ข้อมูลของสินทรัพย์ที่ตีราคาใหม่มีความทันต่อเวลาในการใช้ประกอบการตัดสินใจของนักลงทุนในประเทศไทยดังเช่นที่พบในต่างประเทศ ผลตอบแทนการลงทุนในหุ้นจะปรับตัวในทิศทางที่สอดคล้องกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตีราคาสินทรัพย์

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “วิเคราะห์ผลของการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคาร อุปกรณ์ ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร (Population) ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ พนักงานบัญชีของกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง (Sample) ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ พนักงานบัญชีของกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จึงใช้สูตรคำนวณขนาดตัวอย่างกรณีทราบจำนวนประชากรของ Taro Yamane (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2552, น. 49) ที่ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% โดยมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการประมาณจากการสุ่มตัวอย่าง 5% ทำการแทนสูตรดังนี้

ขั้นตอนการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างของพนักงานบัญชีของกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ดังนี้

สูตร

$$n = \frac{N}{1+N(e)^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากรในการศึกษา จำนวน 80 บริษัท

e = ค่าความผิดพลาดที่ยอมรับได้ (allowable error) โดยกำหนดที่ $\pm 5\%$ □

แทนค่าได้

$$n = \frac{80}{1+80(0.05)^2}$$
$$= 67 \text{ บริษัท}$$

การสุ่มตัวอย่าง

ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำแนกตามหมวดธุรกิจ ใช้วิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยสุ่มเป็นสัดส่วนกับประชากร โดยมีสูตรการคำนวณ ดังนี้

$$n_i = (N_i/N) n$$

เมื่อ N แทน จำนวนประชากรในการศึกษา เท่ากับ 80 บริษัท

N_i แทน จำนวนประชากรในแต่ละชั้นภูมิ

n แทน จำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เท่ากับ 67 บริษัท

n_i แทน จำนวนตัวอย่างในแต่ละชั้นภูมิ

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำแนกตามหมวดธุรกิจ โดยใช้จำนวน พนักงานบริษัทละ 1 คน

หมวดธุรกิจ	ประชากร (พนักงานจากบริษัท)	กลุ่มตัวอย่าง (พนักงานจากบริษัท)
เหล็ก	27	22
กระดาษและวัสดุการพิมพ์	2	2
บรรจุภัณฑ์	13	11
ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์	12	10
ยานยนต์	19	16
วัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร	7	6
รวม	80	67

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 ผู้วิจัยเลือกใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย และได้สร้างแบบสอบถามขึ้นจากแนวคิด ทฤษฎี และผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งคำถามเป็น 5 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน ตำแหน่งงาน และการส่งเสริมความรู้ การรับการอบรมมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 เรื่องที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552)

ส่วนที่ 2 ข้อมูลส่วนของกิจการ ได้แก่ ประเภทธุรกิจ มูลค่าสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน โปรแกรมบัญชีสำเร็จรูป ระยะเวลาการจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ และจำนวนพนักงานบัญชี

ส่วนที่ 3 ระดับความรู้ในการเปลี่ยนแปลงมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชี ได้แก่ทางด้าน การบันทึกขึ้นส่วนอะไหล่เป็นสินทรัพย์ ประมาณการต้นทุนการรีดออน ขนย้าย พื้นฟู ให้คืนสภาพ การแลกเปลี่ยนสินทรัพย์ การแยกส่วนประกอบสินทรัพย์ การทบทวนการคำนวณค่าเสื่อมราคา และการตีราคาสินทรัพย์ใหม่ และกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนตามแบบมาตราส่วนประมาณค่าตามแบบลิเคิร์ต (Best & Kahn, 1933, pp. 246 -250) โดยลักษณะคำถามประกอบด้วยข้อความซึ่งผู้ตอบจะประเมินตามระดับความรู้ของตนเอง แบ่งสเกลออกเป็น 5 ระดับ ซึ่งเกณฑ์การให้นำหนักระดับของความรู้ ดังนี้

ระดับของความรู้	เกณฑ์การให้คะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

ส่วนที่ 4 เพื่อศึกษาถึงผลกระทบจากการประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 เรื่องที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) และกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนตามแบบมาตราส่วนประมาณค่าตามแบบลิเคิร์ต (Best & Kahn, 1933, pp. 246 -250) โดยลักษณะคำถามประกอบด้วยข้อความซึ่งผู้ตอบจะประเมินตามความรู้สึกรู้สึกของตนเอง แบ่งสเกลออกเป็น 5 ระดับ ซึ่งเกณฑ์การให้นำหนักระดับของผลกระทบ ดังนี้

ระดับของผลกระทบ	เกณฑ์การให้คะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

ส่วนที่ 5 เป็นคำถามปลายเปิดซึ่งเป็นข้อมูลที่ทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์

3.2.2 ใช้การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน โดยการนำตัวเลขในงบการเงินมาหาอัตราส่วนเพื่อนำมาใช้ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบกับผลการดำเนินงานในอดีต ปีงบการเงินก่อนและหลังการประยุกต์ใช้มาตรฐานฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552- 2555

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ แบบสอบถามการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสารงานวิจัยเกี่ยวข้อง ตำรา ทฤษฎีและขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อเป็นแนวทาง ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

2. ศึกษาแบบสอบถามเกี่ยวกับ การประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 จากเครื่องมือของ สุวเนตร ชงยศ (2549, น.172-173) แล้วจัดทำแบบสอบถามตามกรอบแนวคิด โดยมุ่งหมายให้มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาความครอบคลุมในเนื้อหา และภาษาที่ใช้เพื่อให้มีความชัดเจนและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

4. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและครอบคลุมเนื้อหาของงานวิจัย ซึ่งผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย 1) ผศ.กฤษมา คำพิทักษ์ 2) ผศ.ดร.วชิระ บุญยเนตร 3) ผศ.มาลี จัตุรัส

5. ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์พิจารณา

6. การตรวจสอบหาคุณภาพของแบบสอบถาม

6.1 การนำแบบสอบถามไปทดสอบใช้ (Try -out) กับ พนักงานบัญชีที่อยู่ในกลุ่ม
บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 20 คน

6.2 การหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา
(Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งประสิทธิภาพการประยุกต์ใช้มาตรฐานการ
บัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552) ของพนักงานบัญชีที่อยู่ในกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์
แห่งประเทศไทย มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟามากกว่า 0.70 แสดงว่าสามารถนำแบบสอบถามไปใช้ในการ
เก็บข้อมูลจริงได้ต่อไป (ดูภาคผนวก ข)

7. นำผลที่ได้จากการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์อีกครั้ง เพื่อปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ แล้วจัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อ
นำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรกลุ่มตัวอย่างต่อไป

8. นำข้อมูลตัวเลขในงบการเงินในส่วนของสินทรัพย์ ปี 2552-2555 มาวิเคราะห์
เปรียบเทียบผลกระทบทางการเงิน ก่อนและหลังการประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 ที่ดิน
อาคารและอุปกรณ์(ปรับปรุง 2552) โดยใช้อัตราส่วนทางการเงินช่วยในการคำนวณ

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีการดังนี้

3.3.1 ดำเนินการจัดทำแบบสอบถามตามจำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่างพร้อมทั้งตรวจสอบ
ความถูกต้องครบถ้วน และความสมบูรณ์ของเอกสารเตรียมการจัดเก็บข้อมูล

3.3.2 เก็บข้อมูลด้วยการนำแบบสอบถามส่งทางไปรษณีย์จำนวน 67 ชุด ให้กับธุรกิจที่จ
ทะเบียนอยู่ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

3.3.3 เริ่มการเก็บข้อมูลตั้งแต่ 1 เมษายน - 31 กรกฎาคม 2556 รวมระยะเวลาในการจัดเก็บ
ข้อมูลทั้งสิ้น 4 เดือน

3.3.4 ตรวจสอบความสมบูรณ์ในการตอบแบบสอบถามซึ่งตอบสมบูรณ์ทุกฉบับแล้วนำมา
วิเคราะห์แปลผลต่อไป

3.3.5 นำตัวเลขในงบการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ 67 บริษัท มาหา
อัตราส่วนเพื่อนำมาใช้ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบกับผลการดำเนินงานในอดีต ปีงบการเงินก่อนและ

หลังการประยุกต์ใช้มาตรฐานฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552-2555

3.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้วิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป การวิเคราะห์การประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้วิธีการประมวลผลตามหลักสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) และสถิติเชิงอุปมาน (Inferential Statistics) การนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางควบคู่กับบรรยายและสรุปผลการวิจัย ซึ่งกำหนดการให้คะแนนคำตอบของแบบสอบถาม ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2535, น. 99 - 100)

ระดับของผลกระทบ	เกณฑ์การให้คะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

แล้วนำคะแนนไปหาค่าเฉลี่ย โดยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ยดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.51 - 5.00	ระดับของผลกระทบมากที่สุด
3.51 - 4.50	ระดับของผลกระทบมาก
2.51 - 3.50	ระดับของผลกระทบปานกลาง
1.51 - 2.50	ระดับของผลกระทบน้อย
1.00 - 1.50	ระดับของผลกระทบน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (\bar{x})

สถิติที่ใช้ตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม ได้แก่ Standard Deviation การหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability Test) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient Method) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach)

สถิติเชิงอุปมาน (Inferential Statistics) ใช้ในการทดสอบสมมติฐานได้แก่

1. Independent Simple t-test ใช้ทดสอบข้อมูลที่มี 2 กลุ่ม
2. F-test (One-Way-ANOVA) ใช้ทดสอบข้อมูลที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม
3. Least Significant Difference ใช้ทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่
4. Pearson Simple Correlation ใช้ทดสอบค่าความสัมพันธ์
5. Paired Sample t-test ใช้ทดสอบค่าข้อมูลก่อนและหลัง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์

ผลของการวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์ผลของการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” ผู้ศึกษา ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาแบ่งการนำเสนอข้อมูล ออกเป็น 8 ส่วน คือ

4.1 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ข้อมูลส่วนของกิจการ

ส่วนที่ 3 ระดับความรู้ของพนักงานบัญชีในการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16

ส่วนที่ 4 ผลกระทบการประยุกต์ใช้มาตรฐาน ในการปฏิบัติงานที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงมาตรฐานการบัญชีเรื่องที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552)

ส่วนที่ 5 การเปรียบเทียบผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ส่วนที่ 6 การเปรียบเทียบผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำแนกตามปัจจัยส่วนของกิจการ

ส่วนที่ 7 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้ของพนักงานบัญชีเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ส่วนที่ 8 การเปรียบเทียบผลการดำเนินงานด้านการเงินก่อนและหลังการประยุกต์ใช้ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

รายละเอียดของการวิเคราะห์จะนำเสนอด้วยตารางแสดงให้เห็นถึงผลการวิเคราะห์ข้อมูล และการตีความหมายของข้อมูลที่ได้จากตารางเฉพาะบางประเด็นที่สำคัญและเกี่ยวข้องกับเนื้อหาของผลการวิจัยครั้งนี้

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ (N=67)

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ(%)
ชาย	2	3.0
หญิง	65	97.0
รวม	67	100.0

จากตารางที่ 4.1 จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างจำนวน 67คน แสดงข้อมูลกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง มีจำนวนมากที่สุด เป็นจำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 97.0 และกลุ่มตัวอย่างเพศชาย เป็นจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา (N=67)

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ(%)
ปริญญาตรี	47	70.1
ปริญญาโท	20	29.9
รวม	67	100.0

จากตารางที่ 4.2 จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างจำนวน 67 คน แสดงข้อมูลกลุ่มตัวอย่างมีการศึกษาระดับ ปริญญาตรีมีจำนวนมากที่สุด เป็นจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 70.1 และปริญญาโท เป็นจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 29.9

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประสบการณ์ทำงานด้านบัญชี

ประสบการณ์ทำงานด้านบัญชี	จำนวน (คน)	ร้อยละ(%)
ต่ำกว่า 5 ปี	6	9.0
5-10 ปี	49	73.1
10-15 ปี	12	17.9
รวม	67	100.0

จากตารางที่ 4.3 จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างจำนวน 67 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีประสบการณ์ทำงานด้านบัญชี 5-10 ปีมีจำนวนมากที่สุด เป็นจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 73.1 รองลงมา คือ 10-15 ปีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 17.9 และต่ำกว่า 5 ปีมีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 9.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตำแหน่งงาน (N=67)

ตำแหน่งงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ(%)
พนักงานบัญชีสินทรัพย์	3	4.5
พนักงานบัญชี	40	59.7
ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายบัญชี	6	9.0
ผู้จัดการฝ่ายบัญชี	18	26.9
รวม	67	100.0

จากตารางที่ 4.4 จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างจำนวน 67คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นพนักงานบัญชีมีจำนวนมากที่สุด เป็นจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 59.7 รองลงมา คือ ผู้จัดการฝ่ายบัญชีจำนวน 18คน คิดเป็นร้อยละ 26.9 ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายบัญชีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 9.0 และพนักงานบัญชีสินทรัพย์มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการส่งเสริมความรู้การรับทราบมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) (N=67)

การส่งเสริมความรู้การรับทราบมาตรฐานการบัญชี	จำนวน (คน)	ร้อยละ(%)
เคย	67	100.0
รวม	67	100.0

จากตารางที่ 4.5 จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างจำนวน 67 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างเคยได้รับการส่งเสริมความรู้การรับทราบมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0

ส่วนที่ 2 ข้อมูลส่วนของกิจการ

ตารางที่ 4.6 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทธุรกิจ (N=67)

ประเภทธุรกิจ	จำนวน (คน)	ร้อยละ(%)
กลุ่มธุรกิจผลิตกระดาษและวัสดุการพิมพ์	2	3.0
กลุ่มธุรกิจผลิตบรรจุภัณฑ์	11	16.4
กลุ่มธุรกิจปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์	10	14.9
กลุ่มธุรกิจยานยนต์	16	23.9
กลุ่มธุรกิจผลิตวัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร	6	9.0
กลุ่มธุรกิจเหล็ก	22	32.8
รวม	67	100.0

จากตารางที่ 4.6 จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างจำนวน 67 บริษัท พบว่ากิจการเป็นธุรกิจประเภทกลุ่มธุรกิจเหล็กมีจำนวนมากที่สุด เป็นจำนวน 22 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 32.8 รองลงมา คือ กลุ่มธุรกิจยานยนต์จำนวน 16 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 23.9 กลุ่มธุรกิจผลิตบรรจุภัณฑ์จำนวน 11 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 16.4 กลุ่มธุรกิจปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์จำนวน 10 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 14.9 กลุ่มธุรกิจผลิตวัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักรจำนวน 6 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 9.0 และกลุ่มธุรกิจผลิตกระดาษและวัสดุการพิมพ์จำนวน 2 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 3.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามมูลค่าตามบัญชีของที่ดินอาคารและอุปกรณ์ (N=67)

มูลค่าตามบัญชีของที่ดินอาคารและอุปกรณ์	จำนวน (บริษัท)	ร้อยละ(%)
51-300 ล้านบาท	5	7.5
300-700 ล้านบาท	25	37.3
701-1,000 ล้านบาท	18	26.9
1,001-2,000 ล้านบาท	12	17.9
2,001 ล้านบาทขึ้นไป	7	10.4
รวม	67	100.0

จากตารางที่ 4.7 จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างจำนวน 67 บริษัท พบว่ากิจการมีมูลค่าตามบัญชีของที่ดินอาคารและอุปกรณ์เท่ากับ 300-700 ล้านบาทมีจำนวนมากที่สุด เป็นจำนวน 25 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 37.3 รองลงมา คือ 701-1,000 ล้านบาท จำนวน 18 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 26.9 1,001-

2,000 ล้านบาท จำนวน 12 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 17.9 2,001 ล้านบาทขึ้นไปจำนวน 7 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 10.4 และ 51-300 ล้านบาทจำนวน 5 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 7.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนพนักงานบัญชี (N=67)

จำนวนพนักงานบัญชี	จำนวน (คน)	ร้อยละ(%)
1-5 คน	1	1.5
6-10 คน	14	20.9
11-15 คน	19	28.4
15 คนขึ้นไป	33	49.3
รวม	67	100.0

จากตารางที่ 4.8 จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างจำนวน 67 บริษัท พบว่ากิจการมีจำนวนพนักงานบัญชี 15 คนขึ้นไปมีจำนวนมากที่สุด เป็นจำนวน 33คน คิดเป็นร้อยละ 49.3 รองลงมา คือ 11-15 คนจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 28.4 6-10 คน จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 20.9 และ 1-5 คน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการเป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ (N=67)

การเป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์	จำนวน (บริษัท)	ร้อยละ(%)
ใช่	67	100.0
รวม	67	100.0

จากตารางที่ 4.9 จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างจำนวน 67 บริษัท พบว่ากิจการเป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เป็นจำนวน 67 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 100.0

ตารางที่ 4.10 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามมูลค่าตามระยะเวลาการจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ (N=67)

ระยะเวลาการจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์	จำนวน (บริษัท)	ร้อยละ(%)
6-10 ปี	5	7.5
11-15 ปี	12	17.9
16-20 ปี	19	28.4
20 ปีขึ้นไป	31	46.3
รวม	67	100.0

จากตารางที่ 4.10 จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างจำนวน 67 บริษัท พบว่ากิจการมีระยะเวลาการจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ 20 ปีขึ้นไปมีจำนวนมากที่สุด เป็นจำนวน 31 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 46.3 รองลงมา คือ 16-20 ปีจำนวน 19 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 28.4 11-15 ปีจำนวน 12 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 17.9 และ 6-10 ปี จำนวน 5 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 7.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 แสดงจำนวนและร้อยละบริษัทของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามผู้กำหนดอายุการใช้งานของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (N=67)

ผู้กำหนดอายุการใช้งานของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์	จำนวน (คน)	ร้อยละ(%)
ผู้จัดการฝ่ายบัญชี	8	11.9
วิศวกร	59	88.1
รวม	67	100.0

จากตารางที่ 4.11 จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างจำนวน 67 บริษัท พบว่ากิจการมีวิศวกรเป็นผู้กำหนดอายุการใช้งานของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์มีจำนวนมากที่สุด เป็นจำนวน 59 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 88.1 และผู้จัดการฝ่ายบัญชีจำนวน 8 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 11.9 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.12 แสดงจำนวนและร้อยละบริษัทของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามวิธีการคิดค่าเสื่อมราคาในปัจจุบัน (N=67)

วิธีการคิดค่าเสื่อมราคาในปัจจุบัน	จำนวน (บริษัท)	ร้อยละ(%)
วิธีเส้นตรง	67	100.0
รวม	67	100.0

จากตารางที่ 4.12 จากการสำรวจบริษัทของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 67 บริษัท พบว่ากิจการใช้วิธีเส้นตรงมีคิดค่าเสื่อมราคาในปัจจุบันเป็นจำนวน 67 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 100.0

ตารางที่ 4.13 แสดงจำนวนและร้อยละบริษัทของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุการใช้งานคงเหลือเฉลี่ยของอาคารและอุปกรณ์ (N=67)

อายุการใช้งานคงเหลือเฉลี่ยของอาคารและอุปกรณ์	จำนวน (บริษัท)	ร้อยละ(%)
1-5 ปี	50	74.6
6-10 ปี	15	22.4
11-15 ปี	2	3.0
รวม	67	100.0

จากตารางที่ 4.13 จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างจำนวน 67 บริษัท พบว่ากิจการมีอายุการใช้งานคงเหลือเฉลี่ยของอาคารและอุปกรณ์ 6-10 ปีมีจำนวนมากที่สุด เป็นจำนวน 50 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 74.6 รองลงมา คือ 6-10 ปี จำนวน 15 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 22.4 และ 11-15 ปีจำนวน 2 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 3.0 ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 ระดับความรู้ของพนักงานบัญชีในการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ปรับปรุง (2552)

ตารางที่ 4.14 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความรู้ของพนักงานบัญชีในการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ปรับปรุง (2552)

ระดับความรู้ของพนักงานบัญชีในการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชี	\bar{x}	SD	ระดับความรู้
การบันทึกสินส่วนอะไหล่เป็นสินทรัพย์ตามมาตรฐานการบัญชี	3.49	0.80	ปานกลาง
การประมาณการต้นทุนการรื้อถอนขนย้ายฟื้นฟูให้คืนสภาพตามมาตรฐานการบัญชี	3.34	0.81	ปานกลาง

ตารางที่ 4.14 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความรู้ของพนักงานบัญชี
ในการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์
ปรับปรุง (2552) (ต่อ)

ระดับความรู้ของพนักงานบัญชีในการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐาน การบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชี	\bar{x}	SD	ระดับ ความรู้
การแลกเปลี่ยนสินทรัพย์ตามมาตรฐานการบัญชี	3.12	0.71	ปานกลาง
การแยกส่วนประกอบสินทรัพย์ตามมาตรฐานการบัญชี	3.12	0.73	ปานกลาง
การทบทวนการคำนวณค่าเสื่อมราคาตามมาตรฐานการบัญชี	2.96	0.71	ปานกลาง
การตีราคาสินทรัพย์ใหม่ตามมาตรฐานการบัญชี	3.21	0.79	ปานกลาง
รวม	3.34	0.81	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.14 ผลการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ในการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีโดยภาพรวมพบว่า มีความรู้ในการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 และเมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า การบันทึกขึ้นส่วนอะไหล่เป็นสินทรัพย์ ตามมาตรฐานการบัญชี และการประมาณการต้นทุนการรื้อถอน ขนย้าย ฟื้นฟูให้คืนสภาพตามมาตรฐานการบัญชี มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 รองลงมาคือ การประมาณการต้นทุนการรื้อถอน ขนย้าย ฟื้นฟูให้คืนสภาพตามมาตรฐานการบัญชี ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34, การตีราคาสินทรัพย์ใหม่ตามมาตรฐานการบัญชี และการบันทึกขึ้นส่วนอะไหล่เป็นสินทรัพย์ ตามมาตรฐานการบัญชี มีค่าเฉลี่ยที่เท่ากัน ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21 การแลกเปลี่ยนสินทรัพย์ตามมาตรฐานการบัญชี และการแยกส่วนประกอบสินทรัพย์ตามมาตรฐานการบัญชีมีค่าเฉลี่ยที่เท่ากัน ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.12 และการทบทวนการคำนวณค่าเสื่อมราคาตามมาตรฐานการบัญชี ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.96 ตามลำดับ

ส่วนที่ 4 ผลกระทบการประยุกต์ใช้มาตรฐานในการปฏิบัติงานที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงมาตรฐานการบัญชีเรื่องที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552)

ตารางที่ 4.15 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับผลกระทบการประยุกต์ใช้มาตรฐานในการปฏิบัติงาน

ผลกระทบการประยุกต์ใช้มาตรฐานในการปฏิบัติงาน	\bar{x}	S.D.	ระดับผลกระทบ
ด้านการรับรู้รายการ	3.28	0.49	ปานกลาง
ด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการ	2.98	0.49	ปานกลาง
ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ	4.12	0.29	มาก
ด้านค่าเสื่อมราคา	3.53	0.30	มาก
ด้านการตัดรายการ	3.62	0.46	มาก
ด้านการเปิดเผยข้อมูล	3.40	0.44	ปานกลาง
ด้านอื่น ๆ	4.02	0.40	มาก
รวม	3.56	0.22	มาก

จากตารางที่ 4.15 ผลการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบการประยุกต์ใช้มาตรฐานในการปฏิบัติงานโดยภาพรวมพบว่า มีผลกระทบอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 และเมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่าด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับมาก มีผลกระทบมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 รองลงมาคือ ด้านอื่น ๆ ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 ด้านการตัดรายการ ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.62 ด้านค่าเสื่อมราคา ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 ด้านการเปิดเผยข้อมูล ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 ด้านการรับรู้รายการ ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28 และ ด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการ ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.98 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.16 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับผลกระทบการประยุกต์ใช้มาตรฐานในการปฏิบัติงานด้านการรับรู้รายการ

ด้านการรับรู้รายการ	\bar{x}	SD	ระดับปัญหา
ชิ้นส่วนอะไหล่และอุปกรณ์ที่สำรองไว้ใช้งานถือเป็นที่ดิน อาคารและอุปกรณ์หากกิจการคาดว่าจะใช้งานได้มากกว่า 1 ปี	3.39	0.90	ปานกลาง
ชิ้นส่วนอะไหล่และอุปกรณ์ที่ใช้ในการซ่อมบำรุงนั้นจะใช้ได้เฉพาะเมื่อใช้ร่วมกับรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ถือเป็นสินทรัพย์	3.87	0.85	มาก
การรับรู้ต้นทุนในการเปลี่ยนแทนส่วนประกอบเป็นส่วนหนึ่งของมูลค่าตามบัญชีของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์	3.37	0.92	ปานกลาง
การรับรู้ต้นทุนที่เกิดขึ้นจากการตรวจสอบสภาพครั้งใหญ่เพื่อให้รายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใช้งานได้อย่างต่อเนื่อง แต่ละครั้งเป็นส่วนหนึ่งของมูลค่าตามบัญชีของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์	3.42	0.72	ปานกลาง
กิจการต้องไม่รับรู้ต้นทุนที่เกิดขึ้นในการซ่อมบำรุงรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ที่เกิดขึ้นเป็นประจำเป็นส่วนหนึ่งของมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ ให้บันทึกรายการเป็น “ค่าซ่อมแซมและบำรุงรักษา” (ค่าใช้จ่าย)	2.36	0.79	น้อย
รวม	3.28	0.49	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.16 ผลการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบการประยุกต์ใช้มาตรฐานในการปฏิบัติงานด้านการรับรู้รายการพบว่า มีผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28 และเมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่าชิ้นส่วนอะไหล่และอุปกรณ์ที่ใช้ในการซ่อมบำรุงนั้นจะใช้ได้เฉพาะเมื่อใช้ร่วมกับรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ถือเป็นสินทรัพย์ ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับมาก มีผลกระทบมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 รองลงมาคือ การรับรู้ต้นทุนที่เกิดขึ้นจากการตรวจสอบสภาพครั้งใหญ่เพื่อให้รายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใช้งานได้อย่างต่อเนื่อง แต่ละครั้ง

เป็นส่วนหนึ่งของมูลค่าตามบัญชีของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 ชิ้นส่วนอะไหล่และอุปกรณ์ที่สำรองไว้ใช้งานถือเป็นที่ดิน อาคารและอุปกรณ์หากกิจการคาดว่าจะใช้งานได้มากกว่า 1 ปีซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 การรับรู้ต้นทุนในการเปลี่ยนแปลงส่วนประกอบเป็นส่วนหนึ่งของมูลค่าตามบัญชีของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37 และ กิจการต้องไม่รับรู้ต้นทุนที่เกิดขึ้นในการซ่อมบำรุงรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ที่เกิดขึ้นเป็นประจำเป็นส่วนหนึ่งของมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ ให้บันทึกรายการเป็น “ค่าซ่อมแซมและบำรุงรักษา” (ค่าใช้จ่าย)ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.36 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.17 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับผลกระทบการประยุกต์ใช้มาตรฐานในการปฏิบัติงานด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการ

ด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการ	\bar{x}	SD	ระดับปัญหา
ต้นทุนที่ประมาณในเบื้องต้นสำหรับการซื้อ การขนย้าย และการบูรณะสถานที่ตั้งของสินทรัพย์ ถือเป็นราคาทุนของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์	3.42	0.87	ปานกลาง
ต้นทุนในการเปิดสถานประกอบการใหม่ แนะนำสินค้าและบริการใหม่ ไม่ถือเป็นหนึ่งในราคาทุนของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์	2.34	0.57	น้อย
การรับรู้ต้นทุนที่เกิดขึ้นเป็นส่วนหนึ่งของมูลค่าตามบัญชีของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์จะสิ้นสุดเมื่อสินทรัพย์นั้นอยู่ในสถานที่และสภาพที่พร้อมจะใช้งานได้ตามความประสงค์	2.27	0.59	น้อย
กิจการต้องนำอาคารเข้าและภาษีซื้อที่เรียกคืนไม่ได้หลังหักส่วนลดการค้าและจำนวนที่ได้รับคืนจากผู้ขาย เป็นส่วนหนึ่งของราคาทุนของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์	3.33	0.79	ปานกลาง
ต้นทุนที่เกิดขึ้นในขณะที่สินทรัพย์อยู่ในสภาพที่พร้อมจะใช้งานได้ตามความประสงค์ของผู้บริหารกิจการ แต่ยังไม่ได้นำสินทรัพย์มาใช้ในการดำเนินงานในระดับที่ยังไม่เต็มกำลังการผลิต ไม่ถือเป็นส่วนหนึ่งของมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์	3.54	0.68	มาก
รวม	2.98	0.49	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.17 ผลการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบการประยุกต์ใช้มาตรฐานในการปฏิบัติงานด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการพบว่า มีผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.98 และเมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่าต้นทุนที่เกิดขึ้นในขณะที่สินทรัพย์อยู่ในสภาพที่พร้อมจะใช้งานได้ตามความประสงค์ของผู้บริหารกิจการ แต่ยังไม่ได้นำสินทรัพย์มาใช้ในการดำเนินงานในระดับที่ยังไม่เต็มกำลังการผลิต ไม่ถือเป็นส่วนหนึ่งของมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ ซึ่งอยู่ในระดับมาก มีผลกระทบมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 รองลงมาคือ ต้นทุนที่ประเมินในเบื้องต้นสำหรับการซื้อ การขนย้าย และการบูรณะสถานที่ตั้งของสินทรัพย์ ถือเป็นราคาทุนของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์สินทรัพย์ ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 กิจการต้องนำอาคารเข้าและภาษีซื้อที่เรียกคืนไม่ได้หลังหักส่วนลดการค้าและจำนวนที่ได้รับคืนจากผู้ขาย เป็นส่วนหนึ่งของราคาทุนของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33 ต้นทุนในการเปิดสถานประกอบการใหม่ แนะนำสินค้าและบริการใหม่ ไม่ถือเป็นส่วนหนึ่งในราคาทุนของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ซึ่งอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.34 และการรับรู้ต้นทุนที่เกิดขึ้นเป็นส่วนหนึ่งของมูลค่าตามบัญชีของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์จะสิ้นสุดเมื่อสินทรัพย์นั้นอยู่ในสถานที่และสภาพที่พร้อมจะใช้งานได้ตามความประสงค์ ซึ่งอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.27 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.18 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับผลกระทบการประยุกต์ใช้มาตรฐานในการปฏิบัติงานด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ

ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ	\bar{x}	SD	ระดับผลกระทบ
กิจการต้องตีราคาใหม่อย่างสม่ำเสมอเพื่อให้แน่ใจว่ามูลค่าตามจะไม่แตกต่างจากมูลค่ายุติธรรม ณ วันสิ้นรอบระยะเวลาการรายงานอย่างมีสาระสำคัญ	3.51	0.68	มาก
หากกิจการเลือกตีราคาที่ดิน อาคารและอุปกรณ์รายการใดรายการหนึ่งใหม่ กิจการต้องใช้วิธีการตีราคาใหม่กับรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ทุกรายการที่จัดอยู่ในประเภทเดียวกันกับรายการที่เลือกตีราคาใหม่ด้วย	4.06	0.24	มาก

ตารางที่ 4.18 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับผลกระทบการประยุกต์ใช้มาตรฐานในการปฏิบัติงานด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ (ต่อ)

ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ	\bar{x}	SD	ระดับผลกระทบ
กิจการต้องรับรู้และเปิดเผยรายการผลกระทบทางภาษีที่อาจเกิดขึ้นจากการตีราคาใหม่ ของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์	4.42	0.50	มากที่สุด
การที่กิจการต้องปันส่วนราคาทุนและค่าเสื่อมสะสมของส่วนประกอบที่สำคัญแยกออกมาจากสินทรัพย์หลักที่มีอยู่เดิม	4.07	0.74	มาก
กิจการต้องวัดมูลค่าต้นทุนของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ที่ได้รับจากการแลกเปลี่ยนสินทรัพย์ด้วยราคายุติธรรม	4.52	0.50	มากที่สุด
รวม	4.12	0.29	มาก

จากตารางที่ 4.18 ผลการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบการประยุกต์ใช้มาตรฐานในการปฏิบัติงานด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการพบว่า มีผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 และเมื่อจำแนกเป็นรายชื่อ พบว่ากิจการต้องวัดมูลค่าต้นทุนของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ที่ได้รับจากการแลกเปลี่ยนสินทรัพย์ด้วยราคายุติธรรมซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด มีผลกระทบมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 รองลงมาคือกิจการต้องรับรู้และเปิดเผยรายการผลกระทบทางภาษีที่อาจเกิดขึ้นจากการตีราคาใหม่ ของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 การที่กิจการต้องปันส่วนราคาทุนและค่าเสื่อมสะสมของส่วนประกอบที่สำคัญแยกออกมาจากสินทรัพย์หลักที่มีอยู่เดิมซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 หากกิจการเลือกตีราคาที่ดิน อาคารและอุปกรณ์รายการใดรายการหนึ่งใหม่ กิจการต้องใช้วิธีการตีราคาใหม่กับรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ทุกรายการที่จัดอยู่ในประเภทเดียวกันกับรายการที่เลือกตีราคาใหม่ด้วยซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 และกิจการต้องตีราคาใหม่อย่างสม่ำเสมอเพื่อให้แน่ใจว่ามูลค่าตามจะไม่แตกต่างจากมูลค่ายุติธรรม ณ วันสิ้นรอบระยะเวลาการรายงานอย่างมีสาระสำคัญซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.19 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับผลกระทบการประยุกต์ใช้มาตรฐานในการปฏิบัติงานด้านค่าเสื่อมราคา

ด้านค่าเสื่อมราคา	\bar{x}	SD	ระดับปัญหา
กิจการต้องคิดค่าเสื่อมราคาสำหรับส่วนประกอบของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ แต่ละส่วนแยกต่างหากจากกัน	3.58	0.50	มาก
กิจการต้องปันส่วนมูลค่าที่รับรู้เริ่มแรกของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ไปยังส่วนประกอบแต่ละส่วนที่มีนัยสำคัญของสินทรัพย์และคิดค่าเสื่อมราคาของแต่ละส่วนประกอบ	3.97	0.72	มาก
กิจการต้องทบทวนมูลค่าคงเหลือและอายุการใช้งานของสินทรัพย์ อย่างน้อยที่สุดทุกสิ้นรอบปีบัญชี	3.66	0.62	มาก
กิจการจะเริ่มคิดค่าเสื่อมราคาเมื่อสินทรัพย์นั้นพร้อมใช้งาน	2.90	0.39	ปานกลาง
ขั้นตอนในการเปลี่ยนแปลงค่าเสื่อมราคา กิจการต้องขออนุญาตอธิบดีกรมสรรพากรก่อนที่จะมีการเปลี่ยนแปลง	3.52	0.75	มาก
รวม	3.53	0.30	มาก

จากตารางที่ 4.19 ผลการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบการประยุกต์ใช้มาตรฐานในการปฏิบัติงานด้านค่าเสื่อมราคาพบว่า มีผลกระทบอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 และเมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่ากิจการต้องปันส่วนมูลค่าที่รับรู้เริ่มแรกของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ไปยังส่วนประกอบแต่ละส่วนที่มีนัยสำคัญของสินทรัพย์และคิดค่าเสื่อมราคาของแต่ละส่วนประกอบ มีผลกระทบอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีผลกระทบมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 รองลงมาคือ กิจการต้องทบทวนมูลค่าคงเหลือและอายุการใช้งานของสินทรัพย์ อย่างน้อยที่สุดทุกสิ้นรอบปีบัญชี ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 กิจการต้องคิดค่าเสื่อมราคาสำหรับส่วนประกอบของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ แต่ละส่วนแยกต่างหากจากกัน ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 ขั้นตอนในการเปลี่ยนแปลงค่าเสื่อมราคา กิจการต้องขออนุญาตอธิบดีกรมสรรพากรก่อนที่จะมีการเปลี่ยนแปลงซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 และ กิจการจะเริ่มคิดค่าเสื่อมราคาเมื่อสินทรัพย์นั้นพร้อมใช้งาน ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.90 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.20 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับผลกระทบการประยุกต์ใช้มาตรฐานในการปฏิบัติงานด้านการตัดรายการ

ด้านการตัดรายการ	\bar{x}	SD	ระดับปัญหา
กิจการต้องตัดรายการมูลค่าตามบัญชีของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ เมื่อกิจการจำหน่ายสินทรัพย์	3.58	0.68	มาก
กิจการต้องตัดรายการมูลค่าตามบัญชีของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ เมื่อกิจการคาดว่าจะไม่ได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคตจากสินทรัพย์นั้นอีกต่อไป	3.72	0.69	มาก
กิจการต้องรับรู้ผลกำไรหรือขาดทุนที่เกิดขึ้นจากการตัดรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ในงบกำไรหรือขาดทุน	3.42	0.89	ปานกลาง
กิจการต้องตัดมูลค่าตามบัญชีของรายการที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ที่กิจการจำหน่าย ณ วันที่เงื่อนไขของการขายสินค้า	3.85	0.61	มาก
กิจการต้องตัดมูลค่าตามบัญชีของส่วนประกอบของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ หากกิจการเปลี่ยนแทนส่วนประกอบดังกล่าวและรวมต้นทุนในการเปลี่ยนแทนที่เกิดขึ้นเป็นส่วนหนึ่งของมูลค่าตามบัญชีของรายการนั้น	3.54	0.78	มาก
รวม	3.62	0.46	มาก

จากตารางที่ 4.20 ผลการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบการประยุกต์ใช้มาตรฐานในการปฏิบัติงานด้านการตัดรายการพบว่า มีผลกระทบอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.62 และเมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่ากิจการต้องตัดมูลค่าตามบัญชีของรายการที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ที่กิจการจำหน่าย ณ วันที่เงื่อนไขของการขายสินค้า มีผลกระทบมากที่สุด ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 รองลงมาคือ กิจการต้องตัดรายการมูลค่าตามบัญชีของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ เมื่อกิจการคาดว่าจะไม่ได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคตจากสินทรัพย์นั้นอีกซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 กิจการต้องตัดรายการมูลค่าตามบัญชีของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ เมื่อกิจการจำหน่ายสินทรัพย์ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 กิจการต้องตัดมูลค่าตามบัญชีของส่วนประกอบของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ หากกิจการเปลี่ยนแทนส่วนประกอบดังกล่าวและรวมต้นทุนในการเปลี่ยนแทนที่เกิดขึ้นเป็นส่วนหนึ่งของมูลค่าตามบัญชีของรายการนั้นซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54

และกิจการต้องรับรู้ผลกำไรหรือขาดทุนที่เกิดขึ้นจากการตัดรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ในงบกำไรหรือขาดทุนซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.21 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับผลกระทบการประยุกต์ใช้มาตรฐานในการปฏิบัติงานด้านการเปิดเผยข้อมูล

ด้านการเปิดเผยข้อมูล	\bar{x}	SD	ระดับปัญหา
การเปิดเผยรายการกระทบยอดของมูลค่าตามบัญชีระหว่างวันต้นงวดจนถึงวันสิ้นงวดที่แสดงถึงการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของสินทรัพย์ที่เกิดจากการตีราคาใหม่	3.04	0.93	ปานกลาง
การที่กิจการใช้วิธีการตีราคาใหม่ ซึ่งกิจการต้องเปิดเผยรายการดังนี้ วันที่ตีราคาใหม่ การมีส่วนร่วมของผู้ประเมินอิสระ วิธีการที่ใช้ในการประมาณมูลค่ายุติธรรม วิธีการคำนวณเดิมของสินทรัพย์ ส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์	3.34	0.84	ปานกลาง
การเปิดเผยลักษณะและผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีที่มีผลกระทบในงวดปัจจุบันซึ่งมีผลมาจากการประมาณการต้นทุนในการรื้อถอน การขนย้าย หรือการปรับปรุงให้คืนสภาพ	3.27	0.93	ปานกลาง
กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ที่เกิดการด้อยค่า	3.51	0.77	มาก
กิจการเลือกใช้วิธีการคำนวณ ให้กิจการเปิดเผยมูลค่ายุติธรรมของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์เมื่อมูลค่ายุติธรรมดังกล่าวแตกต่างจากมูลค่าตามบัญชีอย่างมีสาระสำคัญ	3.82	0.58	มาก
รวม	3.40	0.44	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.21 ผลการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบการประยุกต์ใช้มาตรฐานในการปฏิบัติงานด้านการเปิดเผยข้อมูลพบว่า มีผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 และเมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่ากิจการเลือกใช้วิธีการคำนวณ ให้กิจการเปิดเผยมูลค่ายุติธรรมของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์เมื่อมูลค่ายุติธรรมดังกล่าวแตกต่างจากมูลค่าตามบัญชีอย่างมีสาระสำคัญมีผลกระทบมากที่สุด ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 รองลงมาคือกิจการต้อง

เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ที่เกิดการด้อยค่า ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 การที่กิจการใช้วิธีการตีราคาใหม่ ซึ่งกิจการต้องเปิดเผยรายการดังนี้ วันที่ตีราคาใหม่ การมีส่วนร่วมของผู้ประเมินอิสระ วิธีการที่ใช้ในการประมาณมูลค่ายุติธรรม วิธีการทวนเดิมของสินทรัพย์ ส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 การเปิดเผยลักษณะและผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีที่มีผลกระทบในงวดปัจจุบันซึ่งมีผลมาจากการประมาณการต้นทุนในการรื้อถอน การขนย้าย หรือการปรับปรุงให้คืนสภาพซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27 และการเปิดเผยรายการกระทบยอดของมูลค่าตามบัญชีระหว่างวันต้นงวดจนถึงวันสิ้นงวดที่แสดงถึงการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของสินทรัพย์ที่เกิดจากการตีราคาใหม่ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.04 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.22 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับผลกระทบการประยุกต์ใช้มาตรฐานในการปฏิบัติงานด้านอื่น ๆ

ด้านอื่น ๆ	\bar{x}	SD	ระดับปัญหา
ผู้ทำบัญชีสินทรัพย์มีความรับผิดชอบเพิ่มมากขึ้น	4.19	0.56	มาก
ความยุ่งยากในการบันทึกบัญชี เกี่ยวกับการคำนวณค่าเสื่อมราคาที่เป็นส่วนประกอบ การตีราคาสินทรัพย์	4.22	0.52	มากที่สุด
ผู้เกี่ยวข้อง ขาดความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหา และแนวปฏิบัติที่ถูกต้อง	3.75	0.64	มาก
หน่วยงานจัดซื้อต้องอำนวยความสะดวกในการติดต่อ	3.70	0.58	มาก
ผู้ขายให้แยกส่วนประกอบของรายการของสินทรัพย์ ปริมาณรายการสินทรัพย์เพิ่มมากขึ้น	4.24	0.72	มากที่สุด
รวม	4.02	0.40	มาก

จากตารางที่ 4.22 ผลการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบการประยุกต์ใช้มาตรฐานในการปฏิบัติงานด้านการเปิดเผยข้อมูลพบว่า มีผลกระทบอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 และเมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่าปริมาณรายการสินทรัพย์เพิ่มมากขึ้น มีผลกระทบมากที่สุด ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 รองลงมาคือความยุ่งยากในการบันทึกบัญชีเกี่ยวกับการคำนวณค่าเสื่อมราคาที่เป็นส่วนประกอบ การตีราคาสินทรัพย์ ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 ผู้ทำบัญชีสินทรัพย์มีความรับผิดชอบเพิ่มมากขึ้นซึ่งมีผลกระทบ

อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 ผู้เกี่ยวข้อง ขาดความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหา และแนวปฏิบัติที่ถูกต้องซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 และหน่วยงานจัดซื้อต้องอำนวยความสะดวกในการติดต่อผู้ขายให้แยกส่วนประกอบของรายการของสินทรัพย์ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 ตามลำดับ

ส่วนที่ 5 การเปรียบเทียบผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

สมมติฐานที่ 1 “ปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่แตกต่างกัน” สามารถเขียนเป็นสมมติฐานย่อยได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 1.1 “เพศแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่แตกต่างกัน” สามารถเขียนเป็นสมมติฐานได้ดังนี้

H_0 : เพศแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : เพศแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยคำนวณจากค่าที (Independent Sample t-test) ใช้ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ มีนัยสำคัญทางสถิติ มีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังนี้

ตารางที่ 4.23 การเปรียบเทียบผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคาร และ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำแนกตามเพศ

	เพศ	จำนวน	\bar{X}	SD	Sig.
ด้านการรับรู้รายการ	ชาย	2	3.90	0.14	0.071
	หญิง	65	3.26	0.49	
ด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการ	ชาย	2	3.10	0.42	0.725
	หญิง	65	2.98	0.49	
ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ	ชาย	2	3.90	0.14	0.279
	หญิง	65	4.12	0.29	
ด้านค่าเสื่อมราคา	ชาย	2	3.30	0.14	0.283
	หญิง	65	3.53	0.30	
ด้านการตัดรายการ	ชาย	2	3.40	0.00	0.494
	หญิง	65	3.63	0.46	
ด้านการเปิดเผยข้อมูล	ชาย	2	3.40	0.57	0.992
	หญิง	65	3.40	0.45	
ด้านอื่น ๆ	ชาย	2	4.20	0.28	0.529
	หญิง	65	4.02	0.41	
การประยุกต์ใช้มาตรฐานในการปฏิบัติงาน	ชาย	2	3.60	0.20	0.813
	หญิง	65	3.56	0.22	

จากตารางที่ 4.23 ผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคาร และ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำแนกตามเพศพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.813 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า เพศแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคาร และ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ด้านการรับรู้รายการพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.071 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า เพศแตกต่างกันมี

ผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการรับรู้รายการที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. ด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการ พบว่ามี นัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.725 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า เพศแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.279 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า เพศแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

4. ด้านค่าเสื่อมราคา พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.283 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า เพศแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านค่าเสื่อมราคาที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

5. ด้านการตัดรายการ พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.494 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า เพศแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการตัดรายการที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

6. ด้านการเปิดเผยข้อมูล พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.992 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า เพศแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการเปิดเผยข้อมูลที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

7. ด้านอื่น ๆ พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.529 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า เพศแตกต่างกันมีผลกระทบต่อ การประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่ม บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านอื่น ๆ ที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 1.2 “ระดับการศึกษาแตกต่างกันมีผลกระทบต่อ การประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่แตกต่างกัน” สามารถเขียนเป็นสมมติฐานได้ดังนี้

H_0 : ระดับการศึกษาแตกต่างกันมีผลกระทบต่อ การประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ระดับการศึกษาแตกต่างกันมีผลกระทบต่อ การประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยคำนวณจากค่าที (Independent Sample t-test) ใช้ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ มีนัยสำคัญทางสถิติ มีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังนี้

ตารางที่ 4.24 การเปรียบเทียบผลกระทบต่อ การประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคาร และ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำแนกตามระดับการศึกษา

	ระดับการศึกษา	จำนวน	\bar{X}	SD	Sig.
ด้านการรับรู้รายการ	ปริญญาตรี	47	3.26	0.46	0.597
	ปริญญาโท	20	3.33	0.58	
ด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการ	ปริญญาตรี	47	2.91	0.41	0.061
	ปริญญาโท	20	3.15	0.60	
ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ	ปริญญาตรี	47	4.09	0.29	0.320
	ปริญญาโท	20	4.17	0.28	

ตารางที่ 4.24 การเปรียบเทียบผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคาร และ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำแนกตามระดับการศึกษา (ต่อ)

	ระดับการศึกษา	จำนวน	\bar{X}	SD	Sig.
ด้านค่าเสื่อมราคา	ปริญญาตรี	47	3.53	0.31	0.786
	ปริญญาโท	20	3.51	0.28	
ด้านการตัดรายการ	ปริญญาตรี	47	3.63	0.36	0.722
	ปริญญาโท	20	3.59	0.64	
ด้านการเปิดเผยข้อมูล	ปริญญาตรี	47	3.42	0.43	0.576
	ปริญญาโท	20	3.35	0.48	
ด้านอื่นๆ	ปริญญาตรี	47	4.04	0.41	0.506
	ปริญญาโท	20	3.97	0.39	
การประยุกต์ใช้มาตรฐานในการปฏิบัติงาน	ปริญญาตรี	47	3.56	0.18	0.661
	ปริญญาโท	20	3.58	0.30	

จากตารางที่ 4.24 ผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคาร และ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำแนกตามระดับการศึกษาพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.661 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ระดับการศึกษาแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคาร และ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่ง ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ด้านการรับรู้รายการพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.597 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ระดับการศึกษาแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคาร และ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการรับรู้รายการที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่ง ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. ด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการ พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.061 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ระดับการศึกษาแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคาร และ

อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.320 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ขอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ระดับการศึกษาแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคาร และ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

4. ด้านค่าเสื่อมราคา พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.786 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ขอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ระดับการศึกษาแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านค่าเสื่อมราคาที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

5. ด้านการตัดรายการ พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.722 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ขอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ระดับการศึกษาแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการตัดรายการที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

6. ด้านการเปิดเผยข้อมูล พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.576 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ขอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ระดับการศึกษาแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการเปิดเผยข้อมูลที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

7. ด้านอื่น ๆ พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.506 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ขอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ระดับการศึกษาแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านอื่น ๆ ที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 1.3 “ประสบการณ์ทำงานแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่แตกต่างกัน”สามารถเขียนเป็นสมมติฐาน ได้ดังนี้

H_0 : ประสบการณ์ทำงานแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประสบการณ์ทำงานแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน จะใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มประสบการณ์ทำงาน โดยใช้ค่าสถิติ One-way ANOVA ใช้ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า Prob. (p) มีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังนี้

ตารางที่ 4.25 การเปรียบเทียบผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทยจำแนกตามประสบการณ์ทำงาน

	ประสบการณ์ทำงาน	จำนวน	\bar{X}	SD	Sig.
ด้านการรับรู้รายการ	ต่ำกว่า 5 ปี	6	3.27	0.27	0.186
	5-10 ปี	49	3.22	0.50	
	10-15 ปี	12	3.52	0.50	
	รวม	67	3.28	0.49	
ด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการ	ต่ำกว่า 5 ปี	6	2.80	0.28	0.023*
	5-10 ปี	49	2.92	0.45	
	10-15 ปี	12	3.32	0.61	
	รวม	67	2.98	0.49	
ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ	ต่ำกว่า 5 ปี	6	4.00	0.36	0.364
	5-10 ปี	49	4.11	0.26	
	10-15 ปี	12	4.20	0.33	
	รวม	67	4.12	0.29	

ตารางที่ 4.25 การเปรียบเทียบผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคาร และ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำแนกตามประสบการณ์ทำงาน (ต่อ)

	ประสบการณ์ทำงาน	จำนวน	\bar{X}	SD	Sig.
ด้านค่าเสื่อมราคา	ต่ำกว่า 5 ปี	6	3.57	0.23	0.930
	5-10 ปี	49	3.52	0.31	
	10-15 ปี	12	3.53	0.29	
	รวม	67	3.53	0.30	
ด้านการตัดรายการ	ต่ำกว่า 5 ปี	6	3.63	0.15	0.320
	5-10 ปี	49	3.58	0.44	
	10-15 ปี	12	3.80	0.61	
	รวม	67	3.62	0.46	
ด้านการเปิดเผยข้อมูล	ต่ำกว่า 5 ปี	6	3.20	0.13	0.524
	5-10 ปี	49	3.41	0.46	
	10-15 ปี	12	3.43	0.46	
	รวม	67	3.40	0.44	
ด้านอื่นๆ	ต่ำกว่า 5 ปี	6	3.83	0.34	0.348
	5-10 ปี	49	4.06	0.40	
	10-15 ปี	12	3.95	0.44	
	รวม	67	4.02	0.40	
การประยุกต์ใช้มาตรฐานในการปฏิบัติงาน	ต่ำกว่า 5 ปี	6	3.47	0.12	0.103
	5-10 ปี	49	3.55	0.20	
	10-15 ปี	12	3.68	0.30	
	รวม	67	3.56	0.22	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.25 ผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำแนกตามประสบการณ์ทำงานพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.103 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ขอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ประสบการณ์ทำงานแตกต่างกันมี

ผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ด้านการรับรู้รายการพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.186 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ประสิทธิภาพการทำงานแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการรับรู้รายการที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. ด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการ พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.023 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ประสิทธิภาพการทำงานแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนั้นผู้วิจัยได้ทำการทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีแบบ Least Significant Difference (LSD.) ดังแสดงในตารางที่ 4.25

ตารางที่ 4.26 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของการประยุกต์มาตรฐานการบัญชีด้านการรับรู้รายการ จำแนกตามประสิทธิภาพการทำงาน

ประสิทธิภาพการทำงาน		ผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม Mean Difference (I-J)		
		กลุ่ม J		
		ต่ำกว่า 5 ปี	5-10 ปี	10-15 ปี
กลุ่ม I	Mean	2.80	2.92	3.32
ต่ำกว่า 5 ปี	2.80	-	-0.1184	-0.51667
			0.560	(0.030*)
5-10 ปี	2.92		-	-0.39830
				(0.010*)

ตารางที่ 4.26 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี
ด้านการรับรู้รายการ จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน (ต่อ)

ประสบการณ์ทำงาน		ผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม Mean Difference (I-J)		
		กลุ่ม J		
		ต่ำกว่า 5 ปี	5-10 ปี	10-15 ปี
กลุ่ม I	Mean	2.80	2.92	3.32
10-15 ปี	10-15 ปี			-

จากตารางที่ 4.26 พบว่า ประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5 ปี มีค่าเฉลี่ยมากกว่า 5-10 ปีและ 10-15 ปี โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.030, 0.010 และมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -0.51667, -0.39830 ตามลำดับ

3. ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.364 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ขอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ประสบการณ์ทำงานแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

4. ด้านค่าเสื่อมราคา พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.930 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ขอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ประสบการณ์ทำงานแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านค่าเสื่อมราคาที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

5. ด้านการตัดรายการ พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.320 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ขอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ประสบการณ์ทำงานแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการตัดรายการที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

6. ด้านการเปิดเผยข้อมูล พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.524 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ขอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ประสบการณ์ทำงานแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์

(ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการเปิดเผยข้อมูลที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

7. ด้านอื่น ๆ พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.348 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ประสบการณ์ทำงานแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านอื่น ๆ ที่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.4 “ตำแหน่งงาน แตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่แตกต่างกัน”สามารถเขียนเป็นสมมติฐานได้ดังนี้

H_0 : ตำแหน่งงาน แตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ตำแหน่งงาน แตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน จะใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มอายุ โดยใช้ค่าสถิติ One-way ANOVA ใช้ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า Prob. (p) มีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังนี้

ตารางที่ 4.27 การเปรียบเทียบผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคาร และ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำแนกตามตำแหน่งงาน

	ตำแหน่งงาน	จำนวน	\bar{X}	SD	Sig.
ด้านการรับรู้ รายการ	พนักงานบัญชีสินทรัพย์	3	3.67	0.31	0.164
	พนักงานบัญชี	40	3.22	0.44	
	ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายบัญชี	6	3.60	0.63	
	รวม	18	3.26	0.56	

ตารางที่ 4.27 การเปรียบเทียบผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคาร และ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำแนกตามตำแหน่งงาน (ต่อ)

	ตำแหน่งงาน	จำนวน	\bar{X}	SD	Sig.
ด้านการวัดมูลค่า เมื่อรับรู้รายการ	พนักงานบัญชีสินทรัพย์	67	3.28	0.49	0.167
	พนักงานบัญชี	3	3.07	0.23	
	ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายบัญชี	40	2.87	0.40	
	รวม	6	3.13	0.55	
ด้านการวัดมูลค่า ภายหลังการรับรู้ รายการ	พนักงานบัญชีสินทรัพย์	18	3.16	0.63	0.243
	พนักงานบัญชี	67	2.98	0.49	
	ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายบัญชี	3	4.00	0.20	
	รวม	40	4.11	0.30	
ด้านค่าเสื่อมราคา	พนักงานบัญชีสินทรัพย์	6	3.97	0.23	0.084
	พนักงานบัญชี	18	4.21	0.26	
	ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายบัญชี	67	4.12	0.29	
	รวม	3	3.47	0.23	
ด้านการตัด รายการ	พนักงานบัญชีสินทรัพย์	40	3.56	0.32	0.989
	พนักงานบัญชี	6	3.23	0.27	
	ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายบัญชี	18	3.56	0.23	
	รวม	67	3.53	0.30	

ตารางที่ 4.27 การเปรียบเทียบผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคาร และ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำแนกตามตำแหน่งงาน (ต่อ)

	ตำแหน่งงาน	จำนวน	\bar{X}	SD	Sig.
ด้านการเปิดเผยข้อมูล	พนักงานบัญชีสินทรัพย์	3	3.67	0.31	0.848
	พนักงานบัญชี	40	3.62	0.36	
	ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายบัญชี	6	3.57	0.51	
	รวม	18	3.63	0.66	
ด้านอื่นๆ	พนักงานบัญชีสินทรัพย์	67	3.62	0.46	0.653
	พนักงานบัญชี	3	3.47	0.50	
	ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายบัญชี	40	3.43	0.42	
	รวม	6	3.30	0.52	
การประยุกต์ใช้มาตรฐานในการปฏิบัติงาน	พนักงานบัญชีสินทรัพย์	18	3.34	0.48	0.894
	พนักงานบัญชี	67	3.40	0.44	
	ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายบัญชี	3	4.13	0.12	
	รวม	40	4.05	0.44	

จากตารางที่ 4.27 ผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคาร และ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำแนกตามตำแหน่งงานพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.894 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ขอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ตำแหน่งงานแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ด้านการรับรู้รายการพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.164 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ขอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ตำแหน่งงานแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552)

ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการรับรู้รายการที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. ด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการ พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.167 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ตำแหน่งงานแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.243 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ตำแหน่งงานแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

4. ด้านค่าเสื่อมราคา พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.084 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ตำแหน่งงานแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านค่าเสื่อมราคาที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

5. ด้านการตัดรายการ พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.989 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ตำแหน่งงานแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการตัดรายการที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

6. ด้านการเปิดเผยข้อมูล พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.848 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ตำแหน่งงานแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการเปิดเผยข้อมูลที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

7. ด้านอื่น ๆ พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.653 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ตำแหน่งงานแตกต่างกันมี

ผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านอื่น ๆ ที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ส่วนที่ 6 การเปรียบเทียบผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำแนกตามปัจจัยส่วนของกิจการ

สมมติฐานที่ 2 “ปัจจัยส่วนของกิจการแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่แตกต่างกัน”สามารถเขียนเป็นสมมติฐานย่อยได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 2.1 “ประเภทธุรกิจแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่แตกต่างกัน”สามารถเขียนเป็นสมมติฐานย่อยได้ดังนี้

H_0 : ประเภทธุรกิจแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประเภทธุรกิจแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน จะใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มอายุ โดยใช้ค่าสถิติ One-way ANOVA ใช้ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า Prob. (p) มีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังนี้

ตารางที่ 4.28 การเปรียบเทียบผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคาร และ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำแนกตามประเภทธุรกิจ

	ตำแหน่งงาน	จำนวน	\bar{X}	SD	Sig.
ด้านการรับรู้ รายการ	พนักงานบัญชีสินทรัพย์	3	3.67	0.31	0.164
	พนักงานบัญชี	40	3.22	0.44	
	ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายบัญชี	6	3.60	0.63	
	รวม	18	3.26	0.56	
ด้านการวัดมูลค่า เมื่อรับรู้รายการ	พนักงานบัญชีสินทรัพย์	67	3.28	0.49	0.167
	พนักงานบัญชี	3	3.07	0.23	
	ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายบัญชี	40	2.87	0.40	
	รวม	6	3.13	0.55	
ด้านการวัดมูลค่า ภายหลังการรับรู้ รายการ	พนักงานบัญชีสินทรัพย์	18	3.16	0.63	0.243
	พนักงานบัญชี	67	2.98	0.49	
	ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายบัญชี	3	4.00	0.20	
	รวม	40	4.11	0.30	

ตารางที่ 4.28 การเปรียบเทียบผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคาร และ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำแนกตามประเภทธุรกิจ (ต่อ)

	ตำแหน่งงาน	จำนวน	\bar{X}	SD	Sig.
ด้านค่าเสื่อมราคา	พนักงานบัญชีสินทรัพย์	6	3.97	0.23	0.084
	พนักงานบัญชี	18	4.21	0.26	
	ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายบัญชี	67	4.12	0.29	
	รวม	3	3.47	0.23	
ด้านการตัดรายการ	พนักงานบัญชีสินทรัพย์	40	3.56	0.32	0.989
	พนักงานบัญชี	6	3.23	0.27	
	ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายบัญชี	18	3.56	0.23	
	รวม	67	3.53	0.30	
ด้านการเปิดเผยข้อมูล	พนักงานบัญชีสินทรัพย์	3	3.67	0.31	0.848
	พนักงานบัญชี	40	3.62	0.36	
	ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายบัญชี	6	3.57	0.51	
	รวม	18	3.63	0.66	
ด้านอื่นๆ	พนักงานบัญชีสินทรัพย์	67	3.62	0.46	0.653
	พนักงานบัญชี	3	3.47	0.50	
	ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายบัญชี	40	3.43	0.42	
	รวม	6	3.30	0.52	

ตารางที่ 4.28 การเปรียบเทียบผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคาร และ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำแนกตามประเภทธุรกิจ (ต่อ)

	ตำแหน่งงาน	จำนวน	\bar{X}	SD	Sig.
การประยุกต์ใช้ มาตรฐานในการ ปฏิบัติงาน	พนักงานบัญชีสินทรัพย์	18	3.34	0.48	0.894
	พนักงานบัญชี	67	3.40	0.44	
	ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายบัญชี	3	4.13	0.12	
	รวม	40	4.05	0.44	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.28 ผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคาร และ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำแนกตามประเภทธุรกิจพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.024 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ประเภทธุรกิจแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคาร และ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนั้นผู้วิจัยได้ทำการทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีแบบ Least Significant Difference (LSD) ดังแสดงในตารางที่ 4.28

ตารางที่ 4.29 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี
จำแนกตามประเภทธุรกิจ

		ผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม Mean Difference (I-J)					
		กลุ่ม J					
ประเภทธุรกิจ		กลุ่มธุรกิจผลิต กระดาษและ วัสดุการพิมพ์	กลุ่มธุรกิจ ผลิตบรรจุภัณฑ์	กลุ่มธุรกิจ ปิโตรเคมี และ เคมีภัณฑ์	กลุ่มธุรกิจ ยานยนต์	กลุ่มธุรกิจ ผลิตวัสดุ อุตสาหกรรม และ เครื่องจักร	กลุ่มธุรกิจ เหล็ก
กลุ่ม I	Mean	3.66	3.72	3.46	3.64	3.50	3.49
กลุ่มธุรกิจผลิต กระดาษและวัสดุ การพิมพ์	3.66		-0.05974 (0.711)	0.19714 (0.228)	0.02143 (0.892)	0.15238 (0.376)	0.17013 (0.275)
กลุ่มธุรกิจผลิต บรรจุภัณฑ์	3.72			0.25688 (0.007*)	0.08117 (0.326)	0.21212 (0.050)	0.22987 (0.004*)
กลุ่มธุรกิจปิโตร เคมีและเคมีภัณฑ์	3.46				-0.17571 (0.041*)	-0.04476 (0.680)	-0.02701 (0.736)
กลุ่มธุรกิจ ยานยนต์	3.64					0.13095 (0.196)	0.14870 (0.034*)
กลุ่มธุรกิจ ผลิตวัสดุ อุตสาหกรรม และเครื่องจักร	3.50						0.01775 (0.854)
กลุ่มธุรกิจเหล็ก	3.49						-

จากตารางที่ 4.29 พบว่า กลุ่มธุรกิจผลิตบรรจุภัณฑ์ มีค่าเฉลี่ยมากกว่า กลุ่มธุรกิจปิโตรเคมี และเคมีภัณฑ์ และกลุ่มธุรกิจเหล็ก โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.007 และ 0.004 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.25688 และ 0.22987 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มธุรกิจปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์ มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่า กลุ่มธุรกิจยานยนต์ โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.041 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -0.17571 สำหรับกลุ่มธุรกิจยานยนต์ มีค่าเฉลี่ยมากกว่า กลุ่มธุรกิจเหล็ก โดยมีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.034 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.14870 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ด้านการรับรู้รายการพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ประเภทธุรกิจแตกต่างกัน มีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการรับรู้รายการที่แตกต่างกัน

ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนั้นผู้วิจัยได้ทำการทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีแบบ Least Significant Difference (LSD) ดังแสดงในตารางที่ 4.29

ตารางที่ 4.30 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการรับรู้รายการ จำแนกตามประเภทธุรกิจ

		ผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม Mean Difference (I-J)					
		กลุ่ม J					
ประเภทธุรกิจ		กลุ่มธุรกิจผลิต กระดาษและ วัสดุการพิมพ์	กลุ่มธุรกิจ ผลิตบรรจุ ภัณฑ์	กลุ่มธุรกิจ ปิโตรเคมี และ เคมีภัณฑ์	กลุ่มธุรกิจ ยานยนต์	กลุ่มธุรกิจ ผลิตวัสดุ อุตสาหกรรม และ เครื่องจักร	กลุ่มธุรกิจ เหล็ก
กลุ่ม I	Mean	4.30	3.58	3.38	3.41	3.03	3.32
กลุ่มธุรกิจผลิต กระดาษและ วัสดุการพิมพ์	4.30		-0.93636 (0.005*)	-0.44 (0.178)	-1.17500 (0.000*)	-0.73333 (0.035*)	-0.65455 (0.037*)
กลุ่มธุรกิจผลิต บรรจุภัณฑ์	3.58			0.49636 (0.008*)	-0.23864 (0.149)	0.20303 (0.341)	0.28182 (0.072)
กลุ่มธุรกิจปิโตร เคมีและ เคมีภัณฑ์	3.38				-0.73500 (0.000*)	-0.29333 (0.178)	-0.21455 (0.182)
กลุ่มธุรกิจ ยานยนต์	3.41					0.44167 (0.031*)	0.52045 (0.000*)
กลุ่มธุรกิจ ผลิตวัสดุ อุตสาหกรรม และเครื่องจักร	3.03						0.07879 (0.683)
กลุ่มธุรกิจเหล็ก	3.32						-

จากตารางที่ 4.30 พบว่า กลุ่มธุรกิจผลิตกระดาษและวัสดุการพิมพ์ มีค่าเฉลี่ยมากกว่า กลุ่มธุรกิจผลิตบรรจุภัณฑ์ กลุ่มธุรกิจยานยนต์ กลุ่มธุรกิจผลิตวัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร และกลุ่มธุรกิจเหล็ก โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.005, 0.000, 0.035 และ 0.037 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ย เท่ากับ -0.93636, -1.17500, -0.73333 และ -0.65455 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มธุรกิจผลิตบรรจุภัณฑ์ มีค่าเฉลี่ยมากกว่า กลุ่มธุรกิจปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์ โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.008 โดยมี

ผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.49636 สำหรับกลุ่มธุรกิจปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์ มีค่าเฉลี่ยมากกว่า กลุ่มธุรกิจยานยนต์ โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.000 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -0.73500 และกลุ่มธุรกิจยานยนต์ ค่าเฉลี่ยมากกว่า กลุ่มธุรกิจผลิตภัณฑ์วัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร และกลุ่มธุรกิจเหล็ก โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.031 และ 0.000 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.44167 และ 0.52045

2. ด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการ พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.093 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ประเภทธุรกิจแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.748 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ประเภทธุรกิจแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

4. ด้านค่าเสื่อมราคา พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.715 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ประเภทธุรกิจแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านค่าเสื่อมราคาที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

5. ด้านการตัดรายการ พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.504 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ประเภทธุรกิจแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการตัดรายการที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

6. ด้านการเปิดเผยข้อมูล พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.007 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ประเภทธุรกิจแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการเปิดเผยข้อมูลที่แตกต่างกัน

ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนั้นผู้วิจัยได้ทำการทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีแบบ Least Significant Difference (LSD.) ดังแสดงในตารางที่ 4.30

ตารางที่ 4.31 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการเปิดเผยข้อมูล จำแนกตามประเภทธุรกิจ

		ผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม Mean Difference (I-J)					
		กลุ่ม J					
ประเภทธุรกิจ	กลุ่มธุรกิจ	กลุ่มธุรกิจ		กลุ่มธุรกิจ		กลุ่มธุรกิจผลิต	
		ผลิต	กลุ่มธุรกิจ	กลุ่มธุรกิจ	กลุ่มธุรกิจ	วัสดุ	กลุ่มธุรกิจ
		กระดาษ	ผลิตบรรจุภัณฑ์	ปิโตรเคมี	ยานยนต์	อุตสาหกรรมและเครื่องจักร	เหล็ก
		และวัสดุการพิมพ์		และเคมีภัณฑ์			
กลุ่ม I	Mean	4.30	3.58	3.38	3.41	3.03	3.32
กลุ่มธุรกิจผลิต			-0.93636	-0.44	-1.17500	-0.73333	-0.65455
กระดาษและวัสดุการพิมพ์	4.30		(0.005*)	(0.178)	(0.000*)	(0.035*)	(0.037*)
กลุ่มธุรกิจผลิตบรรจุภัณฑ์	3.58			0.49636	-0.23864	0.20303	0.28182
				(0.008*)	(0.149)	(0.341)	(0.072)
กลุ่มธุรกิจปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์	3.38				-0.73500*	-0.29333	-0.21455
					(0.000*)	0.178	0.182
กลุ่มธุรกิจยานยนต์	3.41					0.44167	0.52045
						(0.031*)	(0.000)
กลุ่มธุรกิจผลิตวัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร	3.09						0.07879
							(0.683)
กลุ่มธุรกิจเหล็ก	3.32						-

จากตารางที่ 4.31 พบว่า กลุ่มธุรกิจผลิตกระดาษและวัสดุการพิมพ์ มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่า กลุ่มธุรกิจผลิตบรรจุภัณฑ์ กลุ่มธุรกิจปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์ กลุ่มธุรกิจยานยนต์ กลุ่มธุรกิจผลิตวัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร และกลุ่มธุรกิจเหล็ก โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.025, 0.005, 0.005, 0.000 และ 0.002 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.71818, 0.92000, 0.88750, 1.26667 และ 0.98182

ตามลำดับ ส่วนกลุ่มธุรกิจผลิตบรรจุภัณฑ์ มีค่าเฉลี่ยมากกว่า กลุ่มผลิตวัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักรโดยมีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.010 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.54848

7. ด้านอื่น ๆ พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.080 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ประเภทธุรกิจแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านอื่น ๆ ที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 2.2 “มูลค่าตามบัญชีแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่แตกต่างกัน”สามารถเขียนเป็นสมมติฐานย่อยได้ดังนี้

H_0 : มูลค่าตามบัญชีแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : มูลค่าตามบัญชีแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน จะใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มอายุ โดยใช้ค่าสถิติ One-way ANOVA ใช้ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า Prob. (p) มีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังนี้

ตารางที่ 4.32 การเปรียบเทียบผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคาร และ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำแนกตามมูลค่าบัญชี

	มูลค่าตามบัญชี	จำนวน	\bar{X}	SD	Sig.
ด้านการรับรู้รายการ	51-300 ล้านบาท	5	3.04	0.17	0.076
	300-700 ล้านบาท	25	3.20	0.48	
	701-1,000 ล้านบาท	18	3.18	0.59	
	1,001-2,000 ล้านบาท	12	3.52	0.45	
	2,001 ล้านบาทขึ้นไป	7	3.60	0.26	
	รวม	67	3.28	0.49	
ด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการ	51-300 ล้านบาท	5	3.04	0.22	0.552
	300-700 ล้านบาท	25	2.88	0.44	
	701-1,000 ล้านบาท	18	2.97	0.55	
	1,001-2,000 ล้านบาท	12	3.03	0.53	
	2,001 ล้านบาทขึ้นไป	7	3.23	0.58	
	รวม	67	2.98	0.49	
ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ	51-300 ล้านบาท	5	4.24	0.17	0.090
	300-700 ล้านบาท	25	4.08	0.26	
	701-1,000 ล้านบาท	18	4.08	0.20	
	1,001-2,000 ล้านบาท	12	4.05	0.28	
	2,001 ล้านบาทขึ้นไป	7	4.37	0.48	
	รวม	67	4.12	0.29	
ด้านค่าเสื่อมราคา	51-300 ล้านบาท	5	3.52	0.27	0.384
	300-700 ล้านบาท	25	3.43	0.32	
	701-1,000 ล้านบาท	18	3.60	0.28	
	1,001-2,000 ล้านบาท	12	3.57	0.33	
	2,001 ล้านบาทขึ้นไป	7	3.60	0.20	
	รวม	67	3.53	0.30	

ตารางที่ 4.32 การเปรียบเทียบผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคาร และ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำแนกตามมูลค่าบัญชี (ต่อ)

	มูลค่าตามบัญชี	จำนวน	\bar{X}	SD	Sig.
ด้านการตัดรายการ	51-300 ล้านบาท	5	3.60	0.24	0.107
	300-700 ล้านบาท	25	3.53	0.52	
	701-1,000 ล้านบาท	18	3.62	0.35	
	1,001-2,000 ล้านบาท	12	3.57	0.37	
	2,001 ล้านบาทขึ้นไป	7	4.06	0.60	
	รวม	67	3.62	0.46	
ด้านการเปิดเผยข้อมูล	51-300 ล้านบาท	5	3.48	0.30	0.655
	300-700 ล้านบาท	25	3.46	0.48	
	701-1,000 ล้านบาท	18	3.33	0.45	
	1,001-2,000 ล้านบาท	12	3.27	0.48	
	2,001 ล้านบาทขึ้นไป	7	3.51	0.28	
	รวม	67	3.40	0.44	
ด้านอื่น ๆ	51-300 ล้านบาท	5	3.88	0.27	0.836
	300-700 ล้านบาท	25	4.04	0.48	
	701-1,000 ล้านบาท	18	3.97	0.36	
	1,001-2,000 ล้านบาท	12	4.10	0.36	
	2,001 ล้านบาทขึ้นไป	7	4.06	0.43	
	รวม	67	4.02	0.40	
การประยุกต์ใช้มาตรฐานในการปฏิบัติงาน	51-300 ล้านบาท	5	3.54	0.09	0.091
	300-700 ล้านบาท	25	3.52	0.21	
	701-1,000 ล้านบาท	18	3.53	0.20	
	1,001-2,000 ล้านบาท	12	3.59	0.25	
	2,001 ล้านบาทขึ้นไป	7	3.78	0.28	
	รวม	67	3.56	0.22	

จากตารางที่ 4.32 ผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำแนกตามมูลค่าตามบัญชีพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.091 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ขอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า มูลค่าตามบัญชีแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยไม่ที่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ด้านการรับรู้รายการพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.076 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ขอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า มูลค่าตามบัญชีแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการรับรู้รายการที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. ด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการ พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.552 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ขอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า มูลค่าตามบัญชีแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.090 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ขอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า มูลค่าตามบัญชีแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

4. ด้านค่าเสื่อมราคา พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.384 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ขอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า มูลค่าตามบัญชีแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านค่าเสื่อมราคาที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

5. ด้านการตัดรายการ พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.107 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ขอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า มูลค่าตามบัญชีแตกต่างกัน

มีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการตัดรายการที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

6. ด้านการเปิดเผยข้อมูล พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.655 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า มูลค่าตามบัญชีแตกต่างกัน มีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการเปิดเผยข้อมูลที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

7. ด้านอื่น ๆ พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.836 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า มูลค่าตามบัญชีแตกต่างกัน มีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านอื่น ๆ ที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 2.3 “จำนวนพนักงานบัญชีแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่แตกต่างกัน”สามารถเขียนเป็นสมมติฐานย่อยได้ดังนี้

H_0 : จำนวนพนักงานบัญชีแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : จำนวนพนักงานบัญชีแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน จะใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มอายุ โดยใช้ค่าสถิติ One-way ANOVA ใช้ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า Prob. (p) มีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังนี้

ตารางที่ 4.33 การเปรียบเทียบผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคาร และ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำแนกตามจำนวนพนักงานบัญชี

	จำนวนพนักงานบัญชี	จำนวน	\bar{X}	SD	Sig.
ด้านการรับรู้รายการ	6-10 คน	15	3.31	0.36	0.316
	11-15 คน	19	3.14	0.50	
	15 คนขึ้นไป	33	3.35	0.53	
	รวม	67	3.28	0.49	
ด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการ	6-10 คน	15	2.99	0.51	0.062
	11-15 คน	19	2.77	0.45	
	15 คนขึ้นไป	33	3.10	0.47	
	รวม	67	2.98	0.49	
ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ	6-10 คน	15	4.11	0.17	0.955
	11-15 คน	19	4.11	0.27	
	15 คนขึ้นไป	33	4.13	0.34	
	รวม	67	4.12	0.29	
ด้านค่าเสื่อมราคา	6-10 คน	15	3.53	0.38	0.482
	11-15 คน	19	3.59	0.28	
	15 คนขึ้นไป	33	3.48	0.27	
	รวม	67	3.53	0.30	
ด้านการตัดรายการ	6-10 คน	15	3.67	0.49	0.258
	11-15 คน	19	3.47	0.23	
	15 คนขึ้นไป	33	3.68	0.53	
	รวม	67	3.62	0.46	
ด้านการเปิดเผยข้อมูล	6-10 คน	15	3.51	0.35	0.002*
	11-15 คน	19	3.11	0.41	
	15 คนขึ้นไป	33	3.52	0.43	
	รวม	67	3.40	0.44	

ตารางที่ 4.33 การเปรียบเทียบผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคาร และ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำแนกตามจำนวนพนักงานบัญชี (ต่อ)

	จำนวนพนักงานบัญชี	จำนวน	\bar{X}	SD	Sig.
ด้านอื่นๆ	6-10 คน	15	4.04	0.38	0.564
	11-15 คน	19	3.94	0.39	
	15 คนขึ้นไป	33	4.06	0.43	
	รวม	67	4.02	0.40	
การประยุกต์ใช้ มาตรฐานในการ ปฏิบัติงาน	6-10 คน	15	3.59	0.21	0.021*
	11-15 คน	19	3.45	0.18	
	15 คนขึ้นไป	33	3.62	0.23	
	รวม	67	3.56	0.22	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.33 ผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคาร และ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำแนกตามจำนวนพนักงานบัญชีพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.021 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า จำนวนพนักงานบัญชีแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคาร และ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนั้นผู้วิจัยได้ทำการทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีแบบ Least Significant Difference (LSD) ดังแสดงในตารางที่ 4.33 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ตารางที่ 4.34 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี จำแนกตามจำนวนพนักงานบัญชี

จำนวนพนักงานบัญชี		ผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม Mean Difference (I-J)		
		กลุ่ม J		
		6-10 คน	11-15 คน	15 คนขึ้นไป
กลุ่ม I	Mean	3.59	3.45	3.62
6-10 คน	3.59	-	0.14727 (0.050*)	-0.02494 (0.708)
11-15 คน	3.45			-0.14727 (0.007*)
15 คนขึ้นไป	3.62			-

จากตารางที่ 4.34 พบว่า พนักงานบัญชีจำนวน 6-10 คน มีค่าเฉลี่ยมากกว่า 11-15 คน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.050 และมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.14727 ส่วนพนักงานบัญชีจำนวน 11-15 คน มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่า 15 คนขึ้นไป โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.007 และมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -0.14727 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ด้านการรับรู้รายการพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.316 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า จำนวนพนักงานบัญชีแตกต่างกันมีผลกระทบต่อผลการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการรับรู้รายการที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. ด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการ พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.062 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า จำนวนพนักงานบัญชีแตกต่างกันมีผลกระทบต่อผลการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.955 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า จำนวนพนักงานบัญชีแตกต่างกันมีผลกระทบต่อผลการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

4. ด้านค่าเสื่อมราคา พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.482 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า จำนวนพนักงานบัญชีแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านค่าเสื่อมราคาที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

5. ด้านการตัดรายการ พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.258 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า จำนวนพนักงานบัญชีแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการตัดรายการที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

6. ด้านการเปิดเผยข้อมูล พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.002 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า จำนวนพนักงานบัญชีแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการเปิดเผยข้อมูลที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนั้นผู้วิจัยได้ทำการทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีแบบ Least Significant Difference (LSD) ดังแสดงในตารางที่ 4.34 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ตารางที่ 4.35 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของการประยุกต์มาตรฐานการบัญชีด้านการเปิดเผยข้อมูล จำแนกตามจำนวนพนักงานบัญชี

จำนวนพนักงานบัญชี		ผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม Mean Difference (I-J)		
		กลุ่ม J		
กลุ่ม I	Mean	6-10 คน	11-15 คน	15 คนขึ้นไป
6-10 คน	3.51	-	0.40140 (0.006*)	-0.00848 0.947
11-15 คน	3.11			-0.40989 (0.001*)
15 คนขึ้นไป	3.52			-

จากตารางที่ 4.35 พบว่า พนักงานบัญชีจำนวน 6-10 คน มีค่าเฉลี่ยมากกว่า 11-15 คน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.006 และมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.40140 ส่วนพนักงานบัญชีจำนวน 11-15 คน มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่า 15 คนขึ้นไป โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.001 และมีผลต่างค่าเฉลี่ย เท่ากับ -0.40989

7. ด้านอื่น ๆ พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.564 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า จำนวนพนักงานบัญชีแตกต่างกัน มีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านอื่น ๆ ที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 2.4 “ระยะเวลาการจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ แตกต่างกันมีผลกระทบต่อ การประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่ม บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่แตกต่างกัน”สามารถเขียนเป็นสมมติฐานย่อย ได้ดังนี้

H_0 : ระยะเวลาการจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกันมีผลกระทบต่อ การประยุกต์ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัท จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ระยะเวลาการจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกันมีผลกระทบต่อ การประยุกต์ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัท จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน จะใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ระหว่างกลุ่มอายุ โดยใช้ค่าสถิติ One-way ANOVA ใช้ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้น จะปฏิเสธ สมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า Prob. (p) มีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังนี้

ตารางที่ 4.36 การเปรียบเทียบผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคาร และ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำแนกตามระยะเวลาการจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์

ระยะเวลาการจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์	จำนวน	\bar{X}	SD	Sig.	
ด้านการรับรู้รายการ	6-10 ปี	5	3.52	0.50	0.089
	11-15 ปี	12	3.02	0.51	
	16-20 ปี	19	3.21	0.39	
	20 ปีขึ้นไป	31	3.39	0.52	
	รวม	67	3.28	0.49	
ด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการ	6-10 ปี	5	3.36	0.22	0.177
	11-15 ปี	12	2.90	0.58	
	16-20 ปี	19	2.85	0.42	
	20 ปีขึ้นไป	31	3.03	0.50	
	รวม	67	2.98	0.49	
ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ	6-10 ปี	5	4.24	0.09	0.110
	11-15 ปี	12	4.02	0.13	
	16-20 ปี	19	4.03	0.28	
	20 ปีขึ้นไป	31	4.19	0.33	
	รวม	67	4.12	0.29	
ด้านค่าเสื่อมราคา	6-10 ปี	5	3.36	0.17	0.089
	11-15 ปี	12	3.68	0.29	
	16-20 ปี	19	3.44	0.32	
	20 ปีขึ้นไป	31	3.54	0.28	
	รวม	67	3.53	0.30	
ด้านการตัดรายการ	6-10 ปี	5	4.00	0.20	0.255
	11-15 ปี	12	3.53	0.33	
	16-20 ปี	19	3.57	0.35	
	20 ปีขึ้นไป	31	3.63	0.56	
	รวม	67	3.62	0.46	

ตารางที่ 4.36 การเปรียบเทียบผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคาร และ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำแนกตามระยะเวลาการจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ (ต่อ)

ระยะเวลาการจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์	จำนวน	\bar{X}	SD	Sig.	
ด้านการเปิดเผยข้อมูล	6-10 ปี	5	3.76	0.17	0.118
	11-15 ปี	12	3.28	0.45	
	16-20 ปี	19	3.28	0.43	
	20 ปีขึ้นไป	31	3.45	0.45	
	รวม	67	3.40	0.44	
ด้านอื่น ๆ	6-10 ปี	5	3.96	0.17	0.984
	11-15 ปี	12	4.03	0.42	
	16-20 ปี	19	4.01	0.45	
	20 ปีขึ้นไป	31	4.03	0.41	
	รวม	67	4.02	0.40	
การประยุกต์ใช้มาตรฐานในการปฏิบัติงาน	6-10 ปี	5	3.74	0.11	0.045*
	11-15 ปี	12	3.50	0.24	
	16-20 ปี	19	3.49	0.18	
	20 ปีขึ้นไป	31	3.61	0.23	
	รวม	67	3.56	0.22	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.36 ผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคาร และ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำแนกตามระยะเวลาการจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.045 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ระยะเวลาการจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคาร และ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนั้นผู้วิจัยได้ทำการทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีแบบ Least Significant Difference (LSD) ดังแสดงในตารางที่ 4.35 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ตารางที่ 4.37 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี จำแนกตามระยะเวลาการจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์

ระยะเวลาการจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์		ผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม Mean Difference (I-J)			
		กลุ่ม J			
		6-10 ปี	11-15 ปี	16-20 ปี	20 ปีขึ้นไป
กลุ่ม I	Mean	3.74	3.50	3.49	3.61
6-10 ปี	3.74	-	0.24762 (0.034*)	0.25714 (0.020*)	0.13548 (0.194)
11-15 ปี	3.50			0.00952 (0.904)	-0.11214 (0.129)
16-20 ปี	3.49				-0.12166 (0.056)
20 ปีขึ้นไป	3.61				-

จากตารางที่ 4.37 พบว่า ระยะเวลาการจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ 6-10 ปี มีค่าเฉลี่ยมากกว่า 11-15 ปี และ 16-20 ปีโดยมีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.034, 0.020 และมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.2476, 0.25714 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ด้านการรับรู้รายการพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.089 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ระยะเวลาการจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคาร และ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการรับรู้รายการที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. ด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการ พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.177 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ระยะเวลาการจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคาร และ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.110 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ระยะเวลาการจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการ

บัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

4. ด้านค่าเสื่อมราคา พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.089 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ระยะเวลาการจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านค่าเสื่อมราคาที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

5. ด้านการตัดรายการ พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.255 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ระยะเวลาการจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการตัดรายการที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

6. ด้านการเปิดเผยข้อมูล พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.118 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ระยะเวลาการจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการเปิดเผยข้อมูลที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

7. ด้านอื่น ๆ พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.984 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ระยะเวลาการจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านอื่น ๆ ที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 2.5 “ผู้กำหนดอายุการใช้งานของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์แตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่แตกต่างกัน”สามารถเขียนเป็นสมมติฐานย่อยได้ดังนี้

H_0 : ผู้กำหนดอายุการใช้งานของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์แตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้กำหนดอายุการใช้งานของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์แตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยคำนวณจากค่าที (Independent Sample t-test) ใช้ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ นัยสำคัญทางสถิติ มีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังนี้

ตารางที่ 4.38 การเปรียบเทียบผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำแนกตามผู้กำหนดอายุการใช้งานของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์

ผู้กำหนดอายุการใช้งานของที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์	จำนวน	\bar{X}	SD	Sig.	
ด้านการรับรู้รายการ	ผู้จัดการฝ่ายบัญชี	8	3.48	0.57	0.238
	วิศวกร	59	3.25	0.48	
ด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้ รายการ	ผู้จัดการฝ่ายบัญชี	8	2.88	0.35	0.524
	วิศวกร	59	2.99	0.50	
ด้านการวัดมูลค่าภายหลัง การรับรู้รายการ	ผู้จัดการฝ่ายบัญชี	8	3.93	0.26	0.042*
	วิศวกร	59	4.14	0.28	
ด้านค่าเสื่อมราคา	ผู้จัดการฝ่ายบัญชี	8	3.33	0.41	0.043*
	วิศวกร	59	3.55	0.27	
ด้านการตัดรายการ	ผู้จัดการฝ่ายบัญชี	8	3.60	0.26	0.892
	วิศวกร	59	3.62	0.48	
ด้านการเปิดเผยข้อมูล	ผู้จัดการฝ่ายบัญชี	8	3.43	0.33	0.851
	วิศวกร	59	3.39	0.46	

ตารางที่ 4.38 การเปรียบเทียบผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคาร และ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำแนกตามผู้กำหนดอายุการใช้งานของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ต่อ)

ผู้กำหนดอายุการใช้งานของที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์		จำนวน	\bar{X}	SD	Sig.
ด้านอื่น ๆ	ผู้จัดการฝ่ายบัญชี	8	4.08	0.37	0.690
	วิศวกร	59	4.01	0.41	
การประยุกต์ใช้มาตรฐาน ในการปฏิบัติงาน	ผู้จัดการฝ่ายบัญชี	8	3.53	0.11	0.646
	วิศวกร	59	3.57	0.23	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.38 ผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำแนกตามผู้กำหนดอายุการใช้งานของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.646 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้กำหนดอายุการใช้งานของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์แตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ด้านการรับรู้รายการพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.238 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้กำหนดอายุการใช้งานของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์แตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการรับรู้รายการที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. ด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการ พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.524 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้กำหนดอายุการใช้งานของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์แตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.042 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้กำหนดอายุการใช้งานของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์แตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

4. ด้านค่าเสื่อมราคา พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.043 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้กำหนดอายุการใช้งานของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์แตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านค่าเสื่อมราคาที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

5. ด้านการตัดรายการ พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.892 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้กำหนดอายุการใช้งานของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์แตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการตัดรายการที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

6. ด้านการเปิดเผยข้อมูล พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.851 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้กำหนดอายุการใช้งานของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์แตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการเปิดเผยข้อมูลที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

7. ด้านอื่น ๆ พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.690 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้กำหนดอายุการใช้งานของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์แตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านอื่น ๆ ที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 2.6 “อายุการใช้งานคงเหลือเฉลี่ยของอาคารและอุปกรณ์แตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552)

ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่แตกต่างกัน”สามารถเขียนเป็นสมมติฐานย่อยได้ดังนี้

H_0 : อายุการใช้งานคงเหลือเฉลี่ยของอาคารและอุปกรณ์แตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : อายุการใช้งานคงเหลือเฉลี่ยของอาคารและอุปกรณ์แตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน จะใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มอายุ โดยใช้ค่าสถิติ One-way ANOVA ใช้ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า Prob. (p) มีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังนี้

ตารางที่ 4.39 การเปรียบเทียบผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำแนกตามอายุการใช้งานคงเหลือเฉลี่ยของอาคารและอุปกรณ์

อายุการใช้งานคงเหลือเฉลี่ยของอาคารและ อุปกรณ์	จำนวน	\bar{X}	SD	Sig.	
ด้านการรับรู้รายการ	1-5 ปี	50	3.23	0.46	0.168
	6-10 ปี	15	3.48	0.60	
	11-15 ปี	2	3.00	0.00	
	รวม	67	3.28	0.49	
ด้านการวัดมูลค่าเมื่อ รับรู้รายการ	1-5 ปี	50	2.98	0.52	0.219
	6-10 ปี	15	3.04	0.37	
	11-15 ปี	2	2.40	0.00	
	รวม	67	2.98	0.49	
ด้านการวัดมูลค่า ภายหลังการรับรู้ รายการ	1-5 ปี	50	4.12	0.30	0.829
	6-10 ปี	15	4.11	0.25	
	11-15 ปี	2	4.00	0.00	
	รวม	67	4.12	0.29	

ตารางที่ 4.39 การเปรียบเทียบผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำแนกตามอายุการใช้งานคงเหลือเฉลี่ยของอาคารและอุปกรณ์ (ต่อ)

อายุการใช้งานคงเหลือเฉลี่ยของอาคารและ อุปกรณ์	จำนวน	\bar{X}	SD	Sig.	
ด้านค่าเสื่อมราคา	1-5 ปี	50	3.54	0.31	0.670
	6-10 ปี	15	3.47	0.30	
	11-15 ปี	2	3.60	0.00	
	รวม	67	3.53	0.30	
ด้านการตัดรายการ	1-5 ปี	50	3.63	0.48	0.793
	6-10 ปี	15	3.57	0.43	
	11-15 ปี	2	3.80	0.00	
	รวม	67	3.62	0.46	
ด้านการเปิดเผยข้อมูล	1-5 ปี	50	3.43	0.47	0.587
	6-10 ปี	15	3.32	0.35	
	11-15 ปี	2	3.20	0.00	
	รวม	67	3.40	0.44	
ด้านอื่นๆ	1-5 ปี	50	4.04	0.43	0.872
	6-10 ปี	15	3.97	0.34	
	11-15 ปี	2	4.00	0.00	
	รวม	67	4.02	0.40	
การประยุกต์ใช้ มาตรฐานในการ ปฏิบัติงาน	1-5 ปี	50	3.57	0.24	0.694
	6-10 ปี	15	3.57	0.18	
	11-15 ปี	2	3.43	0.00	
	รวม	67	3.56	0.22	

จากตารางที่ 4.39 ผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำแนกตามอายุการใช้งานคงเหลือเฉลี่ยของอาคารและอุปกรณ์พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.694 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ขอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า อายุ

การใช้งานคงเหลือเฉลี่ยของอาคารและอุปกรณ์แตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ด้านการรับรู้รายการพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.168 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า อายุการใช้งานคงเหลือเฉลี่ยของอาคารและอุปกรณ์แตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการรับรู้รายการที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. ด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการ พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.219 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า อายุการใช้งานคงเหลือเฉลี่ยของอาคารและอุปกรณ์แตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.829 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า อายุการใช้งานคงเหลือเฉลี่ยของอาคารและอุปกรณ์แตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

4. ด้านค่าเสื่อมราคา พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.670 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า อายุการใช้งานคงเหลือเฉลี่ยของอาคารและอุปกรณ์แตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านค่าเสื่อมราคาที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

5. ด้านการตัดรายการ พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.793 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า อายุการใช้งานคงเหลือเฉลี่ยของอาคารและอุปกรณ์แตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16

ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการตัดรายการที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

6. ด้านการเปิดเผยข้อมูล พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.587 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า อายุการใช้งานคงเหลือเฉลี่ยของอาคารและอุปกรณ์แตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการเปิดเผยข้อมูลที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

7. ด้านอื่น ๆ พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.872 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า อายุการใช้งานคงเหลือเฉลี่ยของอาคารและอุปกรณ์แตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านอื่น ๆ ที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ส่วนที่ 7 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

สมมติฐานที่ 3 “ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีมีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย”สามารถเขียนเป็นสมมติฐานย่อยได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 3.1 “ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีมีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552)” สามารถเขียนเป็นสมมติฐานย่อยได้ดังนี้

H_0 : ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีไม่มีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552)

H_1 : ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีมีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552)

สำหรับสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน จะใช้ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) โดยใช้ค่าสถิติ Correlation สำหรับการแปลความหมายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (สากล จริยวิทยานนท์, 2542, น. 508)

0.01 - 0.20	มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ
0.21 - 0.40	มีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างต่ำ
0.41 - 0.60	มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง
0.61 - 0.80	มีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างสูง

ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า Prob. (p) มีค่าน้อยกว่า 0.01 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังนี้

ตารางที่ 4.40 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552)

ความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี	การประยุกต์มาตรฐานการบัญชี	
	<i>r</i>	Sig. (1-tailed)
การบันทึกชิ้นส่วนอะไหล่เป็นสินทรัพย์ ตามมาตรฐานการบัญชี	0.627	0.000**
การประมาณการต้นทุนการรื้อถอน ขนย้าย ฟื้นฟูให้คืนสภาพ ตามมาตรฐานการบัญชี	0.696	0.000**
การแลกเปลี่ยนสินทรัพย์ตามมาตรฐานการบัญชี	0.440	0.000**
การแยกส่วนประกอบสินทรัพย์ตามมาตรฐานการบัญชี	0.472	0.000**
การทบทวนการคำนวณค่าเสื่อมราคาตามมาตรฐานการบัญชี	0.380	0.002**
การตีราคาสินทรัพย์ใหม่ตามมาตรฐานการบัญชี	0.483	0.000**
โดยรวม	0.772	0.000**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.40 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 แสดงว่า ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีมีความสัมพันธ์กับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างสูง ($r = 0.772$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีรายละเอียดดังนี้

1. การบันทึกขึ้นส่วนอะไหล่เป็นสินทรัพย์ ตามมาตรฐานการบัญชีพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 แสดงว่า ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีมีความสัมพันธ์กับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างสูง ($r = 0.627$)

2. การประมาณการต้นทุนการรีดออน ขนย้าย ฟื้นฟูให้คืนสภาพ ตามมาตรฐานการบัญชีพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 แสดงว่า ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีมีความสัมพันธ์กับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างสูง ($r = 0.696$)

3. การแลกเปลี่ยนสินทรัพย์ตามมาตรฐานการบัญชี พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 แสดงว่า ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีมีความสัมพันธ์กับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง ($r = 0.440$)

4. การแยกส่วนประกอบสินทรัพย์ตามมาตรฐานการบัญชีพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 แสดงว่า ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีมีความสัมพันธ์กับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง ($r = 0.472$)

5. การทบทวนการคำนวณค่าเสื่อมราคาตามมาตรฐานการบัญชีพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.002 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 แสดงว่า ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีมีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างต่ำ ($r = 0.380$)

6. การตีราคาสินทรัพย์ใหม่ตามมาตรฐานการบัญชีพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 แสดงว่า ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีมีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง ($r = 0.483$)

สมมติฐานที่ 3.2 “ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีมีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชีด้านการรับรู้รายการ” สามารถเขียนเป็นสมมติฐานย่อยได้ดังนี้

H_0 : ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชี ไม่มีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการรับรู้รายการ

H_1 : ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชี มีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการรับรู้รายการ

สำหรับสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน จะใช้ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการรับรู้รายการ โดยใช้ค่าสถิติ Correlation ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า Prob. (p) มีค่าน้อยกว่า 0.01 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังนี้

ตารางที่ 4.41 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการรับรู้รายการ

ความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี	ด้านการรับรู้รายการ	
	r	Sig. (1-tailed)
การบันทึกขึ้นส่วนอะไหล่เป็นสินทรัพย์ ตามมาตรฐานการบัญชี	0.432	0.000**
การประมาณการต้นทุนการรีดถอน ขนย้าย ฟื้นฟูให้คืนสภาพ ตามมาตรฐานการบัญชี	0.340	0.005**
การแลกเปลี่ยนสินทรัพย์ตามมาตรฐานการบัญชี	0.146	0.240
การแยกส่วนประกอบสินทรัพย์ตามมาตรฐานการบัญชี	0.343	0.004**
การทบทวนการคำนวณค่าเสื่อมราคาตามมาตรฐานการบัญชี	0.306	0.012*
การตีราคาสินทรัพย์ใหม่ตามมาตรฐานการบัญชี	0.509	0.000**
โดยรวม	0.519	0.000**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.41 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการรับรู้รายการพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 แสดงว่า ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีมีความสัมพันธ์กับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการรับรู้รายการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง ($r = 0.519$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีรายละเอียดดังนี้

1. การบันทึกขึ้นส่วนอะไหล่เป็นสินทรัพย์ ตามมาตรฐานการบัญชีพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 แสดงว่า ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีมีความสัมพันธ์กับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการรับรู้รายการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง ($r = 0.432$)

2. การประมาณการต้นทุนการรื้อถอน ขนย้าย ฟื้นฟูให้คืนสภาพ ตามมาตรฐานการบัญชี พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.005 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 แสดงว่า ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ด้านการรับรู้รายการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างต่ำ ($r = 0.340$)

3. การแลกเปลี่ยนสินทรัพย์ตามมาตรฐานการบัญชี พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.240 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่า ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีไม่มีความสัมพันธ์กับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการรับรู้รายการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. การแยกส่วนประกอบสินทรัพย์ตามมาตรฐานการบัญชี พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.004 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 แสดงว่า ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีมีความสัมพันธ์กับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการรับรู้รายการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างต่ำ ($r = 0.343$)

5. การทบทวนการคำนวณค่าเสื่อมราคาตามมาตรฐานการบัญชี พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.012 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 แสดงว่า ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีมีความสัมพันธ์กับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการรับรู้รายการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างต่ำ ($r = 0.306$)

6. การตีราคาสินทรัพย์ใหม่ตามมาตรฐานการบัญชี พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 แสดงว่า ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีมีความสัมพันธ์กับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการรับรู้รายการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง ($r = 0.509$)

สมมติฐานที่ 3.3 “ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีมีความสัมพันธ์กับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชีด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการ” สามารถเขียนเป็นสมมติฐานย่อยได้ดังนี้

H_0 : ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชี ไม่มีความสัมพันธ์กับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการ

H_1 : ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชี มีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการ

สำหรับสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน จะใช้ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการ โดยใช้ค่าสถิติ Correlation ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า Prob. (p) มีค่าน้อยกว่า 0.01 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังนี้

ตารางที่ 4.42 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการ

ความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี	ด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการ	
	r	Sig. (1-tailed)
การบันทึกขึ้นส่วนอะไหล่เป็นสินทรัพย์ตามมาตรฐานการบัญชี	0.559	0.000**
การประมาณการต้นทุนการรื้อถอน ขนย้าย ฟื้นฟูให้คืนสภาพ ตามมาตรฐานการบัญชี	0.664	0.000**
การแลกเปลี่ยนสินทรัพย์ตามมาตรฐานการบัญชี	0.429	0.000**
การแยกส่วนประกอบสินทรัพย์ตามมาตรฐานการบัญชี	0.502	0.000
การทบทวนการคำนวณค่าเสื่อมราคาตามมาตรฐานการบัญชี	0.209	0.090
การตีราคาสินทรัพย์ใหม่ตามมาตรฐานการบัญชี	0.405	0.001**
โดยรวม	0.692	0.000**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.42 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 แสดงว่า ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีมีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการวัดมูลค่า

เมื่อรับรู้รายการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างสูง ($r = 0.692$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีรายละเอียดดังนี้

1. การบันทึกขึ้นส่วนอะไหล่เป็นสินทรัพย์ ตามมาตรฐานการบัญชีพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 แสดงว่า ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีมีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง ($r = 0.559$)

2. การประมาณการต้นทุนการรื้อถอน ขนย้าย ฟื้นฟูให้คืนสภาพ ตามมาตรฐานการบัญชีพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 แสดงว่า ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างสูง

3. การแลกเปลี่ยนสินทรัพย์ตามมาตรฐานการบัญชี พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 แสดงว่า ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีไม่มีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง ($r = 0.429$)

4. การแยกส่วนประกอบสินทรัพย์ตามมาตรฐานการบัญชีพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 แสดงว่า ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีมีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง ($r = 0.502$)

5. การทบทวนการคำนวณค่าเสื่อมราคาตามมาตรฐานการบัญชีพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.090 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่า ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีไม่มีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6. การตีราคาสินทรัพย์ใหม่ตามมาตรฐานการบัญชีพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 แสดงว่า ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ระดับ

ความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีมีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างต่ำ ($r = 0.405$)

สมมติฐานที่ 3.4 “ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีมีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชีด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ” สามารถเขียนเป็นสมมติฐานย่อยได้ดังนี้

H_0 : ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชี ไม่มีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ

H_1 : ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชี มีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ

สำหรับสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน จะใช้ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ โดยใช้ค่าสถิติ Correlation ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า Prob. (p) มีค่าน้อยกว่า 0.01 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังนี้

ตารางที่ 4.43 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 ของนักบัญชีกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการวัดมูลค่า ภายหลังการรับรู้รายการ

ความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี	ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ	
	r	Sig. (1-tailed)
การบันทึกขึ้นส่วนอะไหล่เป็นสินทรัพย์ตามมาตรฐานการบัญชี	0.327	0.007**
การประมาณการต้นทุนการรื้อถอน ขนย้าย ฟื้นฟูให้คืนสภาพ ตามมาตรฐานการบัญชี	0.376	0.002**
การแลกเปลี่ยนสินทรัพย์ตามมาตรฐานการบัญชี	0.395	0.001**
การแยกส่วนประกอบสินทรัพย์ตามมาตรฐานการบัญชี	0.238	0.052
การทบทวนการคำนวณค่าเสื่อมราคาตามมาตรฐานการบัญชี	0.222	0.071
การตีราคาสินทรัพย์ใหม่ตามมาตรฐานการบัญชี	0.348	0.004**
โดยรวม	0.473	0.000**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.43 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการวัดมูลค่า ภายหลังการรับรู้รายการพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 แสดงว่า ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีมีความสัมพันธ์กับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง ($r = 0.473$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีรายละเอียดดังนี้

1. การบันทึกขึ้นส่วนอะไหล่เป็นสินทรัพย์ ตามมาตรฐานการบัญชีพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.007 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 แสดงว่า ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีมีความสัมพันธ์กับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างต่ำ ($r = 0.327$)

2. การประมาณการต้นทุนการรื้อถอน ขนย้าย ฟื้นฟูให้คืนสภาพ ตามมาตรฐานการบัญชี พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.002 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 แสดงว่า ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างต่ำ ($r = 0.376$)

3. การแลกเปลี่ยนสินทรัพย์ตามมาตรฐานการบัญชี พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 แสดงว่า ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีไม่มีความสัมพันธ์กับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างต่ำ ($r = 0.395$)

4. การแยกส่วนประกอบสินทรัพย์ตามมาตรฐานการบัญชี พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.052 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่า ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีไม่มีความสัมพันธ์กับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5. การทบทวนการคำนวณค่าเสื่อมราคาตามมาตรฐานการบัญชี พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.071 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่า ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีไม่มีความสัมพันธ์กับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6. การตีราคาสินทรัพย์ใหม่ตามมาตรฐานการบัญชี พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.004 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 แสดงว่า ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีมีความสัมพันธ์กับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างต่ำ ($r = 0.348$)

สมมติฐานที่ 3.5 “ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีมีความสัมพันธ์กับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชีด้านค่าเสื่อมราคา” สามารถเขียนเป็นสมมติฐานย่อยได้ดังนี้

H_0 : ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชี ไม่มีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านค่าเสื่อมราคา

H_1 : ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชี มีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านค่าเสื่อมราคา

สำหรับสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน จะใช้ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านค่าเสื่อมราคาโดยใช้ค่าสถิติ Correlation ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า Prob. (p) มีค่าน้อยกว่า 0.01 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังนี้

ตารางที่ 4.44 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านค่าเสื่อมราคา

ความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี	ด้านค่าเสื่อมราคา	
	r	Sig. (1-tailed)
การบันทึกชิ้นส่วนอะไหล่เป็นสินทรัพย์ ตามมาตรฐานการบัญชี	0.142	0.250
การประมาณการต้นทุนการรีดลอน หนย้ายพื้นปูให้คืนสภาพ ตามมาตรฐานการบัญชี	0.220	0.073
การแลกเปลี่ยนสินทรัพย์ตามมาตรฐานการบัญชี	0.229	0.063
การแยกส่วนประกอบสินทรัพย์ตามมาตรฐานการบัญชี	0.208	0.091
การทบทวนการคำนวณค่าเสื่อมราคาตามมาตรฐานการบัญชี	0.070	0.573
การคิดราคาสินทรัพย์ใหม่ตามมาตรฐานการบัญชี	0.273	0.026*
โดยรวม	0.284	0.020*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.44 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านค่าเสื่อมราคา พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.020 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงว่า ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีมีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านค่าเสื่อมราคา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างต่ำ ($r = 0.284$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีรายละเอียดดังนี้

1. การบันทึกชิ้นส่วนอะไหล่เป็นสินทรัพย์ ตามมาตรฐานการบัญชีพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.250 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่า ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีไม่มี

ความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านค่าเสื่อมราคาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. การประมาณการต้นทุนการรื้อถอน ขนย้าย ฟื้นฟูให้คืนสภาพ ตามมาตรฐานการบัญชีพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.073 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่า ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีไม่มีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านค่าเสื่อมราคาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. การแลกเปลี่ยนสินทรัพย์ตามมาตรฐานการบัญชี พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.063 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่า ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีไม่มีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านค่าเสื่อมราคาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. การแยกส่วนประกอบสินทรัพย์ตามมาตรฐานการบัญชีพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.091 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่า ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีไม่มีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านค่าเสื่อมราคาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5. การทบทวนการคำนวณค่าเสื่อมราคาตามมาตรฐานการบัญชีพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.573 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่า ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีไม่มีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านค่าเสื่อมราคาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6. การตีราคาสินทรัพย์ใหม่ตามมาตรฐานการบัญชีพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.026 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงว่า ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีมีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านค่าเสื่อมราคาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างต่ำ ($r = 0.273$)

สมมติฐานที่ 3.6 “ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีมีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชีด้านการตัดรายการ” สามารถเขียนเป็นสมมติฐานย่อยได้ดังนี้

H_0 : ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชี ไม่มีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการตัดรายการ

H_1 : ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชี มีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการตัดรายการ

สำหรับสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน จะใช้ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการตัดรายการ โดยใช้ค่าสถิติ Correlation ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า Prob. (p) มีค่าน้อยกว่า 0.01 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังนี้

ตารางที่ 4.45 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการตัดรายการ

ความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี	r	ด้านการตัดรายการ
		Sig. (1-tailed)
การบันทึกขึ้นส่วนอะไหล่เป็นสินทรัพย์ ตามมาตรฐานการบัญชี	0.390	0.001**
การประมาณการต้นทุนการรื้อถอน ขนย้าย ฟื้นฟูให้คืนสภาพ ตามมาตรฐานการบัญชี	0.437	0.000**
การแลกเปลี่ยนสินทรัพย์ตามมาตรฐานการบัญชี	0.291	0.017*
การแยกส่วนประกอบสินทรัพย์ตามมาตรฐานการบัญชี	0.237	0.054
การทบทวนการคำนวณค่าเสื่อมราคาตามมาตรฐานการบัญชี	0.190	0.124
การตีราคาสินทรัพย์ใหม่ตามมาตรฐานการบัญชี	0.230	0.061
โดยรวม	0.443	0.000**

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.45 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการตัดรายการพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 แสดงว่า ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0)

ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีมีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการตัดรายการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง ($r = 0.443$) และเมื่อ พิจารณาเป็นรายด้าน มีรายละเอียดดังนี้

1. การบันทึกขึ้นส่วนอะไหล่เป็นสินทรัพย์ ตามมาตรฐานการบัญชีพบว่า มีนัยสำคัญทาง สถิติเท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 แสดงว่า ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีมี ความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการตัดรายการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างต่ำ ($r = 0.390$)

2. การประมาณการต้นทุนการรื้อถอน ขนย้าย ฟื้นฟูให้คืนสภาพ ตามมาตรฐานการบัญชี พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 แสดงว่า ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีมีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชีด้านการตัดรายการอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง ($r = 0.437$)

3. การแลกเปลี่ยนสินทรัพย์ตามมาตรฐานการบัญชี พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.017 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงว่า ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีมีความสัมพันธ์ กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชีด้านการตัดรายการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างต่ำ ($r = 0.291$)

4. การแยกส่วนประกอบสินทรัพย์ตามมาตรฐานการบัญชีพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.054 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่า ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) นั่น คือ ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีไม่มื ความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการตัดรายการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

5. การทบทวนการคำนวณค่าเสื่อมราคาตามมาตรฐานการบัญชีพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.124 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่า ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) นั่น คือ ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีไม่มื ความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการตัดรายการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

6. การตีราคาสินทรัพย์ใหม่ตามมาตรฐานการบัญชีพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.061 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่า ขอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีไม่มีความสัมพันธ์กับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการตัดรายการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 3.7 “ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีมีความสัมพันธ์กับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชีด้านการเปิดเผยข้อมูล” สามารถเขียนเป็นสมมติฐานย่อยได้ดังนี้

H_0 : ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีไม่มีความสัมพันธ์กับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการเปิดเผยข้อมูล

H_1 : ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีมีความสัมพันธ์กับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการเปิดเผยข้อมูล

สำหรับสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน จะใช้ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการเปิดเผยข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติ Correlation ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า Prob. (p) มีค่าน้อยกว่า 0.01 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังนี้

ตารางที่ 4.46 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการเปิดเผยข้อมูล

ความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี	ด้านการเปิดเผยข้อมูล	
	r	Sig. (1-tailed)
การบันทึกชิ้นส่วนอะไหล่เป็นสินทรัพย์ ตามมาตรฐานการบัญชี	0.445	0.000**
การประมาณการต้นทุนการรีดลอน ขนย้าย ฟื้นฟูให้คืนสภาพตามมาตรฐานการบัญชี	0.510	0.000**
การแลกเปลี่ยนสินทรัพย์ตามมาตรฐานการบัญชี	0.300	0.014*
การแยกส่วนประกอบสินทรัพย์ตามมาตรฐานการบัญชี	0.198	0.108
การทบทวนการคำนวณค่าเสื่อมราคาตามมาตรฐานการบัญชี	0.241	0.049
การตีราคาสินทรัพย์ใหม่ตามมาตรฐานการบัญชี	0.236	0.055
โดยรวม	0.483	0.000**

จากตารางที่ 4.46 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการเปิดเผยข้อมูลพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 แสดงว่า ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีมีความสัมพันธ์กับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการเปิดเผยข้อมูลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง ($r = 0.483$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีรายละเอียดดังนี้

1. การบันทึกขึ้นส่วนอะไหล่เป็นสินทรัพย์ ตามมาตรฐานการบัญชีพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 แสดงว่า ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีมีความสัมพันธ์กับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการเปิดเผยข้อมูลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง ($r = 0.445$)

2. การประมาณการต้นทุนการรื้อถอน ขนย้าย ฟื้นฟูให้คืนสภาพ ตามมาตรฐานการบัญชีพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 แสดงว่า ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีมีความสัมพันธ์กับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชีด้านการเปิดเผยข้อมูลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง ($r = 0.510$)

3. การแลกเปลี่ยนสินทรัพย์ตามมาตรฐานการบัญชี พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.014 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงว่า ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีมีความสัมพันธ์กับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชีด้านการเปิดเผยข้อมูลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างต่ำ ($r = 0.300$)

4. การแยกส่วนประกอบสินทรัพย์ตามมาตรฐานการบัญชีพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.108 ซึ่งมากกว่า 0.01 แสดงว่า ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีไม่มีความสัมพันธ์กับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการเปิดเผยข้อมูลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5. การทบทวนการคำนวณค่าเสื่อมราคาตามมาตรฐานการบัญชีพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.049 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงว่า ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชี

มีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชีด้านการเปิดเผยข้อมูลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างต่ำ ($r = 0.241$)

6. การตีราคาสินทรัพย์ใหม่ตามมาตรฐานการบัญชีพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.055 ซึ่งมากกว่า 0.01 แสดงว่า ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีไม่มีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการเปิดเผยข้อมูลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 3.8 “ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีมีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชีด้านอื่น ๆ” สามารถเขียนเป็นสมมติฐานย่อยได้ดังนี้

H_0 : ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีไม่มีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านอื่น ๆ

H_1 : ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีมีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านอื่น ๆ

สำหรับสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน จะใช้ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านอื่น ๆ โดยใช้ค่าสถิติ Correlation ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า Prob. (p) มีค่าน้อยกว่า 0.01 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังนี้

ตารางที่ 4.47 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านอื่น ๆ

ความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี	ด้านอื่น ๆ	
	r	Sig. (1-tailed)
การบันทึกเงินส่วนอะไหล่เป็นสินทรัพย์ ตามมาตรฐานการบัญชี	-0.051	0.684
การประมาณการต้นทุนการรื้อถอน ขนย้าย ฟื้นฟูให้คืนสภาพตามมาตรฐานการบัญชี	-0.013	0.917
การแลกเปลี่ยนสินทรัพย์ตามมาตรฐานการบัญชี	-0.104	0.402
การแยกส่วนประกอบสินทรัพย์ตามมาตรฐานการบัญชี	-0.009	0.945
การทบทวนการคำนวณค่าเสื่อมราคาตามมาตรฐานการบัญชี	0.152	0.220
การตีราคาสินทรัพย์ใหม่ตามมาตรฐานการบัญชี	-0.213	0.083
โดยรวม	-0.063	0.615

จากตารางที่ 4.47 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านอื่น ๆ พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.615 ซึ่งมากกว่า 0.01 แสดงว่า ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีไม่มีความสัมพันธ์กับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีรายละเอียดดังนี้

1. การบันทึกขึ้นส่วนอะไหล่เป็นสินทรัพย์ ตามมาตรฐานการบัญชีพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.684 ซึ่งมากกว่า 0.01 แสดงว่า ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีไม่มีความสัมพันธ์กับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. การประมาณการต้นทุนการรื้อถอน ขนย้าย ฟื้นฟูให้คืนสภาพ ตามมาตรฐานการบัญชีพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.917 ซึ่งมากกว่า 0.01 แสดงว่า ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีไม่มีความสัมพันธ์กับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. การแลกเปลี่ยนสินทรัพย์ตามมาตรฐานการบัญชี พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.402 ซึ่งมากกว่า 0.01 แสดงว่า ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีไม่มีความสัมพันธ์กับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชีด้านอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

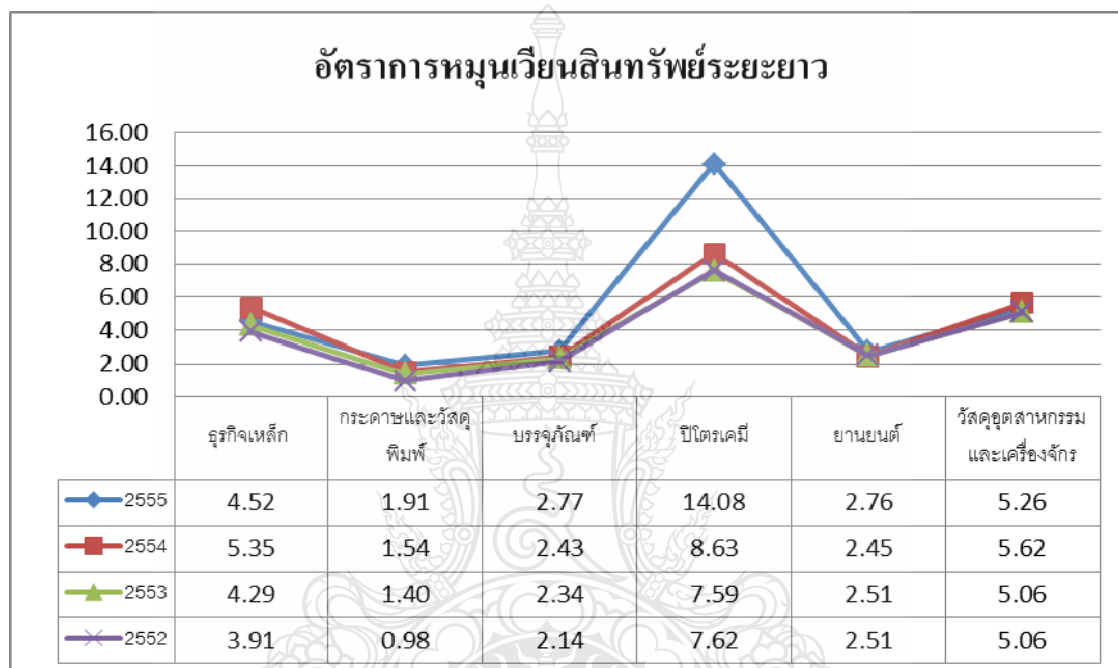
4. การแยกส่วนประกอบสินทรัพย์ตามมาตรฐานการบัญชีพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.945 ซึ่งมากกว่า 0.01 แสดงว่า ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีไม่มีความสัมพันธ์กับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5. การทบทวนการคำนวณค่าเสื่อมราคาตามมาตรฐานการบัญชีพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.220 ซึ่งมากกว่า 0.01 แสดงว่า ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีไม่มีความสัมพันธ์กับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6. การตีราคาสินทรัพย์ใหม่ตามมาตรฐานการบัญชีพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.083 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่า ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ระดับความรู้

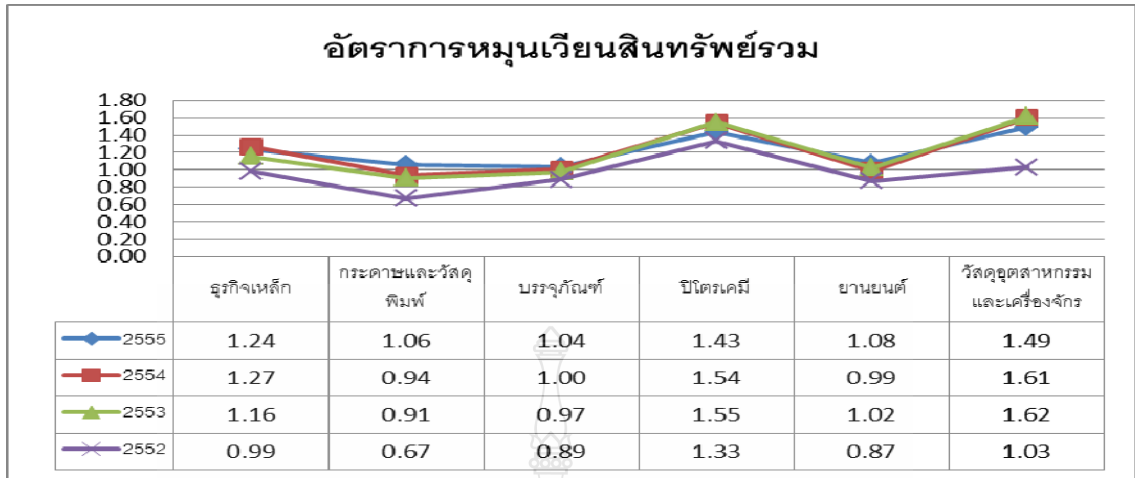
เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีไม่มีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ส่วนที่ 8 การเปรียบเทียบผลการดำเนินงานด้านการเงินก่อนและหลังการประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

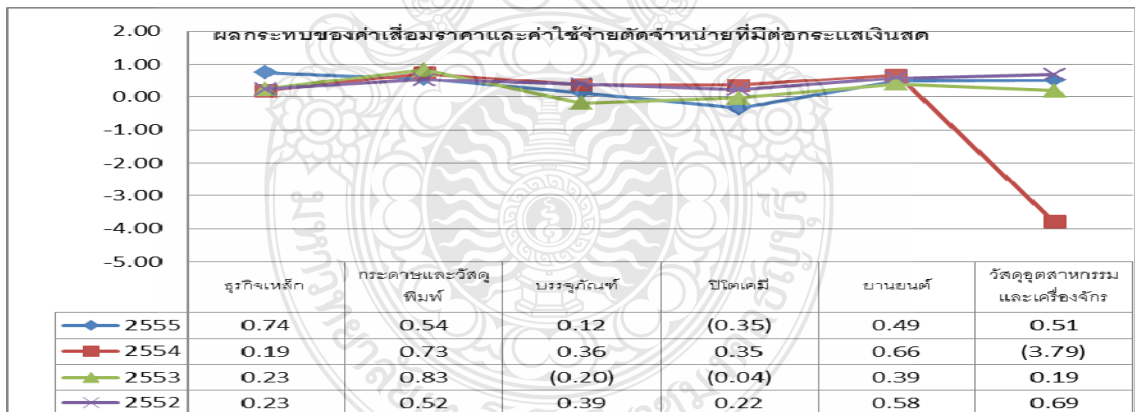
ภาพที่ 4.1 อัตราการหมุนเวียนสินทรัพย์ระยะยาวแสดงในรูปแบบของกราฟ

จากภาพที่ 4.1 อัตราการหมุนเวียนสินทรัพย์ระยะยาวนั้นเป็นตัววัดการหมุนเวียนของสินทรัพย์ระยะยาวของกิจการ ถ้าอัตราการหมุนของสินทรัพย์ระยะยาวนั้นสูง แสดงว่ากิจการมีประสิทธิภาพในการขายสูงเมื่อเทียบกับสินทรัพย์ระยะยาวแล้ว เห็นได้ว่าแต่ละปีนั้นไม่ว่าก่อนหรือหลังการประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ไม่แตกต่างกันมากนัก แต่ธุรกิจอยู่ในเกณฑ์ที่ดีในช่วงหลังการประยุกต์ใช้มาตรฐานฉบับนี้ ซึ่งธุรกิจปีโตรเคมีในปี 2555 นั้นมีอัตราการหมุนของสินทรัพย์สูง นั้นหมายถึงธุรกิจนี้มียอดขายในอัตราที่สูง สามารถใช้สินทรัพย์ระยะยาวโดยมีประสิทธิภาพ มากกว่าธุรกิจอื่น ๆ

ภาพที่ 4.2 อัตราการหมุนเวียนสินทรัพย์รวมแสดงในรูปแบบของกราฟ

จากภาพที่ 4.2 อัตราการหมุนเวียนสินทรัพย์รวมนั้นเป็นตัววัดการหมุนเวียนของสินทรัพย์ทั้งหมดของกิจการ ถ้าอัตราการหมุนของสินทรัพย์รวมนั้นสูง แสดงว่ากิจการมีประสิทธิภาพในการขายสูงเมื่อเทียบกับสินทรัพย์ทั้งหมด เห็นได้ว่า แต่ละปีนั้นไม่ว่าก่อนหรือหลังการประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ไม่แตกต่างกันมากนัก แต่ละธุรกิจอยู่ในเกณฑ์ที่ดีในช่วงหลังการประยุกต์ใช้มาตรฐานฉบับนี้

ภาพที่ 4.3 ผลกระทบของค่าเสื่อมราคาและค่าใช้จ่ายตัดจำหน่ายที่มีต่อกระแสเงินสดแสดง

ในรูปแบบของกราฟ

จากภาพที่ 4.3 อัตราส่วนผลกระทบของค่าเสื่อมราคาและค่าใช้จ่ายตัดจำหน่ายที่มีต่อกระแสเงินสด เป็นตัวบ่งบอกว่าอัตราร้อยละของกระแสเงินสดจากการดำเนินงานที่ได้มาจากการบวกกลับค่าเสื่อมราคาและค่าใช้จ่ายตัดจำหน่ายกลับไปที่ตัวเลขกำไร การดำเนินงานของบริษัทเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ หากค่าเสื่อมราคาและค่าใช้จ่ายตัดจำหน่ายมีผลกระทบน้อยมากต่อกระแสเงินสด

จากการดำเนินงาน จากกราฟ สรุปผลโดยรวม แต่ละกลุ่มธุรกิจอยู่ในเกณฑ์ที่ดีแสดงให้เห็นว่าค่าเสื่อมราคาและค่าใช้จ่ายตัดจำหน่ายมีผลกระทบต่อกระแสเงินสดของแต่ละธุรกิจน้อย ในปี 2554 กลุ่มธุรกิจวัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร เป็นกลุ่มที่ แสดงให้เห็นว่าค่าเสื่อมราคาและค่าใช้จ่ายตัดจำหน่ายมีผลกระทบต่อกระแสเงินสดของธุรกิจนี้น้อย อาจเป็นเพราะสาเหตุที่มีการแยกส่วนประกอบของเครื่องจักรซึ่งมีมูลค่าสูง ค่าเสื่อมราคาจึงน้อยกว่าเดิม หรืออาจเพราะธุรกิจมีการเปลี่ยนอายุการใช้งานของเครื่องจักรเพิ่มขึ้น

ตอนที่ 1 ผลการดำเนินงานด้านการเงินช่วงปี 2552 -2553 ก่อนการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผู้วิจัยกำหนดวิธีการวิจัยแบบสองกลุ่มก่อนและหลังการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (Paired Samples Statistics) โดยจะแสดงเป็นค่าร้อยละของแต่ละรูปแบบและจัดเรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏตามตารางดังนี้

ตารางที่ 4.48 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการดำเนินงานด้านการเงินช่วงปี 2552 -2553 ก่อนการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผลการดำเนินงานด้านการเงิน	ช่วงปี 2552		ช่วงปี 2553	
	\bar{x}_1	SD	\bar{x}_2	SD
อัตรากำไรสุทธิ	3.70	2.39	3.87	2.27
สินทรัพย์รวม	0.96	0.22	1.21	0.31
ผลกระทบต่อค่าเสื่อมราคาและค่าใช้จ่ายตัดจำหน่ายที่มีต่อกระแสเงินสด	0.45	0.18	0.26	0.34

จากตารางที่ 4.48 ผลการศึกษาผลการดำเนินงานด้านการเงินช่วงปี 2552 -2553 ก่อนการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยพบว่า

1. อัตราการหมุนเวียนสินทรัพย์ระยะยาวปี 2553 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 โดยมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.27 โดยเพิ่มขึ้นจากปี 2552 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 โดยมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.39

2. สินทรัพย์รวมปี 2553 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.21 โดยมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.31 โดยเพิ่มขึ้นจากปี 2552 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.96 โดยมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.22

3. ผลกระทบของค่าเสื่อมราคาและค่าใช้จ่ายตัดจำหน่ายที่มีต่อกระแสเงินสดปี 2553 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.26 โดยมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.34 โดยลดลงจากปี 2552 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.45 โดยมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.18

ตารางที่ 4.49 การเปรียบเทียบผลการดำเนินงานด้านการเงินช่วงปี 2552-2553 ก่อนการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผลการดำเนินงานด้านการเงิน ช่วงปี 2552 -2553	\bar{X}	SD	t	df	Sig.
อัตราการหมุนเวียนสินทรัพย์ระยะยาว	0.19	0.33	-1.956	5	0.108
สินทรัพย์รวม	-0.24	0.18	-3.294	5	0.022*
ผลกระทบของค่าเสื่อมราคาและค่าใช้จ่ายตัดจำหน่ายที่มีต่อกระแสเงินสด	0.19	0.33	1.426	5	0.213

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.49 การเปรียบเทียบผลการดำเนินงานด้านการเงินช่วงปี 2552 -2553 ก่อนการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยการใช้การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของข้อมูลสองชุดที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน พบว่า

1. อัตราการหมุนเวียนสินทรัพย์ระยะยาว ปี 2552 และปี 2553 พบว่า ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาจากระดับนัยสำคัญ มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.108 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. สินทรัพย์รวม ปี 2552 และปี 2553 พบว่า แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาจากระดับนัยสำคัญ มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.022 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ผลกระทบของค่าเสื่อมราคาและค่าใช้จ่ายตัดจำหน่ายที่มีต่อกระแสเงินสด ปี 2552 และ ปี 2553 พบว่า ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาจากระดับนัยสำคัญ มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.213 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตอนที่ 2 ผลการดำเนินงานด้านการเงินช่วงปี 2553 -2554 หลังการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผู้วิจัยกำหนดวิธีการวิจัยแบบสองกลุ่มก่อนและหลังการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (Paired Samples Statistics) โดยจะแสดงเป็นค่าร้อยละของแต่ละรูปแบบและจัดเรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏตามตารางดังนี้

ตารางที่ 4.50 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการดำเนินงานด้านการเงินช่วงปี 2553 -2554 หลังการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคาร และ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผลการดำเนินงานด้านการเงิน	ช่วงปี 2553		ช่วงปี 2554	
	\bar{x}_1	SD	\bar{x}_2	SD
อัตราการหมุนเวียนสินทรัพย์ระยะยาว	3.87	2.27	4.34	2.69
สินทรัพย์รวม	1.21	0.31	1.23	0.30
ผลกระทบของค่าเสื่อมราคาและค่าใช้จ่ายตัดจำหน่ายที่มีต่อกระแสเงินสด	0.26	0.34	1.65	1.78

จากตารางที่ 4.50 ผลการศึกษาผลการดำเนินงานด้านการเงินช่วงปี 2553 -2554 หลังการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยพบว่า

1. อัตราการหมุนเวียนสินทรัพย์ระยะยาวปี 2554 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 โดยมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.69 โดยเพิ่มขึ้นจากปี 2553 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 โดยมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.27

2. สินทรัพย์รวม ปี 2554 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.23 โดยมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.30 โดยเพิ่มขึ้นจากปี 2553 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.21 โดยมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.31

3. ผลกระทบของค่าเสื่อมราคาและค่าใช้จ่ายตัดจำหน่ายที่มีต่อกระแสเงินสดปี 2554 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.65 โดยมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.78 โดยเพิ่มขึ้นจากปี 2553 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.26 โดยมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.34

ตารางที่ 4.51 การเปรียบเทียบผลการดำเนินงานด้านการเงินช่วงปี 2553 -2554 หลังการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผลการดำเนินงานด้านการเงิน ช่วงปี 2553 -2554	\bar{X}	S.D.	t	df	Sig.
อัตรการหมุนเวียนสินทรัพย์ระยะยาว	-0.47	0.49	-2.343	5	0.066
สินทรัพย์รวม	-0.02	0.05	-0.976	5	0.374
ผลกระทบของค่าเสื่อมราคาและค่าใช้จ่าย ตัดจำหน่ายที่มีต่อกระแสเงินสด	-1.39	1.82	-1.876	5	0.120

จากตารางที่ 4.51 การเปรียบเทียบผลการดำเนินงานด้านการเงินช่วงปี 2553 -2554 หลังการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยโดยใช้การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของข้อมูลสองชุดที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน พบว่า

1. อัตรการหมุนเวียนสินทรัพย์ระยะยาว ปี 2553 และปี 2554 พบว่า ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาจากระดับนัยสำคัญ มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.066 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. สินทรัพย์รวม ยาว ปี 2553 และปี 2554 พบว่า ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาจากระดับนัยสำคัญ มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.374 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ผลกระทบของค่าเสื่อมราคาและค่าใช้จ่ายตัดจำหน่ายที่มีต่อกระแสเงินสดยาว ปี 2553 และปี 2554 พบว่า ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาจากระดับนัยสำคัญ มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.120 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตอนที่ 3 ผลการดำเนินงานด้านการเงินช่วงปี 2554 -2555 หลังการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผู้วิจัยกำหนดวิธีการวิจัยแบบสองกลุ่มก่อนและหลังการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (Paired Samples Statistics) โดยจะแสดงเป็นค่าร้อยละของแต่ละรูปแบบและจัดเรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏตามตารางดังนี้

ตารางที่ 4.52 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการดำเนินงานด้านการเงินช่วงปี 2554-2555 หลังการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคาร และ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผลการดำเนินงานด้านการเงิน	ช่วงปี 2554		ช่วงปี 2555	
	\bar{x}_1	SD	\bar{x}_2	SD
อัตรการหมุนเวียนสินทรัพย์ระยะยาว	4.34	2.69	5.40	4.50
สินทรัพย์รวม	1.23	0.30	1.22	0.20
ผลกระทบของค่าเสื่อมราคาและค่าใช้จ่ายตัดจำหน่ายที่มีต่อกระแสเงินสด	1.65	1.78	0.45	0.21

จากตารางที่ 4.52 ผลการศึกษาผลการดำเนินงานด้านการเงินช่วงปี 2554 -2555 หลังการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยพบว่า

1. อัตรการหมุนเวียนสินทรัพย์ระยะยาวปี 2555 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.40โดยมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.50 โดยเพิ่มขึ้นจากปี 2554 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 โดยมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.69
2. สินทรัพย์รวม ปี 2555 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.22 โดยมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.20 โดยลดลงจากปี 2554 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.23 โดยมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.30
3. ผลกระทบของค่าเสื่อมราคาและค่าใช้จ่ายตัดจำหน่ายที่มีต่อกระแสเงินสดปี 2555 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.45 โดยมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.21 โดยลดลงจากปี 2554 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.65 โดยมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.78

ตารางที่ 4.53 การเปรียบเทียบผลการดำเนินงานด้านการเงินช่วงปี 2554-2555 หลังการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผลการดำเนินงานด้านการเงิน ช่วงปี 2554 -2555	\bar{X}	SD	t	df	Sig.
อัตรากำไรหมุนเวียนสินทรัพย์ระยะยาว	-1.06	2.17	-1.200	5	0.284
สินทรัพย์รวม	0.00	0.10	0.040	5	0.969
ผลกระทบของค่าเสื่อมราคาและค่าใช้จ่าย ตัดจำหน่ายที่มีต่อกระแสเงินสด	1.20	1.64	1.792	5	0.133

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 4.53 การเปรียบเทียบผลการดำเนินงานด้านการเงินช่วงปี 2554 -2555 หลังการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยโดยใช้การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของข้อมูลสองชุดที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน พบว่า

1. อัตรากำไรหมุนเวียนสินทรัพย์ระยะยาว ปี 2554 และปี 2555 พบว่า ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาจากระดับนัยสำคัญ มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.284 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. สินทรัพย์รวม ปี 2554 และปี 2555 พบว่า ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาจากระดับนัยสำคัญ มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.969 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ผลกระทบของค่าเสื่อมราคาและค่าใช้จ่ายตัดจำหน่ายที่มีต่อกระแสเงินสด ปี 2554 และปี 2555 พบว่า ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาจากระดับนัยสำคัญ มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.133 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ซึ่งการวิเคราะห์โดยใช้สถิติในการทดสอบวิธี Paired Sample t-test นั้น มีผลคือ ผลการดำเนินงานด้านการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยทั้ง 6 กลุ่ม ก่อนและหลังการเปลี่ยนแปลงมาตรฐานฉบับนี้ ไม่มีความแตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ผลของการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 67 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศหญิง การศึกษาระดับปริญญาตรี มีประสบการณ์ทำงานด้านบัญชี 5-10 ปี ซึ่งเป็นพนักงานและเคยได้รับการส่งเสริมความรู้การรับทราบมาตรฐานการบัญชี

5.1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับกิจการ พบว่า กิจการเป็นธุรกิจประเภทกลุ่มธุรกิจเหล็กมากที่สุด ซึ่งมีมูลค่าตามบัญชีของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์เท่ากับ 300-700 ล้านบาท โดยมีจำนวนพนักงานบัญชี 15 คนขึ้นไป ซึ่งมีระยะเวลาการจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ 20 ปีขึ้นไป โดยกิจการมีวิศวกรเป็นผู้กำหนดอายุการใช้งานของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ และใช้วิธีเส้นตรงมีคิดค่าเสื่อมราคา ประกอบกับมีอายุการใช้งานคงเหลือเฉลี่ยของอาคารและอุปกรณ์ 6-10 ปี

5.1.3 ระดับความรู้ในการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชี จากการสอบถามกลุ่มตัวอย่างที่ทำการสำรวจ จำนวน 67 คน พบว่า โดยภาพรวมพบว่า มีความรู้ในการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีในระดับปานกลาง และเมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า การบันทึกขึ้นส่วนอะไหล่เป็นสินทรัพย์ ตามมาตรฐานการบัญชี และการประมาณการต้นทุนการรื้อถอน ขนย้าย พื้นฟูให้คืนสภาพตามมาตรฐานการบัญชี มีค่าเฉลี่ยที่เท่ากัน ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือ การประมาณการต้นทุนการรื้อถอน ขนย้าย พื้นฟูให้คืนสภาพตามมาตรฐานการบัญชี ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง การตีราคาสินทรัพย์ใหม่ตามมาตรฐานการบัญชี และการบันทึกขึ้นส่วนอะไหล่เป็นสินทรัพย์ ตามมาตรฐานการบัญชี มีค่าเฉลี่ยที่เท่ากัน ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง การแลกเปลี่ยนสินทรัพย์ตามมาตรฐานการบัญชี และการแยกส่วนประกอบสินทรัพย์ตามมาตรฐานการบัญชี มีค่าเฉลี่ยที่เท่ากัน ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง และการทบทวนการคำนวณค่าเสื่อมราคาตามมาตรฐานการบัญชี ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

5.1.4 ผลกระทบการประยุกต์ใช้มาตรฐานในการปฏิบัติงานที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงมาตรฐานการบัญชีเรื่องที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) จากการสอบถามกลุ่มตัวอย่างที่ทำการสำรวจ จำนวน 67 คน พบว่า โดยภาพรวมพบว่า มีผลกระทบอยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกเป็น

รายด้านพบว่า ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับมาก มีผลกระทบมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านอื่น ๆ ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับมาก ด้านการตัดรายการ ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับมาก ด้านค่าเสื่อมราคา ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับมาก ด้านการเปิดเผยข้อมูล ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการรับรู้รายการ ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง และด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการ ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ ซึ่งเมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละด้าน พบว่า

5.1.4.1 ผลการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบการประยุกต์ใช้มาตรฐานในการปฏิบัติงาน ด้านการรับรู้รายการ พบว่า มีผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า ชิ้นส่วนอะไหล่และอุปกรณ์ที่ใช้ในการซ่อมบำรุงนั้นจะใช้ได้เฉพาะเมื่อใช้ร่วมกับรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ถือเป็นสินทรัพย์ ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับมาก มีผลกระทบมากที่สุด รองลงมาคือ การรับรู้ต้นทุนที่เกิดขึ้นจากการตรวจสอบสภาพครั้งใหญ่เพื่อให้รายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใช้งานได้อย่างต่อเนื่อง แต่ครั้งเป็นส่วนหนึ่งของมูลค่าตามบัญชีของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง, ชิ้นส่วนอะไหล่และอุปกรณ์ที่สำรองไว้ใช้งานถือเป็นที่ดิน อาคารและอุปกรณ์หากกิจการคาดว่าจะใช้งานได้มากกว่า 1 ปี ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง การรับรู้ต้นทุนในการเปลี่ยนแทนส่วนประกอบเป็นส่วนหนึ่งของมูลค่าตามบัญชีของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง และ กิจการต้องไม่รับรู้ต้นทุนที่เกิดขึ้นในการซ่อมบำรุงรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ที่เกิดขึ้นเป็นประจำเป็นส่วนหนึ่งของมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ ให้บันทึกรายการเป็น “ค่าซ่อมแซมและบำรุงรักษา” (ค่าใช้จ่าย) ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับน้อย ตามลำดับ

5.1.4.2 ผลการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบการประยุกต์ใช้มาตรฐานในการปฏิบัติงาน ด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการ พบว่า มีผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า ต้นทุนที่เกิดขึ้นในขณะที่สินทรัพย์อยู่ในสภาพที่พร้อมจะใช้งานได้ตามความประสงค์ของผู้บริหารกิจการ แต่ยังไม่ได้นำสินทรัพย์มาใช้ในการดำเนินงานในระดับที่ยังไม่เต็มกำลังการผลิต ไม่ถือเป็นส่วนหนึ่งของมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ ซึ่งอยู่ในระดับมาก มีผลกระทบมากที่สุด รองลงมาคือ ต้นทุนที่ประมาณในเบื้องต้นสำหรับการรื้อ การขนย้าย และการบูรณะสถานที่ตั้งของสินทรัพย์ ถือเป็นราคาทุนของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ สินทรัพย์ ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง กิจการต้องนำอาคารเข้าและภาษีซื้อที่เรียกคืนไม่ได้หลังหักส่วนลดการค้าและจำนวนที่ได้รับคืนจากผู้ขาย เป็นส่วนหนึ่งของราคาทุนของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง ต้นทุนในการเปิดสถานประกอบการใหม่ และนำสินค้าและบริการใหม่ ไม่ถือเป็นส่วนหนึ่งในราคา

ทุนของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ซึ่งอยู่ในระดับน้อย และการรับรู้ต้นทุนที่เกิดขึ้นเป็นส่วนหนึ่งของมูลค่าตามบัญชีของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์จะสิ้นสุดเมื่อสินทรัพย์นั้นอยู่ในสถานที่และสภาพที่พร้อมจะใช้งานได้ตามความประสงค์ ซึ่งอยู่ในระดับน้อย ตามลำดับ

5.1.4.3 ผลการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบการประยุกต์ใช้มาตรฐานในการปฏิบัติงาน ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ พบว่า มีผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า กิจการต้องวัดมูลค่าต้นทุนของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ที่ได้รับจากการแลกเปลี่ยนสินทรัพย์ด้วยราคายุติธรรม ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด มีผลกระทบมากที่สุด รองลงมาคือ กิจการต้องรับรู้และเปิดเผยรายการผลกระทบทางภาษีที่อาจเกิดขึ้นจากการตีราคาใหม่ ของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับมากที่สุด การที่กิจการต้องปันส่วนราคาทุนและค่าเสื่อมสะสมของส่วนประกอบที่สำคัญแยกออกมาจากสินทรัพย์หลักที่มีอยู่เดิม ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับมาก หากกิจการเลือกตีราคาที่ดิน อาคารและอุปกรณ์รายการใดรายการหนึ่งใหม่ กิจการต้องใช้วิธีการตีราคาใหม่กับรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ทุกรายการที่จัดอยู่ในประเภทเดียวกันกับรายการที่เลือกตีราคาใหม่ด้วย ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับมาก และกิจการต้องตีราคาใหม่อย่างสม่ำเสมอเพื่อให้แน่ใจว่ามูลค่าตามจะไม่แตกต่างจากมูลค่ายุติธรรม ณ วันสิ้นรอบระยะเวลาการรายงานอย่างมีสาระสำคัญ ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

5.1.4.4 ผลการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบการประยุกต์ใช้มาตรฐานในการปฏิบัติงาน ด้านค่าเสื่อมราคา พบว่า มีผลกระทบอยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า กิจการต้องปันส่วนมูลค่าที่รับรู้เริ่มแรกของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ไปยังส่วนประกอบแต่ละส่วนที่มีนัยสำคัญของสินทรัพย์และคิดค่าเสื่อมราคาของแต่ละส่วนประกอบ มีผลกระทบอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีผลกระทบมากที่สุด รองลงมาคือ กิจการต้องทบทวนมูลค่าคงเหลือและอายุการใช้งานของสินทรัพย์ อย่างน้อยที่สุดทุกสิ้นรอบปีบัญชี ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับมาก กิจการต้องคิดค่าเสื่อมราคาสำหรับส่วนประกอบของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ แต่ละส่วนแยกต่างหากจากกัน ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับมาก ขั้นตอนในการเปลี่ยนแปลงค่าเสื่อมราคา กิจการต้องขออนุญาตอธิบดีกรมสรรพากรก่อนที่จะมีการเปลี่ยนแปลงซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับมาก และ กิจการจะเริ่มคิดค่าเสื่อมราคาเมื่อสินทรัพย์นั้นพร้อมใช้งาน ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

5.1.4.5 ผลการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบการประยุกต์ใช้มาตรฐานในการปฏิบัติงาน ด้านการตัดรายการ พบว่า มีผลกระทบอยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า กิจการต้องตัดมูลค่าตามบัญชีของรายการที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ที่กิจการจำหน่าย ณ วันที่เสื่อมใจของการขายสินค้า มีผลกระทบมากที่สุด ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ กิจการต้องตัด

รายการมูลค่าตามบัญชีของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ เมื่อกิจการคาดว่าจะไม่ได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคตจากสินทรัพย์นั้นอีก ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับมาก, กิจการต้องตัดรายการมูลค่าตามบัญชีของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ เมื่อกิจการจำหน่ายสินทรัพย์ ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับมาก กิจการต้องตัดมูลค่าตามบัญชีของส่วนประกอบของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ หากกิจการเปลี่ยนแทนส่วนประกอบดังกล่าวและรวมต้นทุนในการเปลี่ยนแทนที่เกิดขึ้นเป็นส่วนหนึ่งของมูลค่าตามบัญชีของรายการนั้น ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับมาก และกิจการต้องรับรู้ผลกำไรหรือขาดทุนที่เกิดขึ้นจากการตัดรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ในงบกำไรหรือขาดทุน ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

5.1.4.6 ผลการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบการประยุกต์ใช้มาตรฐานในการปฏิบัติงาน ด้านการเปิดเผยข้อมูล พบว่า มีผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า กิจการเลือกใช้วิธีราคาทุน ให้กิจการเปิดเผยมูลค่ายุติธรรมของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์เมื่อมูลค่ายุติธรรมดังกล่าวแตกต่างจากมูลค่าตามบัญชีอย่างมีสาระสำคัญ มีผลกระทบมากที่สุด ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ที่เกิดการด้อยค่า ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับมาก การที่กิจการใช้วิธีการตีราคาใหม่ ซึ่งกิจการต้องเปิดเผยรายการดังนี้ วันที่ตีราคาใหม่ การมีส่วนร่วมของผู้ประเมินอิสระ วิธีการที่ใช้ในการประมาณมูลค่ายุติธรรม วิธีราคาทุนเดิมของสินทรัพย์ ส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์ ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง การเปิดเผยลักษณะและผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีที่มีผลกระทบในงวดปัจจุบันซึ่งมีผลมาจากการประมาณการต้นทุนในการรื้อถอน การขนย้าย หรือการปรับปรุงให้คืนสภาพ ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง และการเปิดเผยรายการกระทบยอดของมูลค่าตามบัญชีระหว่างวันต้นงวดจนถึงวันสิ้นงวดที่แสดงถึงการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของสินทรัพย์ที่เกิดจากการตีราคาใหม่ ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับปานกลางตามลำดับ

5.1.4.7 ผลการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบการประยุกต์ใช้มาตรฐานในการปฏิบัติงาน ด้านการเปิดเผยข้อมูล พบว่า มีผลกระทบอยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า ปริมาณรายการสินทรัพย์เพิ่มมากขึ้น มีผลกระทบมากที่สุด ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ความยุ่งยากในการบันทึกบัญชี เกี่ยวกับการคำนวณค่าเสื่อมราคาที่เป็นส่วนประกอบ การตีราคาสินทรัพย์ ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับมากที่สุด ผู้ทำบัญชีสินทรัพย์มีความรับผิดชอบเพิ่มมากขึ้น ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับมาก ผู้เกี่ยวข้อง ขาดความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหา และแนวปฏิบัติที่ถูกต้อง ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับมาก และหน่วยงานจัดซื้อต้องอำนวยความสะดวก

สะดวกในการติดต่อผู้ขายให้แยกส่วนประกอบของรายการของสินทรัพย์ ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่แตกต่างกัน ซึ่งผลการทดสอบสมมติฐาน แบ่งออกได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 1.1 พนักงานบัญชีที่เพศแตกต่างกัน มีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชีที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 1.2 พนักงานบัญชีที่ระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชีที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 1.3 พนักงานบัญชีที่อายุแตกต่างกัน มีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชีที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อายุแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการ ที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนั้นผู้วิจัยได้ทำการทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่า ประสิทธิภาพทำงานต่ำกว่า 5 ปี มีค่าเฉลี่ยมากกว่า 5-10 ปีและ 10-15 ปี โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.030, 0.010 และมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -0.51667, -0.39830 ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 1.4 ตำแหน่งงาน แตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยส่วนของกิจการแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่แตกต่างกัน ซึ่งผลการทดสอบสมมติฐาน แบ่งออกได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 2.1 ประเภทธุรกิจแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนั้นผู้วิจัยได้ทำการทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มธุรกิจผลิตบรรจุภัณฑ์ มีค่าเฉลี่ยมากกว่า กลุ่มธุรกิจปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์ และกลุ่มธุรกิจเหล็ก โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.007 และ 0.004

โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.25688 และ 0.22987 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มธุรกิจปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์ มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่า กลุ่มธุรกิจยานยนต์ โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.041 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -0.17571 สำหรับกลุ่มธุรกิจยานยนต์ มีค่าเฉลี่ยมากกว่า กลุ่มธุรกิจเหล็ก โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.034 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.14870 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ประเภทธุรกิจแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการรับรู้รายการ ดังนั้นผู้วิจัยได้ทำการทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มธุรกิจผลิตกระดาษและวัสดุการพิมพ์ มีค่าเฉลี่ยมากกว่า กลุ่มธุรกิจผลิตบรรจุภัณฑ์ กลุ่มธุรกิจยานยนต์ กลุ่มธุรกิจผลิตวัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร และกลุ่มธุรกิจเหล็ก โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.005, 0.000, 0.035 และ 0.037 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -0.93636, -1.17500, -0.73333 และ -0.65455 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มธุรกิจผลิตบรรจุภัณฑ์ มีค่าเฉลี่ยมากกว่า กลุ่มธุรกิจปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์ โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.008 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.49636 สำหรับกลุ่มธุรกิจปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์ มีค่าเฉลี่ยมากกว่า กลุ่มธุรกิจยานยนต์ โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.000 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -0.73500 และกลุ่มธุรกิจยานยนต์ ค่าเฉลี่ยมากกว่า กลุ่มธุรกิจผลิตวัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร และกลุ่มธุรกิจเหล็ก โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.031 และ 0.000 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.44167 และ 0.52045 และ ด้านการเปิดเผยข้อมูลที่แตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยได้ทำการทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มธุรกิจผลิตกระดาษและวัสดุการพิมพ์ มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่า กลุ่มธุรกิจผลิตบรรจุภัณฑ์ กลุ่มธุรกิจปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์ กลุ่มธุรกิจยานยนต์ กลุ่มธุรกิจผลิตวัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร และกลุ่มธุรกิจเหล็ก โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.025, 0.005, 0.005, 0.000 และ 0.002 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.71818, 0.92000, 0.88750, 1.26667 และ 0.98182 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มธุรกิจผลิตบรรจุภัณฑ์ มีค่าเฉลี่ยมากกว่า กลุ่มผลิตวัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.010 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.54848 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 2.2 มูลค่าตามบัญชีแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 2.3 จำนวนพนักงานบัญชีแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนั้น

ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่า พนักงานบัญชีจำนวน 6-10 คน มีค่าเฉลี่ยมากกว่า 11-15 คน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.050 และมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.14727 ส่วนพนักงานบัญชีจำนวน 11-15 คน มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่า 15 คนขึ้นไป โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.007 และมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -0.14727 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า จำนวนพนักงานบัญชีแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการเปิดเผยข้อมูลที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนั้นผู้วิจัยได้ทำการทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่า พนักงานบัญชีจำนวน 6-10 คน มีค่าเฉลี่ยมากกว่า 11-15 คน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.006 และมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.40140 ส่วนพนักงานบัญชีจำนวน 11-15 คน มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่า 15 คนขึ้นไป โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.001 และมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -0.40989

สมมติฐานที่ 2.4 มูลค่าตามระยะเวลาการจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ แตกต่างกัน มีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนั้นผู้วิจัยได้ทำการทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่า ระยะเวลาการจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ 6-10 ปี มีค่าเฉลี่ยมากกว่า 11-15 ปี และ 16-20 ปี โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.034, 0.020 และมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.2476, 0.25714

สมมติฐานที่ 2.5 ผู้กำหนดอายุการใช้งานของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์แตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้กำหนดอายุการใช้งานของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์แตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ และด้านค่าเสื่อมราคา ที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 2.6 อายุการใช้งานคงเหลือเฉลี่ยของอาคารและอุปกรณ์แตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 3 ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีมีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งผลการทดสอบสมมติฐาน แบ่งออกได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 3.1 “ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีมีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

3.1.1 การบันทึกขึ้นส่วนอะไหล่เป็นสินทรัพย์ ตามมาตรฐานการบัญชีมีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) โดยมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างสูง

3.1.2 การประมาณการต้นทุนการรีดออน ขนย้าย พื้นฟูให้คืนสภาพ ตามมาตรฐานการบัญชี มีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) โดยมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างสูง

3.1.3 การแลกเปลี่ยนสินทรัพย์ตามมาตรฐานการบัญชี มีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) โดยมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

3.1.4 การแยกส่วนประกอบสินทรัพย์ตามมาตรฐานการบัญชี มีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) โดยมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

3.1.5 การทบทวนการคำนวณค่าเสื่อมราคาตามมาตรฐานการบัญชี มีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) โดยมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างต่ำ

3.1.6 การตีราคาสินทรัพย์ใหม่ตามมาตรฐานการบัญชี มีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) โดยมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

สมมติฐานที่ 3.2 ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีมีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการรับรู้รายการ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

3.2.1 การบันทึกชิ้นส่วนอะไหล่เป็นสินทรัพย์ ตามมาตรฐานการบัญชีมีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการรับรู้รายการ โดยมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

3.2.2 การประมาณการต้นทุนการรื้อถอน ขนย้าย ฟื้นฟูให้คืนสภาพ ตามมาตรฐานการบัญชี มีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชีด้านการรับรู้รายการ โดยมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างต่ำ

3.2.3 การแลกเปลี่ยนสินทรัพย์ตามมาตรฐานการบัญชี ไม่มีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการรับรู้รายการ

3.2.4 การแยกส่วนประกอบสินทรัพย์ตามมาตรฐานการบัญชีมีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการรับรู้รายการ โดยมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างต่ำ

3.2.5 การทบทวนการคำนวณค่าเสื่อมราคาตามมาตรฐานการบัญชี มีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการรับรู้รายการ โดยมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างต่ำ

3.2.6 การตีราคาสินทรัพย์ใหม่ตามมาตรฐานการบัญชีมีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการรับรู้รายการ โดยมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

สมมติฐานที่ 3.3 ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีมีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการ โดยมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างสูง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

3.3.1 การบันทึกชิ้นส่วนอะไหล่เป็นสินทรัพย์ ตามมาตรฐานการบัญชีมีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการ โดยมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

3.3.2 การประมาณการต้นทุนการรื้อถอน ขนย้าย ฟื้นฟูให้คืนสภาพ ตามมาตรฐานการบัญชี ความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการ โดยมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างสูง

3.3.3 การแลกเปลี่ยนสินทรัพย์ตามมาตรฐานการบัญชี ไม่มีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการ โดยมีความสัมพันธ์ในระดับปาน

3.3.4 การแยกส่วนประกอบสินทรัพย์ตามมาตรฐานการบัญชีมีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการ โดยมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

3.3.5 การทบทวนการคำนวณค่าเสื่อมราคาตามมาตรฐานการบัญชี ไม่มีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการ

3.3.6 การตีราคาสินทรัพย์ใหม่ตามมาตรฐานการบัญชี มีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการ โดยมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างต่ำ

สมมติฐานที่ 3.4 ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีมีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ โดยมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง ($r=0.473$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

3.4.1 การบันทึกขึ้นส่วนอะไหล่เป็นสินทรัพย์ ตามมาตรฐานการบัญชี มีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ โดยมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างต่ำ

3.4.2 การประมาณการต้นทุนการรื้อถอน ขนย้าย พื้นฟูให้คืนสภาพ ตามมาตรฐานการบัญชี มีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ โดยมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างต่ำ

3.4.3 การแลกเปลี่ยนสินทรัพย์ตามมาตรฐานการบัญชี ไม่มีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ โดยมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างต่ำ

3.4.4 การแยกส่วนประกอบสินทรัพย์ตามมาตรฐานการบัญชี ไม่มีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ

3.4.5 การทบทวนการคำนวณค่าเสื่อมราคาตามมาตรฐานการบัญชี ไม่มีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ

3.4.6 การตีราคาสินทรัพย์ใหม่ตามมาตรฐานการบัญชี มีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ โดยมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างต่ำ

สมมติฐานที่ 3.5 ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีมีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านค่าเสื่อมราคา โดยมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างต่ำ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีมีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านค่าเสื่อมราคา โดยมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างต่ำ

สมมติฐานที่ 3.6 ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีมีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการตัดรายการ โดยมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

3.6.1 การบันทึกขึ้นส่วนอะไหล่เป็นสินทรัพย์ ตามมาตรฐานการบัญชีมีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการตัดรายการ โดยมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างต่ำ

3.6.2 การประมาณการต้นทุนการรื้อถอน ขนย้าย ฟื้นฟูให้คืนสภาพ ตามมาตรฐานการบัญชี มีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการตัดรายการ โดยมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

3.6.3 การแลกเปลี่ยนสินทรัพย์ตามมาตรฐานการบัญชี มีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการตัดรายการ โดยมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างต่ำ

3.6.4 การแยกส่วนประกอบสินทรัพย์ตามมาตรฐานการบัญชี ไม่มีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการตัดรายการ

3.6.5 การทบทวนการคำนวณค่าเสื่อมราคาตามมาตรฐานการบัญชี ไม่มีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการตัดรายการ

3.6.6 การตีราคาสินทรัพย์ใหม่ตามมาตรฐานการบัญชี ไม่มีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการตัดรายการ

สมมติฐานที่ 3.7 ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีมีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการเปิดเผยข้อมูล โดยมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

3.7.1 การบันทึกขึ้นส่วนอะไหล่เป็นสินทรัพย์ ตามมาตรฐานการบัญชีมีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการเปิดเผยข้อมูล โดยมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

3.7.2 การประมาณการต้นทุนการรื้อถอน ขนย้าย ฟื้นฟูให้คืนสภาพ ตามมาตรฐานการบัญชีมีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการเปิดเผยข้อมูล โดยมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

3.7.3 การแลกเปลี่ยนสินทรัพย์ตามมาตรฐานการบัญชี มีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการเปิดเผยข้อมูล โดยมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างต่ำ

3.7.4 การแยกส่วนประกอบสินทรัพย์ตามมาตรฐานการบัญชีไม่มีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการเปิดเผยข้อมูล

3.7.5 การทบทวนการคำนวณค่าเสื่อมราคาตามมาตรฐานการบัญชีมีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการเปิดเผยข้อมูล โดยมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างต่ำ

3.7.6 การตีราคาสินทรัพย์ใหม่ตามมาตรฐานการบัญชีไม่มีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการเปิดเผยข้อมูล

สมมติฐานที่ 3.8 ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีไม่มีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านอื่น ๆ

สมมติฐานที่ 4 ผลการดำเนินงานด้านการเงินก่อนและหลังกระประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีความแตกต่างกัน

4.1 ผลการศึกษาผลการดำเนินงานด้านการเงินช่วงปี 2552 -2553 ก่อนการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า อัตราการหมุนเวียนสินทรัพย์ระยะยาว สินทรัพย์รวม ปี 2553 เพิ่มขึ้นจากปี 2552 ในขณะที่ผลกระทบของค่าเสื่อมราคาและค่าใช้จ่ายตัดจำหน่ายที่มีต่อกระแสเงินสด ปี 2553 ลดลงจากปี 2552 และเมื่อทำการเปรียบเทียบ พบว่า สินทรัพย์รวม ปี 2552 และปี 2553 แตกต่างกัน

4.2 ผลการดำเนินงานด้านการเงินช่วงปี 2553 -2554 หลังการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า อัตราการหมุนเวียนสินทรัพย์ระยะยาว สินทรัพย์รวม และผลกระทบของค่าเสื่อมราคาและค่าใช้จ่ายตัดจำหน่ายที่มีต่อกระแสเงินสด เพิ่มขึ้นจากปี 2553 และเมื่อทำการเปรียบเทียบ พบว่า อัตราการหมุนเวียนสินทรัพย์ระยะยาว สินทรัพย์รวม และผลกระทบของค่าเสื่อมราคาและค่าใช้จ่ายตัดจำหน่ายที่มีต่อกระแสเงินสด ปี 2553 และปี 2554 พบว่า ไม่แตกต่างกัน

4.3 ผลการดำเนินงานด้านการเงินช่วงปี 2554 -2555 หลังการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า อัตราการหมุนเวียนสินทรัพย์ระยะยาว ปี 2555 เพิ่มขึ้นจากปี 2554 ในขณะที่สินทรัพย์รวม และผลกระทบของค่าเสื่อมราคาและค่าใช้จ่ายตัดจำหน่ายที่มีต่อกระแสเงินสด ปี 2555 ลดลงจากปี 2554 และเมื่อทำการเปรียบเทียบ พบว่า อัตราการหมุนเวียนสินทรัพย์ระยะยาว

สินทรัพย์รวมและผลกระทบของค่าเสื่อมราคาและค่าใช้จ่ายตัดจำหน่ายที่มีต่อกระแสเงินสดไม่แตกต่างกัน

5.2 การอภิปรายผลการวิจัย

ประเด็นสำคัญที่ได้พบจากผลการศึกษาในเรื่องนี้ ผู้วิจัยได้นำมาอภิปรายเพื่อสรุปเป็นข้อยุติให้ทราบถึงข้อเท็จจริงโดยมีการนำเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาอ้างอิงการอภิปรายผลดังต่อไปนี้

5.2.1 พนักงานบัญชีที่ประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการ ที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจิรนนท์ ปัญจมทุม (2552) ที่ได้พบปัญหาในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552) เรื่องที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ว่า ประสบการณ์ในการทำงานบัญชี มูลค่าสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน และประเภทอุตสาหกรรม เป็นปัจจัยที่มีผลต่อปัญหาในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้

5.2.2 ประเภทธุรกิจแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจิรนนท์ ปัญจมทุม (2552) ที่ได้พบปัญหาในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552) เรื่องที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ โดยเฉพาะด้านการรับรู้รายการ คือการแยกต้นทุนส่วนประกอบสินทรัพย์หลัก ด้านการวัดมูลค่า คือการปันส่วนราคาทุนและค่าเสื่อมสะสมของส่วนประกอบ ด้านการเปิดเผยรายการ คือ การเปิดเผยรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับการตีราคาสินทรัพย์ใหม่ และพบปัญหาด้านอื่น ๆ คือความยุ่งยากในการลงบัญชี นอกจากนี้ยังกล่าวอีกว่า ประสบการณ์ในการทำงานบัญชี มูลค่าสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน และประเภทอุตสาหกรรม เป็นปัจจัยที่มีผลต่อปัญหาในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้

5.2.3 ประเภทธุรกิจแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการรับรู้รายการ และ ด้านการเปิดเผยข้อมูลที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของธิดา เจริญสุขพลอยผล (2553) ที่ได้ศึกษาความรู้ความเข้าใจของพนักงานบัญชีที่มีต่อมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ได้พบว่าพนักงานบัญชีกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจต่อมาตรฐาน

การบัญชีฉบับที่ 16 ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีความรู้ความเข้าใจแต่ละด้าน คือ ด้านการรับรู้รายการ ด้านการเปิดเผยข้อมูล

5.2.4 จำนวนพนักงานบัญชีแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และด้านการเปิดเผยข้อมูลที่แตกต่างกัน ที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวาสนา อินทร์ชัย (2551) กล่าวว่า ปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยส่วนกิจการนั้นไม่ใช่ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านบัญชีเพื่อการจัดการของผู้จัดการฝ่ายบัญชี แต่สิ่งที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านบัญชีคือ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายในกิจการเอง นอกจากนี้ปัญหาและอุปสรรคที่พบคือ การเปลี่ยนแปลงในสภาพเศรษฐกิจ ด้านบุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจในบัญชีเพื่อการจัดการ ด้านข้อมูลทางบัญชีที่ได้รับมีความล่าช้า นอกจากนี้ยังขาดการสื่อสารที่ีระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และโปรแกรมที่ใช้ยังไม่เหมาะสมกับกิจการ

5.2.5 ผู้กำหนดอายุการใช้งานของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์แตกต่างกันมีผลกระทบต่อการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ และด้านค่าเสื่อมราคา ที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนิศานาถ โตจินดา (2554) ที่ได้ศึกษาถึงแนวปฏิบัติทางการบัญชีและการศึกษาถึงผลกระทบต่อปัญหาและอุปสรรคจากการเปลี่ยนแปลงมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552) สถานประกอบการมีปัญหาและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงมาตรฐานการบัญชี ด้านผู้ทำบัญชีมีความรุนแรงมากในเรื่องความยุ่งยากในการบันทึกบัญชีมากขึ้น ด้านหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความรุนแรงมากในเรื่องที่ต้องมีหน้าที่รับผิดชอบเพิ่มขึ้น เช่น วิศวกรช่าง ช่อมบำรุง ต้องมาทำการประเมินอายุการใช้งานและแยกส่วนประกอบ ด้านนโยบายบริษัทต้องกำหนดนโยบายเร่งด่วน ด้านโปรแกรมสำเร็จรูปบัญชีต้องมีค่าใช้จ่ายในการ Modify programs ด้านจัดทำงบการเงินต้องเปลี่ยนแปลงวิธีการคำนวณค่าเสื่อมราคาโดยการแยกส่วนประกอบของสินทรัพย์ และ ผู้เกี่ยวข้อง ขาดความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาและแนวปฏิบัติที่ถูกต้อง

5.2.6 ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีมีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศรัณญา เจียงทิพากรและสมชาย สุภัทรกุล (2554) ที่ได้กล่าวว่า แรงจูงใจสำคัญที่ทำให้บริษัทเลือกใช้วิธีการตีราคาใหม่ ได้แก่ (1) เพื่อลดความเสี่ยงที่จะเกิดการละเมิดเงื่อนไขที่ต้องปฏิบัติตามในการกู้ยืมเงิน (2) เพื่อลดความเสี่ยงทางการเงินของกิจการ (3) เพื่อประโยชน์ในการเข้าถึง

แหล่งเงินทุน และ (4) เพื่อส่งสัญญาณเกี่ยวกับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคตของรายการที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์

5.2.7 ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีมีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการรับรู้รายการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของดร.ศศิลักษณ์ กุล (2548) ที่ยังได้กล่าวว่า มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 เรื่องที่ดิน อาคารและอุปกรณ์เป็นมาตรฐานการบัญชีที่สำคัญฉบับหนึ่งซึ่งทุกกิจการต้องถือปฏิบัติเพราะรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์เป็นโครงสร้างหลักของสินทรัพย์ ซึ่งทุกกิจการต้องมีการลงทุนในที่ดิน อาคารและอุปกรณ์และเป็นการลงทุนระยะยาวที่เป็นกลไกสำคัญที่มีส่วนขับเคลื่อนให้ธุรกิจสามารถใช้ในการผลิต ในการจำหน่ายสินค้าหรือบริการได้ และยังสะท้อนให้เห็นถึงการเติบโตของธุรกิจ หรือการขายการลงทุนเพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรม

5.2.8 ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีมีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการ โดยมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างสูง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวาสนา อินทร์ชัย (2551) ที่กล่าวว่า ปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยส่วนกิจการนั้นไม่ใช่ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านบัญชีเพื่อการจัดการของผู้จัดการฝ่ายบัญชี แต่สิ่งที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านบัญชีคือ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายในกิจการเอง นอกจากนี้ปัญหาและอุปสรรคที่พบคือ การเปลี่ยนแปลงในสภาพเศรษฐกิจ ด้านบุคลากร ขาดความรู้ความเข้าใจในบัญชีเพื่อการจัดการ ด้านข้อมูลทางบัญชีที่ได้รับมีความล่าช้า นอกจากนี้ยังขาดการสื่อสารที่ดีระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และโปรแกรมที่ใช้ยังไม่เหมาะสมกับกิจการ

5.2.9 ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีมีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ โดยมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจิราภรณ์ สุนทรไพบุลย์ (2543) ได้ทำการศึกษาแนวปฏิบัติสำหรับที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ได้กล่าวว่า ตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 32 การรับรู้ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ จะมีการรับรู้เมื่อมีความเป็นไปได้ที่รายการนั้นจะให้ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจต่อกิจการในอนาคต และสามารถกำหนดราคาทุนของรายการนั้นได้อย่างสมเหตุสมผล การวัดมูลค่าเริ่มแรกของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์จะใช้ราคาทุน โดยการได้มาของสินทรัพย์นั้นอาจได้มาโดยหลายวิธี การวัดมูลค่าจะใช้จำนวนเงินสดหรือรายการเทียบเท่าเงินสดที่กิจการจ่ายไปหรือมูลค่ายุติธรรมของสิ่งอื่นที่กิจการมอบให้เพื่อให้ได้มาซึ่งสินทรัพย์ ณ เวลาที่ซื้อหรือสร้างสินทรัพย์นั้น รายจ่ายภายหลังการได้มาของสินทรัพย์ได้พิจารณาแบ่งออกเป็น รายจ่ายฝ่ายทุนและรายจ่ายฝ่ายรายได้ การวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้ค่าเริ่มแรกจะพิจารณาจากการตีราคาของสินทรัพย์ใหม่ และการทบทวน

อายุการใช้งานตลาดจนวิธีการคิดค่าเสื่อมราคา การเลิกใช้และการจำหน่ายสินทรัพย์ กิจการจะต้องมีการตัดบัญชีออกจากงบแสดงฐานะการเงิน

5.2.10 ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีมีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านค่าเสื่อมราคา โดยมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอุณากร พงศ์ธาดา และศิลปพร ศรีจันทเพชร (2546) ได้กล่าวว่า กิจการต้องมีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นเนื่องจากผู้บริหารต้องใช้ผู้เชี่ยวชาญในการประมาณมูลค่ายุติธรรมมาประเมินราคา สาเหตุที่ต้องจ้างผู้เชี่ยวชาญอิสระมาประเมินราคาอาจเนื่องมาจากกิจการไม่มีพนักงานที่มีความเชี่ยวชาญชำนาญในการประมาณมูลค่ายุติธรรมหรือผู้บริหารอาจจะต้องการผลงานที่มีความเที่ยงธรรม และยังพบว่า การประเมินราคาสินทรัพย์ใหม่ยังมีผลกระทบต่อต้นทุนการไหลออกของเงินสดของกิจการ เพราะการประเมินราคาสินทรัพย์ใหม่ ต้องมีการจ้างผู้ประเมินอิสระมาเป็นผู้ประเมินราคาสินทรัพย์ ทั้งยังอาจจะทำให้ค่าธรรมเนียมของผู้สอบบัญชีสูงขึ้นเนื่องจากมีรายการที่ซับซ้อนมากขึ้น และ วิกาตา ดันติประภา ยังกล่าวอีกว่า มูลค่ายุติธรรมจะเป็นมูลค่าที่สะท้อนให้เห็นถึงมูลค่าเชิงเศรษฐกิจที่แท้จริงของสินทรัพย์ ซึ่งจะเป็นมูลค่าที่ผู้ใช้งบการเงินสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการตัดสินใจ หรือมีความเกี่ยวข้องต่อการตัดสินใจ(Relevance) ได้ดีกว่าราคาทุน แต่ก็มีผู้ที่โต้แย้งว่าในการนำแนวความคิดของมูลค่ายุติธรรมมาใช้มีความเห็นว่า การกำหนดมูลค่ายุติธรรมส่วนใหญ่แล้วต้องอาศัยการประมาณการ ซึ่งทำให้กิจการมีต้นทุนในการจัดทำงบการเงินมากขึ้น เช่น ต้องจ่ายค่าธรรมเนียมให้กับผู้ประเมินราคา นอกจากนั้นตัวเลขจากการประมาณการที่ได้ไม่ใช่รายการที่เกิดขึ้นจริง อาจเป็นช่องทางให้ผู้บริหารนำไปสู่การตกแต่งกำไรได้

5.2.11 ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีมีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการตัดรายการ โดยมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจิราภรณ์ สุนทรไพบุลย์ (2543) ได้ทำการศึกษาแนวปฏิบัติสำหรับที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ได้กล่าวว่า ตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 32 การรับรู้ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ จะมีการรับรู้เมื่อมีความเป็นไปได้ที่รายการนั้นจะให้ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจต่อกิจการในอนาคต และสามารถกำหนดราคาทุนของรายการนั้นได้อย่างสมเหตุสมผล การวัดมูลค่าเริ่มแรกของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์จะใช้ราคาทุน โดยการได้มาของสินทรัพย์นั้นอาจได้มาโดยหลายวิธี การวัดมูลค่าจะใช้จำนวนเงินสดหรือรายการเทียบเท่าเงินสดที่กิจการจ่ายไปหรือมูลค่ายุติธรรมของสิ่งอื่นที่กิจการมอบให้เพื่อให้ได้มาซึ่งสินทรัพย์ ณ เวลาที่ซื้อหรือสร้างสินทรัพย์นั้น รายจ่ายภายหลังการได้มาของสินทรัพย์ได้พิจารณาแบ่งออกเป็น รายจ่ายฝ่ายทุนและรายจ่ายฝ่ายรายได้ การวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้ค่าเริ่มแรกจะพิจารณาจากการตีราคาของสินทรัพย์ใหม่ และการทบทวนอายุการ

ใช้งานตลาดจนวิธีการคิดค่าเสื่อมราคา การเลิกใช้และการจำหน่ายสินทรัพย์ กิจการจะต้องมีการตัดบัญชีออกจากงบแสดงฐานะการเงิน

5.2.12 ระดับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชีมีความสัมพันธ์กันกับการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ด้านการเปิดเผยข้อมูล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุธี วงศ์วานิช และคณะ (2547) ได้ศึกษาถึงผลกระทบมาตรฐานการบัญชีไทยในการนำไปปฏิบัติ จากการศึกษาพบว่าผลกระทบของมาตรฐานไทยที่มีต่อผู้มีส่วนได้เสีย คือ ปัญหาของความไม่สามารถนำมาตรฐานการบัญชีไทยไปใช้ปฏิบัติได้จริงปัญหาของเนื้อหาของมาตรฐานบัญชีไทยเข้าใจยาก เพราะขาดตัวอย่างและคำอธิบายที่เพียงพอในการทำความเข้าใจเนื้อหาซับซ้อนและไม่ชัดเจน

5.2.13 สินทรัพย์รวม ปี 2552 และปี 2553 ก่อนและหลังกระประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีความแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Aboody et al. (1999) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการตีราคาสินทรัพย์กับผลการดำเนินงานในอนาคต โดยประยุกต์ใช้ตัวแบบของ Dechow (1994) โดยใช้กำไรทางบัญชีตามเกณฑ์คงค้างและกระแสเงินสดจากการดำเนินงานในการวัดผลการดำเนินงานในอนาคตและพบว่าส่วนที่เพิ่มขึ้นจากการตีราคาใหม่มีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญกับกำไรทางบัญชีและกระแสเงินสดจากการดำเนินงานในอีก 1 ถึง 3 ปี ในอนาคต อย่างไรก็ตามหากผลการดำเนินงานในอนาคตมีความยั่งยืน ความสัมพันธ์ระหว่างส่วนที่เพิ่มขึ้นจากการตีราคาใหม่กับกระแสเงินสดจากการดำเนินงานในอีก 1 ถึง 3 ปี ในอนาคต ควรเพิ่มขึ้นหรืออย่างน้อยจะต้องไม่ลดลงตลอดระยะเวลา 3 ปี โดยผลงานวิจัยสรุปได้ว่า ข้อมูลเกี่ยวกับการตีราคาสินทรัพย์เพิ่มขึ้นสะท้อนผลการดำเนินงานในอนาคตที่ดีขึ้นอย่างยั่งยืนดังนั้นผู้บริหารจึงอาจมีแรงจูงใจในการส่งสัญญาณเกี่ยวกับผลการดำเนินงานในอนาคตให้นักลงทุนผ่านการตีราคาใหม่

5.3 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์ผลการประยุกต์มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ที่มีต่อบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะแนวทางที่สำคัญดังต่อไปนี้

5.3.1 องค์กร หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพควรส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้ทำบัญชีได้รับการฝึกอบรมพัฒนาความรู้ทางด้านบัญชีอยู่เสมอ ๆ เพื่อให้ได้ปฏิบัติตามแนวทางของมาตรฐานได้อย่างถูกต้อง

5.3.2 อบรมความรู้ ความเข้าใจ เพิ่มเติมเกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ ให้แผนกต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะด้านการแยกส่วนประกอบของสินทรัพย์ เพื่อพัฒนาระบบงานเพื่อป้องกันความบกพร่อง ความผิดพลาด ทำให้งานเป็นมาตรฐาน

5.3.3 สภาวิชาชีพสำรวจปัญหาในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์

5.3.4 บริษัทควรมีการกำหนดเป้าหมายและแผนงานในเรื่องการหาผู้เชี่ยวชาญในเรื่องการดูแลแนวปฏิบัติทางการบัญชีจากการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552) เรื่องที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ หากแผนงานผิดพลาด อาจมีผลกระทบกับกระบวนการทำงานทั้งหมด ทำให้การดำเนินงานไม่เป็นไปตามที่มีการวางแผนไว้ เนื่องจากในงานวิจัยครั้งนี้พบว่า ผลกระทบที่พบมากที่สุด คือ ด้านอื่น ๆ กล่าวคือ ผู้ทำบัญชีสินทรัพย์มีความรับผิดชอบเพิ่มมากขึ้นทำให้เกิดความยุ่งยากในการบันทึกบัญชี เกี่ยวกับการคำนวณค่าเสื่อมราคาที่เป็นส่วนประกอบ การตีราคาสินทรัพย์ ดังนั้นทางกิจการควรให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง เพิ่มความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหา และแนวปฏิบัติที่ถูกต้องมากยิ่งขึ้น อีกทั้งหน่วยงานต้องจัดซื้อและอำนวยความสะดวกในการติดต่อผู้ขายให้แยกส่วนประกอบของรายการของสินทรัพย์ รวมถึงการควบคุมปริมาณรายการสินทรัพย์ให้สมดุลมากยิ่งขึ้น

5.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในอนาคต

5.4.1 ควรศึกษาแนวทางปฏิบัติของมาตรฐานการบัญชีฉบับอื่น ๆ ที่มีต่อบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

5.4.2 ควรศึกษาปัญหาและผลกระทบของมาตรฐานการบัญชีที่มีการประกาศใช้ในเรื่องอื่น ๆ ด้วย

5.4.3 ควรศึกษาวิเคราะห์ด้านการปฏิบัติงานทางด้านบัญชีที่มีหน้าที่โดยตรงในการจัดทำบัญชีที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก

บรรณานุกรม

- การวิเคราะห์หลักทรัพย์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐานตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.(2555). สืบค้นจาก <http://www.investfordummy.com/fundamental-analysis/financialratio.html>
- กอบแก้ว รัตน์อุบล. (2555). การบัญชีชั้นกลาง 1. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ขวัญสกุล เต็งอำนาจ. (2554). บัญชีสำหรับผู้บริหารและผู้มีหุ้นกบัญชี. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เสมอธรรม.
- คำนึ่ง สาธิสระ. (2555). ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ 30 ประเด็นปัญหาในการบันทึกบัญชีแนวปฏิบัติตามมาตรฐานใหม่. กรุงเทพฯ : ธรรมนิติ.
- จรรย์นัถ์ ปัญจนนท์. (2553). ปัจจัยที่มีผลต่อปัญหาในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552) เรื่องที่ดิน อาคารและอุปกรณ์. (การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี).
- เจษฎาพร วุฒิประเสริฐ. (2552). ความรู้ ความเข้าใจของผู้ทำบัญชีต่อมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 เรื่องที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ปรับปรุง พ.ศ. 2550) ในเขตอำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี. (การศึกษาค้นคว้าแบบอิสระตามหลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีปทุม).
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2548). การวิเคราะห์งบการเงิน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ.
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2548). เทคนิคการวิเคราะห์งบการเงินบริษัทจดทะเบียน. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ.
- ธิดา เจริญสุขพลอยผล. (2553). ความรู้ความเข้าใจของพนักงานที่มีต่อมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 เรื่องที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2550) กรณีศึกษาบริษัทเอปซี. (การศึกษาค้นคว้าแบบอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์).
- นิพันธ์ เห็นโชคชัยชนะและศิลปะพร ศรีจันเพชร. (2554). ทฤษฎีการบัญชี. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : กรุงเทพฯ : ทีพีเอ็นเพลส.
- นิตานาถ โตจินดา. (2554). การศึกษาผลของการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552) ที่มีต่อกิจการในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี. (การศึกษาค้นคว้าแบบอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา).

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ปราณี อินทร์น้อย. (2554). ปัญหาการปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ ประเภทธุรกิจสถานีบริการน้ำมัน ในเขตจังหวัดสระบุรี. (การศึกษาค้นคว้าแบบอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี).
- เพชร ชุมทรัพย์. (2548). วิเคราะห์งบการเงิน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. สถาบันพัฒนาความรู้ ตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
- ภณิดา สมบัติชัย. (2555). การวิเคราะห์คุณภาพกำไรและประสิทธิภาพในการดำเนินงานของสถาบันการเงินเฉพาะกิจของรัฐและธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี).
- วาสนา อินทร์ชัย. (2551). ปัจจัยที่มีผลต่อปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านบัญชีเพื่อการจัดการ ของผู้จัดการฝ่ายบัญชีในเขตนิคมอุตสาหกรรม เอส ไอ แอล สระบุรี. (การศึกษาค้นคว้าแบบอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี).
- วิภาดา ตันติประภา. (2550). การใช้มูลค่ายุติธรรม. วารสารวิชาชีพบัญชี, ปีที่ 3 ฉบับที่ 8 ธันวาคม 2550.
- ศรัญญา เกียรติพากรและสมชาย สุภัทรกุล. (2554). แรงจูงใจในการใช้วิธีการตีราคาสินทรัพย์ใหม่ และความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและความทันต่อเวลาของข้อมูลเกี่ยวกับการตีราคาใหม่. วารสารวิชาชีพบัญชี, ปีที่ 7 ฉบับที่ 20 ธันวาคม 2554, น.76-85.
- ศศิวิมล มีอำพล. (2554). ทฤษฎีการบัญชี. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ : ธนาพรส.
- ศิลป์พร ศรีจันเพชร พิมพ์ใจ วีรสุทธากรและพจน์ วีรสุทธากร. (2554). สรุปการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญของมาตรฐานการบัญชีไทย. วารสารวิชาชีพบัญชี, ปีที่ 7 ฉบับที่ 19 สิงหาคม 2554, น. 74-99.
- สภาวิชาชีพในพระบรมราชูปถัมภ์. (2552). มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์. สืบค้นจาก www.fap.or.th/files/st_accounting/TAS16.pdf
- สภาวิชาชีพในพระบรมราชูปถัมภ์. (2553). ข่าวเร่งด่วนถึงผู้ทำบัญชี. สืบค้นจาก www.fap.or.th/subifrs.php?id
- สุรีย์ วงศ์วิเศษและคณะ. (2547). ผลกระทบของมาตรฐานการบัญชีไทยในการนำไปปฏิบัติ. วารสารจุฬาลงกรณ์ธุรกิจปริทัศน์, น. 1-13.

บรรณานุกรม (ต่อ)

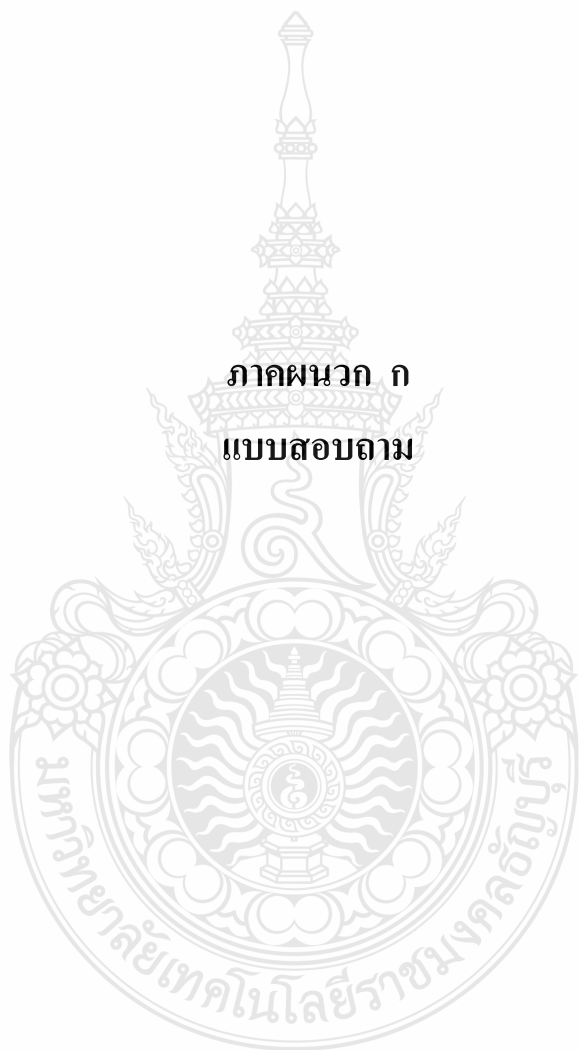
สมเดช วิจารณ์สุริยเสถียรและคณะ. (2556). **มาตรฐานการบัญชี IFRS for NPAEs**. กรุงเทพฯ : ชรรมนิติ.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

การวิเคราะห์ผลการประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ที่มีต่อ
บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

คำชี้แจง

1. ผู้ตอบแบบสอบถามฉบับนี้ คือ ผู้จัดการแผนกบัญชี/ผู้ช่วยผู้จัดการแผนกบัญชี/พนักงานแผนก
บัญชี

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษาผลของการประยุกต์มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16
เรื่อง ที่ดิน อาคาร อุปกรณ์ ที่มีต่อกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

3. แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 5 ส่วน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะของแบบสอบถามจะ
เป็นแบบเลือกตอบ จำนวน 5 ข้อ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลส่วนของกิจการ ลักษณะของแบบสอบถามจะเป็นแบบเลือกตอบ จำนวน 8
ข้อ

ส่วนที่ 3 ความรู้ในการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชี
จำนวน 6 ข้อ

ส่วนที่ 4 ผลกระทบการประยุกต์ใช้มาตรฐานในการปฏิบัติงานของท่านที่เกิดขึ้นจาก
การเปลี่ยนแปลงมาตรฐานการบัญชีเรื่องที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) จำนวน 35 ข้อ
ข้อ

ส่วนที่ 5 เป็นคำถามปลายเปิดซึ่งเป็นข้อมูลให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความ
คิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชีฉบับที่
16 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ในปีที่ผ่านมา จำนวน 1 ข้อ

4. โปรดอ่านข้อคำถามแล้วตอบคำถามตามความเป็นจริงของท่าน คำตอบที่เป็นจริงและ
สมบูรณ์ของท่านจะช่วยให้การวิจัยเกิดประโยชน์สูงสุด

5. คำตอบของท่านผู้วิจัยจะเก็บเป็นความลับโดยใช้สำหรับการวิจัยในครั้งนี้นี้เท่านั้น จะไม่มี
ผลกระทบใด ๆ ต่อผู้ตอบแบบสอบถาม

6. เมื่อท่านตอบแบบสอบถามเสร็จ ส่งคืนโดยใส่ในซองตามที่เตรียมให้ ภายใน 7 วัน จักเป็น
พระคุณยิ่งและขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาขีดเครื่องหมาย ลงใน ช่องว่างตามความคิดเห็นของท่าน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะของแบบสอบถามจะเป็นแบบ
เลือกตอบ จำนวน 5 ข้อ

1. เพศ

- 1.ชาย 2.หญิง

2. ระดับการศึกษา

1. ต่ำกว่าปริญญาตรี 2. ปริญญาตรี
 3. ปริญญาโท 4. สูงกว่าปริญญาโท

3. ประสบการณ์ทำงานด้านบัญชี

1. ต่ำกว่า 5 ปี 2. 5-10 ปี 3. 10-15 ปี
 4. 15-20 ปี 5. 20 ปีขึ้นไป

4. ตำแหน่งงาน

1. พนักงานบัญชีสินทรัพย์ 2. พนักงานบัญชี
 3. ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายบัญชี 4. ผู้จัดการฝ่ายบัญชี
 5. อื่น ๆ (ระบุ).....

5. การส่งเสริมความรู้ การรับการอบรมมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 เรื่องที่ดิน อาคาร
และอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552)

1. เคย 2. ไม่เคย

ส่วนที่ 2 ข้อมูลส่วนของกิจการ ลักษณะของแบบสอบถามจะเป็นแบบเลือกตอบ จำนวน 7 ข้อ

1. บริษัทของท่านอยู่กลุ่มธุรกิจ ประเภทใด

1. กลุ่มธุรกิจผลิตกระดาษและวัสดุการพิมพ์
 2. กลุ่มธุรกิจผลิตบรรจุภัณฑ์
 3. กลุ่มธุรกิจปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์
 4. กลุ่มธุรกิจยานยนต์
 5. กลุ่มธุรกิจผลิตวัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร
 6. กลุ่มธุรกิจเหล็ก

2. มูลค่าตามบัญชีของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2554) มีมูลค่าเท่าใด
1. ต่ำกว่า 50 ล้านบาท 2. 51-300 ล้านบาท 3. 300-700 ล้านบาท
4. 701-1,000 ล้านบาท 5. 1,001-2,000 ล้านบาท
6. 2,001 ล้านบาทขึ้นไป
3. จำนวนพนักงานบัญชี
1. 1-5 คน 2. 6-10 คน
3. 11-15 คน 4. 15 คนขึ้นไป
4. บริษัทของท่านเป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ใช่หรือไม่
1. ใช่ 2. ไม่ใช่
5. บริษัทของท่านจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์มาแล้วกี่ปี (ตั้งแต่เริ่มจดทะเบียน จนถึง ธันวาคม 2554)
1. 1-5 ปี 2. 6-10 ปี
3. 11-15 ปี 4. 16-20 ปี
5. 20 ปีขึ้นไป
6. บริษัทของท่านใครเป็นผู้กำหนดอายุการใช้งานของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์
1. พนักงานบัญชีสินทรัพย์ 2. ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายบัญชี
3. ผู้จัดการฝ่ายบัญชี 4. วิศวกร
5. อื่น ๆ ระบุ.....
7. บริษัทของท่านมีวิธีการคิดค่าเสื่อมราคาในปัจจุบันวิธีใด
1. วิธีเส้นตรง 2. วิธียอดคงเหลือลดลง
3. วิธีจำนวนผลผลิต 4. อื่นๆ(ระบุ).....
8. บริษัทของท่านมีอายุการใช้งานคงเหลือเฉลี่ยของอาคารและอุปกรณ์เท่าใด
1. 1-5 ปี 2. 6-10 ปี
3. 11-15 ปี 4. 16-20 ปี
5. มากกว่า 20 ปี

ส่วนที่ 3 ระดับความรู้ในการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชี
จำนวน 6 ข้อ

1 = น้อยที่สุด 2 = น้อย 3 = ปานกลาง 4 = มาก 5 = มากที่สุด

ความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1	ท่านมีความรู้เกี่ยวกับการบันทึกขึ้นส่วนอะไหล่เป็นสินทรัพย์ ตามมาตรฐานการบัญชี					
2	ท่านมีความรู้เกี่ยวกับ ประมาณการต้นทุนการรีดออน ขนย้าย ฟันฟูให้คืนสภาพ ตามมาตรฐานการบัญชี					
3	ท่านมีความรู้เกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนสินทรัพย์ตามมาตรฐานการบัญชี					
4	ท่านมีความรู้เกี่ยวกับการแยกส่วนประกอบสินทรัพย์ตามมาตรฐานการบัญชี					
5	ท่านมีความรู้เกี่ยวกับการทบทวนการคำนวณค่าเสื่อมราคาตามมาตรฐานการบัญชี					
6	ท่านมีความรู้เกี่ยวกับการตีราคาสินทรัพย์ใหม่ตามมาตรฐานการบัญชี					

ส่วนที่ 4 ผลกระทบการประยุกต์ใช้มาตรฐานในการปฏิบัติงานของท่านที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงมาตรฐานการบัญชีเรื่องที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552) จำนวน 35 ข้อ

1 = น้อยที่สุด 2 = น้อย 3 = ปานกลาง 4 = มาก 5 = มากที่สุด

การประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16		ผลกระทบ				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1. ด้านการรับรู้รายการ						
1	ชิ้นส่วนอะไหล่และอุปกรณ์ที่สำรองไว้ใช้งานถือเป็นที่ดิน อาคารและอุปกรณ์หากกิจการคาดว่าจะใช้งานได้มากกว่า 1 ปี					
2	ชิ้นส่วนอะไหล่และอุปกรณ์ที่ใช้ในการซ่อมบำรุงนั้นจะใช้ได้เฉพาะเมื่อใช้ร่วมกับรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ถือเป็นสินทรัพย์					
3	การรับรู้ต้นทุนในการเปลี่ยนแทนส่วนประกอบเป็นส่วนหนึ่งของมูลค่าตามบัญชีของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์					
4	การรับรู้ต้นทุนที่เกิดขึ้นจากการตรวจสอบสภาพครั้งใหญ่เพื่อให้รายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใช้งานได้อย่างต่อเนื่อง แต่ละครั้งเป็นส่วนหนึ่งของมูลค่าตามบัญชีของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์					

การประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16		ผลกระทบ				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1. ด้านการรับรู้รายการ						
5	กิจการต้องไม่รับรู้ต้นทุนที่เกิดขึ้นในการซ่อมบำรุงรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ที่เกิดขึ้นเป็นประจำเป็นส่วนหนึ่งของมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ ให้บันทึกรายการเป็น "ค่าซ่อมแซมและบำรุงรักษา" (ค่าใช้จ่าย)					
2. ด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการ						
6	ต้นทุนที่ประมาณในเบื้องต้นสำหรับการรื้อการขนย้าย และการบูรณะสถานที่ตั้งของสินทรัพย์ ถือเป็นราคาทุนของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์					
7	ต้นทุนในการเปิดสถานประกอบการใหม่ แนะนำสินค้าและบริการใหม่ ไม่ถือเป็นส่วนหนึ่งในราคาทุนของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์					
8	การรับรู้ต้นทุนที่เกิดขึ้นเป็นส่วนหนึ่งของมูลค่าตามบัญชีของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ จะสิ้นสุดเมื่อสินทรัพย์นั้นอยู่ในสถานที่และสภาพที่พร้อมจะใช้งานได้ตามความประสงค์					

การประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16		ผลกระทบ				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
2. ด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการ						
9	กิจการต้องนำอาคารเข้าและภาษีซื้อที่เรียกคืนไม่ได้หลังหักส่วนลดการค้าและจำนวนที่ได้รับคืนจากผู้ขาย เป็นส่วนหนึ่งของราคาทุนของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์					
10	ต้นทุนที่เกิดขึ้นในขณะที่สินทรัพย์อยู่ในสภาพที่พร้อมจะใช้งานได้ตามความประสงค์ของผู้บริหารกิจการ แต่ยังไม่ได้นำสินทรัพย์มาใช้ในการดำเนินงานในระดับที่ยังไม่เต็มกำลังการผลิต ไม่ถือเป็นส่วนหนึ่งของมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์					
3. ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ						
11	กิจการต้องตีราคาใหม่อย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้แน่ใจว่ามูลค่าตามจะไม่แตกต่างจากมูลค่ายุติธรรม ณ วันสิ้นรอบระยะเวลาการรายงานอย่างมีสาระสำคัญ					

การประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16		ผลกระทบ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
3. ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ						
12	หากกิจการเลือกตีราคาที่ดิน อาคารและอุปกรณ์รายการใดรายการหนึ่งใหม่ กิจการต้องใช้วิธีการตีราคาใหม่กับรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ทุกรายการที่จัดอยู่ในประเภทเดียวกันกับรายการที่เลือกตีราคาใหม่ด้วย					
13	กิจการต้องรับรู้และเปิดเผยรายการผลกระทบทางภาษีที่อาจเกิดขึ้นจากการตีราคาใหม่ ของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์					
14	การที่กิจการต้องปันส่วนราคาทุนและค่าเสื่อมสะสมของส่วนประกอบที่สำคัญแยกออกมาจากสินทรัพย์หลักที่มีอยู่เดิม					
15	กิจการต้องวัดมูลค่าต้นทุนของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ที่ได้รับจากการแลกเปลี่ยนสินทรัพย์ด้วยราคายุติธรรม					

การประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16		ผลกระทบ				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
4. ด้านค่าเสื่อมราคา						
16	กิจการต้องคิดค่าเสื่อมราคาสำหรับส่วนประกอบของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ แต่ละส่วนแยกต่างหากจากกัน					
17	กิจการต้องปันส่วนมูลค่าที่รับรู้เริ่มแรกของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ไปยังส่วนประกอบแต่ละส่วนที่มีนัยสำคัญของสินทรัพย์และคิดค่าเสื่อมราคาของแต่ละส่วนประกอบ					
18	กิจการต้องทบทวนมูลค่าคงเหลือและอายุการใช้งานของสินทรัพย์ อย่างน้อยที่สุดทุกสิ้นรอบปีบัญชี					
19	กิจการจะเริ่มคิดค่าเสื่อมราคาเมื่อสินทรัพย์นั้นพร้อมใช้งาน					
20	ขั้นตอนในการเปลี่ยนแปลงค่าเสื่อมราคากิจการต้องขออนุญาตอธิบดีกรมสรรพากรก่อนที่จะมีการเปลี่ยนแปลง					
5. ด้านการตัดรายการ						
21	กิจการต้องตัดรายการมูลค่าตามบัญชีของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ เมื่อกิจการจำหน่ายสินทรัพย์					

การประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16		ผลกระทบ				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
5. ด้านการตัดรายการ						
22	กิจการต้องตัดรายการมูลค่าตามบัญชีของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ เมื่อกิจการคาดว่าจะไม่ได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคตจากสินทรัพย์นั้นอีกต่อไป					
23	กิจการต้องรับรู้ผลกำไรหรือขาดทุนที่เกิดขึ้นจากการตัดรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ในงบกำไรหรือขาดทุน					
24	กิจการต้องตัดมูลค่าตามบัญชีของรายการที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ที่กิจการจำหน่าย ณ วันที่เงื่อนไขของการขายสินค้า					
25	กิจการต้องตัดมูลค่าตามบัญชีของส่วนประกอบของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ หากกิจการเปลี่ยนแทนส่วนประกอบดังกล่าวและรวมต้นทุนในการเปลี่ยนแทนที่เกิดขึ้นเป็นส่วนหนึ่งของมูลค่าตามบัญชีของรายการนั้น					

การประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16		ผลกระทบ				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
6. ด้านการเปิดเผยข้อมูล						
26	การเปิดเผยรายการกระทบยอดของมูลค่าตามบัญชีระหว่างวันต้นงวดจนถึงวันสิ้นงวดที่แสดงถึงการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของสินทรัพย์ที่เกิดจากการตีราคาใหม่					
27	การที่กิจการใช้วิธีการตีราคาใหม่ ซึ่งกิจการต้องเปิดเผยรายการดังนี้ วันที่ตีราคาใหม่ การมีส่วนร่วมของผู้ประเมินอิสระ วิธีการที่ใช้ในการประมาณมูลค่ายุติธรรม วิธีราคาทุนเดิมของสินทรัพย์ ส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์					
28	การเปิดเผยลักษณะและผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีที่มีผลกระทบในงวดปัจจุบันซึ่งมีผลมาจากการประมาณการต้นทุนในการรื้อถอน การขนย้าย หรือการปรับปรุงให้กินสภาพ	□ □				
29	กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ที่เกิดการด้อยค่า					
30	กิจการเลือกใช้วิธีราคาทุน ให้กิจการเปิดเผยมูลค่ายุติธรรมของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์เมื่อมูลค่ายุติธรรมดังกล่าวแตกต่างจากมูลค่าตามบัญชีอย่างมีสาระสำคัญ					

การประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16		ผลกระทบ				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
7. ด้านอื่นๆ						
31	ผู้ทำบัญชีสินทรัพย์มีความรับผิดชอบเพิ่มมากขึ้น					
32	ความยุ่งยากในการบันทึกบัญชี เกี่ยวกับการคำนวณค่าเสื่อมราคาที่เป็นส่วนประกอบ การตีราคาสินทรัพย์					
33	ผู้เกี่ยวข้อง ขาดความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหา และแนวปฏิบัติที่ถูกต้อง					
34	หน่วยงานจัดซื้อต้องอำนวยความสะดวกในการติดต่อผู้ขายให้แยกส่วนประกอบของรายการของสินทรัพย์					
35	ปริมาณรายการสินทรัพย์เพิ่มมากขึ้น					

ส่วนที่ 5 ท่านมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ในปีที่ผ่านมา หรือไม่อย่างไร

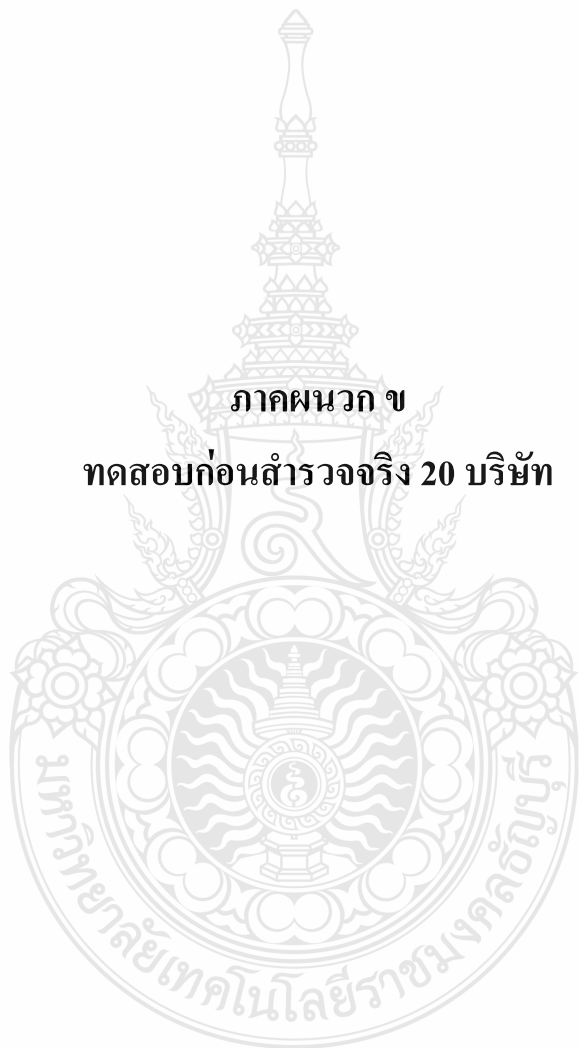
.....

.....

.....

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอย่างสูงในความร่วมมือตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ข
ทดสอบก่อนสำรวจจริง 20 บริษัท

สรุปผลการวิเคราะห์ Pre-test 20 บริษัท

ส่วนที่ 3

Statistics							
		B1	B2	B3	B4	B5	B6
N	Valid	20	20	20	20	20	20
	Missing	0	0	0	0	0	0
Mean		3.30	3.15	3.25	3.35	3.3	3.1
Std. Deviation		0.979	0.933	0.851	0.875	0.865	0.912

การวิเคราะห์ข้อมูลด้านความรู้ในการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ของนักบัญชี พบว่า ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งตามปกตินักบัญชีที่ดีควรมีความรู้ความเข้าใจระดับมาก ถึงมากที่สุด ดังนั้นจึงต้องทำวิจัยเพื่อหาแนวทางแก้ไขปรับปรุงให้ดีขึ้น

ส่วนที่ 4

Statistics						
		C1	C2	C3	C4	C5
N	Valid	20	20	20	20	20
	Missing	0	0	0	0	0
Mean		3.4	3.4	3.6	3.75	3.35
Std. Deviation		0.82078268	0.753937035	0.50262469	0.638666374	0.74515982

Statistics						
		C6	C7	C8	C9	C10
N	Valid	20	20	20	20	20
	Missing	0	0	0	0	0
Mean		4.25	3.15	3.05	3.9	4
Std. Deviation		0.63866637	0.812727701	0.759154655	0.852241626	0.794719414

Statistics

		C11	C12	C13	C14	C15
N	Valid	20	20	20	20	20
	Missing	0	0	0	0	0
Mean		3.95	4.1	3.85	4	4.05
Std. Deviation		0.825577947	0.718184846	0.670820393	0.794719414	0.825577947

Statistics										
		C16	C17	C18	C19	C20	C21	C22	C23	C24
N	Valid	20	20	20	20	20	20	20	20	20
	Missing	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Mean		3.55	3	3.5	3.7	3.8	3.85	4.35	4.25	2.4
Std. Deviation		0.686	0.725	0.513	0.571	0.523	0.671	0.671	0.851	0.503

การวิเคราะห์ข้อมูลด้านปัญหาและผลกระทบการประยุกต์ใช้มาตรฐานในการปฏิบัติงาน ที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 พบว่า ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับมากในด้านการประยุกต์ใช้ แสดงให้เห็นว่า การประยุกต์มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้มีปัญหามากสำหรับนักบัญชีในการนำไปใช้แบบประยุกต์ ดังนั้นจึงต้องหาทางแก้ไขอย่างเร่งด่วน โดยการทำวิจัยที่สมบรูณ์มากขึ้น

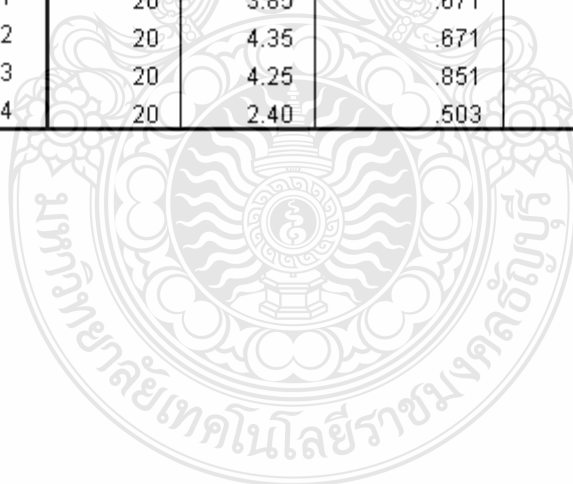

ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา

					Reliability Statistics	
					Cronbach's Alpha	N of Items
					0.790	24
Item-Total Statistics						
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted		
C1	84.800	45.116	0.378	0.779		
C2	84.800	44.695	0.466	0.774		
C3	84.600	46.253	0.505	0.776		
C4	84.450	48.366	0.133	0.791		
C5	84.850	46.555	0.280	0.785		
C6	83.950	46.997	0.292	0.784		
C7	85.050	45.629	0.334	0.782		
C8	85.150	46.239	0.304	0.784		
C9	84.300	45.063	0.364	0.780		
C10	84.200	44.063	0.499	0.772		
C11	84.250	42.618	0.618	0.764		
C12	84.100	44.305	0.537	0.771		
C13	84.350	48.134	0.148	0.791		
C14	84.200	45.747	0.333	0.782		
C15	84.150	44.766	0.408	0.777		
C16	84.650	44.345	0.563	0.770		
C17	85.200	45.221	0.432	0.777		
C18	84.700	48.221	0.207	0.788		
C19	84.500	50.158	-0.065	0.799		
C20	84.400	47.305	0.331	0.783		
C21	84.350	47.082	0.264	0.785		
C22	83.850	46.029	0.382	0.780		
C23	83.950	47.629	0.137	0.794		
C24	85.800	50.695	-0.138	0.800		

One-Sample Statistics

	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
C1	20	3.40	.821	.184
C2	20	3.40	.754	.169
C3	20	3.60	.503	.112
C4	20	3.75	.639	.143
C5	20	3.35	.745	.167
C6	20	4.25	.639	.143
C7	20	3.15	.813	.182
C8	20	3.05	.759	.170
C9	20	3.90	.852	.191
C10	20	4.00	.795	.178
C11	20	3.95	.826	.185
C12	20	4.10	.718	.161
C13	20	3.85	.671	.150
C14	20	4.00	.795	.178
C15	20	4.05	.826	.185
C16	20	3.55	.686	.153
C17	20	3.00	.725	.162
C18	20	3.50	.513	.115
C19	20	3.70	.571	.128
C20	20	3.80	.523	.117
C21	20	3.85	.671	.150
C22	20	4.35	.671	.150
C23	20	4.25	.851	.190
C24	20	2.40	.503	.112

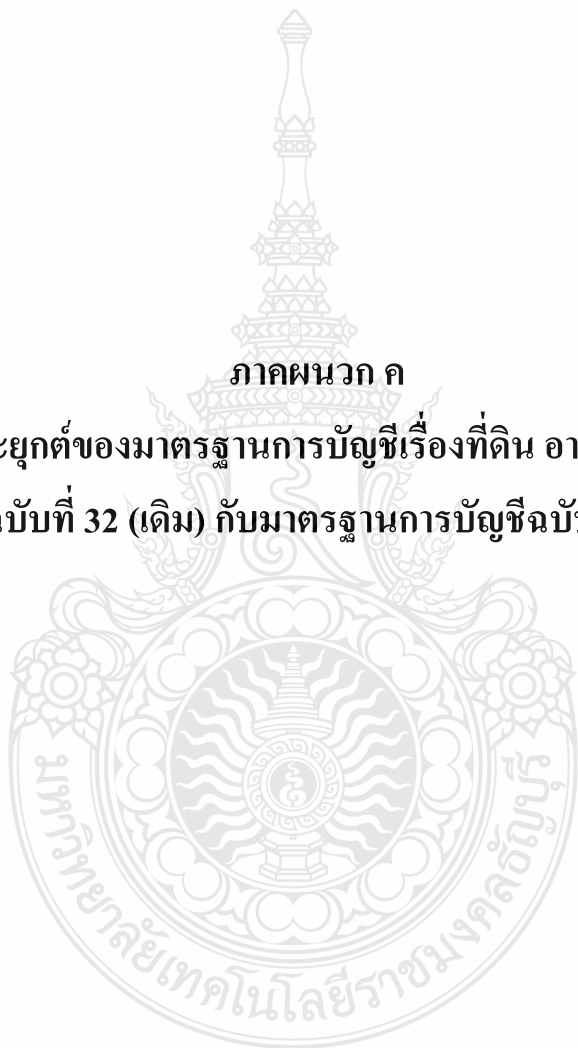

One-Sample Test

	Test Value = 0					
	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
					Lower	Upper
C1	18.525	19	.000	3.400	3.02	3.78
C2	20.168	19	.000	3.400	3.05	3.75
C3	32.031	19	.000	3.600	3.36	3.84
C4	26.259	19	.000	3.750	3.45	4.05
C5	20.105	19	.000	3.350	3.00	3.70
C6	29.760	19	.000	4.250	3.95	4.55
C7	17.333	19	.000	3.150	2.77	3.53
C8	17.967	19	.000	3.050	2.69	3.41
C9	20.465	19	.000	3.900	3.50	4.30
C10	22.509	19	.000	4.000	3.63	4.37
C11	21.397	19	.000	3.950	3.56	4.34
C12	25.531	19	.000	4.100	3.76	4.44
C13	25.667	19	.000	3.850	3.54	4.16
C14	22.509	19	.000	4.000	3.63	4.37
C15	21.939	19	.000	4.050	3.66	4.44
C16	23.132	19	.000	3.550	3.23	3.87
C17	18.493	19	.000	3.000	2.66	3.34
C18	30.512	19	.000	3.500	3.26	3.74
C19	28.967	19	.000	3.700	3.43	3.97
C20	32.484	19	.000	3.800	3.56	4.04
C21	25.667	19	.000	3.850	3.54	4.16
C22	29.000	19	.000	4.350	4.04	4.66
C23	22.342	19	.000	4.250	3.85	4.65
C24	21.354	19	.000	2.400	2.16	2.64

ภาคผนวก ก

สรุปการประยุกต์ของมาตรฐานการบัญชีเรื่องที่ดิน อาคารและอุปกรณ์
จากฉบับที่ 32 (เดิม) กับมาตรฐานการบัญชีฉบับปัจจุบัน

สรุปการประยุกต์ของมาตรฐานการบัญชีเรื่องที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ จากฉบับ
ที่ 32 (เดิม) กับมาตรฐานการบัญชีฉบับปัจจุบัน ดังนี้

หัวข้อ	มาตรฐานการบัญชี ฉบับ 16 (ฉบับที่ 32 เดิม)	มาตรฐานการบัญชีปัจจุบัน ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552)
การรับรู้รายการ-ต้นทุนที่ เกิดขึ้นในภายหลัง	กิจการต้องนำหลักการของการ รับรู้รายการประเภทที่ 2 (มี ต้นทุนหรือมูลค่าที่สามารถวัด ค่าต้นทุนของรายการนั้นได้ อย่างน่าเชื่อถือ) มาถือปฏิบัติกับ ต้นทุนที่เกิดขึ้น ในภายหลัง	กิจการต้องประเมินต้นทุนทั้งหมด ของรายการที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ เมื่อเกิดขึ้นตามหลักการ ของการรับรู้รายการโดยทั่วไป ประกอบด้วยต้นทุนเริ่มแรก เพื่อให้ได้มา และต้นทุนที่เกิดขึ้น ในภายหลังเมื่อมีการต่อเติม การ เปลี่ยนแปลงส่วนประกอบต่างๆ หรือการซ่อมบำรุงสินทรัพย์นั้น
การวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการ- ต้นทุนในการซื้อ การขนย้าย และการบูรณะสภาพของ สินทรัพย์	กิจการรับรู้เฉพาะต้นทุนที่เป็น ผลต่อเนื่องจากการติดตั้ง สินทรัพย์เป็นส่วนหนึ่งของ ราคาทุน	ต้นทุนรวมถึงต้นทุนในการซื้อ การขนย้าย หรือการบูรณะสภาพ ของสินทรัพย์ ซึ่งเป็นภาระผูกพัน ของกิจการเกิดขึ้นจากการติดตั้ง สินทรัพย์ และเกิดขึ้นอันเป็นผล จากการใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์ นั้นในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง เพื่อ วัตถุประสงค์อื่นนอกเหนือจาก วัตถุประสงค์ในการผลิตสินค้า คงเหลือ

หัวข้อ	มาตรฐานการบัญชี ฉบับ 16 (ฉบับที่ 32 เดิม)	มาตรฐานการบัญชีปัจจุบัน ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552)
การวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการ – รายการแลกเปลี่ยนสินทรัพย์	กิจการต้องวัดมูลค่าสินทรัพย์ที่ได้มาด้วยมูลค่ายุติธรรม เว้นแต่กรณีสินทรัพย์ที่แลกเปลี่ยนเป็นสินทรัพย์ที่คล้ายคลึงกัน	กิจการต้องวัดมูลค่าสินทรัพย์ซึ่งกิจการได้รับจากการแลกเปลี่ยนกับทั้งรายการสินทรัพย์ที่ไม่เป็นตัวเงินหรือแลกเปลี่ยนกับทั้งรายการสินทรัพย์ที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงินด้วยมูลค่ายุติธรรม เว้นแต่กรณีที่แลกเปลี่ยนนั้นไม่มีเนื้อหาเชิงพาณิชย์
การวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ – วิธีการตีราคาใหม่	ไม่ได้มีเงื่อนไขว่ากิจการสามารถวัดมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ได้อย่างน่าเชื่อถือหรือไม่	หากกิจการสามารถวัดมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ได้อย่างน่าเชื่อถือ กิจการอาจแสดงรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ด้วยราคาที่ดีใหม่ โดยราคาที่ดีใหม่ หมายถึงมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ ณ วันที่มีการตีราคาใหม่หักด้วยค่าเสื่อมราคาสะสมและผลขาดทุนจากการด้อยค่าสะสมของสินทรัพย์ที่เกิดขึ้นในภายหลัง

หัวข้อ	มาตรฐานการบัญชี ฉบับ 16 (ฉบับที่ 32 เดิม)	มาตรฐานการบัญชีปัจจุบัน ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552)
ค่าเสื่อมราคา – หน่วยของการวัด	ไม่มีข้อกำหนดในเรื่องดังกล่าวอย่างชัดเจน	กิจการต้องคิดค่าเสื่อมราคาสำหรับ ส่วนประกอบของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์แต่ละส่วนที่มีนัยสำคัญแยกต่างหากจากกัน
ค่าเสื่อมราคา- จำนวนที่คิดค่าเสื่อมราคา	ไม่ได้ระบุว่ามูลค่าคงเหลือจะต้องหมายถึงมูลค่าซึ่งกิจการคาดว่าจะได้รับในอนาคตจากสินทรัพย์ ณ วันสิ้นสุดอายุการใช้งานจริง ปรับปรุงด้วยผลกระทบของภาวะเงินเฟ้อ	กิจการต้องวัดมูลค่าคงเหลือของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ด้วยจำนวนที่กิจการคาดว่าจะได้รับในปัจจุบันจากการจำหน่ายสินทรัพย์

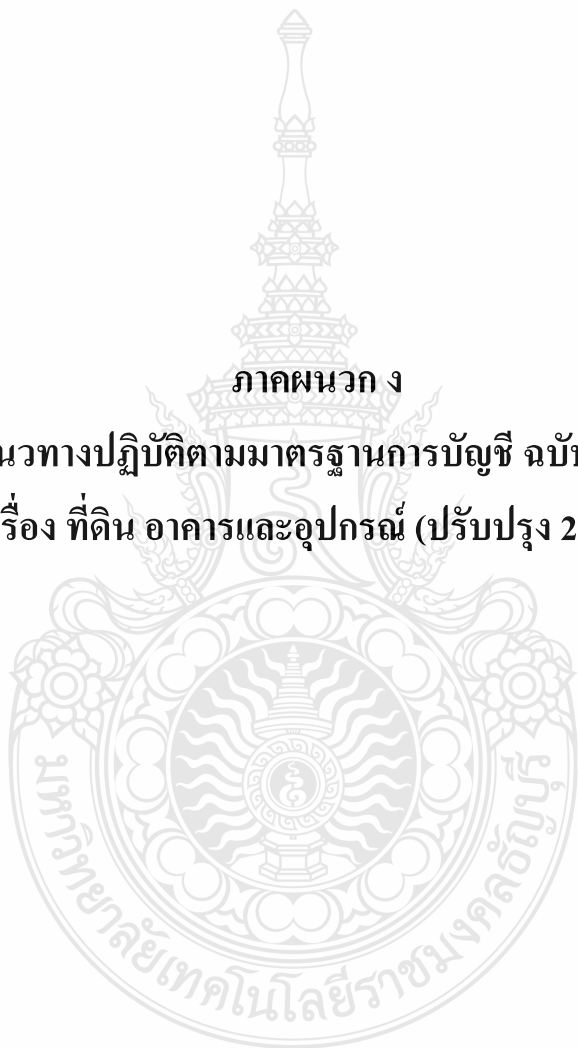

หัวข้อ	มาตรฐานการ บัญชี ฉบับ 16 (ฉบับที่ 32 เดิม)	มาตรฐานการบัญชีปัจจุบัน ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552)
ค่าเสื่อมราคา- ระยะเวลาใน การคิดค่าเสื่อม ราคา	ไม่ได้กำหนดเวลา เริ่มคิดค่าเสื่อม ราคาของ สินทรัพย์ แต่ กำหนดให้กิจการ หยุดคิดค่าเสื่อม ราคาเมื่อกิจการ หยุดใช้งาน สินทรัพย์ และถือ สินทรัพย์นั้นไว้ เพื่อรอจำหน่าย	กิจการต้องเริ่มคิดค่าเสื่อมราคารายการที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ เมื่อสินทรัพย์นั้นพร้อมที่จะใช้งาน และยังคงต้อง คิดค่าเสื่อมราคาต่อไปจนกว่ากิจการได้ตัดรายการสินทรัพย์ นั้นออกจากบัญชี แม้กิจการจะหยุดใช้งานสินทรัพย์ในรอบ ระยะเวลาดังกล่าว

ภาคผนวก ง

แนวทางปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16
เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (ปรับปรุง 2552)

แนวทางปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552)

เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์

กิจการมีสินทรัพย์ไว้เพื่อใช้ในการดำเนินงานของกิจการ มิได้มีไว้เพื่อขาย การใช้สินทรัพย์ในการดำเนินงาน ก็คือใช้ในการผลิตสินค้า เช่น เครื่องจักร โรงงาน อุปกรณ์ ใช้ในการจำหน่ายสินค้า เช่น รถส่งของ มีไว้เพื่อใช้ในการบริหารงาน เช่น อาคารสำนักงาน อุปกรณ์คอมพิวเตอร์และของใช้ในส่วนงานต่าง ๆ ของกิจการ

สินทรัพย์ประเภทนี้จะมีอายุการใช้งานนานเกินกว่ารอบระยะเวลาบัญชี หรือเป็นสินทรัพย์ที่มีอายุการใช้งานหลายปี และปันส่วนต้นทุนของสินทรัพย์นี้ไปเป็นค่าใช้จ่ายจะทำผ่านกระบวนการคิดค่าเสื่อมราคาตลอดอายุการใช้งานที่ได้ประมาณไว้ของสินทรัพย์เนื่องจากสินทรัพย์ประเภทนี้อาจเสื่อมสภาพเนื่องจากการใช้งานหรือเนื่องจากระยะเวลา จึงต้องมีการคิดค่าเสื่อมราคายกเว้นบัญชีที่ดินที่จะไม่มีการคิดค่าเสื่อมราคา เนื่องจากที่ดินมีอายุการใช้งานไม่จำกัด ไม่มีการเสื่อมสภาพเมื่อใช้งาน และมูลค่ายุติธรรมของที่ดินมักจะไม่ลดลงเมื่อเวลาผ่านไปส่วนใหญ่แล้วมีแต่จะเพิ่มขึ้น (อายุของที่ดินเท่ากับอายุของโลก เนื่องจากที่ดินคือเปลือกผิวโลก)

มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ไม่ครอบคลุมถึง

- ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ถือไว้เพื่อขาย
- สินทรัพย์ชีวภาพที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางการเกษตร
- การรับรู้และวัดมูลค่าสินทรัพย์ที่เกิดจากการสำรวจและการประเมินค่า
- สัมปทานเหมืองแร่ และแหล่งทรัพยากรแร่ เช่น น้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ และทรัพยากรธรรมชาติอื่นซึ่งไม่สามารถทดแทนได้

อย่างไรก็ตาม มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ให้ถือปฏิบัติกับที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ที่ใช้ในการพัฒนาหรือรักษาสภาพของสินทรัพย์

การรับรู้รายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์

1. กิจการจะต้องรับรู้รายการที่เป็นที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ เป็นสินทรัพย์ในงบแสดงฐานะการเงินนั้นจะมีหลักเกณฑ์พื้นฐานโดยต้องไปตามเงื่อนไขทุกข้อต่อไปนี้

1.1 มีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ที่กิจการจะได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคตจากรายการนั้น กล่าวคือ กิจการจะต้องได้รับความเสี่ยงและสามารถควบคุมประโยชน์ที่จะได้รับจากรายการนั้น

1.2 กิจการสามารถวัดมูลค่าต้นทุนหรือกำหนดราคาทุนของรายการนั้นได้อย่าง สมเหตุสมผล น่าเชื่อถือ เช่น ราคาสินทรัพย์จากบุคคลภายนอก ต้นทุนในการก่อสร้างสินทรัพย์ เป็นต้น

สำหรับเงื่อนไขที่กล่าวมาสามารถกำหนดราคาทุนหรือมูลค่าต้นทุนของสินทรัพย์ได้ อย่างสมเหตุสมผลนั้นจะหมายความว่ากิจการมีหลักฐานจากบุคคลภายนอกที่ระบุราคาซื้อหรือราคา แลกเปลี่ยนของสินทรัพย์ไว้หรือราคาซื้อของวัตถุดิบ การจ่ายค่าแรงหากสร้างสินทรัพย์นั่นเอง

2. ชิ้นส่วนอะไหล่ที่สำคัญและอุปกรณ์ที่สำรองไว้ใช้งานที่จะใช้งานได้นานเกินระยะเวลา 12 เดือน และหากว่าชิ้นส่วนอะไหล่และอุปกรณ์ที่ใช้ในการซ่อมบำรุงนั้นจะใช้ได้เฉพาะเมื่อใช้ ร่วมกับรายการที่เป็นที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ กิจการต้องบันทึกชิ้นส่วนอะไหล่และอุปกรณ์นั้นเป็น สินทรัพย์

เงื่อนไขการรับรู้รายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ก็เป็นไปในลักษณะเดียวกับเงื่อนไขใน การรับรู้สินทรัพย์ประเภทอื่น ๆ นอกจากกิจการจะต้องพิจารณาถึงความแน่นอนที่กิจการจะได้รับ ประโยชน์จากสินทรัพย์นั้นแล้ว กิจการจะต้องพิจารณาถึงความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการมีสินทรัพย์ ประเภทนี้อยู่ในความควบคุมด้วย กิจการนอกจากจะต้องดูว่ากิจการจะสามารถนำสินทรัพย์นั้นมา ใช้ได้ตามวัตถุประสงค์ที่กิจการต้องการ ได้ตามเวลาที่กิจการต้องการ และสามารถควบคุมมิให้ผู้อื่นมา ใช้สินทรัพย์ได้หากมิได้รับอนุญาตจากกิจการแล้วกิจการยังต้องดูว่าใครจะต้องเป็นผู้รับความเสียหาย หากสินทรัพย์นั้นชำรุด สูญหาย หากกิจการต้องเป็นผู้รับความเสียหายหรือค่าใช้จ่ายจากความเสียหาย เป็นส่วนใหญ่ ก็จะต้องถือว่ากิจการ ได้รับทั้งประโยชน์และความเสี่ยงในสินทรัพย์แล้ว

3. หากกิจการอยู่ในระหว่างการเจรจาซื้อที่ดิน กิจการไม่สามารถที่จะนำที่ดินมารับรู้เป็น สินทรัพย์ในงบแสดงฐานะการเงิน เนื่องจากยังไม่ถึงระดับความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่

4. นอกจากนี้ในการรับรู้ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ นั้นมีข้อควรคำนึงถึงอีกต่อไปนี้

4.1 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์บางรายการอาจไม่ได้ทำให้ประโยชน์ในอนาคตเพิ่ม โดยตรงต่อกิจการ แต่เป็นสินทรัพย์ที่จำเป็นเพื่อให้กิจการสามารถได้ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจใน อนาคตจากสินทรัพย์หลักซึ่งเราสามารถรับรู้รายการดังกล่าวเป็นที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ เช่น อุปกรณ์รักษาความปลอดภัย อุปกรณ์รักษาสภาพแวดล้อม

4.2 ในการบันทึกรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์นั้นสินทรัพย์ที่มีอายุการให้ประโยชน์ ไม่เท่ากันหรือให้ประโยชน์ต่อกิจการในรูปแบบที่แตกต่างกัน เช่น เครื่องครวในเครื่องบิน เครื่องยนต์ ในเครื่องบิน ตัวเครื่องบิน กิจการต้องบันทึกสินทรัพย์ดังกล่าวแยกออกจากกันและต้องใช้วิธีการคิดค่า เสื่อมราคาและอัตราที่ไม่เท่ากัน

4.3 สินทรัพย์ย่อยแต่ละรายการที่มีจำนวนมากและไม่มีสาระสำคัญมาก กิจการอาจรวมสินทรัพย์ดังกล่าวเป็นรายการเดียวกัน เช่น เครื่องมือ แม่พิมพ์ เบ้าหลอม เป็นต้น

ต้นทุนเริ่มแรก

ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ที่ใช้เพื่อประโยชน์ในการรักษาความปลอดภัยหรือสภาพแวดล้อม การได้มาของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์นั้น แม้จะไม่ใช่การเพิ่มประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคตโดยตรงให้แก่กิจการ แต่เป็นสินทรัพย์ที่กิจการจำเป็นจะต้องมี การได้มาของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ดังกล่าวนี้จึงเข้าเกณฑ์การรับรู้รายการเป็นสินทรัพย์ หากกิจการจำหน่ายสินค้าที่เกิดจากขั้นตอนการผลิตเครื่องจักร กิจการต้องนำรายได้จากการจำหน่ายสินค้านั้นมาหักออกจากต้นทุนของเครื่องจักร เนื่องจากเป็นรายได้ซึ่งเกิดจากกิจกรรมที่จำเป็นเพื่อให้เครื่องจักรนั้นอยู่ในสถานที่และสภาพพร้อมที่จะใช้งานได้ตามความประสงค์

ต้นทุนที่เกิดขึ้นในภายหลัง

กิจการอาจมีรายจ่ายภายหลังการได้มาซึ่งสินทรัพย์ เช่น รายจ่ายในการต่อเติม การปรับปรุง และทำให้ดีขึ้น การเปลี่ยนแทน การซ่อมแซม การโยกย้ายและการติดตั้งใหม่ ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการซ่อมบำรุงที่เกิดขึ้นเป็นประจำจะไม่ถือเป็นต้นทุนของสินทรัพย์ กิจการต้องไม่รับรู้ค่าใช้จ่ายนี้เป็นมูลค่าตามบัญชีของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์นั้นเพราะรายจ่ายนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็น “ค่าซ่อมแซมและบำรุงรักษา”

กิจการอาจจำเป็นต้องเปลี่ยนแทนส่วนประกอบของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์บางรายการตามระยะเวลาที่กำหนด เช่น กิจการอาจจำเป็นต้องเปลี่ยนแทนแก๊สและห้องครัวหลายครั้งตลอดอายุของตัวเครื่องบิณ ภายใต้หลักการรับรู้รายการ 2 เดือน ไข่นั้นกิจการต้องรับรู้ต้นทุนในการเปลี่ยนแทนส่วนประกอบดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของมูลค่าตามบัญชีของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ที่เกี่ยวข้องเมื่อต้นทุนนั้นเกิดขึ้นและเป็นไปตามเกณฑ์การรับรู้รายการ โดยกำหนดให้กิจการตัดมูลค่าตามบัญชีของชิ้นส่วนที่ถูกเปลี่ยนแทนตามหลักการของการตัดรายการที่กำหนดในมาตรฐานฉบับนี้

กิจการอาจต้องจัดให้มีการตรวจสอบครั้งใหญ่ตามระยะเวลาที่กำหนดเพื่อหาข้อผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นไม่ว่าจะมีการเปลี่ยนแทนชิ้นส่วนใดหรือไม่เพื่อให้รายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์อยู่ในสภาพที่สามารถใช้งานได้ต่อเนื่อง กิจการต้องรับรู้ต้นทุนที่เกิดขึ้นจากการตรวจสอบ

สภาพครั้งใหญ่แต่ละครั้งเป็นส่วนหนึ่งของมูลค่าตามบัญชีของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ เช่นเดียวกับกรณีการเปลี่ยนแปลงเมื่อเป็นไปตามเกณฑ์การรับรู้รายการ

รายจ่ายที่เป็นประโยชน์ที่กิจการจะได้รับในอนาคต กิจการจะบันทึกรายจ่ายนี้เป็นสินทรัพย์ เรียกว่า “รายจ่ายฝ่ายทุน” (Capital Expenditure) รายจ่ายนี้มีผลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพ เพิ่มอายุการใช้งาน หรือลดค่าใช้จ่ายอย่างใดอย่างหนึ่ง หากรายจ่ายที่ได้จ่ายไปนั้นมีผลที่ทำให้กิจการไม่ได้รับประโยชน์ในอนาคตกิจการจะบันทึกรายจ่ายนี้เป็นค่าใช้จ่ายในงวดที่เกิดขึ้น เรียกว่า “รายจ่ายฝ่ายรายได้” (Revenue Expenditure)

มาตรฐานการบัญชี เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ กำหนดว่ากิจการต้องบันทึก รายจ่ายที่เกิดขึ้นในภายหลัง (Subsequent Expenditure) เกี่ยวกับรายการที่เป็นที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ เป็นส่วนหนึ่งของราคาตามบัญชีของสินทรัพย์ที่เกี่ยวข้อง หากรายจ่ายนั้นจะทำให้กิจการได้รับ ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคตจากสินทรัพย์เพิ่มขึ้นจากมาตรฐานการปฏิบัติงานเดิมที่เคยประเมินไว้ ส่วนรายจ่ายประเภทอื่นที่เกิดขึ้นภายหลังต้องบันทึกเป็นค่าใช้จ่ายในงวดที่เกิดขึ้นทันที ตัวอย่าง ของการปรับปรุงสินทรัพย์ ซึ่งทำให้ประโยชน์ที่จะได้รับในอนาคตของสินทรัพย์นั้นเพิ่มขึ้น เช่น

- การปรับปรุงสภาพอาคารให้มีอายุการใช้งานยาวนานขึ้น และมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น
- การยกระดับคุณภาพชิ้นส่วนของเครื่องจักรเพื่อให้ผลผลิตมีคุณภาพที่ดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด
- การใช้วิธีการผลิตใหม่ ๆ ที่สามารถลดต้นทุนการดำเนินงานที่ประเมินไว้เดิมอย่างเห็นได้ชัด

การวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (Initial Measurement)

ในการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ นั้นจะใช้ ราคาทุน โดยเป็นจำนวนเงินสดหรือรายการเทียบเท่าเงินสดที่กิจการจ่ายไป หรือมูลค่ายุติธรรมของสิ่งที้นำไป แลกเปลี่ยนเพื่อให้ได้มาซึ่งสินทรัพย์ ณ เวลาที่ซื้อหรือสร้างสินทรัพย์นั้น

โดยมาตรฐานกำหนดว่า กิจการต้องบันทึกมูลค่าเริ่มแรกของที่ดิน อาคารและ อุปกรณ์ที่เข้าเกณฑ์การรับรู้เป็นสินทรัพย์โดยใช้ราคาทุน ประกอบด้วย

- ราคาซื้อรวมอากรขาเข้าและบวกภาษีซื้อที่เรียกคืนไม่ได้
- บวกกับต้นทุนทางตรงอื่นๆ ที่เป็นเกี่ยวกับการจัดหาสินทรัพย์เพื่อให้สินทรัพย์นั้น

อยู่ในสถานที่และสภาพที่พร้อมใช้งานได้ตามประสงค์ของฝ่ายบริหาร

-หักส่วนลดการค้า/จำนวนที่ได้รับคืนจากผู้ขาย

-หักภาษีที่จะได้รับคืน

- ค่าใช้จ่ายที่คาดการณ์ไว้ในเบื้องต้นสำหรับการรื้อถอน การขนย้าย และการบูรณะสถานที่ตั้งของสินทรัพย์เมื่อกิจการเลิกใช้สินทรัพย์นั้น ซึ่งเป็นภาระผูกพันของกิจการหรือเป็นข้อตกลงในสัญญาที่เกิดขึ้นเมื่อกิจการได้สินทรัพย์มาใช้หรือเกิดขึ้นจากการใช้สินทรัพย์นั้นในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง

โดยต้นทุนทางตรงอื่นๆ ได้แก่

- ต้นทุนการเตรียมสถานที่
- ต้นทุนการทดสอบสินทรัพย์
- ต้นทุนการขนส่งเริ่มแรกและการเก็บรักษา
- ต้นทุนการติดตั้ง
- ค่าธรรมเนียมวิชาชีพ เช่น ค่าจ้างสถาปนิก ค่าจ้างวิศวกร
- ผลประโยชน์ตอบแทนพนักงานที่เกิดขึ้นโดยตรงจากการก่อสร้างหรือได้มาซึ่งสินทรัพย์
- ประมาณการรายจ่ายในการรื้อ การขนย้ายหรือขนไปทิ้งรวมทั้งการบูรณะสถานที่ตั้งของสินทรัพย์

การสิ้นสุดการรับรู้ต้นทุนที่เกิดขึ้นเป็นส่วนหนึ่งของมูลค่าตามบัญชีของที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์นั้น จะสิ้นสุดเมื่อสินทรัพย์นั้นอยู่ในสถานที่และสภาพที่พร้อมที่จะใช้งานได้ตามความประสงค์ของผู้บริหาร ดังนั้นต้นทุนที่เกิดขึ้นจากการใช้ประโยชน์หรือการนำสินทรัพย์มาใช้สำหรับวัตถุประสงค์ที่แตกต่างจากเดิมจึงไม่รวมเป็นส่วนหนึ่งของมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ และต้นทุนที่ไม่ถือเป็นส่วนหนึ่งของมูลค่าตามบัญชีของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ คือ ค่าใช้จ่ายในการเปิดสถานประกอบการใหม่ ค่าใช้จ่ายในการแนะนำสินค้าหรือบริการใหม่ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินธุรกิจ ณ สถานที่ตั้งใหม่หรือกับลูกค้ากลุ่มใหม่ หรือค่าใช้จ่ายในการบริหารและค่าใช้จ่ายทั่วไป

ราคาทุนของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ก็คือ รายจ่ายทุกรายการที่จำเป็นต้องจ่ายไป และเกี่ยวข้องโดยตรงกับการจัดหาสินทรัพย์ และเตรียมสินทรัพย์ให้อยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์ของกิจการ ตัวอย่างของรายจ่ายที่ถือเป็นต้นทุนของสินทรัพย์ก็เช่น ราคาซื้อ ค่านายหน้า ค่าภาษีนำเข้า ภาษีซื้อที่เรียกคืนไม่ได้ ค่าขนส่งเข้า ค่าประกันภัยระหว่างขนส่ง รายจ่ายในการเตรียมสถานที่ รายจ่ายในการซ่อมแซม ตกแต่ง เพื่อให้รถยนต์อยู่ในสภาพที่พร้อมใช้ซึ่งการซ่อมแซม

ตกแตงนี้จะทำให้อายุการใช้งานของรถเพิ่มขึ้น หรือเพิ่มประสิทธิภาพรถ เป็นการเพิ่มประโยชน์เชิงเศรษฐกิจจึงควรบันทึกเป็นราคาทุนของสินทรัพย์

การวัดมูลค่าของราคาทุน

กิจการสามารถนำดอกเบี้ยจากการกู้ยืมเงินเป็นราคาทุนของสินทรัพย์ได้ หากเป็นไปตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชีเรื่อง ต้นทุนการกู้ยืม

สินทรัพย์ที่ได้มาจากการแลกเปลี่ยนต้องวัดด้วยมูลค่ายุติธรรม หากไม่สามารถวัดมูลค่ายุติธรรมได้อย่างน่าเชื่อถือ ก็ต้องวัดมูลค่าของสินทรัพย์นั้นด้วยราคาตามบัญชี

การวัดมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ที่ไม่มีรายการในตลาดที่เทียบเคียงกันไม่ได้ให้ถือว่ากิจการสามารถที่จะวัดมูลค่ายุติธรรมได้อย่างน่าเชื่อถือ

ในกรณีที่ผู้ขายเสนอส่วนลดเงินสดให้กิจการเมื่อซื้อสินทรัพย์ ในทางปฏิบัติแล้ว นิยมที่จะบันทึกราคาทุนของสินทรัพย์เท่ากับราคาขายสุทธิของสินทรัพย์หลังหักส่วนลดเงินสด ในภายหลังหากกิจการชำระเงินล่าช้าไม่ได้รับส่วนลดเงินสด ก็ให้บันทึกยอดส่วนลดเงินสดที่กิจการไม่ได้รับและต้องชำระเป็นเงินสดนั้นเป็นค่าใช้จ่ายอื่นๆ ไป ไม่ให้นำมาเพิ่มต้นทุนของสินทรัพย์ เพราะยอดส่วนลดเงินสดที่ไม่ได้รับกิจการจ่ายไปในภายหลังไม่ได้เพิ่มประโยชน์เชิงเศรษฐกิจใดๆ ของสินทรัพย์นั้นเลย

ที่ดิน (Land) เมื่อกิจการจัดหาที่ดิน ราคาทุนของที่ดินมักประกอบด้วย ราคาซื้อ หรือราคาในการจัดหารายจ่ายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องโดยตรง เช่น ค่าธรรมเนียมในการจดทะเบียนสิทธิ์ ค่านายหน้า ค่าภาษีซื้อขายที่ดินหากผู้ซื้อต้องเป็นผู้รับภาระ ค่าใช้จ่ายในการเตรียมที่ดินให้พร้อมใช้ก็ถือเป็นราคาทุนของสินทรัพย์ เช่น ค่าใช้จ่ายในการถมที่ ขุดท่อระบายน้ำ ขุดสระน้ำ ค่าหักล้างดวงพง กำจัดต้นไม้ หรือเศษขยะที่มีอยู่บนที่ดินนั้น ค่าปรับพื้นที่ให้เรียบ ค่าขนย้ายของผู้ที่สร้างบ้านเรือนอยู่ในบริเวณนั้น รวมถึงค่าใช้จ่ายในการรื้อถอนอาคารเก่าที่ติดมากับที่ดินซึ่งกิจการไม่ต้องการใช้อาคารนั้น ซึ่งหากกิจการสามารถนำเศษซากอาคารไปขายได้ มูลค่าซากที่ขายได้นั้นให้นำมาหักลดราคาทุนของที่ดินลง แต่ถ้าหากกิจการมิได้รื้อถอนอาคารที่ติดมากับที่ดินนั้น กิจการต้องปันส่วนราคาซื้อส่วนหนึ่งไปเป็นต้นทุนของอาคาร และการรื้ออาคารในภายหลังก็เท่ากับเป็นการเลิกใช้อาคาร ซึ่งจะทำให้เกิดขาดทุนจากการเลิกใช้อาคาร ไม่เกี่ยวข้องแต่อย่างใดกับต้นทุนของที่ดิน

ส่วนปรับปรุงที่ดิน (Land Improvement) เนื่องจากที่ดินเป็นสินทรัพย์ที่ไม่มีการคิดค่าเสื่อมราคา ดังนั้นรายการที่จะบันทึกรวมอยู่ในบัญชีที่ดินจะต้องเป็นรายการที่มีอายุการใช้งานไม่จำกัด แต่ในการปรับปรุงที่ดิน เช่น การทำถนน ทางเดินเท้า ท่อประปา ศาลพระภูมิ สนามหญ้า บ่อ

น้ำ สระน้ำ ที่จอดรถ รั้ว ท่อระบายน้ำ สิ้นทรัพย์เหล่านี้มีอายุการใช้งานจำกัด กิจการต้องทำการบำรุงรักษาซ่อมแซมหรือในบางครั้งต้องทำการเปลี่ยนแทน ดังนั้นส่วนปรับปรุงที่ดินแม้จะเป็นส่วนหนึ่งของที่ดิน แต่เนื่องจากอายุการใช้งานจำกัดจึงต้องบันทึกแยกจากที่ดิน กิจการควรแสดงรายการในการปรับปรุงที่ดินดังกล่าว เป็น “ส่วนปรับปรุงที่ดิน” และทำการคิดค่าเสื่อมราคาตามอายุการใช้งานที่เหมาะสมด้วย

อาคาร (Building) กิจการอาจจัดหาอาคารโดยซื้ออาคาร หรือสร้างอาคารขึ้นเอง ในกรณีที่ซื้ออาคาร ราคาทุนของอาคารประกอบด้วยราคาซื้อ ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในการซื้อ เช่น ค่านายหน้า ค่าธรรมเนียม ค่าสำรวจ ค่าปรับปรุง ค่าตกแต่งภายใน เพื่อให้อาคารนั้นอยู่ในสภาพที่พร้อมจะใช้งานได้ตามประสงค์

ในกรณีที่กิจการสร้างอาคารขึ้นเอง ราคาทุนของอาคารมักจะรวมถึงแต่ ค่าควบคุมงานก่อสร้าง ค่าธรรมเนียมวิชาชีพที่จ่ายให้สถาปนิกหรือวิศวกรในการออกแบบก่อสร้าง ค่าธรรมเนียมการขออนุญาตก่อสร้าง ค่าเบี้ยประกันภัยระหว่างการก่อสร้าง ค่าใช้จ่ายในการปลูกสร้างอาคารที่ใช้เป็นที่พักคนงานหรือที่เก็บวัสดุก่อสร้าง ค่าภาษี ต้นทุนการก่อสร้างทั้งค่าวัสดุ ค่าแรงทางตรง และ โสหุ้ยการก่อสร้าง รวมทั้งต้นทุนของสำนักงานดำเนินงานชั่วคราวขณะที่อาคารยังสร้างไม่เสร็จ ซึ่งเกิดขึ้นตั้งแต่การขุดดินเพื่อวางฐานรากจนกระทั่งอาคารเสร็จพร้อมใช้งาน นอกจากนี้หากเงินทุนที่กิจการใช้ในการก่อสร้างอาคารมาจากการกู้ยืม กิจการยังอาจเลือกที่จะบันทึกดอกเบี้ยจ่ายหรือรายจ่ายอื่นๆ ที่เกิดจากการกู้ยืมนี้เป็นต้นทุนของอาคารตามที่กล่าวไว้ข้างต้น

อาคารชุด (Condominium) อาคารชุดประกอบด้วยห้องชุดและทรัพย์ส่วนกลาง ผู้ที่เป็นเจ้าของห้องชุดจะมีกรรมสิทธิ์ในสินทรัพย์อยู่ 2 ส่วน ส่วนหนึ่งเป็นทรัพย์ส่วนบุคคล ซึ่งหมายถึงทรัพย์ที่เป็นกรรมสิทธิ์ของผู้เป็นเจ้าของห้องชุดโดยเฉพาะ ได้แก่ ห้องชุด สิ่งปลูกสร้างที่ระบุได้ว่าเป็นห้องชุดนั้น อีกส่วนหนึ่งเป็นทรัพย์ส่วนกลาง ซึ่งหมายถึงทรัพย์ในอาคารชุด ซึ่งไม่อาจจะระบุได้ว่าเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้เป็นเจ้าของห้องชุดใด กล่าวคือ ผู้เป็นเจ้าของห้องชุดทุกห้องมีกรรมสิทธิ์ร่วมกันซึ่งได้แก่ ที่ดินและสินทรัพย์ที่ใช้ร่วมกัน เช่นลานจอดรถ สวนหย่อม สระว่ายน้ำ เป็นต้น

ในการบันทึกบัญชี กิจการจะรับรู้ห้องชุดเป็นสินทรัพย์เฉพาะส่วนที่เป็นทรัพย์ส่วนบุคคลด้วยราคาทุน ราคาทุนของห้องชุดที่ซื้อ หมายถึง ราคาซื้อตามสัญญา ต้นทุนทางตรงอื่นที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการซื้อ เช่น ค่าภาษี ค่าธรรมเนียมการโอน ค่านายหน้า ค่าใช้จ่ายในการปรับปรุงห้องชุด เป็นต้น

อาคารชุดประกอบด้วยห้องชุดและทรัพย์ส่วนกลาง ผู้ที่เป็นเจ้าของห้องชุดจะมีกรรมสิทธิ์ในสินทรัพย์อยู่ 2 ส่วน ส่วนหนึ่งเป็นทรัพย์ส่วนบุคคล ซึ่งหมายถึง ทรัพย์ที่เป็นกรรมสิทธิ์

ของผู้เป็นเจ้าของห้องชุดโดยเฉพาะ ได้แก่ ห้องชุด สิ่งปลูกสร้างที่ระบุได้ว่าเป็นของห้องชุดนั้น อีกส่วนหนึ่งเป็นทรัพย์สินส่วนกลาง ซึ่งหมายถึงทรัพย์สินในอาคารชุด ซึ่งไม่อาจระบุได้ว่าเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้เป็นเจ้าของห้องชุดใด กล่าวคือ ผู้เป็นเจ้าของห้องชุดทุกห้องมีกรรมสิทธิ์ร่วมกัน ซึ่งได้แก่ ที่ดินและสินทรัพย์ที่ใช้ร่วมกัน เช่น ลานจอดรถ สวนหย่อม สระว่ายน้ำ เป็นต้น

โดยทั่วไป ก่อนปี พ.ศ. 2554 กิจการจะบันทึกห้องชุดในงบแสดงฐานะการเงินโดยแยกเป็น 2 ส่วน คือส่วนที่เป็นราคาทุนของห้องชุด และส่วนที่เป็นราคาทุนของที่ดินของห้องชุดนั้น ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการคำนวณค่าเสื่อมราคาของสินทรัพย์ เนื่องจากที่ดินไม่มีการเสื่อมสภาพจึงไม่ต้องคิดค่าเสื่อมราคา แต่จะคิดค่าเสื่อมราคาสำหรับห้องชุด กิจการจะคำนวณราคาที่ดินโดยใช้ราคาตลาดหรือราคาประเมิน แล้วแต่ราคาใดจะมีหลักฐานชัดเจนกว่ากัน หลังจากนั้นกิจการจะเฉลี่ยราคาที่ดินส่วนที่เป็นของกิจการออกจากราคาที่ดินทั้งหมดของห้องชุด ณ วันซื้อตามอัตราส่วนกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินส่วนกลาง แล้วจึงนำราคาที่ดินที่คำนวณได้ไปหักจากราคาซื้อตามสัญญาของอาคารชุดก็จะได้ราคาในส่วนของห้องชุดออกมา

ในปี พ.ศ. 2554 สภาวิชาชีพบัญชี กำหนดให้กิจการบันทึกต้นทุนของการได้มาซึ่งอาคารชุดและสินทรัพย์ประเภทเดียวกัน ไว้เป็นรายการประเภท “อาคารชุด” เนื่องจากองค์ประกอบส่วนที่เป็นอาคารและที่ดินไม่สามารถแยกออกจากกันได้ชัดเจน กล่าวคือ ผู้ซื้ออาคารชุดได้สิทธิครอบครองเฉพาะพื้นที่ ซึ่งหมายถึง พื้นที่ที่อาคารชุดหน่วยนั้นครอบครอง รวมถึงส่วนได้เสียในความเป็นเจ้าของทรัพย์สินส่วนกลางที่แบ่งแยกไม่ได้ ซึ่งถือว่ากิจการเป็นเจ้าของร่วมกับเจ้าของอาคารชุดหน่วยอื่น ดังนั้น ผู้ซื้อแต่ละรายจึงมิได้มีอำนาจควบคุมหรือมีความเสี่ยงและผลประโยชน์ที่มีนัยสำคัญของความเป็นเจ้าของในสินทรัพย์ส่วนกลางที่แบ่งแยกไม่ได้ดังกล่าว ส่งผลให้สิทธิของความเป็นเจ้าของในพื้นที่ที่อาคารชุดหน่วยนั้นครอบครองและสิทธิในทรัพย์สินส่วนกลาง ซึ่งรวมถึงที่ดิน จึงไม่สามารถแยกออกจากกันได้อย่างชัดเจน

ในกรณีที่กิจการได้ห้องชุดมาจากการแลกเปลี่ยน ราคาทุนของห้องชุดดังกล่าวควรเท่ากับมูลค่ายุติธรรมของห้องชุดที่ได้มา ซึ่งมีมูลค่าเทียบเท่ามูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ที่นำไปแลกเปลี่ยนด้วยจำนวนเงินสด หรือรายการเทียบเท่าเงินสดที่กิจการต้องโอน หรือรับโอนอันเนื่องมาจากการแลกเปลี่ยนนั้น

ในกรณีที่กิจการซื้ออาคารชุดโดยไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้งานตามปกติ กิจการควรแสดงห้องชุดเป็นสินค้างเหลือ หรือเงินลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ แล้วแต่กรณี

อุปกรณ์และเครื่องใช้ประจำอาคาร (Building Equipment) อุปกรณ์และเครื่องใช้ประจำอาคาร หมายถึง อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ติดอยู่กับอาคาร ซึ่งไม่อาจถอนหรือเคลื่อนย้ายจากตัวอาคาร

ได้โดยง่าย อุปกรณ์ดังกล่าวมักมีอายุการใช้งานแตกต่างจากอาคาร เช่น เครื่องปรับอากาศ ลิฟท์ระบบไฟฟ้า ระบบโทรศัพท์ เป็นต้น

กิจการควรแยกบัญชีอุปกรณ์และเครื่องใช้ประจำอาคารออกจากบัญชีอาคาร ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการคิดค่าเสื่อมราคาของอุปกรณ์แต่ละชิ้น และสะดวกในการควบคุมสินทรัพย์

เครื่องจักร (Machinery) ราคาคูของสินทรัพย์ประเภทนี้ประกอบด้วย ราคาซื้อ ภาษีนำเข้า ค่าขนส่งเข้า ค่าประกันภัยระหว่างการขนส่ง ต้นทุนในการเตรียมสถานที่และการติดตั้ง สำหรับรายจ่ายเพื่อการอบรมพนักงานให้สามารถใช้เครื่องจักรหรืออุปกรณ์นั้นได้ไม่ถือเป็นต้นทุนของเครื่องจักรหรืออุปกรณ์ เนื่องจากไม่ได้เพิ่มประโยชน์เชิงเศรษฐกิจของเครื่องจักรแต่อย่างใด ในกรณีที่กิจการจำเป็นต้องทดลองเดินเครื่องจักรเพื่อทำการทดสอบว่าสินทรัพย์นั้นงานได้อย่างเหมาะสม มีประสิทธิภาพตามที่ต้องการแล้วหรือไม่ ต้นทุนของเครื่องจักรในส่วนนี้จะเท่ากับต้นทุนในการทดลองเดินเครื่องที่เกิดขึ้นหักด้วยผลตอบแทนสุทธิที่ได้รับจากการขายสินค้าตัวอย่างที่ผลิตขึ้นในช่วงทดลองเดินเครื่องนี้

ในกรณีที่กิจการสร้างเครื่องจักรขึ้นเอง ราคาคูของเครื่องจักรประกอบด้วยต้นทุนทางตรงและต้นทุนทางอ้อมที่สามารถปันส่วนได้ และอาจรวมต้นทุนการกู้ยืมที่เข้าเกณฑ์ทุกข้อต่อไปนี้

- รายจ่ายที่เกี่ยวกับเครื่องจักรได้เกิดขึ้นแล้ว เช่น รายจ่ายที่เกิดจากการจ่ายโดยเงินสด โดยการโอนสินทรัพย์ หรือโดยการก่อหนี้ที่ระบุอัตราดอกเบี้ย
- ต้นทุนการกู้ยืมได้เกิดขึ้นแล้ว
- เครื่องจักรอยู่ระหว่างการดำเนินการที่จำเป็นในการเตรียมเครื่องจักรให้อยู่ในสภาพที่พร้อมจะใช้งานได้ตามประสงค์

อุปกรณ์ (Equipment) อุปกรณ์ประกอบด้วยเครื่องตกแต่งและติดตั้ง (Furniture and Fixture) ยานพาหนะ (Vehicle) เครื่องมือเครื่องใช้ (Tool) เครื่องใช้สำนักงาน (Office Equipment) ภาชนะ (Container) แบบและเบ้าหลอม (Pattern and Die) ราคาคูของอุปกรณ์เป็นดังนี้

1. เครื่องตกแต่งและติดตั้ง เช่น โต๊ะ เก้าอี้ ตู้ ม่าน มู่ลี่ นาฬิกาแขวนหรือติดผนัง ราคาคูของเครื่องตกแต่งประกอบด้วยราคาซื้อ ค่าขนส่งและค่าติดตั้ง หักด้วยส่วนลดการค้า

2. ยานพาหนะ เช่น รถยนต์ รถบรรทุก เรือ ราคาคูของยานพาหนะประกอบด้วยราคาซื้อและต้นทุนทางตรงอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ค่าภาษีนำเข้า ค่าโอนทะเบียน ส่วนค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นภายหลังการซื้อให้ถือเป็นค่าใช้จ่ายประจำงวด เช่น ค่าต่อทะเบียน ค่าซ่อมแซม ค่าน้ำมันรถ ค่าเบี้ยประกันภัยรถ เป็นต้น

3. เครื่องมือเครื่องใช้ ราคาทุนของเครื่องมือเครื่องใช้ประกอบด้วยราคาซื้อ และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ในการซื้อที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการจัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ นั้น

โดยทั่วไป เครื่องมือเครื่องใช้แบ่งได้เป็น 2 ชนิด คือ

1.1 เครื่องมือที่ใช้กับเครื่องจักร (Machine Tool) ซึ่งมักบันทึกรวมอยู่ในบัญชีเครื่องจักร แต่ถ้าเครื่องมือนี้มีลักษณะซึ่งเสื่อมคุณภาพเร็วกว่าเครื่องจักร ให้บันทึกแยกเครื่องมือดังกล่าวออกจากบัญชีเครื่องจักรได้

1.2 เครื่องมือทั่วไป (Hand Tool) เช่น สิ่ว ขวาน ค้อน ไขควง เลื่อย สว่าน จอบ เสียม เป็นต้น เครื่องมือทั่วไปมักมีมูลค่าไม่สูงนักและอาจสูญหายได้ง่าย จึงไม่นิยมคิดค่าเสื่อมราคา แต่จะใช้วิธีตรวจนับหรือสำรวจสินทรัพย์คงเหลือ ณ วันปลายงวด ผลต่างของราคาตามบัญชีและยอดที่ตรวจนับได้ให้ตัดเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับงวดนั้น

4. ภาวะ หมายถึง ภาวะที่ใช้บรรจุนสินค้า เช่น ขวด ถัง ถัง ก่อ ภาชนะเหล่านี้มีลักษณะแตกต่างกันทั้งมูลค่า และความคงทน วิธีการบัญชีจึงขึ้นอยู่กับชนิดของภาชนะนั้น

- กรณีที่ภาชนะมีลักษณะที่ชำรุดเสียหายง่ายหรือมีมูลค่าต่ำ ให้บันทึกภาชนะเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานเมื่อซื้อ มา เช่น ก่อกระดาษ ก่อพลาสติกอ่อน ขวดพลาสติก เป็นต้น
- กรณีที่ภาชนะมีมูลค่าสูง และมีลักษณะที่คงทนถาวร ให้บันทึกภาชนะเป็นสินทรัพย์เมื่อซื้อ มา และเมื่อส่งภาชนะให้ลูกค้า กิจการควรทำบันทึกความจำ เช่น ขวดแก้ว ถังไม้ ถังเหล็ก ก่อพลาสติกแข็ง เป็นต้น
- กรณีภาชนะที่มีมูลค่าไม่สูงนัก และมีโอกาสสูญหายได้ง่าย วิธีการบัญชีดังนี้
 - เมื่อซื้อภาชนะ ให้บันทึกเป็นสินทรัพย์ในราคาทุน
 - เมื่อขายสินค้า กิจการอาจเรียกเงินมัดจำรับค่าภาชนะจากลูกค้า ซึ่งอาจสูงหรือต่ำกว่าราคาทุนของภาชนะ ให้บันทึกเงินมัดจำรับดังกล่าวเป็นหนี้สิน
 - เมื่อลูกค้าไม่นำภาชนะมาคืน ให้ตัดบัญชีภาชนะออกในราคาทุน และเดบิตบัญชีเงินมัดจำรับค่าภาชนะเท่ากับจำนวนที่กิจการเรียกเก็บจากลูกค้า ผลต่างให้เข้าบัญชีรายได้อื่น หรือค่าใช้จ่ายอื่นในงบกำไรขาดทุน

5. เครื่องใช้สำนักงาน เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องถ่ายเอกสาร เครื่องพิมพ์ดีด เครื่องคำนวณ ราคาทุนของเครื่องใช้สำนักงานประกอบด้วย ราคาซื้อตามใบกำกับสินค้า และต้นทุน

ทางตรงอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดหาเครื่องใช้สำนักงาน เพื่อให้เครื่องใช้สำนักงานพร้อมที่จะใช้งานได้ตามประสงค์ หักด้วยส่วนลดการค้าต่าง ๆ

6. แบบและเบ้าหลอม กิจการอาจสร้างแบบหรือเบ้าหลอมเพื่อใช้ในการผลิตสินค้า เช่น แบบในการผลิตเสาคอนกรีต หรือเบ้าหลอมในการผลิตล้อรถยนต์ เป็นต้น

ในกรณีที่กิจการสร้างแบบและเบ้าหลอมเพื่อใช้ในการผลิตสินค้าทั่วไป ตามปกติ กิจการควรบันทึกแบบและเบ้าหลอมเป็นสินทรัพย์ และคิดค่าเสื่อมราคาตามอายุการใช้งาน

ในกรณีที่กิจการสร้างแบบและเบ้าหลอมเพื่อใช้ในการผลิตสินค้าตามคำสั่งซื้อของลูกค้าเฉพาะรายหรือเพื่อใช้ในการผลิตสินทรัพย์ขึ้นใช้เอง กิจการควรบันทึกแบบและเบ้าหลอมเป็นต้นทุนของงานนั้นๆ

การรวมต้นทุนการกู้ยืมเป็นราคาทุน

ต้นทุนการกู้ยืม ดอกเบี้ยและต้นทุนที่เกิดขึ้นจากการกู้ยืมเงินของกิจการ เช่น ดอกเบี้ยจ่ายที่เกิดจากเงินเบิกเกินบัญชีธนาคาร และจากเงินกู้ยืมระยะสั้นและระยะยาว รวมทั้งภาษีที่เกี่ยวข้องกับดอกเบี้ยจ่ายดังกล่าวที่ผู้กู้ต้องรับภาระ เมื่อต้นทุนกู้ยืมเกิดขึ้นประเด็นในทางบัญชีก็เกิดขึ้นตามมาว่า กิจการควร รวมต้นทุนการกู้ยืมนี้เป็นราคาทุนของสินทรัพย์ในงบดุล หรือบแสดงฐานะการเงิน หรือบันทึกเป็นบัญชีดอกเบี้ยจ่ายในงบกำไรขาดทุน

(ก) แนวคิดการรวมต้นทุนการกู้ยืมเป็นราคาทุน

แนวคิดการรวมต้นทุนการกู้ยืมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์ ดังนี้

1. แนวคิดที่สนับสนุนให้ตั้งต้นทุนการกู้ยืมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์ แนวคิดนี้ให้เหตุผลว่าสินทรัพย์จะให้ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจต่อกิจการในอนาคต ต้นทุนการกู้ยืมที่เกิดขึ้นจึงควรตั้งขึ้นเป็นราคาทุนของสินทรัพย์และตัดจำหน่ายในอนาคตเช่นกัน และการตั้งต้นทุนการกู้ยืมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์ จะทำให้ราคาทุนของสินทรัพย์ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากขึ้น

2. แนวคิดที่ไม่สนับสนุนให้ตั้งต้นทุนการกู้ยืมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์ แนวคิดนี้ให้เหตุผล ดังต่อไปนี้

- การรับรู้ต้นทุนการกู้ยืมเป็นค่าใช้จ่าย ทำให้สามารถเปรียบเทียบงบการเงินในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชีได้ ซึ่งทำให้เห็นภาพกระแสเงินสดในอนาคตของกิจการได้ชัดเจนขึ้น ส่วนดอกเบี้ยนั้นมีการเคลื่อนไหวขึ้นลงตามปริมาณและอัตราดอกเบี้ยของการกู้ยืม ซึ่งไม่สัมพันธ์กับการจัดการสินทรัพย์แต่อย่างใด

- การตั้งต้นทุนการกู้ยืมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์ ทำให้สินทรัพย์ประเภทเดียวกันมีมูลค่าที่ต่างกัน ได้ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวิธีการกู้ยืมเงินและอัตราดอกเบี้ย

- รายจ่ายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการกู้ยืมเป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นในกิจการ การที่จะถือเอารายจ่ายนั้นเป็นต้นทุนของสินทรัพย์เป็นเรื่องที่กำหนดขึ้นเองทั้งสิ้น

- ในกรณีที่กิจการกู้ยืมเงินมาเพื่อสร้างสินทรัพย์โดยเฉพาะ ต้นทุนการกู้ยืมที่เกิดขึ้นจะเป็นต้นทุนโดยตรงของสินทรัพย์นั้น แต่ในกรณีที่กิจการกู้ยืมมาแล้วนำไปใช้ในการสร้างสินทรัพย์เพียงบางส่วน ในขณะที่ใช้เงินกู้ยืมบางส่วนในการดำเนินงานหรือลงทุนอย่างอื่น ทำให้มีปัญหาที่เกิดขึ้นตามมา คือ กิจการไม่สามารถแยกได้ว่า กิจการได้นำเงินลงทุนจากการกู้ยืมไปใช้ในการสร้างสินทรัพย์หรือนำไปลงทุนอย่างอื่น หรือใช้ในการดำเนินงานในสัดส่วนอย่างละเท่าไร การปันส่วนต้นทุนการกู้ยืมที่เกิดขึ้นให้กับสินทรัพย์จึงเป็นประเด็นที่ถกเถียงกันมาก

มาตรฐานการบัญชี เรื่อง ต้นทุนการกู้ยืม ได้กำหนดวิธีปฏิบัติทางบัญชีสำหรับต้นทุนการกู้ยืม โดยให้นำต้นทุนการกู้ยืมที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการได้มา การก่อสร้างหรือการผลิต มารวมเป็นส่วนหนึ่งของราคาทุนของสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไข

สินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไข(Qualifying Assets) หมายถึง สินทรัพย์ที่จำเป็นต้องใช้ระยะเวลาในการเตรียมพร้อม เพื่อให้สามารถนำสินทรัพย์นั้นมาใช้ได้ตามประสงค์หรือนำไปขาย

ตัวอย่างของสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไข เช่น โรงงานที่อยู่ระหว่างการก่อสร้าง โรงผลิตพลังงานที่อยู่ระหว่างการก่อสร้าง เงินลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ที่อยู่ระหว่างการก่อสร้าง และสินค้าที่ต้องใช้เวลานานในการแปลงสภาพให้พร้อมที่จะขาย เช่น เหล้าไวน์ ต้องใช้เวลาบ่มหมัก เป็นต้น ส่วนตัวอย่างของสินทรัพย์ที่ไม่เข้าเงื่อนไข ได้แก่ สินทรัพย์ที่อยู่ในสภาพพร้อมที่ใช้ได้ตามประสงค์ หรือพร้อมที่จะขายทันทีที่ซื้อ

(จ) จำนวนต้นทุนการกู้ยืมที่จะตั้งเป็นราคาทุนของสินทรัพย์

ต้นทุนการกู้ยืมที่เกิดจากเงินที่กู้มาโดยเฉพาะเพื่อจัดหาสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไขสามารถนำมารวมเป็นราคาทุนได้ แต่ถ้าต้นทุนการกู้ยืมที่เกิดจากเงินกู้เพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป และได้นำเงินบางส่วนมาใช้จัดหาสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไขควรมีการปันส่วน

แนวคิดในการปันส่วนต้นทุนการกู้ยืมเป็นราคาของสินทรัพย์มี 2 แนวคิด ดังนี้

(จ.1) ปันส่วนโดยแบ่งอัตราส่วนของเงินที่ใช้ในรอบระยะเวลาบัญชีที่เกิดต้นทุนการกู้ยืมขึ้น โดยเฉลี่ยให้กับลักษณะการใช้เงินทุนต่างๆ

ตามแนวคิดนี้ กิจการจะปันส่วนต้นทุนการกู้ยืมให้เป็นราคาทุนของสินทรัพย์ ตามอัตราส่วนของเงินที่ใช้ในรอบระยะเวลาบัญชีที่เกิดต้นทุนการกู้ยืมขึ้น ตัวอย่างเช่น กิจการกู้ยืมเงินเพื่อสร้างสินทรัพย์ในอัตรา 40% และเพื่อใช้จ่ายในการดำเนินงาน 60% กิจการจะนำอัตราส่วนที่เฉลี่ยให้กับการสร้างสินทรัพย์มาปันส่วนจากต้นทุนการกู้ยืมที่เกิดขึ้นจริงทั้งหมดในรอบบัญชีนั้น เช่น

สมมติว่า ต้นทุนการกู้ยืมเกิดขึ้นในงวดนั้น 100,000 บาท ต้นทุนการกู้ยืมที่จะรวมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์จะเท่ากับ 40,000 บาท (40% ของ 100,000 บาท)

แนวคิดนี้ให้เหตุผลว่า การที่กิจการได้ใช้เงินลงทุนทั้งหมดไปในลักษณะแตกต่างกัน โดยไม่สามารถแยกได้ว่า การใช้เงินลงทุนแต่ละลักษณะเป็นเงินลงทุนจากแหล่งใด และในบางแหล่งเงินลงทุนที่ได้มาเป็นเงินทุนจากการกู้ยืม ซึ่งก่อให้เกิดต้นทุนการกู้ยืมนั้น จึงเป็นการสมควรที่จะเฉลี่ยต้นทุนการกู้ยืมที่เกิดขึ้นให้กับการใช้เงินทุนที่มีลักษณะต่าง ๆ อย่างทั่วถึง ตามอัตราส่วนมากน้อยของการใช้เงินทุนทั้งหมด

แนวคิดนี้แม้จะเหมาะสมในหลักการ แต่มีผู้โต้แย้งว่า ไม่เหมาะสมในทางปฏิบัติ เนื่องจากเกิดข้อถกเถียงในการจัดแบ่ง และระบุว่ารายการใดถือเป็นการใช้เงินทุนจากแหล่งใด โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับกิจการที่ดำเนินงานอยู่ตามปกติและมีการสร้างสินทรัพย์ขึ้น

(ข.2) จำนวนต้นทุนการกู้ยืมที่อนุญาตให้รวมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์ให้คำนวณโดยการคูณรายจ่ายของสินทรัพย์นั้นด้วยอัตรการตั้งขึ้นเป็นทุน

แนวคิดนี้ให้ใช้อัตรดอกเบี้ยถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของการกู้ยืมในรอบบัญชีนั้นเป็นอัตรดอกเบี้ยที่จะคำนวณถือเป็นราคาทุน ซึ่งเรียกว่า อัตรการตั้งขึ้นเป็นทุน (Capitalization Rate) (หมายถึง อัตรถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของต้นทุนการกู้ยืมในระหว่างงวดที่ไม่รวมต้นทุนการกู้ยืมของเงินที่กู้มาโดยเฉพาะ) แต่มีเงื่อนไขว่าต้นทุนการกู้ยืมที่รวมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์ในงวดนั้นต้องไม่เกินจำนวนต้นทุนการกู้ยืมทั้งสิ้นที่เกิดขึ้นในงวดเดียวกัน

แนวคิดนี้พยายามหลีกเลี่ยงปัญหาในทางปฏิบัติที่เกิดขึ้นจากแนวคิดแรก กิจการจะคำนวณหาอัตรการตั้งขึ้นเป็นทุนขึ้นมาอัตรหนึ่งก่อน แล้วนำอัตรการตั้งขึ้นเป็นทุนมาคูณกับรายจ่ายของสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไขคำนวณหาจำนวนที่จะตั้งขึ้นเป็นทุน อัตรการตั้งขึ้นเป็นทุนกำหนดขึ้นโดยนำอัตรดอกเบี้ยของแหล่งกู้ยืมต่าง ๆ มาถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก เพื่อขจัดปัญหาความแตกต่างของอัตรการตั้งกล่าว

มาตรฐานการบัญชีของไทย เรื่อง ต้นทุนการกู้ยืม สนับสนุนแนวคิดที่สอง โดยกำหนดว่า สำหรับเงินที่กู้มาเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปแต่ได้นำมาใช้จัดหาสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไข จำนวนต้นทุนการกู้ยืมที่อนุญาตให้รวมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์ต้องคำนวณโดยการคูณรายจ่ายของสินทรัพย์นั้นด้วยอัตรการตั้งขึ้นเป็นทุน

แนวคิดการรวมต้นทุนการกู้ยืมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์มีการเปลี่ยนแปลงในปี พ.ศ. 2554 โดยมาตรฐานการบัญชี เรื่อง ต้นทุนการกู้ยืม (Borrowing Costs) กำหนดให้นำต้นทุนการกู้ยืมที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการได้มา การก่อสร้างหรือการผลิต มารวมเป็นส่วนหนึ่งของราคาทุนของ

สินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไขได้เท่านั้นและตัดทางเลือกที่บันทึกต้นทุนการกู้ยืมเป็นค่าใช้จ่ายทันทีที่เกิดขึ้น
วิธีปฏิบัติทางบัญชีเช่นนี้สอดคล้องกับมาตรฐานการบัญชีของสหรัฐอเมริกา

การวัดมูลค่าที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ภายหลังการรับรู้เมื่อเริ่มแรก

มาตรฐานการบัญชีเรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ได้กำหนดเกณฑ์ในการวัดมูลค่า
ภายหลังการวัดมูลค่าเริ่มแรก ดังนี้

1. ที่กำหนดให้ถือปฏิบัติ

โดยทั่วไปกิจการแสดงรายการที่เป็นที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ด้วยราคาทุนหักค่า
เสื่อมราคาสะสมและค่าเผื่อการด้อยค่าของสินทรัพย์ หลังจากที่ยกกิจการได้รับรู้รายการดังกล่าวเป็น
สินทรัพย์แล้วเมื่อเริ่มแรกแล้ว ซึ่งเป็นแนวคิดตามวิธีราคาทุน (Cost Model)

2. แนวทางที่อาจเลือกปฏิบัติ

กิจการอาจแสดงที่ดิน อาคารและอุปกรณ์หลังจากที่รับรู้เป็นสินทรัพย์เมื่อเริ่มแรก
ด้วยราคาที่ตีใหม่ (Revalued Amount) ซึ่งเป็นแนวคิดตามวิธีการตีราคาใหม่ (Revaluation Model)

วิธีการตีราคาใหม่ คือการแสดงรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ด้วยราคาที่ตีใหม่

หมายถึง มูลค่ายุติธรรม ณ วันที่มีการตีราคาใหม่หักด้วยค่าเสื่อมราคาสะสมที่
คำนวณจากมูลค่ายุติธรรมนั้นและค่าเผื่อการด้อยค่าของสินทรัพย์

- ภายหลังการรับรู้รายการที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ หากสินทรัพย์นั้นสามารถวัด
มูลค่ายุติธรรมได้อย่างน่าเชื่อถือ กิจการต้องแสดงรายการดังกล่าวด้วยราคาที่ตีใหม่

- หากกิจการเลือกใช้วิธีการตีราคาใหม่ กิจการต้องตีราคาสินทรัพย์ใหม่อย่างเป็น
ประจำเพื่อให้แน่ใจว่าราคาตามบัญชีของสินทรัพย์นั้นไม่แตกต่างจากมูลค่ายุติธรรม

- ถ้ามูลค่ายุติธรรมมีความผันผวนมากอาจจำเป็นต้องตีราคาใหม่ทุกปี แต่ถ้าการ
เปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมไม่มีสาระสำคัญ อาจไม่จำเป็นต้องตีราคาใหม่ทุกปี

- กิจการอาจจะทยอยตีราคาสินทรัพย์ที่อยู่ในประเภทเดียวกัน และราคาของ
สินทรัพย์ที่ตีใหม่จะต้องแสดงถึงข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน

การที่มาตรฐานการบัญชีกำหนดให้กิจการตีราคาใหม่สำหรับทุกรายการที่จัดอยู่ใน
ประเภทเดียวกัน เพื่อมิให้มีการเลือกตีราคาเฉพาะสินทรัพย์บางรายการ และเพื่อมิให้มูลค่าของ
สินทรัพย์ที่จัดอยู่ในประเภทเดียวกันที่แสดงอยู่ในงบการเงินมีทั้งราคาทุนและราคาที่ตีใหม่ปะปนกัน
ในการตีราคาใหม่นั้นจะสามารถแยกได้เป็นกรณีดังนี้

1. เมื่อมีการตีราคาเพิ่ม

2. เมื่อมีการตีราคาลดลง

กรณีตีราคาเพิ่มขึ้น ในการตีราคาสินทรัพย์แล้วมูลค่าสินทรัพย์เพิ่มขึ้นนั้นให้บันทึกมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ที่เพิ่มขึ้นจากการตีราคาใหม่ไปยังกำไรขาดทุนแบบเบ็ดเสร็จอื่น และรับรู้จำนวนสะสมไปยังส่วนของผู้ถือหุ้นภายใต้บัญชี “ส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์” อย่างไรก็ตามกิจการต้องรับรู้ส่วนเพิ่มจากการตีราคาใหม่นี้ในกำไรหรือขาดทุนไม่เกินจำนวนที่ตีราคาสินทรัพย์ดังกล่าวลดลงในอดีตและเคยรับรู้ในกำไรหรือขาดทุน

กรณีตีราคาลดลง ในการตีราคาสินทรัพย์แล้วมูลค่าสินทรัพย์ลดลงนั้นให้บันทึกมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ที่ลดลงจากการตีราคาใหม่ในกำไรหรือขาดทุน อย่างไรก็ตามกิจการต้องนำส่วนที่ลดลงจากการตีราคาใหม่ไปรับรู้ในกำไรขาดทุนแบบเบ็ดเสร็จอื่น ในจำนวนที่ไม่เกินยอดคงเหลือด้านเครดิตที่มีอยู่ในบัญชี “ส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์” ของสินทรัพย์รายการเดียวกันนั้น ซึ่งการรับรู้การลดลงของกำไรขาดทุนแบบเบ็ดเสร็จอื่นจะมีผลทำให้บัญชี “ส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์” ที่สะสมอยู่ในส่วนของผู้ถือหุ้นลดลงตามด้วย

สรุปได้ว่าในกรณีที่ตีราคาสินทรัพย์แล้วมูลค่าสินทรัพย์เพิ่มขึ้นแต่ในปีต่อมาเมื่อสินทรัพย์ที่เคยตีราคาเพิ่มไว้มีการตีราคาแล้วมูลค่าสินทรัพย์ลดลง จำนวนที่ลดลงในปีต่อมาจะต้องปฏิบัติดังนี้

1. นำจำนวนที่ลดลงไปหักออกจากส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์ ได้ไม่เกินจำนวนซึ่งเคยตีราคาเพิ่มไว้
2. หากยังมีส่วนที่ลดลงเหลืออยู่ให้รับรู้เป็น “ค่าใช้จ่าย” ทันที

ในทางตรงกันข้ามถ้าตีราคาสินทรัพย์แล้วปรากฏว่ามูลค่าสินทรัพย์ลดลงแต่พอปีต่อมาสินทรัพย์ดังกล่าวมีมูลค่ายุติธรรมสูงกว่ามูลค่าตามบัญชี ในกรณีนี้กิจการสามารถบันทึกรายการ “กำไรจากการตีราคาสินทรัพย์” ซึ่งจัดเป็นกำไรของกิจการในกำไรหรือขาดทุนได้โดยจะรับรู้ได้ไม่เกินจำนวนที่เคยรับรู้ไว้ในรายการ “ส่วนเกินทุนจากการตีราคาของสินทรัพย์”

การคิดค่าเสื่อมราคาของสินทรัพย์ที่ตีราคาใหม่

สินทรัพย์ที่ตีราคาเพิ่มขึ้นจะต้อง บันทึกค่าเสื่อมราคาประจำงวด โดยคิดจากราคาที่ตีใหม่ และ ปรับปรุงบัญชีส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์ให้ลดลง โดยทยอยโอนไปกำไรสะสมเท่ากับผลต่างของค่าเสื่อมราคาที่คำนวณจากราคาทุนกับราคาตีใหม่

$$\text{(จำนวนตัดจำหน่ายส่วนเกินทุน) = ค่าเสื่อมราคาใหม่ - ค่าเสื่อมราคาเดิม}$$

ค่าเสื่อมราคา (Depreciation)

- กิจการต้องคิดค่าเสื่อม โดยแยกส่วนประกอบที่มีนัยสำคัญแต่ละส่วนออกจากกัน (Component approach) เพราะส่วนประกอบแต่ละส่วนนั้นมีอายุการใช้งานต่างกัน เช่น ลิฟต์กับตัวอาคาร ห้องครัวในเครื่องบินกับตัวเครื่องบิน กล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่าการคำนวณค่าเสื่อมราคานั้น ต้องเป็นมูลค่าที่รับรู้เริ่มแรกไปยังส่วนประกอบแต่ละส่วนที่มีนัยสำคัญ โดยให้พิจารณาประเด็นดังต่อไปนี้

1. ต้นทุนของสินทรัพย์และความมีนัยสำคัญ
2. การตัดสินใจเปลี่ยนแทนโดยผู้บริหาร
3. ลักษณะที่ตั้งของสินทรัพย์

ในการคำนวณค่าเสื่อมราคานั้นจะใช้วิธีการคิดค่าเสื่อมราคาหรือวิธีการคิดค่าเสื่อมราคาที่แตกต่างกันในแต่ละส่วนประกอบของสินทรัพย์ อย่างไรก็ตามในกรณีที่กิจการไม่สามารถแยกส่วนประกอบที่มีนัยสำคัญออกจากสินทรัพย์เดิมที่ได้ซื้อหรือสร้างมาในงวดก่อนๆ ได้ นั้นมาตรฐานการบัญชีกล่าวว่าอาจใช้ราคาเปลี่ยนแทนส่วนประกอบเป็นราคาอ้างอิง

นอกจากนี้ในการกำหนดมูลค่าเสื่อมสภาพนั้นกำหนดให้กิจการต้องวัดมูลค่าคงเหลือของรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ด้วยจำนวนที่กิจการคาดว่าจะได้รับในปัจจุบันจากการจำหน่ายสินทรัพย์ในสภาพที่คาดว่าจะเป็เมื่อสิ้นสุดอายุการใช้ประโยชน์ และในการกำหนดระยะเวลาในการคิดค่าเสื่อมราคานั้นมีหลักการดังนี้

1. กำหนดให้กิจการเริ่มคิดค่าเสื่อมราคารายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ เมื่อสินทรัพย์นั้นพร้อมที่จะใช้งาน
2. การสิ้นสุดการคิดค่าเสื่อมราคาจะเกิดขึ้นเมื่อกิจการตัดรายการสินทรัพย์นั้น หรือจัดประเภทสินทรัพย์นั้นเป็นสินทรัพย์ถือไว้เพื่อขาย โดยกิจการยังคงต้องคิดค่าเสื่อมราคาในช่วงที่กิจการหยุดใช้งานสินทรัพย์นั้นด้วย

- กิจการต้องปันส่วนมูลค่าที่รับรู้เริ่มแรกของสินทรัพย์นั้น ไปยังส่วนประกอบที่มีนัยสำคัญแต่ละส่วนและคิดค่าเสื่อมราคาแยกจากกัน

- ที่ดินจะมีอายุการใช้ประโยชน์ที่ไม่จำกัด จึงไม่จำเป็นต้องมีการคิดค่าเสื่อมราคา

- บางกรณีสามารถได้รับประโยชน์จากที่ดิน จึงต้องมีการคิดค่าเสื่อมราคา เช่น เหมืองแร่ที่ทำบนผิวดิน หรือพื้นที่สำหรับทิ้งขยะ

- การเพิ่มขึ้นของมูลค่าที่ดินที่เป็นที่ตั้งของอาคารไม่มีผลกระทบต่อการคิดค่าเสื่อมราคาของอาคาร

ปัจจัยในการกำหนดอายุการใช้ประโยชน์จะขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย เช่น

- ประโยชน์ที่กิจการคาดว่าจะได้รับ
- การชำรุดเสียหายที่คาดว่าจะเกิดจากการใช้งาน
- ข้อจำกัดหรือข้อกำหนดตามกฎหมาย
- ความล้ำสมัยทางด้านเทคนิค เป็นต้น

วิธีการคิดค่าเสื่อมราคา

ปัจจัยที่มีผลต่อการคำนวณค่าเสื่อมราคาได้แก่ ต้นทุนของสินทรัพย์ มูลค่าคงเหลือ อายุการให้ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ และวิธีการคิดค่าเสื่อมราคา

- กิจการต้องมีการทบทวนวิธีคิดค่าเสื่อมราคาอย่างน้อยทุกสิ้นปีบัญชี หากรูปแบบประโยชน์ที่ได้รับเปลี่ยนแปลงอย่างมีสาระสำคัญ กิจการต้องเปลี่ยนแปลงวิธีการคิดค่าเสื่อมราคา

- การเปลี่ยนแปลงวิธีการคิดค่าเสื่อมราคาถือเป็นการเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชี

- วิธีการคิดค่าเสื่อมราคา เช่น วิธีเส้นตรง วิธียอดคงเหลือลดลง และวิธีจำนวนผลผลิตหรือวิธีจำนวนชั่วโมงทำงาน วิธีเส้นตรงมีผลทำให้ค่าเสื่อมราคามีจำนวนคงที่ตลอดอายุการใช้งานของสินทรัพย์ วิธีเส้นตรงเป็นวิธีที่นิยมที่สุดและเป็นวิธีที่ง่าย วิธียอดคงเหลือลดลงวิธีนี้จะมีจำนวนสูงในช่วงปีแรกของอายุการใช้งานของสินทรัพย์ และจะค่อยๆลดน้อยลงเมื่อเวลาผ่านไป วิธีจำนวนผลผลิตหรือวิธีจำนวนชั่วโมงทำงาน อายุการใช้งานของสินทรัพย์จะถูกวัดในรูปของผลผลิตที่สินทรัพย์นั้นผลิตได้ กิจการต้องเลือกใช้วิธีคิดค่าเสื่อมราคาที่เหมาะสมรูปแบบของประโยชน์เชิงเศรษฐกิจที่คาดว่าจะได้รับในอนาคตของสินทรัพย์ และต้องใช้อย่างสม่ำเสมอในทุกกรอบระยะเวลาบัญชี

วิธีเส้นตรง (Straight-Line Method) วิธีนี้จะมีผลให้ค่าเสื่อมราคาเท่ากันทุกปี

$$\text{ค่าเสื่อมราคาต่อปี} = \frac{\text{ราคาทุน} - \text{มูลค่าคงเหลือ}}{\text{ประมาณอายุการให้}}$$

วิธีคำนวณผลผลิต หรือวิธีคำนวณชั่วโมงการใช้งาน

$$\text{อัตราค่าเสื่อมราคาต่อหนึ่งหน่วยผลผลิต} = \frac{\text{ราคาทุน - มูลค่าคงเหลือ}}{\text{จำนวนผลผลิตทั้งหมดที่คาดว่าจะสามารถผลิตได้}}$$
$$\text{อัตราค่าเสื่อมราคาต่อหนึ่งหน่วยชั่วโมงการทำงาน} = \frac{\text{ราคาทุน - มูลค่าคงเหลือ}}{\text{จำนวนชั่วโมงการใช้งานทั้งหมดที่คาดว่าจะสามารถผลิตได้}}$$

การตัดที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ออกจากบัญชี

กิจการอาจตัดสินทรัพย์เหล่านี้ออกจากบัญชีได้หลายรูปแบบ เช่น

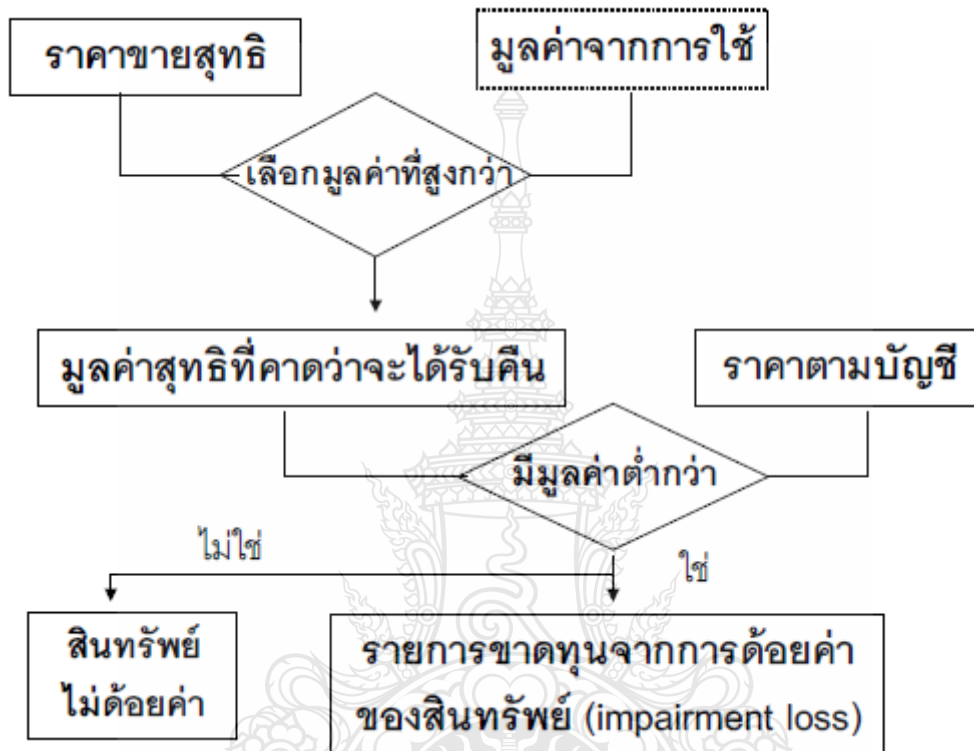
- เมื่อกิจการได้จำหน่ายสินทรัพย์นั้น และ กิจการคาดว่าจะไม่ได้รับประโยชน์จากสินทรัพย์นั้นแล้วให้ตัดออกจากบัญชี
- เมื่อมีการตัดรายการสินทรัพย์ออกจากบัญชี กิจการต้องรับรู้กำไรหรือขาดทุนจากการตัดรายการในกำไรหรือขาดทุน
- ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแทนส่วนประกอบของสินทรัพย์ กิจการต้องตัดมูลค่าตามบัญชีของส่วนประกอบที่ถูกเปลี่ยนแทน

หากรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์แสดงด้วยราคาที่ตีใหม่ กิจการต้องเปิดเผย ในงบการเงิน

1. วันที่มีการตีราคาสินทรัพย์ใหม่
2. ข้อเท็จจริงที่ว่าผู้ประเมินราคาอิสระมีส่วนร่วมในการตีราคาใหม่หรือไม่
3. วิธีการและข้อสมมติที่มีนัยสำคัญที่ใช้ประมาณมูลค่ายุติธรรม
4. ขอบเขตในการกำหนดมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์แต่ละรายการ
5. ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ที่มีการตีราคาใหม่ให้เปิดเผยมูลค่าตามบัญชีที่ควรจะได้รับรู้หากสินทรัพย์นั้นแสดงโดยใช้วิธีราคาทุน
6. ส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์ กิจการต้องแสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของส่วนเกินทุนดังกล่าวในระหว่างงวด

การด้อยค่าของสินทรัพย์ (Impairment of Asset)

การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมทางด้านเทคโนโลยี การตลาด เศรษฐกิจและกฎหมาย ตลอดจนการชำรุดเสียหายของสินทรัพย์ อาจทำให้สินทรัพย์เกิดการด้อยค่า (Impairment of Assets) เนื่องจากประโยชน์เชิงเศรษฐกิจที่กิจการคาดว่าจะได้รับจากสินทรัพย์นั้นลดลงหรือหมดไป

หลังจากที่กิจการได้สินทรัพย์มาใช้ การเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เกิดขึ้นทั้งภายในและภายนอกกิจการอาจทำให้สินทรัพย์เกิดการด้อยค่าได้ สินทรัพย์จะเกิดการด้อยค่าก็ต่อเมื่อมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์นั้นสูงกว่ามูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืน ดังนั้นอาจกล่าวได้อีกนัยหนึ่งว่าการด้อยค่าของสินทรัพย์ก็คือการที่มีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ที่ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจที่กิจการจะได้รับต่ำกว่ามูลค่าที่บันทึกบัญชีไว้ ดังนี้เพื่อให้เป็นไปตามหลักความระมัดระวัง กิจการจึงควรที่จะบันทึกลดมูลค่าสินทรัพย์ลงและรับรู้เป็นผลขาดทุนในงบกำไรขาดทุนในทันที

$$\text{ขาดทุนจากการด้อยค่าของสินทรัพย์} = \text{มูลค่าตามบัญชี} > \text{มูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืน}$$

จะจัดทำงบการเงิน ทั้งนี้เพื่อให้เป็นไปตามหลักความระมัดระวัง แต่ก่อนที่กิจการจะประมาณหามูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืนของสินทรัพย์ กิจการจะต้องประเมินว่ามีข้อบ่งชี้ใดๆ ที่ทำให้เชื่อได้ว่าสินทรัพย์ของกิจการอาจเกิดการด้อยค่าหรือไม่ ถ้าหากพบว่ามีข้อบ่งชี้ดังกล่าวกิจการจึงจะทำการประมาณมูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืนของสินทรัพย์ แต่ถ้าหากไม่มีข้อบ่งชี้ใดๆ กิจการก็สามารถสรุปได้ว่าสินทรัพย์ของกิจการไม่มีการด้อยค่า และไม่จำเป็นต้องประมาณหามูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืนสิ่งสำคัญที่พึงระลึกไว้เสมอเมื่อพิจารณาเกี่ยวกับข้อบ่งชี้ก็คือ ข้อบ่งชี้เหล่านั้นต้องเป็นข้อบ่งชี้ที่มีผลระยะยาวต่อการดำเนินงานของกิจการ หากข้อบ่งชี้เหล่านั้นจะมีผลต่อการดำเนินงานในระยะสั้นๆ เช่น เป็นเรื่องของฤดูกาล ก็จะถือว่ามีข้อบ่งชี้ที่จะทำให้เชื่อว่าสินทรัพย์อาจเกิดการด้อยค่า

ข้อบ่งชี้ว่าสินทรัพย์อาจจะเกิดการด้อยค่า มีทั้งข้อบ่งชี้ที่เกิดจากสถานการณ์ภายนอก และจากสถานการณ์ภายในกิจการเอง ในการประเมินว่ามีข้อบ่งชี้ว่าสินทรัพย์เกิดการด้อยค่าหรือไม่ กิจการจะต้องพิจารณาถึงข้อบ่งชี้ต่อไปนี้

แหล่งข้อมูลภายนอก

1. ราคาตลาดของสินทรัพย์ลดลงอย่างเป็นสาระสำคัญในระหว่างงวดโดยจำนวนที่ลดลงนั้นสูงกว่าจำนวนที่คาดว่าจะลดลงตามเวลาที่ผ่านไปหรือจากการใช้งานตามปกติ
2. มีการเปลี่ยนแปลงที่ส่งผลกระทบต่อกิจการในระหว่างงวดหรือในอนาคตอันใกล้อย่างมีนัยสำคัญ ผลกระทบดังกล่าวอาจเกิดจากการเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมทางด้านเทคโนโลยี การตลาด เศรษฐกิจ กฎหมาย หรือการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมในตลาดของสินทรัพย์นั้น
3. อัตราดอกเบี้ยในตลาดหรืออัตราผลตอบแทนอื่นในตลาดจากการลงทุนของงวดนั้นเพิ่มขึ้นจนน่าจะมีผลกระทบต่ออัตราคิดลดที่ใช้ในการคำนวณมูลค่าจากการใช้สินทรัพย์และ ทำให้มูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืนของสินทรัพย์นั้นลดลงอย่างมีสาระสำคัญ
4. มูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์สุทธิของกิจการสูงกว่ามูลค่าตลาดของกิจการ

แหล่งข้อมูลภายใน

1. มีหลักฐานแสดงให้เห็นว่าสินทรัพย์ล้าสมัยหรือชำรุดเสียหาย
2. มีการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับลักษณะที่กิจการใช้หรือคาดว่าจะใช้สินทรัพย์ซึ่งส่งผลกระทบต่อกิจการในระหว่างงวดหรือในอนาคตอันใกล้อย่างมีนัยสำคัญ การเปลี่ยนแปลง

ดังกล่าวรวมถึงแผนที่จะยกเลิกหรือปรับ โครงสร้างการดำเนินงาน หรือแผนที่จะจำหน่ายสินทรัพย์ ก่อนกำหนด

3. มีหลักฐานจากข้อมูลที่รายงานเป็นการภายในซึ่งแสดงให้เห็นว่าผลการปฏิบัติงานเชิงเศรษฐกิจของสินทรัพย์ได้ลดลงหรือจะลดลงจากที่คาดไว้

การวัดค่าของมูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืน

ดังกล่าวมาแล้วว่า มูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืน หมายถึง มูลค่ายุติธรรมหักต้นทุนในการขายของสินทรัพย์หรือมูลค่าจากการใช้ แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า เหตุผลที่มาตรฐานการบัญชีให้เปรียบเทียบมูลค่ายุติธรรมหักต้นทุนในการขายกับมูลค่าจากการใช้ เพราะว่าการมีทางเลือก 2 ทางที่จะจัดการกับสินทรัพย์นั้น คือ ทางเลือกที่ 1 ขายสินทรัพย์นั้นออกไปจะได้รับเงินตามราคาขายสุทธิ หรือทางเลือกที่ 2 ใช้สินทรัพย์นั้นต่อไป จะได้รับมูลค่าจากการใช้ กิจการจะตัดสินใจอย่างไรขึ้นอยู่กับผลตอบแทนระหว่าง 2 ทางเลือกใดให้ผลตอบแทนที่สูงกว่า

มูลค่ายุติธรรมหักต้นทุนในการขาย (Fair Value Less Costs to Sell) หมายถึง จำนวนที่ได้รับจากการขายสินทรัพย์หักด้วยต้นทุนในการจำหน่ายสินทรัพย์นั้น โดยที่ผู้ซื้อและผู้ขายสามารถต่อรองราคากันได้อย่างเป็นอิสระ ในขณะที่ทั้งสองฝ่ายมีความรอบรู้และเต็มใจในการแลกเปลี่ยน

ต้นทุนในการจำหน่าย (Cost of Disposal) ในที่นี้ หมายถึง ต้นทุนส่วนเพิ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการจำหน่าย ซึ่งไม่รวมต้นทุนทางการเงิน และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับภาษีเงินได้

ตัวอย่าง กิจการมีเครื่องจักรไว้ใช้ในการผลิตสินค้า ณ วันสิ้นงวดบัญชี มีข้อบ่งชี้ว่าเครื่องจักรดังกล่าวอาจเกิดจากด้อยค่า เครื่องจักรดังกล่าวมีราคาขาย 450,000 บาท ต้นทุนในการขาย 30,000 บาท มูลค่าจากการใช้ 300,000 บาท ในกรณีนี้มูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืนเท่ากับ 420,000 บาท เนื่องจากมูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืน หมายถึง มูลค่ายุติธรรมหักต้นทุนในการขายหรือมูลค่าจากการใช้สินทรัพย์นั้น แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

กิจการอาจไม่จำเป็นต้องกำหนดมูลค่ายุติธรรมและมูลค่าจากการใช้สินทรัพย์เสมอไป (เช่น หากมูลค่ายุติธรรมสูงกว่ามูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์นั้น) กิจการไม่จำเป็นต้องประมาณมูลค่าจากการใช้สินทรัพย์ดังกล่าว เนื่องจากไม่ถือว่าสินทรัพย์นั้นเกิดการด้อยค่า

ในบางกรณี กิจการอาจใช้มูลค่ายุติธรรมสุทธิเป็นมูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืน เช่น ทรัพย์สินรอการขาย (Property for Closed) ในกรณีนี้ กิจการไม่ต้องหาข้อมูลจากการใช้ เนื่องจาก

กิจการไม่ได้ใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์นั้นแล้ว กล่าวคือ สินทรัพย์รอการขายมิได้ก่อให้เกิดกระแสเงินสดที่คาดว่าจะเกิดขึ้นอีกต่อไป

กิจการต้องกำหนดมูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืนสำหรับสินทรัพย์แต่ละรายการ นอกจากว่ากิจการไม่สามารถประมาณกระแสเงินสดที่ได้รับจากสินทรัพย์แต่ละรายการได้ เช่น กิจการต้องใช้อุปกรณ์ทั้งหมด 4 ตัวร่วมกันในการผลิตสินค้า ในกรณีนี้กิจการต้องกำหนดมูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืน ของ “หน่วยสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดเงินสด” (Cash Generation Unit) ซึ่งหมายถึงสินทรัพย์กลุ่มที่เล็กที่สุดที่สามารถระบุได้ว่าการใช้สินทรัพย์ดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง จะก่อให้เกิดกระแสเงินสดรับ ซึ่งโดยส่วนใหญ่เป็นอิสระจากกระแสเงินสดรับที่เกิดจากสินทรัพย์อื่นหรือกลุ่มสินทรัพย์อื่น

ภาคผนวก จ
อัตราส่วนทางการเงิน

	อัตราค่ากรรมเวียนสินทรัพย์ระยะยาว (เท่า)	ขายสุทธิ			
		สินทรัพย์ระยะยาวถัวเฉลี่ย			
โรงแรม		2555	2554	2553	2552
1	บริษัท เติมสินสตีลเว็คส์ จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย	7.57	7.53	5.31	4.06
2	บริษัท เอเชีย เมทาล จำกัด (มหาชน)	7.05	6.47	5.28	4.45
3	บริษัท เอ็ม.ซี.เอส. สตีล จำกัด (มหาชน)	3.97	6.26	5.26	6.79
4	บริษัท แคปปิตอล เอ็นจิเนียริง เน็คเวิร์ค จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย	2.63	2.62	2.81	3.63
5	บริษัท แปซิฟิกไทร์ จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย	6.9	5.6	4.39	3.27
6	บริษัท แมกซ์ เมทาล คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	N/A	26.56	11.69	2.28
7	บริษัท โพลโค-ไทยน็อคซ์ จำกัด (มหาชน)	1.98	1.45	1.31	1.09
8	บริษัท โลหะกิจ เม็ททอล จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย	6.81	7.28	5.58	5.55
9	บริษัท ไทย-เยอรมัน โปรติคส์ จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย	2.46	3.43	1.56	1.17
10	บริษัท ไทยไวร์โปรดักท์ จำกัด (มหาชน)	18.21	16.26	15.00	11.54
11	บริษัท ไทยคูเนลเว็คส์ กรุ๊ป (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย	1.7	1.5	1.05	0.85
12	บริษัท จี เจ สตีล จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย	0.42	0.91	0.71	0.61
13	บริษัท ชีดี สตีล จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย	1.34	1.2	1.37	1.71
14	บริษัท ซีเอสที สตีลเซ็นเตอร์ จำกัด (มหาชน)	11.73	8.21	6.17	5.03
15	บริษัท ทาฮา สตีล (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย	2.66	2.46	1.99	2.89
16	บริษัท มิลส์คอนสตีลอินดัสทรีส์ จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย	2.56	3.04	3.45	5.14
17	บริษัท ริช เอเชีย สตีล จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย	1.9	3.3	8.49	15.76
18	บริษัท ศูนย์บริการเหล็กสยาม จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย	5.39	4.58	3.52	2.55
19	บริษัท สหมิตรเครื่องกล จำกัด (มหาชน)	4.17	3.65	3.54	2.4
20	บริษัท สหวิริยาสตีลอินดัสทรี จำกัด (มหาชน) บริษัทย่อยและกิจการที่ควบคุ	1.21	1.51	2.34	1.8
21	บริษัท สามชัย สตีล อินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	1.8	1.84	1.78	1.55
22	บริษัท บางสะพานบาร์มิล จำกัด (มหาชน)	2.48	1.96	1.8	1.86
	อัตราส่วนค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรม	4.52	5.35	4.29	3.91
ค้าและวัสดุพิมพ์		2555	2554	2553	2552
1	บริษัท ไทยเคนเปเปอร์ จำกัด (มหาชน)	1.32	1.16	1.06	0.79
2	บริษัท ยูไนเต็ท เปเปอร์ จำกัด (มหาชน)	2.49	1.91	1.74	1.17
	อัตราส่วนค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรม	1.91	1.54	1.40	0.98

บรรจุกัญญา		2555	2554	2553	2552
1 บริษัท อลูคอน จำกัด (มหาชน)		1.52	1.59	1.57	1.50
2 บริษัท ฟาจีบ จำกัด (มหาชน)		3.59	3.23	2.85	2.47
3 บริษัท เอ็นอีที อสังหาริมทรัพย์และอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)		4.11	2.6	3.09	2.34
4 บริษัท อุตสาหกรรมดังโลหะไทย จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย		3.54	2.87	2.53	2.53
5 บริษัท เอส. แม็ค แอนด์ พรีนซ์ จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย		1.34	1.78	2.39	1.93
6 บริษัท โพลีเทคส์ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย		1.68	1.95	1.3	1.23
7 บริษัท ไทย โอ.ที.ที จำกัด (มหาชน)		3.03	3.41	3.59	3.59
8 บริษัท ไทยบรรจุกัญญาและการพิมพ์ จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย		1.01	0.92	0.84	0.62
9 บริษัท ไทยทีเอ็มอินคิสตรี จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย		1.55	1.51	1.40	1.33
10 บริษัท ทานตะวันอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)		5.12	4.54	3.90	3.70
11 บริษัท นิปปอนแพ็ค (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)		3.98	2.29	2.25	2.29
	อัตราส่วนค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรม	2.77	2.43	2.34	2.14
ปีโตรเคมี		2555	2554	2553	2552
1 บริษัท อินโครามา เวเนเจอร์ส จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย		2.81	3.39	1.61	1.97
2 บริษัท ไทยเซ็นทรัลเคมี จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย		16.20	14.28	13.16	13.16
3 บริษัท โกลบอล คอนเน็คชั่นส์ จำกัด (มหาชน)		27.66	26.87	25.28	25.28
4 บริษัท ไทยโพลีเอคริลิก จำกัด (มหาชน)		4.29	4.83	5.31	5.31
5 บริษัท ไทยทาสติคและเคมีภัณฑ์ จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย		3.03	3.03	2.82	2.82
6 บริษัท ไทย คาร์บอนแบล็ค จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย		3.93	3.90	3.24	3.24
7 บริษัท ไวท์กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)		67.07	7.13	4.20	4.20
8 บริษัท พาโคเคมีอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)		7.35	15.49	13.86	13.86
9 บริษัท ยงไทย จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย		4.49	4.53	3.61	3.61
10 บริษัท ยูเนียนทาสติค จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย		3.92	2.83	2.76	2.76
	อัตราส่วนค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรม	14.08	8.63	7.59	7.62

ยานยนต์	2555	2554	2553	2552
1 บริษัท กู้เคียเรีย (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	2.48	2.32	2.88	2.88
2 บริษัท เอสเอ็มซี ทาวเวอร์ จำกัด(มหาชน) และบริษัทย่อย	0.68	0.64	0.44	0.44
3 บริษัท ไทยสตีลเคมิล จำกัด (มหาชน)	2.44	2.98	3.39	3.39
4 บริษัท ไทยนามพลาสติกส์ จำกัด (มหาชน)	2.11	1.60	1.35	1.35
5 บริษัท ไทยรุ่งยูเนี่ยนคาร์ จำกัด (มหาชน)	2.76	1.74	1.64	1.64
6 บริษัท ไทยสโตนเรจ แบตเตอรี่ จำกัด (มหาชน)	3.23	3.25	3.13	3.13
7 บริษัท ชัยวัฒนา แทนเนอรี่ กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	1.88	1.11	1.59	1.59
8 บริษัท ที.กรุ๊ปไทยอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)	3.34	2.18	2.39	2.39
9 บริษัท สมบูรณ์ แอ็คควาเนจ เทคโนโลยี จำกัด (มหาชน)	1.52	1.21	1.45	1.45
10 บริษัท สยามกัมมากรู๊ป จำกัด (มหาชน)	7.05	5.89	6.02	6.02
11 บริษัท อาบีโก ไทยเทค จำกัด (มหาชน)	2.61	1.80	2.26	2.26
12 บริษัท อินเตอร์โอดี จำกัด (มหาชน)	1.60	1.39	1.94	1.94
13 บริษัท อีโนเว รับเบอร์ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	4.15	4.45	4.20	4.20
14 บริษัท อีซีเอ็น เฟันท์ จำกัด (มหาชน)	2.56	2.64	2.59	2.59
15 บริษัท อีวาฟ รับเบอร์ (ไทยแลนด์) จำกัด (มหาชน)	3.59	3.06	2.55	2.55
16 บริษัท ไทยสแตนเลย์การ์โฟไฟ จำกัด (มหาชน)	2.10	2.94	2.36	2.36
อัตราส่วนค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรม	2.76	2.45	2.51	2.51
วิสตอุตสาหกรรมและเครื่องจักร	2555	2554	2553	2552
1 บริษัท จรุงไทยไวร์แอนด์เคเบิล จำกัด (มหาชน)	10.30	10.58	9.98	9.98
2 บริษัท เอสเอ็น ซี ฟอร์เมอร์ จำกัด (มหาชน)	5.51	7.36	7.90	7.90
3 บริษัท กุลธรรคอร์ป จำกัด (มหาชน)	2.78	2.73	3.12	3.12
4 บริษัท ที.ซี.เจ.เอเชีย จำกัด (มหาชน)	1.38	1.46	1.17	1.17
5 บริษัท ทัพนิกส์ จำกัด (มหาชน)	5.26	5.63	3.54	3.54
6 บริษัท ปุรุควา เม้าทัล (ไทยแลนด์) จำกัด (มหาชน)	6.33	5.98	4.67	4.67
อัตราส่วนค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรม	5.26	5.62	5.06	5.06

	อัตราค่าธรรมเนียมสินทรัพย์รวม	ขายสุทธิ			
		สินทรัพย์รวม			
ธุรกิจหลัก		2555	2554	2553	2552
1	บริษัท เพิ่มสินสตีลเว็คส์ จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย	1.64	2.12	1.71	1.25
2	บริษัท เอเชีย เมทัล จำกัด (มหาชน)	1.91	1.73	1.67	1.68
3	บริษัท เอ็ม.ซี.เอส. สตีล จำกัด (มหาชน)	0.72	0.94	0.86	1.24
4	บริษัท แคปปิตอล เอ็นจิเนียริง เน็คเวิร์ค จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย	0.69	0.71	0.68	0.76
5	บริษัท แปซิฟิก โฟร์ จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย	1.94	1.75	1.46	1.25
6	บริษัท แมกซ์ เมทัล คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	3.30	3.42	3.06	0.67
7	บริษัท โพลโค-ไทยน็อคซ์ จำกัด (มหาชน)	0.88	0.69	0.67	0.61
8	บริษัท โลหะกิจ เม้าทอล จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย	1.54	1.71	1.55	1.47
9	บริษัท ไทย-เยอรมัน โปรคัส จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย	1.10	1.68	0.79	0.54
10	บริษัท ไทยไวโรเทคคาร์ท จำกัด (มหาชน)	1.19	1.07	1.03	0.86
11	บริษัท ไทยลูน เวิลด์ไวด์ กรุ๊ป (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย	0.90	0.84	0.63	0.45
12	บริษัท จี เจ สตีล จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย	0.37	0.79	0.64	0.50
13	บริษัท ชีดี สตีล จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย	0.73	0.57	0.56	0.73
14	บริษัท ซีเอสที สตีลเซ็นเตอร์ จำกัด (มหาชน)	1.75	1.36	1.29	1.14
15	บริษัท ทาฮา สตีล (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย	1.10	1.04	0.87	1.22
16	บริษัท มิลล์คอนสตีลอินดัสทรีส์ จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย	1.27	1.42	1.25	1.57
17	บริษัท ริช เอเชีย สตีล จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย	0.72	1.05	1.52	1.48
18	บริษัท ศูนย์บริการเหล็กสยาม จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย	1.45	1.31	1.21	0.81
19	บริษัท สหมิตรเครื่องกล จำกัด (มหาชน)	1.20	1.03	1.03	0.67
20	บริษัท สหวิริยาสตีลอินดัสทรี จำกัด (มหาชน) บริษัทย่อย และกิจการที่ควบคุมร่วมกัน	0.71	0.83	1.14	0.92
21	บริษัท สามชัย สตีล อินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	0.95	1.01	1.05	0.99
22	บริษัท บางสะพานบาร์มิล จำกัด (มหาชน)	1.16	0.85	0.76	0.87
	อัตราส่วนค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรม	1.24	1.27	1.16	0.99

กระดาษและวัสดุพิมพ์	2555	2554	2553	2552
1 บริษัท ไทยเคนเปเปอร์ จำกัด (มหาชน)	0.86	0.81	0.79	0.61
2 บริษัท ยูไนเต็ด เปเปอร์ จำกัด (มหาชน)	1.26	1.06	1.02	0.73
อัตราส่วนค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรม	1.06	0.94	0.91	0.67
บรรจุภัณฑ์	2555	2554	2553	2552
1 บริษัท อลูคอน จำกัด (มหาชน)	0.96	0.99	0.99	0.95
2 บริษัท ฟาจีบ จำกัด (มหาชน)	1.18	1.23	1.23	1.16
3 บริษัท เอ็นอีที อสังหาริมทรัพย์และอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)	0.71	0.38	0.42	0.36
4 บริษัท อุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์ไทย จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย	1.07	0.97	0.94	0.9
5 บริษัท เอส. แพ็ค แอนด์ พรีนซ์ จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย	0.87	1.06	1.19	0.95
6 บริษัท โทลิเท็กซ์ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย	0.87	1.09	0.82	0.82
7 บริษัท ไทย โอ.พี.ที จำกัด (มหาชน)	1.19	1.29	1.35	1.19
8 บริษัท ไทยบรรจุภัณฑ์และการพิมพ์ จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย	0.53	0.47	0.52	0.41
9 บริษัท ไทยทีเอ็มอินดัสตรี จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย	1.06	0.99	0.92	0.87
10 บริษัท ทานตะวันอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)	1.76	1.74	1.58	1.54
11 บริษัท นิปปอนแพ็ค (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	1.21	0.83	0.76	0.61
อัตราส่วนค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรม	1.04	1.00	0.97	0.89

ปิโตรเคมี	2555	2554	2553	2552
1 บริษัท อินโครามา เวนเจอร์ส จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย	1.36	1.75	1.23	1.10
2 บริษัท ไทยเซ็นทรัลเคมี จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย	2.33	2.16	2.21	1.82
3 บริษัท โกลบอล คอนเน็คชั่นส์ จำกัด (มหาชน)	3.32	3.57	3.99	3.36
4 บริษัท ไทยโพลีเอทิลีน จำกัด (มหาชน)	1.56	1.58	1.58	1.36
5 บริษัท ไทยพลาสติกและเคมีภัณฑ์ จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย	1.41	1.49	1.41	1.20
6 บริษัท ไทยคาร์บอนแบล็ค จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย	0.61	0.77	0.93	0.68
7 บริษัท ไร่ท์กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	0.71	0.74	0.86	0.86
8 บริษัท พาโคเคมีอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)	0.75	1.46	1.33	1.57
9 บริษัท ยงไทย จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย	0.87	0.75	0.70	0.42
10 บริษัท ยูเนียนพลาสติก จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย	1.42	1.16	1.26	0.96
อัตราส่วนค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรม	1.43	1.54	1.55	1.33

ยานยนต์		2555	2554	2553	2552
1	บริษัท กู้เคียร์ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	0.78	0.98	0.55	0.93
2	บริษัท เอสเอ็มซี พาวเวอร์ จำกัด(มหาชน) และบริษัทย่อย	0.15	0.15	0.14	0.13
3	บริษัท ไทยสติกเคเบิล จำกัด (มหาชน)	0.98	1.13	1.32	0.95
4	บริษัท ไทยนามพลาสติกส์ จำกัด (มหาชน)	1.06	0.84	0.73	0.56
5	บริษัท ไทยรุ่งยูนิคอนคาร์ จำกัด (มหาชน)	1.10	0.77	0.78	0.54
6	บริษัท ไทยสโตนโรจ แมคเคอรี่ จำกัด (มหาชน)	1.49	1.49	1.52	1.25
7	บริษัท ชัยวัฒนา แทนเนอรี่ กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	0.94	0.61	0.86	0.56
8	บริษัท ที.กรุ๊ป ทยอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)	1.77	1.30	1.49	1.21
9	บริษัท สมบูรณ์ แอ็ควานซ์ เทคโนโลยี จำกัด (มหาชน)	1.01	0.78	0.90	0.69
10	บริษัท สยามก๊อทกรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	1.02	0.91	0.95	0.99
11	บริษัท ออปีโก ไอยเทค จำกัด (มหาชน)	1.35	0.95	1.13	0.78
12	บริษัท อินเตอร์ไฮล์ จำกัด (มหาชน)	0.87	0.78	1.04	0.80
13	บริษัท อีโนว รัมเบอร์ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	1.65	1.79	1.80	1.50
14	บริษัท อีซีเอ็น เ็นท์ จำกัด (มหาชน)	0.95	1.03	1.05	1.01
15	บริษัท ฮิวฟง รัมเบอร์ (ไทยแลนด์) จำกัด (มหาชน)	1.31	1.28	1.16	0.97
16	บริษัท ไทยสแตนเลย์คาร์ไฟฟ้า จำกัด (มหาชน)	0.83	1.01	0.95	1.10
	อัตราส่วนค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรม	1.08	0.99	1.02	0.87
วัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร					
		2555	2554	2553	2552
1	บริษัท จรุงไทย วัร์แอนด์เคเบิล จำกัด (มหาชน)	1.24	1.23	1.42	0.95
2	บริษัท เอส เอ็น ซี พอร์เมอร์ จำกัด (มหาชน)	2.20	2.55	2.75	1.83
3	บริษัท กุศลนครคอร์บี จำกัด (มหาชน)	1.31	1.31	1.60	1.12
4	บริษัท ที.ซี.เจ.เอเชีย จำกัด (มหาชน)	0.82	0.83	0.73	0.48
5	บริษัท พัฒน์กล จำกัด (มหาชน)	1.37	1.69	1.27	0.70
6	บริษัท พูรกวา เม้าทัล (ไทยแลนด์) จำกัด (มหาชน)	2.01	2.03	1.94	1.11
	อัตราส่วนค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรม	1.49	1.61	1.62	1.03

	ผลกระทบของค่าเสื่อมราคาและค่าใช้จ่ายตัดจำหน่ายที่มีต่อ กระแสเงินสด	=	ค่าเสื่อมราคา			
			กระแสเงินสดจากการดำเนินงาน			
ธุรกิจหลัก			2555	2554	2553	2552
1 บริษัท เวมินลคิตเวสต์ จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย			-0.27	-0.34	-1.73	-1.37
2 บริษัท เอเชีย เมทิล จำกัด (มหาชน)			0.08	-0.17	-0.08	-0.14
3 บริษัท เอ็ม.ซี.เอส. ลคิต จำกัด (มหาชน)			25.75	0.25	1.37	0.04
4 บริษัท แคปปิตอล เอนจิเนียริง เน็คเวิร์ค จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย			1.05	-0.34	0.41	0.55
5 บริษัท แปซิฟิกโทเทิล จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย			-1.11	0.29	0.49	-0.21
6 บริษัท แมกซ์ เมทิล คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)			-0.13	0.03	-0.02	-0.09
7 บริษัท โทลโด-ไทยเน็ทส์ จำกัด (มหาชน)			-2.76	-3.09	0.12	-0.47
8 บริษัท โทหะกิจ เม้าทอล จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย			0.38	1.16	0.39	0.18
9 บริษัท ไทย-เยอรมัน โปรดักส์ จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย			-0.41	1.39	N/A	5.53
10 บริษัท ไทยไวโรเทคส์ จำกัด (มหาชน)			0.16	0.12	0.17	0.07
11 บริษัท ไทยฮอน เวสต์ไวด์ กรุ๊ป (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย			0.71	-3.20	0.31	0.36
12 บริษัท ซี.เจ. ลคิต จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย			-2.14	7.29	6.51	0.58
13 บริษัท ซีที ลคิต จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย			0.21	0.30	0.57	0.13
14 บริษัท ซีเอสที ลคิตเซ็นเตอร์ จำกัด (มหาชน)			0.08	-0.23	-0.14	0.12
15 บริษัท ทาชา ลคิต (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย			-2.23	-1.70	-6.12	0.33
16 บริษัท มีสเตอร์คอนลคิตอินดัสทรีส์ จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย			-0.33	-0.11	-0.16	-0.12
17 บริษัท วิช เอเชีย ลคิต จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย			-1.75	0.22	-0.24	0.05
18 บริษัท ศูนย์บริการอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย			0.33	-6.01	0.70	0.05
19 บริษัท สหมิตรเครื่องกล จำกัด (มหาชน)			0.15	0.41	0.23	0.25
20 บริษัท สหวิริยาลคิตอินดัสทรีส์ จำกัด (มหาชน) บริษัทย่อย และกิจการที่ควบคุมร่วมกัน			-0.43	-0.29	0.30	0.23
21 บริษัท สามชัย ลคิต อินดัสทรี จำกัด (มหาชน)			0.27	8.04	2.09	-1.01
22 บริษัท บางสะพานบารมี จำกัด (มหาชน)			-1.26	0.05	-0.26	0.11
	อัตราส่วนค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรม		0.74	0.19	0.23	0.23
กระดาษและวัสดุพิมพ์			2555	2554	2553	2552
1 บริษัท ไทยคอนเนปเปอร์ จำกัด (มหาชน)			0.37	0.78	0.57	0.46
2 บริษัท ยูไนเต็ด เปปเปอร์ จำกัด (มหาชน)			0.71	0.67	1.09	0.58
	อัตราส่วนค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรม		0.54	0.73	0.83	0.52

บรรจุกิจภัณฑ์		2555	2554	2553	2552
1	บริษัท ไทย โอ.ที.ที. จำกัด (มหาชน)	1.08	0.35	0.56	2.08
2	บริษัท ไทยบรรจุกิจภัณฑ์และการพิมพ์ จำกัด (มหาชน)	0.44	0.38	-2.05	0.54
3	บริษัท ไทยวิชั่นอินเตอร์คอมมิวนิเคชั่น จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย	-2.28	0.36	-3.26	0.35
4	บริษัท หานตะวันอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)	0.56	1.21	0.52	0.22
5	บริษัท นิปปอน แกร็ด (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย	-0.25	0.32	0.33	0.32
6	บริษัท เอ็นจีที อสังหาริมทรัพย์และอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)	0.09	-0.21	-0.44	-0.82
7	บริษัท เอล. แกร็ด แอนด์ ไรซินท์ จำกัด (มหาชน)	0.63	0.37	0.55	0.43
8	บริษัท ฟ้าจิว จำกัด (มหาชน)	0.25	0.36	0.42	0.26
9	บริษัท อลูคอน จำกัด (มหาชน)	0.47	0.52	0.55	0.30
10	บริษัท อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ไทย จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย	0.15	0.21	0.44	0.29
11	บริษัท โทอิเล็กทรอนิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย	0.14	0.12	0.22	0.27
อัตราส่วนค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรม		0.12	0.36	-0.20	0.39
ปีใดเดมิ		2555	2554	2553	2552
1	บริษัท โกลบอล คอนเน็คชั่นส์ จำกัด (มหาชน)	0.34	1.28	(1.03)	0.09
2	บริษัท ทาโตเคมีอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)	(0.51)	0.03	0.09	0.06
3	บริษัท ไทยคาร์บอนแบล็ค จำกัด (มหาชน)	(5.31)	0.29	0.36	0.17
4	บริษัท ไทยโพลีเอสเตอร์ จำกัด (มหาชน)	0.15	0.34	0.70	N/A
5	บริษัท ไทยทาสติกและเคมีภัณฑ์ จำกัด (มหาชน)	0.26	0.41	0.36	0.27
6	บริษัท ยูนิคอนทาสติก จำกัด (มหาชน)	0.65	0.58	0.77	0.74
7	บริษัท วีวีทีกรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	0.08	0.09	0.09	0.16
8	บริษัท อจไทย จำกัด (มหาชน)	(0.14)	(0.11)	(2.14)	0.10
9	บริษัท จีนโครามา เวนเจอร์ส จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย	0.39	0.52	0.33	0.33
10	บริษัท ไทยเอ็นทราเวล จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย	0.57	0.12	0.06	0.03
อัตราส่วนค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรม		(0.35)	0.35	(0.04)	0.22

ยานยนต์		2555	2554	2553	2552
1	บริษัท อ่าปโก้ โอเทค จำกัด (มหาชน)	0.55	0.74	0.73	0.72
2	บริษัท ไทยอิลโดเรจ แคมเคอร์ จำกัด (มหาชน)	0.64	2.09	(4.99)	0.21
3	บริษัท ชัยวิวัฒนา แทนเนเจอร์ กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	(0.23)	0.23	0.28	0.42
4	บริษัท สบบุรณ์ แอ็ดวานซ์ เทคโนโลยี จำกัด (มหาชน)	0.43	0.32	0.66	0.40
5	บริษัท อีวอง รีบเบอร์ (ไทยแลนด์) จำกัด (มหาชน)	0.22	0.88	0.53	0.26
6	บริษัท จีนเคอร์โอดี จำกัด (มหาชน)	0.43	0.73	0.34	0.31
7	บริษัท ซีโนเว รีบเบอร์ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	0.28	0.37	2.52	0.46
8	บริษัท สยามเค็มจี้กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	0.14	0.22	0.44	0.14
9	บริษัท ทีกรุ๊ปไทยอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)	0.07	0.06	0.07	0.07
10	บริษัท ไทยนวมทาสคัลส์ จำกัด (มหาชน)	0.79	0.91	1.34	3.47
11	บริษัท ไทยรุ่งยูเนี่ยนคาร์ จำกัด (มหาชน)	0.18	0.70	1.52	0.51
12	บริษัท ซีเอ็น เทนท์ จำกัด (มหาชน)	0.16	1.76	0.36	0.42
13	บริษัท กู๊ดเฮียร์ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	2.21	0.15	1.46	0.94
14	บริษัท เลอเลี่ยมซี ทาวเวอร์ จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย	0.70	0.57	0.18	0.15
15	บริษัท ไทยลัสเตคเบต จำกัด (มหาชน)	0.32	0.52	0.24	0.28
16	บริษัท ไทยออสเทนเธียร์ไฟฟ้า จำกัด (มหาชน)	0.95	0.36	0.51	0.49
	อัตราส่วนค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรม	0.49	0.66	0.39	0.58
	วัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร	2555	2554	2553	2552
1	บริษัท จรุงไทยไวร์แอนด์เคเบิล จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย	0.25	0.17	(1.09)	0.14
2	บริษัท เลอ เลิน ซี ทีอีวีเมอร์ จำกัด (มหาชน)	0.23	0.28	0.24	0.62
3	บริษัท กุศลเทรดเดอร์ จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย	1.82	0.78	1.12	0.55
4	บริษัท ทีซีเอเอช จำกัด (มหาชน)	0.32	-26.16	0.90	1.54
5	บริษัท ทีซีเอ็นที จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย	0.09	0.14	0.15	0.22
6	บริษัท ปูร์กวา เม็กทิล (ไทยแลนด์) จำกัด (มหาชน)	0.34	2.04	(0.21)	1.05
	อัตราส่วนค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรม	0.51	(3.79)	0.19	0.69

ภาคผนวก ฉ

ค่าวัดผล

Frequencies

Frequency Table

1. เพศ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	1.ชาย	2	3.0	3.0	3.0
	2.หญิง	65	97.0	97.0	100.0
	Total	67	100.0	100.0	

2.ระดับการศึกษา

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	2.ปริญญาตรี	47	70.1	70.1	70.1
	3.ปริญญาโท	20	29.9	29.9	100.0
	Total	67	100.0	100.0	

3.ประสบการณ์ทำงานด้านบัญชี

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	1.ต่ำกว่า 5 ปี	6	9.0	9.0	9.0
	2. 5-10 ปี	49	73.1	73.1	82.1
	3. 10-15 ปี	12	17.9	17.9	100.0
	Total	67	100.0	100.0	

4.ตำแหน่งงาน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	1. พนักงานบัญชีสินทรัพย์	3	4.5	4.5	4.5
	2. พนักงานบัญชี	40	59.7	59.7	64.2
	3. ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายบัญชี	6	9.0	9.0	73.1
	4. ผู้จัดการฝ่ายบัญชี	18	26.9	26.9	100.0
	Total	67	100.0	100.0	

5. การส่งเสริมความรู้ การรับการอบรมมาตรฐานการบัญชี

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid 1. เคย	67	100.0	100.0	100.0

1.บริษัทของท่านอยู่กลุ่มธุรกิจ ประเภทใด

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid 1. กลุ่มธุรกิจผลิตกระดาษและวัสดุการพิมพ์	2	3.0	3.0	3.0
2. กลุ่มธุรกิจผลิตบรรจุภัณฑ์	11	16.4	16.4	19.4
3. กลุ่มธุรกิจปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์	10	14.9	14.9	34.3
4. กลุ่มธุรกิจยานยนต์	16	23.9	23.9	58.2
5. กลุ่มธุรกิจผลิตวัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร	6	9.0	9.0	67.2
6. กลุ่มธุรกิจเหล็ก	22	32.8	32.8	100.0
Total	67	100.0	100.0	

2.มูลค่าตามบัญชีของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid 2. 51-300 ล้านบาท	5	7.5	7.5	7.5
3. 300-700 ล้านบาท	25	37.3	37.3	44.8
4. 701-1,000 ล้านบาท	18	26.9	26.9	71.6
5. 1,001-2,000 ล้านบาท	12	17.9	17.9	89.6
6. 2,001 ล้านบาทขึ้นไป	7	10.4	10.4	100.0
Total	67	100.0	100.0	

3.จำนวนพนักงานบัญชี

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid 1. 1-5 คน	1	1.5	1.5	1.5
2. 6-10 คน	14	20.9	20.9	22.4
3. 11-15 คน	19	28.4	28.4	50.7
4. 15 คนขึ้นไป	33	49.3	49.3	100.0
Total	67	100.0	100.0	

4.บริษัทของท่านเป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid 1. ใช่	67	100.0	100.0	100.0

5.บริษัทของท่านจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์มาแล้วกี่ปี

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid 2. 6-10 ปี	5	7.5	7.5	7.5
3. 11-15 ปี	12	17.9	17.9	25.4
4. 16-20 ปี	19	28.4	28.4	53.7
5. 20 ปีขึ้นไป	31	46.3	46.3	100.0
Total	67	100.0	100.0	

6.บริษัทของท่านใครเป็นผู้กำหนดอายุการใช้งานของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid 3. ผู้จัดการฝ่ายบัญชี	8	11.9	11.9	11.9
4. วิศวกร	59	88.1	88.1	100.0
Total	67	100.0	100.0	

7. บริษัทของท่านมีวิธีการคิดค่าเสื่อมราคาในปัจจุบันวิธีใด

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid วิธีเส้นตรง	67	100.0	100.0	100.0

8. บริษัทของท่านมีอายุการใช้งานคงเหลือเฉลี่ยของอาคารและอุปกรณ์

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid 1-5 ปี	50	74.6	74.6	74.6
6-10 ปี	15	22.4	22.4	97.0
11-15 ปี	2	3.0	3.0	100.0
Total	67	100.0	100.0	

Frequencies

Statistics

	N		Mean	Std. Deviation
	Valid	Missing		
ความรู้เกี่ยวกับการบันทึกชิ้นส่วนอะไหล่เป็นสินทรัพย์ ตามมาตรฐานการบัญชี	67	0	3.49	0.80
ความรู้เกี่ยวกับ ประมาณการต้นทุนการรีดลอน ขนย้าย ฟื้นฟูให้คืนสภาพ ตามมาตรฐานการบัญชี	67	0	3.34	0.81
ความรู้เกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนสินทรัพย์ตามมาตรฐานการบัญชี	67	0	3.12	0.71
ความรู้เกี่ยวกับการแยกส่วนประกอบสินทรัพย์ตามมาตรฐานการบัญชี	67	0	3.12	0.73
ความรู้เกี่ยวกับการทบทวนการคำนวณค่าเสื่อมราคาตามมาตรฐานการบัญชี	67	0	2.96	0.71
ความรู้เกี่ยวกับการตีราคาสินทรัพย์ใหม่ตามมาตรฐานการบัญชี	67	0	3.21	0.79
ความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง	67	0	3.21	0.51
ด้านการรับรู้รายการ 1	67	0	3.39	0.90
ด้านการรับรู้รายการ 2	67	0	3.87	0.85
ด้านการรับรู้รายการ 3	67	0	3.37	0.92
ด้านการรับรู้รายการ 4	67	0	3.42	0.72
ด้านการรับรู้รายการ 5	67	0	2.36	0.79
ด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการ 1	67	0	3.42	0.87

ด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรายการ 2	67	0	2.34	0.57
ด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรายการ 3	67	0	2.27	0.59
ด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรายการ 4	67	0	3.33	0.79
ด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรายการ 5	67	0	3.54	0.68
ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรายการ 1	67	0	3.51	0.68
ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรายการ 2	67	0	4.06	0.24
ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรายการ 3	67	0	4.42	0.50
ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรายการ 4	67	0	4.07	0.74
ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรายการ 5	67	0	4.52	0.50
ด้านค่าเสื่อมราคา 1	67	0	3.58	0.50
ด้านค่าเสื่อมราคา 2	67	0	3.97	0.72
ด้านค่าเสื่อมราคา 3	67	0	3.66	0.62
ด้านค่าเสื่อมราคา 4	67	0	2.90	0.39
ด้านค่าเสื่อมราคา 5	67	0	3.52	0.75
ด้านการตัดรายการ 1	67	0	3.58	0.68
ด้านการตัดรายการ 2	67	0	3.72	0.69
ด้านการตัดรายการ 3	67	0	3.42	0.89
ด้านการตัดรายการ 4	67	0	3.85	0.61
ด้านการตัดรายการ 5	67	0	3.54	0.78
ด้านการเปิดเผยข้อมูล 1	67	0	3.04	0.93
ด้านการเปิดเผยข้อมูล 2	67	0	3.34	0.84
ด้านการเปิดเผยข้อมูล 3	67	0	3.27	0.93
ด้านการเปิดเผยข้อมูล 4	67	0	3.51	0.77
ด้านการเปิดเผยข้อมูล 5	67	0	3.82	0.58
ด้านอื่นๆ 1	67	0	4.19	0.56
ด้านอื่นๆ 2	67	0	4.22	0.52
ด้านอื่นๆ 3	67	0	3.75	0.64
ด้านอื่นๆ 4	67	0	3.70	0.58
ด้านอื่นๆ 5	67	0	4.24	0.72
ด้านการรับรายการ	67	0	3.28	0.49
ด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรายการ	67	0	2.98	0.49
ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรายการ	67	0	4.12	0.29
ด้านค่าเสื่อมราคา	67	0	3.53	0.30
ด้านการตัดรายการ	67	0	3.62	0.46
ด้านการเปิดเผยข้อมูล	67	0	3.40	0.44
ด้านอื่นๆ	67	0	4.02	0.40
การประยุกต์ใช้มาตรฐานในการปฏิบัติงาน	67	0	3.56	0.22

T-Test

Group Statistics

1. เพศ		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
ด้านการรับรู้รายการ	1.ชาย	2	3.9000	.14142	.10000
	2.หญิง	65	3.2615	.48852	.06059
ด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการ	1.ชาย	2	3.1000	.42426	.30000
	2.หญิง	65	2.9754	.49182	.06100
ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ	1.ชาย	2	3.9000	.14142	.10000
	2.หญิง	65	4.1231	.28656	.03554
ด้านค่าเสื่อมราคา	1.ชาย	2	3.3000	.14142	.10000
	2.หญิง	65	3.5323	.30058	.03728
ด้านการตัดรายการ	1.ชาย	2	3.4000	.00000	.00000
	2.หญิง	65	3.6277	.46486	.05766
ด้านการเปิดเผยข้อมูล	1.ชาย	2	3.4000	.56569	.40000
	2.หญิง	65	3.3969	.44510	.05521
ด้านอื่นๆ	1.ชาย	2	4.2000	.28284	.20000
	2.หญิง	65	4.0154	.40821	.05063
การประยุกต์ใช้มาตรฐานในการปฏิบัติงาน	1.ชาย	2	3.6000	.20203	.14286
	2.หญิง	65	3.5618	.22499	.02791

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
ด้านการรับรู้รายการ	Equal variances assumed	3.351	.072	1.833	65	.071	.63846	.34823	-.05700	1.33393
	Equal variances not assumed			5.460	1.865	.037	.63846	.11693	.09887	1.17805
ด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการ	Equal variances assumed	.228	.634	.354	65	.725	.12462	.35238	-.57914	.82837
	Equal variances not assumed			.407	1.084	.750	.12462	.30614	-3.11810	3.36733
ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ	Equal variances assumed	.679	.413	-1.091	65	.279	-.22308	.20452	-.63153	.18538
	Equal variances not assumed			-2.102	1.268	.239	-.22308	.10613	-1.05354	.60739
ด้านค่าเสื่อมราคา	Equal variances assumed	1.113	.295	-1.083	65	.283	-.23231	.21449	-.66067	.19606
	Equal variances not assumed			-2.177	1.297	.226	-.23231	.10672	-1.03601	.57140
ด้านการตัดรายการ	Equal variances assumed	2.504	.118	-.688	65	.494	-.22769	.33115	-.88904	.43366
	Equal variances not assumed			-3.949	64.000	.000	-.22769	.05766	-.34288	-.11251

	Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means							
	F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference		
								Lower	Upper	
ด้านการเปิดเผยข้อมูล	Equal variances assumed	.070	.791	.010	65	.992	.00308	.32105	-.63810	.64425
	Equal variances not assumed			.008	1.038	.995	.00308	.40379	-4.69968	4.70583
ด้านอื่นๆ	Equal variances assumed	.333	.566	.633	65	.529	.18462	.29188	-.39831	.76754
	Equal variances not assumed			.895	1.132	.521	.18462	.20631	-1.81339	2.18262
การประยุกต์ใช้มาตรฐานในการปฏิบัติงาน	Equal variances assumed	.115	.735	.237	65	.813	.03824	.16128	-.28385	.36034
	Equal variances not assumed			.263	1.078	.834	.03824	.14556	-1.52391	1.60040

T-Test

Group Statistics

2.ระดับการศึกษา		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
ด้านการรับรู้รายการ	dim 2.ปริญญาตรี	47	3.2596	.45857	.06689
	ensi 3.ปริญญาโท	20	3.3300	.57775	.12919
	onl				
ด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการ	dim 2.ปริญญาตรี	47	2.9064	.41463	.06048
	ensi 3.ปริญญาโท	20	3.1500	.60481	.13524
	onl				
ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ	dim 2.ปริญญาตรี	47	4.0936	.28545	.04164
	ensi 3.ปริญญาโท	20	4.1700	.28488	.06370
	onl				
ด้านค่าเสื่อมราคา	dim 2.ปริญญาตรี	47	3.5319	.31005	.04523
	ensi 3.ปริญญาโท	20	3.5100	.27891	.06237
	onl				
ด้านการตัดรายการ	dim 2.ปริญญาตรี	47	3.6340	.36193	.05279
	ensi 3.ปริญญาโท	20	3.5900	.64392	.14398
	onl				
ด้านการเปิดเผยข้อมูล	dim 2.ปริญญาตรี	47	3.4170	.43305	.06317
	ensi 3.ปริญญาโท	20	3.3500	.47628	.10650
	onl				
ด้านอื่นๆ	dim 2.ปริญญาตรี	47	4.0426	.41270	.06020
	ensi 3.ปริญญาโท	20	3.9700	.39082	.08739
	onl				
การประยุกต์ใช้มาตรฐานในการปฏิบัติงาน	dim 2.ปริญญาตรี	47	3.5550	.18244	.02661
	ensi 3.ปริญญาโท	20	3.5814	.30284	.06772
	onl				

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
ด้านการรับรู้รายการ	Equal variances assumed	3.210	.078	-.531	65	.597	-.07043	.13252	-.33509	.19424
	Equal variances not assumed			-.484	29.672	.632	-.07043	.14548	-.36767	.22682
ด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการ	Equal variances assumed	3.080	.084	-1.909	65	.061	-.24362	.12764	-.49854	.01130
	Equal variances not assumed			-1.644	26.915	.112	-.24362	.14815	-.54763	.06040
ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ	Equal variances assumed	.276	.601	-1.003	65	.320	-.07638	.07616	-.22849	.07573
	Equal variances not assumed			-1.004	35.989	.322	-.07638	.07610	-.23073	.07796
ด้านค่าเสื่อมราคา	Equal variances assumed	.432	.513	.272	65	.786	.02191	.08044	-.13873	.18256
	Equal variances not assumed			.284	39.703	.778	.02191	.07704	-.13382	.17765

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
ด้านการตัดรายการ	Equal variances assumed	5.603	.021	.357	65	.722	.04404	.12348	-.20255	.29064
	Equal variances not assumed			.287	24.271	.776	.04404	.15336	-.27229	.36037
ด้านการเปิดเผยข้อมูล	Equal variances assumed	1.572	.214	.563	65	.576	.06702	.11910	-.17084	.30489
	Equal variances not assumed			.541	33.031	.592	.06702	.12382	-.18489	.31893
ด้านอื่นๆ	Equal variances assumed	.013	.911	.669	65	.506	.07255	.10851	-.14415	.28926
	Equal variances not assumed			.684	37.795	.498	.07255	.10612	-.14231	.28741
การประยุกต์ใช้มาตรฐานในการปฏิบัติงาน	Equal variances assumed	6.806	.011	-.441	65	.661	-.02641	.05991	-.14607	.09324
	Equal variances not assumed			-.363	25.075	.720	-.02641	.07276	-.17624	.12341

Oneway

Descriptives

		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error	95% Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum
						Lower Bound	Upper Bound		
ด้านการรับรู้รายการ	1. ต่ำกว่า 5 ปี	6	3.2667	.27325	.11155	2.9799	3.5534	2.80	3.60
	2. 5-10 ปี	49	3.2245	.50271	.07182	3.0801	3.3689	2.40	4.00
	3. 10-15 ปี	12	3.5167	.50061	.14451	3.1986	3.8347	2.60	4.20
	Total	67	3.2806	.49367	.06031	3.1602	3.4010	2.40	4.20
ด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการ	1. ต่ำกว่า 5 ปี	6	2.8000	.28284	.11547	2.5032	3.0968	2.40	3.20
	2. 5-10 ปี	49	2.9184	.44519	.06360	2.7905	3.0462	1.80	3.60
	3. 10-15 ปี	12	3.3167	.60578	.17487	2.9318	3.7016	2.20	4.00
	Total	67	2.9791	.48758	.05957	2.8602	3.0980	1.80	4.00
ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ	1. ต่ำกว่า 5 ปี	6	4.0000	.35777	.14606	3.6245	4.3755	3.60	4.40
	2. 5-10 ปี	49	4.1102	.26477	.03782	4.0342	4.1863	3.60	5.00
	3. 10-15 ปี	12	4.2000	.33029	.09535	3.9901	4.4099	3.60	4.80
	Total	67	4.1164	.28529	.03485	4.0468	4.1860	3.60	5.00
ด้านค่าเสื่อมราคา	1. ต่ำกว่า 5 ปี	6	3.5667	.23381	.09545	3.3213	3.8120	3.20	3.80
	2. 5-10 ปี	49	3.5184	.31336	.04477	3.4284	3.6084	3.00	4.40
	3. 10-15 ปี	12	3.5333	.28710	.08288	3.3509	3.7157	2.80	3.80
	Total	67	3.5254	.29916	.03655	3.4524	3.5983	2.80	4.40
ด้านการตัดรายการ	1. ต่ำกว่า 5 ปี	6	3.6333	.15055	.06146	3.4753	3.7913	3.40	3.80
	2. 5-10 ปี	49	3.5755	.43710	.06244	3.4500	3.7011	2.40	4.40
	3. 10-15 ปี	12	3.8000	.61496	.17753	3.4093	4.1907	2.80	4.80
	Total	67	3.6209	.45943	.05613	3.5088	3.7330	2.40	4.80
ด้านการเปิดเผยข้อมูล	1. ต่ำกว่า 5 ปี	6	3.2000	.12649	.05164	3.0673	3.3327	3.00	3.40
	2. 5-10 ปี	49	3.4122	.46441	.06634	3.2788	3.5456	2.40	4.60
	3. 10-15 ปี	12	3.4333	.45793	.13219	3.1424	3.7243	2.40	4.00
	Total	67	3.3970	.44380	.05422	3.2888	3.5053	2.40	4.60
ด้านอื่นๆ	1. ต่ำกว่า 5 ปี	6	3.8333	.34448	.14063	3.4718	4.1948	3.40	4.20
	2. 5-10 ปี	49	4.0612	.40042	.05720	3.9462	4.1762	3.40	5.00
	3. 10-15 ปี	12	3.9500	.44415	.12822	3.6678	4.2322	3.20	4.60
	Total	67	4.0209	.40472	.04944	3.9222	4.1196	3.20	5.00

		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error	95% Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum
						Lower Bound	Upper Bound		
						การประยุกต์ใช้ มาตรฐานในการ ปฏิบัติงาน	1. ต่ำกว่า 5 ปี 2. 5-10 ปี 3. 10-15 ปี Total		

ANOVA

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ด้านการรับรู้รายการ	Between Groups	.824	2	.412	1.728	.186
	Within Groups	15.261	64	.238		
	Total	16.085	66			
ด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการ	Between Groups	1.741	2	.870	3.993	.023
	Within Groups	13.950	64	.218		
	Total	15.691	66			
ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ	Between Groups	.167	2	.084	1.027	.364
	Within Groups	5.205	64	.081		
	Total	5.372	66			
ด้านค่าเสื่อมราคา	Between Groups	.013	2	.007	.073	.930
	Within Groups	5.893	64	.092		
	Total	5.907	66			
ด้านการตัดรายการ	Between Groups	.487	2	.243	1.159	.320
	Within Groups	13.444	64	.210		
	Total	13.931	66			
ด้านการเปิดเผยข้อมูล	Between Groups	.260	2	.130	.653	.524
	Within Groups	12.739	64	.199		
	Total	12.999	66			
ด้านอื่นๆ	Between Groups	.351	2	.176	1.074	.348
	Within Groups	10.460	64	.163		
	Total	10.811	66			
การประยุกต์ใช้มาตรฐานในการปฏิบัติงาน	Between Groups	.225	2	.113	2.356	.103
	Within Groups	3.058	64	.048		
	Total	3.283	66			

Oneway

Descriptives

	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error	95% Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum	
					Lower Bound	Upper Bound			
ด้านการรับรู้รายการ	1. พนักงานบัญชีสินทรัพย์	3	3.6667	.30551	.17638	2.9078	4.4256	3.40	4.00
	2. พนักงานบัญชี	40	3.2150	.43533	.06883	3.0758	3.3542	2.40	4.00
	3. ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายบัญชี	6	3.6000	.63246	.25820	2.9363	4.2637	2.80	4.20
	4. ผู้จัดการฝ่ายบัญชี	18	3.2556	.55648	.13116	2.9788	3.5323	2.40	4.20
	Total	67	3.2806	.49367	.06031	3.1602	3.4010	2.40	4.20
ด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการ	1. พนักงานบัญชีสินทรัพย์	3	3.0667	.23094	.13333	2.4930	3.6404	2.80	3.20
	2. พนักงานบัญชี	40	2.8700	.39626	.06265	2.7433	2.9967	1.80	3.60
	3. ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายบัญชี	6	3.1333	.54650	.22311	2.5598	3.7069	2.20	3.60
	4. ผู้จัดการฝ่ายบัญชี	18	3.1556	.63080	.14868	2.8419	3.4692	1.80	4.00
	Total	67	2.9791	.48758	.05957	2.8602	3.0980	1.80	4.00
ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ	1. พนักงานบัญชีสินทรัพย์	3	4.0000	.20000	.11547	3.5032	4.4968	3.80	4.20
	2. พนักงานบัญชี	40	4.1050	.30038	.04749	4.0089	4.2011	3.60	5.00
	3. ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายบัญชี	6	3.9667	.23381	.09545	3.7213	4.2120	3.60	4.20
	4. ผู้จัดการฝ่ายบัญชี	18	4.2111	.26097	.06151	4.0813	4.3409	4.00	4.80
	Total	67	4.1164	.28529	.03485	4.0468	4.1860	3.60	5.00

	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error	95% Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum	
					Lower Bound	Upper Bound			
ด้านค่าเสื่อมราคา	1. พนักงานบัญชีสินทรัพย์	3	3.4667	.23094	.13333	2.8930	4.0404	3.20	3.60
	2. พนักงานบัญชี	40	3.5600	.31768	.05023	3.4584	3.6616	3.00	4.40
	3. ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายบัญชี	6	3.2333	.26583	.10853	2.9544	3.5123	2.80	3.60
	4. ผู้จัดการฝ่ายบัญชี	18	3.5556	.23319	.05496	3.4396	3.6715	3.00	3.80
	Total	67	3.5254	.29916	.03655	3.4524	3.5983	2.80	4.40
ด้านการตัดรายการ	1. พนักงานบัญชีสินทรัพย์	3	3.6667	.30551	.17638	2.9078	4.4256	3.40	4.00
	2. พนักงานบัญชี	40	3.6200	.35605	.05630	3.5061	3.7339	2.80	4.40
	3. ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายบัญชี	6	3.5667	.51251	.20923	3.0288	4.1045	3.00	4.20
	4. ผู้จัดการฝ่ายบัญชี	18	3.6333	.66244	.15614	3.3039	3.9628	2.40	4.80
	Total	67	3.6209	.45943	.05613	3.5088	3.7330	2.40	4.80
ด้านการเปิดเผยข้อมูล	1. พนักงานบัญชีสินทรัพย์	3	3.4667	.50332	.29059	2.2163	4.7170	3.00	4.00
	2. พนักงานบัญชี	40	3.4300	.42378	.06701	3.2945	3.5655	2.60	4.60
	3. ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายบัญชี	6	3.3000	.51769	.21134	2.7567	3.8433	2.40	3.80
	4. ผู้จัดการฝ่ายบัญชี	18	3.3444	.48413	.11411	3.1037	3.5852	2.40	4.00
	Total	67	3.3970	.44380	.05422	3.2888	3.5053	2.40	4.60

	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error	95% Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum
					Lower Bound	Upper Bound		
ด้านอื่นๆ								
1. พนักงาน บัญชีสินทรัพย์	3	4.1333	.11547	.06667	3.8465	4.4202	4.00	4.20
2. พนักงาน บัญชี	40	4.0450	.44257	.06998	3.9035	4.1865	3.40	5.00
3. ผู้ช่วย ผู้จัดการฝ่าย บัญชี	6	4.1000	.27568	.11255	3.8107	4.3893	3.80	4.40
4. ผู้จัดการฝ่าย บัญชี	18	3.9222	.38280	.09023	3.7319	4.1126	3.20	4.60
Total	67	4.0209	.40472	.04944	3.9222	4.1196	3.20	5.00
การประยุกต์ใช้ มาตรฐานในการ ปฏิบัติงาน								
1. พนักงาน บัญชีสินทรัพย์	3	3.6381	.17222	.09943	3.2103	4.0659	3.46	3.80
2. พนักงาน บัญชี	40	3.5493	.17295	.02735	3.4940	3.6046	3.23	3.94
3. ผู้ช่วย ผู้จัดการฝ่าย บัญชี	6	3.5571	.24892	.10162	3.2959	3.8184	3.17	3.80
4. ผู้จัดการฝ่าย บัญชี	18	3.5825	.31773	.07489	3.4245	3.7405	3.09	4.11
Total	67	3.5629	.22304	.02725	3.5085	3.6173	3.09	4.11

ANOVA

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ด้านการรับรู้รายการ	Between Groups	1.243	3	.414	1.758	.164
	Within Groups	14.842	63	.236		
	Total	16.085	66			
ด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการ	Between Groups	1.202	3	.401	1.743	.167
	Within Groups	14.488	63	.230		
	Total	15.691	66			
ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ	Between Groups	.342	3	.114	1.427	.243
	Within Groups	5.030	63	.080		
	Total	5.372	66			
ด้านค่าเสื่อมราคา	Between Groups	.586	3	.195	2.315	.084
	Within Groups	5.320	63	.084		
	Total	5.907	66			
ด้านการตัดรายการ	Between Groups	.027	3	.009	.040	.989
	Within Groups	13.904	63	.221		
	Total	13.931	66			
ด้านการเปิดเผยข้อมูล	Between Groups	.164	3	.055	.269	.848
	Within Groups	12.835	63	.204		
	Total	12.999	66			
ด้านอื่นๆ	Between Groups	.274	3	.091	.546	.653
	Within Groups	10.537	63	.167		
	Total	10.811	66			
การประยุกต์ใช้มาตรฐานในการปฏิบัติงาน	Between Groups	.032	3	.011	.204	.894
	Within Groups	3.252	63	.052		
	Total	3.283	66			

Oneway

Descriptives

	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error	95% Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum	
					Lower Bound	Upper Bound			
ด้านการรับรู้รายการ	1. กลุ่มธุรกิจผลิตกระดาษและวัสดุการพิมพ์	2	2.5000	.14142	.10000	1.2294	3.7706	2.40	2.60
	2. กลุ่มธุรกิจผลิตภัณฑ์บรรจุภัณฑ์	11	3.4364	.48841	.14726	3.1082	3.7645	2.40	4.20
	3. กลุ่มธุรกิจปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์	10	2.9400	.18974	.06000	2.8043	3.0757	2.60	3.20
	4. กลุ่มธุรกิจยานยนต์	16	3.6750	.30876	.07719	3.5105	3.8395	3.00	4.20
	5. กลุ่มธุรกิจผลิตวัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร	6	3.2333	.46332	.18915	2.7471	3.7196	2.80	4.00
	6. กลุ่มธุรกิจเหล็ก	22	3.1545	.50495	.10766	2.9307	3.3784	2.40	4.00
	Total	67	3.2806	.49367	.06031	3.1602	3.4010	2.40	4.20
ด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการ	1. กลุ่มธุรกิจผลิตกระดาษและวัสดุการพิมพ์	2	3.1000	.70711	.50000	-3.2531	9.4531	2.60	3.60
	2. กลุ่มธุรกิจผลิตภัณฑ์บรรจุภัณฑ์	11	3.3091	.56117	.16920	2.9321	3.6861	2.20	4.00
	3. กลุ่มธุรกิจปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์	10	2.9000	.28674	.09068	2.6949	3.1051	2.40	3.20
	4. กลุ่มธุรกิจยานยนต์	16	3.0750	.39243	.09811	2.8659	3.2841	2.60	3.80
	5. กลุ่มธุรกิจผลิตวัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร	6	2.8333	.36697	.14981	2.4482	3.2184	2.40	3.20
	6. กลุ่มธุรกิจเหล็ก	22	2.8091	.53976	.11508	2.5698	3.0484	1.80	3.60
	Total	67	2.9791	.48758	.05957	2.8602	3.0980	1.80	4.00

		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error	95% Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum
						Lower Bound	Upper Bound		
ด้านการวัดมูลค่า ภายหลังการรับรู้ รายการ	1. กลุ่มธุรกิจผลิต กระดาษและวัสดุ การพิมพ์	2	4.2000	.00000	.00000	4.2000	4.2000	4.20	4.20
	2. กลุ่มธุรกิจผลิต บรรจุภัณฑ์	11	4.1273	.37173	.11208	3.8775	4.3770	3.60	4.80
	3. กลุ่มธุรกิจปิโตร เคมีและเคมีภัณฑ์	10	4.1200	.23476	.07424	3.9521	4.2879	3.60	4.40
	4. กลุ่มธุรกิจยาน ยนต์	16	4.1500	.35402	.08851	3.9614	4.3386	3.60	5.00
	5. กลุ่มธุรกิจผลิต วัสดุอุตสาหกรรม และเครื่องจักร	6	4.2333	.26583	.10853	3.9544	4.5123	4.00	4.60
	6. กลุ่มธุรกิจเหล็ก	22	4.0455	.22196	.04732	3.9470	4.1439	3.60	4.40
	Total	67	4.1164	.28529	.03485	4.0468	4.1860	3.60	5.00
ด้านค่าเสื่อมราคา	1. กลุ่มธุรกิจผลิต กระดาษและวัสดุ การพิมพ์	2	3.6000	.28284	.20000	1.0588	6.1412	3.40	3.80
	2. กลุ่มธุรกิจผลิต บรรจุภัณฑ์	11	3.4545	.25442	.07671	3.2836	3.6255	3.00	3.80
	3. กลุ่มธุรกิจปิโตร เคมีและเคมีภัณฑ์	10	3.4800	.23476	.07424	3.3121	3.6479	3.20	3.80
	4. กลุ่มธุรกิจยาน ยนต์	16	3.6125	.35379	.08845	3.4240	3.8010	2.80	4.20
	5. กลุ่มธุรกิจผลิต วัสดุอุตสาหกรรม และเครื่องจักร	6	3.6000	.21909	.08944	3.3701	3.8299	3.20	3.80
	6. กลุ่มธุรกิจเหล็ก	22	3.4909	.33081	.07053	3.3442	3.6376	3.00	4.40
	Total	67	3.5254	.29916	.03655	3.4524	3.5983	2.80	4.40

	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error	95% Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum	
					Lower Bound	Upper Bound			
ด้านการตัดรายการ	1. กลุ่มธุรกิจผลิตกระดาษและวัสดุการพิมพ์	2	3.4000	.84853	.60000	-4.2237	11.0237	2.80	4.00
	2. กลุ่มธุรกิจผลิตบรรจุภัณฑ์	11	3.8727	.56761	.17114	3.4914	4.2541	3.20	4.80
	3. กลุ่มธุรกิจปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์	10	3.5800	.50288	.15902	3.2203	3.9397	2.40	4.20
	4. กลุ่มธุรกิจยานยนต์	16	3.6125	.34617	.08654	3.4280	3.7970	2.80	4.40
	5. กลุ่มธุรกิจผลิตวัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร	6	3.5333	.43205	.17638	3.0799	3.9867	2.80	4.00
	6. กลุ่มธุรกิจเหล็ก	22	3.5636	.43920	.09364	3.3689	3.7584	2.60	4.20
	Total	67	3.6209	.45943	.05613	3.5088	3.7330	2.40	4.80
ด้านการเปิดเผยข้อมูล	1. กลุ่มธุรกิจผลิตกระดาษและวัสดุการพิมพ์	2	4.3000	.42426	.30000	.4881	8.1119	4.00	4.60
	2. กลุ่มธุรกิจผลิตบรรจุภัณฑ์	11	3.5818	.35162	.10602	3.3456	3.8180	2.80	4.00
	3. กลุ่มธุรกิจปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์	10	3.3800	.35839	.11333	3.1236	3.6364	3.00	4.00
	4. กลุ่มธุรกิจยานยนต์	16	3.4125	.35379	.08845	3.2240	3.6010	3.00	4.40
	5. กลุ่มธุรกิจผลิตวัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร	6	3.0333	.23381	.09545	2.7880	3.2787	2.60	3.20
	6. กลุ่มธุรกิจเหล็ก	22	3.3182	.50392	.10744	3.0948	3.5416	2.40	4.00
	Total	67	3.3970	.44380	.05422	3.2888	3.5053	2.40	4.60

		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error	95% Confidence Interval for Mean		Minimu m	Maximum
						Lower	Upper		
						Bound	Bound		
ด้านอื่นๆ	1. กลุ่มธุรกิจผลิต กระดาษและวัสดุ การพิมพ์	2	4.5000	.70711	.50000	-1.8531	10.8531	4.00	5.00
	2. กลุ่มธุรกิจผลิต บรรจุภัณฑ์	11	4.2364	.38800	.11699	3.9757	4.4970	3.40	5.00
	3. กลุ่มธุรกิจปิโตร เคมีและเคมีภัณฑ์	10	3.8200	.34577	.10934	3.5727	4.0673	3.20	4.20
	4. กลุ่มธุรกิจยาน ยนต์	16	3.9125	.35754	.08938	3.7220	4.1030	3.40	4.80
	5. กลุ่มธุรกิจผลิต วัสดุอุตสาหกรรม และเครื่องจักร	6	4.0667	.27325	.11155	3.7799	4.3534	3.80	4.60
	6. กลุ่มธุรกิจเหล็ก	22	4.0273	.42893	.09145	3.8371	4.2175	3.40	5.00
	Total	67	4.0209	.40472	.04944	3.9222	4.1196	3.20	5.00
การประยุกต์ใช้ มาตรฐานในการ ปฏิบัติงาน	1. กลุ่มธุรกิจผลิต กระดาษและวัสดุ การพิมพ์	2	3.6571	.08081	.05714	2.9311	4.3832	3.60	3.71
	2. กลุ่มธุรกิจผลิต บรรจุภัณฑ์	11	3.7169	.26572	.08012	3.5384	3.8954	3.23	4.11
	3. กลุ่มธุรกิจปิโตร เคมีและเคมีภัณฑ์	10	3.4600	.15501	.04902	3.3491	3.5709	3.14	3.63
	4. กลุ่มธุรกิจยาน ยนต์	16	3.6357	.13978	.03494	3.5612	3.7102	3.46	3.94
	5. กลุ่มธุรกิจผลิต วัสดุอุตสาหกรรม และเครื่องจักร	6	3.5048	.11236	.04587	3.3868	3.6227	3.37	3.66
	6. กลุ่มธุรกิจเหล็ก	22	3.4870	.25653	.05469	3.3733	3.6008	3.09	3.91
	Total	67	3.5629	.22304	.02725	3.5085	3.6173	3.09	4.11

ANOVA

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ด้านการรับรู้รายการ	Between Groups	5.497	5	1.099	6.335	.000
	Within Groups	10.587	61	.174		
	Total	16.085	66			
ด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการ	Between Groups	2.200	5	.440	1.990	.093
	Within Groups	13.491	61	.221		
	Total	15.691	66			
ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ	Between Groups	.226	5	.045	.536	.748
	Within Groups	5.146	61	.084		
	Total	5.372	66			
ด้านค่าเสื่อมราคา	Between Groups	.268	5	.054	.580	.715
	Within Groups	5.639	61	.092		
	Total	5.907	66			
ด้านการตัดรายการ	Between Groups	.931	5	.186	.874	.504
	Within Groups	13.000	61	.213		
	Total	13.931	66			
ด้านการเปิดเผยข้อมูล	Between Groups	2.943	5	.589	3.571	.007
	Within Groups	10.056	61	.165		
	Total	12.999	66			
ด้านอื่นๆ	Between Groups	1.575	5	.315	2.080	.080
	Within Groups	9.236	61	.151		
	Total	10.811	66			
การประยุกต์ใช้มาตรฐานในการปฏิบัติงาน	Between Groups	.616	5	.123	2.819	.024
	Within Groups	2.667	61	.044		
	Total	3.283	66			

Oneway

Descriptives

		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error	95% Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum
						Lower Bound	Upper Bound		
ด้านการรับรู้รายการ	2. 51-300 ล้านบาท	5	3.0400	.16733	.07483	2.8322	3.2478	2.80	3.20
	3. 300-700 ล้านบาท	25	3.2000	.47958	.09592	3.0020	3.3980	2.40	4.20
	4. 701-1,000 ล้านบาท	18	3.1778	.58567	.13804	2.8865	3.4690	2.40	4.00
	5. 1,001-2,000 ล้านบาท	12	3.5167	.44687	.12900	3.2327	3.8006	2.60	4.20
	6. 2,001 ล้านบาทขึ้นไป	7	3.6000	.25820	.09759	3.3612	3.8388	3.20	4.00
	Total	67	3.2806	.49367	.06031	3.1602	3.4010	2.40	4.20
ด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการ	2. 51-300 ล้านบาท	5	3.0400	.21909	.09798	2.7680	3.3120	2.80	3.20
	3. 300-700 ล้านบาท	25	2.8800	.43589	.08718	2.7001	3.0599	1.80	3.80
	4. 701-1,000 ล้านบาท	18	2.9667	.54557	.12859	2.6954	3.2380	1.80	3.60
	5. 1,001-2,000 ล้านบาท	12	3.0333	.53144	.15341	2.6957	3.3710	2.20	3.80
	6. 2,001 ล้านบาทขึ้นไป	7	3.2286	.58228	.22008	2.6901	3.7671	2.60	4.00
	Total	67	2.9791	.48758	.05957	2.8602	3.0980	1.80	4.00
ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ	2. 51-300 ล้านบาท	5	4.2400	.16733	.07483	4.0322	4.4478	4.00	4.40
	3. 300-700 ล้านบาท	25	4.0800	.26458	.05292	3.9708	4.1892	3.60	4.60
	4. 701-1,000 ล้านบาท	18	4.0778	.19571	.04613	3.9805	4.1751	3.80	4.60
	5. 1,001-2,000 ล้านบาท	12	4.0500	.28445	.08211	3.8693	4.2307	3.60	4.60
	6. 2,001 ล้านบาทขึ้นไป	7	4.3714	.48206	.18220	3.9256	4.8173	3.80	5.00
	Total	67	4.1164	.28529	.03485	4.0468	4.1860	3.60	5.00
ด้านค่าเสื่อมราคา	2. 51-300 ล้านบาท	5	3.5200	.26833	.12000	3.1868	3.8532	3.20	3.80
	3. 300-700 ล้านบาท	25	3.4320	.31979	.06396	3.3000	3.5640	3.00	4.40
	4. 701-1,000 ล้านบาท	18	3.6000	.28284	.06667	3.4593	3.7407	3.20	4.20
	5. 1,001-2,000 ล้านบาท	12	3.5667	.32845	.09482	3.3580	3.7754	2.80	4.00
	6. 2,001 ล้านบาทขึ้นไป	7	3.6000	.20000	.07559	3.4150	3.7850	3.40	4.00
	Total	67	3.5254	.29916	.03655	3.4524	3.5983	2.80	4.40
ด้านการตัดรายการ	2. 51-300 ล้านบาท	5	3.6000	.24495	.10954	3.2959	3.9041	3.20	3.80
	3. 300-700 ล้านบาท	25	3.5280	.51601	.10320	3.3150	3.7410	2.40	4.20
	4. 701-1,000 ล้านบาท	18	3.6222	.34904	.08227	3.4486	3.7958	2.80	4.20
	5. 1,001-2,000 ล้านบาท	12	3.5667	.37009	.10684	3.3315	3.8018	2.80	4.20
	6. 2,001 ล้านบาทขึ้นไป	7	4.0571	.59682	.22558	3.5052	4.6091	3.40	4.80
	Total	67	3.6209	.45943	.05613	3.5088	3.7330	2.40	4.80

		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error	95% Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum
						Lower Bound	Upper Bound		
ด้านการเปิดเผยข้อมูล	2. 51-300 ล้านบาท	5	3.4800	.30332	.13565	3.1034	3.8566	3.20	3.80
	3. 300-700 ล้านบาท	25	3.4560	.48484	.09697	3.2559	3.6561	2.60	4.60
	4. 701-1,000 ล้านบาท	18	3.3333	.44984	.10603	3.1096	3.5570	2.40	4.00
	5. 1,001-2,000 ล้านบาท	12	3.2667	.48492	.13999	2.9586	3.5748	2.40	4.00
	6. 2,001 ล้านบาทขึ้นไป	7	3.5143	.27946	.10562	3.2558	3.7727	3.00	3.80
	Total	67	3.3970	.44380	.05422	3.2888	3.5053	2.40	4.60
ด้านอื่นๆ	2. 51-300 ล้านบาท	5	3.8800	.26833	.12000	3.5468	4.2132	3.60	4.20
	3. 300-700 ล้านบาท	25	4.0400	.47958	.09592	3.8420	4.2380	3.20	5.00
	4. 701-1,000 ล้านบาท	18	3.9667	.36461	.08594	3.7853	4.1480	3.60	5.00
	5. 1,001-2,000 ล้านบาท	12	4.1000	.35675	.10299	3.8733	4.3267	3.60	4.80
	6. 2,001 ล้านบาทขึ้นไป	7	4.0571	.42762	.16162	3.6617	4.4526	3.60	4.80
	Total	67	4.0209	.40472	.04944	3.9222	4.1196	3.20	5.00
การประยุกต์ใช้มาตรฐานในการปฏิบัติงาน	2. 51-300 ล้านบาท	5	3.5429	.08571	.03833	3.4364	3.6493	3.43	3.63
	3. 300-700 ล้านบาท	25	3.5166	.20552	.04110	3.4317	3.6014	3.11	3.91
	4. 701-1,000 ล้านบาท	18	3.5349	.20482	.04828	3.4331	3.6368	3.17	3.80
	5. 1,001-2,000 ล้านบาท	12	3.5857	.24714	.07134	3.4287	3.7427	3.09	3.94
	6. 2,001 ล้านบาทขึ้นไป	7	3.7755	.27771	.10496	3.5187	4.0324	3.46	4.11
	Total	67	3.5629	.22304	.02725	3.5085	3.6173	3.09	4.11

ANOVA

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ด้านการรับรู้รายการ	Between Groups	2.025	4	.506	2.232	.076
	Within Groups	14.060	62	.227		
	Total	16.085	66			
ด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการ	Between Groups	.738	4	.184	.765	.552
	Within Groups	14.953	62	.241		
	Total	15.691	66			
ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ	Between Groups	.645	4	.161	2.113	.090
	Within Groups	4.727	62	.076		
	Total	5.372	66			
ด้านค่าเสื่อมราคา	Between Groups	.378	4	.094	1.059	.384
	Within Groups	5.529	62	.089		
	Total	5.907	66			
ด้านการตัดรายการ	Between Groups	1.585	4	.396	1.991	.107
	Within Groups	12.345	62	.199		
	Total	13.931	66			
ด้านการเปิดเผยข้อมูล	Between Groups	.495	4	.124	.613	.655
	Within Groups	12.505	62	.202		
	Total	12.999	66			
ด้านอื่นๆ	Between Groups	.246	4	.061	.360	.836
	Within Groups	10.565	62	.170		
	Total	10.811	66			
การประยุกต์ใช้มาตรฐานในการปฏิบัติงาน	Between Groups	.392	4	.098	2.104	.091
	Within Groups	2.891	62	.047		
	Total	3.283	66			

Oneway

Descriptives

		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error	95% Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum
						Lower Bound	Upper Bound		
ด้านการรับรู้รายการ	2. 6-10 คน	15	3.3067	.36148	.09333	3.1065	3.5068	3.00	4.00
	3. 11-15 คน	19	3.1368	.50355	.11552	2.8941	3.3795	2.40	3.80
	4. 15 คนขึ้นไป	33	3.3515	.53392	.09294	3.1622	3.5408	2.40	4.20
	Total	67	3.2806	.49367	.06031	3.1602	3.4010	2.40	4.20
ด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการ	2. 6-10 คน	15	2.9867	.50972	.13161	2.7044	3.2689	1.80	3.60
	3. 11-15 คน	19	2.7684	.44852	.10290	2.5522	2.9846	1.80	3.40
	4. 15 คนขึ้นไป	33	3.0970	.47202	.08217	2.9296	3.2643	2.20	4.00
	Total	67	2.9791	.48758	.05957	2.8602	3.0980	1.80	4.00
ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ	2. 6-10 คน	15	4.1067	.16676	.04306	4.0143	4.1990	3.60	4.20
	3. 11-15 คน	19	4.1053	.26972	.06188	3.9753	4.2353	3.60	4.60
	4. 15 คนขึ้นไป	33	4.1273	.33845	.05892	4.0073	4.2473	3.60	5.00
	Total	67	4.1164	.28529	.03485	4.0468	4.1860	3.60	5.00
ด้านค่าเสื่อมราคา	2. 6-10 คน	15	3.5333	.37544	.09694	3.3254	3.7412	3.00	4.40
	3. 11-15 คน	19	3.5895	.27868	.06393	3.4552	3.7238	3.20	4.20
	4. 15 คนขึ้นไป	33	3.4848	.27400	.04770	3.3877	3.5820	2.80	4.00
	Total	67	3.5254	.29916	.03655	3.4524	3.5983	2.80	4.40
ด้านการจัดรายการ	2. 6-10 คน	15	3.6667	.48795	.12599	3.3964	3.9369	2.60	4.20
	3. 11-15 คน	19	3.4737	.23296	.05344	3.3614	3.5860	2.80	4.00
	4. 15 คนขึ้นไป	33	3.6848	.53158	.09254	3.4964	3.8733	2.40	4.80
	Total	67	3.6209	.45943	.05613	3.5088	3.7330	2.40	4.80
ด้านการเปิดเผยข้อมูล	2. 6-10 คน	15	3.5067	.35349	.09127	3.3109	3.7024	2.60	4.00
	3. 11-15 คน	19	3.1053	.41295	.09474	2.9062	3.3043	2.40	4.00
	4. 15 คนขึ้นไป	33	3.5152	.43020	.07489	3.3626	3.6677	2.80	4.60
	Total	67	3.3970	.44380	.05422	3.2888	3.5053	2.40	4.60
ด้านอื่นๆ	2. 6-10 คน	15	4.0400	.37947	.09798	3.8299	4.2501	3.60	5.00
	3. 11-15 คน	19	3.9368	.38903	.08925	3.7493	4.1243	3.60	5.00
	4. 15 คนขึ้นไป	33	4.0606	.42862	.07461	3.9086	4.2126	3.20	5.00
	Total	67	4.0209	.40472	.04944	3.9222	4.1196	3.20	5.00

		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error	95% Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum
						Lower Bound	Upper Bound		
การประยุกต์ใช้	2. 6-10 คน	15	3.5924	.21339	.05510	3.4742	3.7106	3.11	3.91
มาตรฐานในการ	3. 11-15 คน	19	3.4451	.18178	.04170	3.3575	3.5327	3.09	3.71
ปฏิบัติงาน	4. 15 คนขึ้นไป	33	3.6173	.22890	.03985	3.5362	3.6985	3.14	4.11
	Total	67	3.5629	.22304	.02725	3.5085	3.6173	3.09	4.11

ANOVA

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ด้านการรับรู้รายการ	Between Groups	.569	2	.284	1.173	.316
	Within Groups	15.516	64	.242		
	Total	16.085	66			
ด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการ	Between Groups	1.303	2	.651	2.897	.062
	Within Groups	14.388	64	.225		
	Total	15.691	66			
ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ	Between Groups	.008	2	.004	.046	.955
	Within Groups	5.364	64	.084		
	Total	5.372	66			
ด้านค่าเสื่อมราคา	Between Groups	.133	2	.067	.738	.482
	Within Groups	5.774	64	.090		
	Total	5.907	66			
ด้านการตัดรายการ	Between Groups	.578	2	.289	1.386	.258
	Within Groups	13.353	64	.209		
	Total	13.931	66			
ด้านการเปิดเผยข้อมูล	Between Groups	2.258	2	1.129	6.727	.002
	Within Groups	10.741	64	.168		
	Total	12.999	66			
ด้านอื่นๆ	Between Groups	.192	2	.096	.578	.564
	Within Groups	10.619	64	.166		
	Total	10.811	66			
การประยุกต์ใช้มาตรฐานในการปฏิบัติงาน	Between Groups	.374	2	.187	4.118	.021
	Within Groups	2.909	64	.045		
	Total	3.283	66			

Oneway

Descriptives

		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error	95% Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum
						Lower Bound	Upper Bound		
ด้านการรับรู้รายการ	2. 6-10 ปี	5	3.5200	.50200	.22450	2.8967	4.1433	3.00	4.00
	3. 11-15 ปี	12	3.0167	.50782	.14659	2.6940	3.3393	2.40	3.80
	4. 16-20 ปี	19	3.2105	.38571	.08849	3.0246	3.3964	2.40	3.80
	5. 20 ปีขึ้นไป	31	3.3871	.51623	.09272	3.1977	3.5765	2.40	4.20
	Total	67	3.2806	.49367	.06031	3.1602	3.4010	2.40	4.20
ด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการ	2. 6-10 ปี	5	3.3600	.21909	.09798	3.0880	3.6320	3.20	3.60
	3. 11-15 ปี	12	2.9000	.58153	.16787	2.5305	3.2695	1.80	3.80
	4. 16-20 ปี	19	2.8526	.41549	.09532	2.6524	3.0529	1.80	3.40
	5. 20 ปีขึ้นไป	31	3.0258	.49998	.08980	2.8424	3.2092	2.20	4.00
	Total	67	2.9791	.48758	.05957	2.8602	3.0980	1.80	4.00
ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ	2. 6-10 ปี	5	4.2400	.08944	.04000	4.1289	4.3511	4.20	4.40
	3. 11-15 ปี	12	4.0167	.13371	.03860	3.9317	4.1016	3.80	4.20
	4. 16-20 ปี	19	4.0316	.28490	.06536	3.8943	4.1689	3.60	4.60
	5. 20 ปีขึ้นไป	31	4.1871	.32634	.05861	4.0674	4.3068	3.60	5.00
	Total	67	4.1164	.28529	.03485	4.0468	4.1860	3.60	5.00
ด้านค่าเสื่อมราคา	2. 6-10 ปี	5	3.3600	.16733	.07483	3.1522	3.5678	3.20	3.60
	3. 11-15 ปี	12	3.6833	.28868	.08333	3.4999	3.8667	3.40	4.40
	4. 16-20 ปี	19	3.4421	.32372	.07427	3.2861	3.5981	3.00	4.20
	5. 20 ปีขึ้นไป	31	3.5419	.28375	.05096	3.4379	3.6460	2.80	4.00
	Total	67	3.5254	.29916	.03655	3.4524	3.5983	2.80	4.40
ด้านการตัดรายการ	2. 6-10 ปี	5	4.0000	.20000	.08944	3.7517	4.2483	3.80	4.20
	3. 11-15 ปี	12	3.5333	.33394	.09640	3.3212	3.7455	2.80	4.00
	4. 16-20 ปี	19	3.5684	.35442	.08131	3.3976	3.7392	2.60	4.00
	5. 20 ปีขึ้นไป	31	3.6258	.56034	.10064	3.4203	3.8313	2.40	4.80
	Total	67	3.6209	.45943	.05613	3.5088	3.7330	2.40	4.80
ด้านการเปิดเผยข้อมูล	2. 6-10 ปี	5	3.7600	.16733	.07483	3.5522	3.9678	3.60	4.00
	3. 11-15 ปี	12	3.2833	.45494	.13133	2.9943	3.5724	2.40	4.00
	4. 16-20 ปี	19	3.2842	.42852	.09831	3.0777	3.4907	2.60	4.00
	5. 20 ปีขึ้นไป	31	3.4516	.45304	.08137	3.2854	3.6178	2.40	4.60
	Total	67	3.3970	.44380	.05422	3.2888	3.5053	2.40	4.60

		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error	95% Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum
						Lower Bound	Upper Bound		
						ด้านอื่นๆ	2. 6-10 ปี		
	3. 11-15 ปี	12	4.0333	.41633	.12019	3.7688	4.2979	3.60	5.00
	4. 16-20 ปี	19	4.0105	.44956	.10314	3.7938	4.2272	3.40	5.00
	5. 20 ปีขึ้นไป	31	4.0323	.41343	.07425	3.8806	4.1839	3.20	5.00
	Total	67	4.0209	.40472	.04944	3.9222	4.1196	3.20	5.00
การประยุกต์ใช้มาตรฐานในการปฏิบัติงาน	2. 6-10 ปี	5	3.7429	.10690	.04781	3.6101	3.8756	3.63	3.86
	3. 11-15 ปี	12	3.4952	.23508	.06786	3.3459	3.6446	3.17	3.91
	4. 16-20 ปี	19	3.4857	.18443	.04231	3.3968	3.5746	3.11	3.83
	5. 20 ปีขึ้นไป	31	3.6074	.23281	.04181	3.5220	3.6928	3.09	4.11
	Total	67	3.5629	.22304	.02725	3.5085	3.6173	3.09	4.11

ANOVA

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ด้านการรับรู้รายการ	Between Groups	1.567	3	.522	2.267	.089
	Within Groups	14.517	63	.230		
	Total	16.085	66			
ด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการ	Between Groups	1.172	3	.391	1.695	.177
	Within Groups	14.519	63	.230		
	Total	15.691	66			
ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ	Between Groups	.487	3	.162	2.095	.110
	Within Groups	4.885	63	.078		
	Total	5.372	66			
ด้านค่าเสื่อมราคา	Between Groups	.576	3	.192	2.271	.089
	Within Groups	5.330	63	.085		
	Total	5.907	66			
ด้านการตัดรายการ	Between Groups	.864	3	.288	1.388	.255
	Within Groups	13.067	63	.207		
	Total	13.931	66			
ด้านการเปิดเผยข้อมูล	Between Groups	1.148	3	.383	2.034	.118
	Within Groups	11.851	63	.188		
	Total	12.999	66			

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ด้านอื่นๆ	Between Groups	.026	3	.009	.051	.984
	Within Groups	10.784	63	.171		
	Total	10.811	66			
การประยุกต์ใช้มาตรฐานในการปฏิบัติงาน	Between Groups	.391	3	.130	2.842	.045
	Within Groups	2.892	63	.046		
	Total	3.283	66			

T-Test

Group Statistics

6.บริษัทของท่านใครเป็นผู้กำหนดอายุการใช้งานของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์			N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
ด้านการรับรู้รายการ	dimension 1	3. ผู้จัดการฝ่ายบัญชี	8	3.4750	.56505	.19978
		4. วิศวกร	59	3.2542	.48257	.06282
ด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการ	dimension 1	3. ผู้จัดการฝ่ายบัญชี	8	2.8750	.35355	.12500
		4. วิศวกร	59	2.9932	.50373	.06558
ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ	dimension 1	3. ผู้จัดการฝ่ายบัญชี	8	3.9250	.26049	.09210
		4. วิศวกร	59	4.1424	.28052	.03652
ด้านค่าเสื่อมราคา	dimension 1	3. ผู้จัดการฝ่ายบัญชี	8	3.3250	.41318	.14608
		4. วิศวกร	59	3.5525	.27377	.03564
ด้านการตัดรายการ	dimension 1	3. ผู้จัดการฝ่ายบัญชี	8	3.6000	.26186	.09258
		4. วิศวกร	59	3.6237	.48150	.06269
ด้านการเปิดเผยข้อมูล	dimension 1	3. ผู้จัดการฝ่ายบัญชี	8	3.4250	.32842	.11611
		4. วิศวกร	59	3.3932	.45933	.05980
ด้านอื่นๆ	dimension 1	3. ผู้จัดการฝ่ายบัญชี	8	4.0750	.36936	.13059
		4. วิศวกร	59	4.0136	.41167	.05359
การประยุกต์ใช้มาตรฐานในการปฏิบัติงาน	dimension 1	3. ผู้จัดการฝ่ายบัญชี	8	3.5286	.10799	.03818
		4. วิศวกร	59	3.5676	.23456	.03054

Independent Samples Test

		Levene's Test for		t-test for Equality of Means						
		Equality of Variances		t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
		F	Sig.						Lower	Upper
ด้านการรับรู้ รายการ	Equal variances assumed	.011	.917	1.191	65	.238	.22076	.18541	-.14953	.59105
	Equal variances not assumed			1.054	8.443	.321	.22076	.20942	-.25779	.69932
ด้านการวัด มูลค่าเมื่อรับรู้ รายการ	Equal variances assumed	1.600	.210	-.641	65	.524	-.11822	.18453	-.48675	.25031
	Equal variances not assumed			-.837	11.281	.420	-.11822	.14116	-.42797	.19153
ด้านการวัด มูลค่าภายหลัง การรับรู้ รายการ	Equal variances assumed	.086	.770	-2.072	65	.042	-.21737	.10490	-.42688	-.00787
	Equal variances not assumed			-2.194	9.347	.055	-.21737	.09908	-.44024	.00549
ด้านค่าเสื่อม ราคา	Equal variances assumed	2.855	.096	-2.068	65	.043	-.22754	.11001	-.44726	-.00783
	Equal variances not assumed			-1.513	7.855	.169	-.22754	.15036	-.57540	.12032
ด้านการตัด รายการ	Equal variances assumed	1.981	.164	-.136	65	.892	-.02373	.17440	-.37202	.32456
	Equal variances not assumed			-.212	14.521	.835	-.02373	.11181	-.26273	.21527

		Levene's Test for		t-test for Equality of Means						
		Equality of Variances		t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
		F	Sig.						Lower	Upper
ด้านการ เปิดเผยข้อมูล	Equal variances assumed	1.823	.182	.189	65	.851	.03178	.16844	-.30462	.36818
	Equal variances not assumed			.243	11.112	.812	.03178	.13061	-.25533	.31889
ด้านอื่นๆ	Equal variances assumed	.286	.594	.400	65	.690	.06144	.15346	-.24505	.36793
	Equal variances not assumed			.435	9.524	.673	.06144	.14116	-.25523	.37811
การ ประยุกต์ใช้ มาตรฐานใน การปฏิบัติงาน	Equal variances assumed	4.240	.043	-.461	65	.646	-.03898	.08454	-.20782	.12985
	Equal variances not assumed			-.797	17.934	.436	-.03898	.04889	-.14172	.06376

Oneway

Descriptives

		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error	95% Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum
						Lower	Upper		
						Bound	Bound		
ด้านการ รับรู้รายการ	1-5 ปี	50	3.2320	.45600	.06449	3.1024	3.3616	2.40	4.20
	6-10 ปี	15	3.4800	.59905	.15467	3.1483	3.8117	2.40	4.20
	11-15 ปี	2	3.0000	.00000	.00000	3.0000	3.0000	3.00	3.00
	Total	67	3.2806	.49367	.06031	3.1602	3.4010	2.40	4.20
ด้านการวัด มูลค่าเมื่อ รับรู้รายการ	1-5 ปี	50	2.9840	.51562	.07292	2.8375	3.1305	1.80	4.00
	6-10 ปี	15	3.0400	.37187	.09602	2.8341	3.2459	2.20	3.60
	11-15 ปี	2	2.4000	.00000	.00000	2.4000	2.4000	2.40	2.40
	Total	67	2.9791	.48758	.05957	2.8602	3.0980	1.80	4.00
ด้านการวัด มูลค่า ภายหลัง การรับรู้ รายการ	1-5 ปี	50	4.1240	.30207	.04272	4.0382	4.2098	3.60	5.00
	6-10 ปี	15	4.1067	.24919	.06434	3.9687	4.2447	3.60	4.60
	11-15 ปี	2	4.0000	.00000	.00000	4.0000	4.0000	4.00	4.00
	Total	67	4.1164	.28529	.03485	4.0468	4.1860	3.60	5.00
ด้านค่า เสื่อมราคา	1-5 ปี	50	3.5400	.30573	.04324	3.4531	3.6269	3.00	4.40
	6-10 ปี	15	3.4667	.29921	.07725	3.3010	3.6324	2.80	4.00
	11-15 ปี	2	3.6000	.00000	.00000	3.6000	3.6000	3.60	3.60
	Total	67	3.5254	.29916	.03655	3.4524	3.5983	2.80	4.40
ด้านการตัด รายการ	1-5 ปี	50	3.6280	.47981	.06786	3.4916	3.7644	2.40	4.80
	6-10 ปี	15	3.5733	.42673	.11018	3.3370	3.8096	2.80	4.20
	11-15 ปี	2	3.8000	.00000	.00000	3.8000	3.8000	3.80	3.80
	Total	67	3.6209	.45943	.05613	3.5088	3.7330	2.40	4.80

		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error	95% Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum
						Lower Bound	Upper Bound		
						ด้านการ เปิดเผย ข้อมูล	1-5 ปี 6-10 ปี 11-15 ปี Total		
ด้านอื่นๆ	1-5 ปี 6-10 ปี 11-15 ปี Total	50 15 2 67	4.0360 3.9733 4.0000 4.0209	.43272 .33693 .00000 .40472	.06120 .08700 .00000 .04944	3.9130 3.7867 4.0000 3.9222	4.1590 4.1599 4.0000 4.1196	3.20 3.60 4.00 3.20	5.00 4.80 4.00 5.00
การ ประยุกต์ใช้ มาตรฐาน ในการ ปฏิบัติงาน	1-5 ปี 6-10 ปี 11-15 ปี Total	50 15 2 67	3.5674 3.5657 3.4286 3.5629	.23933 .17718 .00000 .22304	.03385 .04575 .00000 .02725	3.4994 3.4676 3.4286 3.5085	3.6354 3.6638 3.4286 3.6173	3.09 3.29 3.43 3.09	4.11 3.80 3.43 4.11

ANOVA

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ด้านการรับรู้ราชการ	Between Groups	.872	2	.436	1.834	.168
	Within Groups	15.213	64	.238		
	Total	16.085	66			
ด้านการวัดมูลค่า เมื่อรับรู้ราชการ	Between Groups	.728	2	.364	1.556	.219
	Within Groups	14.963	64	.234		
	Total	15.691	66			
ด้านการวัดมูลค่า ภายหลังการรับรู้ ราชการ	Between Groups	.031	2	.016	.188	.829
	Within Groups	5.341	64	.083		
	Total	5.372	66			
ด้านค่าเสื่อมราคา	Between Groups	.074	2	.037	.403	.670
	Within Groups	5.833	64	.091		
	Total	5.907	66			

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ด้านการคัดรายการ	Between Groups	.101	2	.050	.233	.793
	Within Groups	13.830	64	.216		
	Total	13.931	66			
ด้านการเปิดเผยข้อมูล	Between Groups	.215	2	.107	.537	.587
	Within Groups	12.785	64	.200		
	Total	12.999	66			
ด้านอื่นๆ	Between Groups	.046	2	.023	.137	.872
	Within Groups	10.765	64	.168		
	Total	10.811	66			
การประยุกต์ใช้มาตรฐานในการปฏิบัติงาน	Between Groups	.037	2	.019	.367	.694
	Within Groups	3.246	64	.051		
	Total	3.283	66			

Correlations

		ความรู้เกี่ยวกับบัณฑิตชั้นส่วนอะไหล่เป็นสินทรัพย์ตามมาตรฐานการบัญชี	ความรู้เกี่ยวกับประมาณการต้นทุนการรีโถน ขนย้ายฟื้นฟูให้คืนสภาพตามมาตรฐานการบัญชี	ความรู้เกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนสินทรัพย์ตามมาตรฐานการบัญชี	ความรู้เกี่ยวกับการแยกส่วนประกอบสินทรัพย์ตามมาตรฐานการบัญชี	ความรู้เกี่ยวกับการทบทวนการคำนวณค่าเสื่อมราคาตามมาตรฐานการบัญชี	ความรู้เกี่ยวกับการตีราคาสินทรัพย์ใหม่ตามมาตรฐานการบัญชี	ความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง
ด้านการรับรู้รายการ	Pearson Correlation	.432**	.340**	.146	.343**	.306*	.509**	.519**
	Sig. (2-tailed)	.000	.005	.240	.004	.012	.000	.000
	N	67	67	67	67	67	67	67
ด้านการวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการ	Pearson Correlation	.559**	.664**	.429**	.502**	.209	.405**	.692**
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.000	.000	.090	.001	.000
	N	67	67	67	67	67	67	67
ด้านการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ	Pearson Correlation	.327**	.376**	.395**	.238	.222	.348**	.473**
	Sig. (2-tailed)	.007	.002	.001	.052	.071	.004	.000
	N	67	67	67	67	67	67	67
ด้านค่าเสื่อมราคา	Pearson Correlation	.142	.220	.229	.208	.070	.273*	.284*
	Sig. (2-tailed)	.250	.073	.063	.091	.573	.026	.020
	N	67	67	67	67	67	67	67
ด้านการตัดรายการ	Pearson Correlation	.390**	.437**	.291*	.237	.190	.230	.443**
	Sig. (2-tailed)	.001	.000	.017	.054	.124	.061	.000
	N	67	67	67	67	67	67	67
ด้านการเปิดเผยข้อมูล	Pearson Correlation	.445**	.510**	.300*	.198	.241*	.236	.483**
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.014	.108	.049	.055	.000
	N	67	67	67	67	67	67	67
ด้านอื่นๆ	Pearson Correlation	-.051	-.013	-.104	-.009	.152	-.213	-.063
	Sig. (2-tailed)	.684	.917	.402	.945	.220	.083	.615
	N	67	67	67	67	67	67	67
การประยุกต์ใช้มาตรฐานในการปฏิบัติงาน	Pearson Correlation	.627**	.696**	.440**	.472**	.380**	.483**	.772**
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.000	.000	.002	.000	.000
	N	67	67	67	67	67	67	67

** . Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

* . Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

T-TEST PAIRS=a1_2 a2_2 a3_2 WITH a1_3 a2_3 a3_3 (PAIRED)

/CRITERIA=CI(.9500)

/MISSING=ANALYSIS.

T-Test

Paired Samples Statistics

		Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1	อัตราการผลิตเงินสินทรัพย์ระยะยาว ปี 2553	3.8650	6	2.26813	.92596
	อัตราการผลิตเงินสินทรัพย์ระยะยาว ปี 2554	4.3367	6	2.68785	1.09731
Pair 2	สินทรัพย์รวม ปี 2553	1.2050	6	.30651	.12513
	สินทรัพย์รวม ปี 2554	1.2250	6	.29548	.12063
Pair 3	ผลกระทบของค่าเสื่อมราคาและค่าใช้จ่าย ตัดจำหน่ายที่มีต่อกระแสเงินสด ปี 2553	.2550	6	.34291	.13999
	ผลกระทบของค่าเสื่อมราคาและค่าใช้จ่าย ตัดจำหน่ายที่มีต่อกระแสเงินสด ปี 2554	1.6467	6	1.77938	.72643

Paired Samples Test

		Paired Differences				t	df	Sig. (2-tailed)	
		Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference				
					Lower				Upper
Pair 1	อัตรากรมวนเวียน สินทรัพย์ระยะยาว ปี 2553 - อัตรากรมวนเวียน สินทรัพย์ระยะยาว ปี 2554	-.47167	.49301	.20127	-.98905	.04571	-2.343	5	.066
Pair 2	สินทรัพย์รวม ปี 2553 - สินทรัพย์รวม ปี 2554	-.02000	.05020	.02049	-.07268	.03268	-.976	5	.374
Pair 3	ผลกระทบของค่าเสื่อมราคา และค่าใช้จ่ายตัดจำหน่ายที่มี ต่อกระแสเงินสด ปี 2553 - ผลกระทบของค่าเสื่อมราคา และค่าใช้จ่ายตัดจำหน่ายที่มี ต่อกระแสเงินสด ปี 2554	-1.39167	1.81737	.74194	-3.29887	.51554	-1.876	5	.120

ประวัติผู้เขียน

- ชื่อ - สกุล : นางสาวจริยาพร ไชยวงศ์
- วัน เดือน ปีเกิด : 15 เมษายน 2524
- ที่อยู่ : 4 หมู่ที่ 6 บ้านตาแก้ว ตำบลไชยสถาน
อำเภอเมือง จังหวัดน่าน 55000
- ประวัติการศึกษา : ระดับประถม โรงเรียนบ้านไชยสถาน จังหวัดน่าน
: ระดับมัธยมต้น โรงเรียนสตรีศรีน่าน จังหวัดน่าน
: ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคน่าน เอกการบัญชี
: ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคน่าน เอกการบัญชี
: ระดับปริญญาตรี บริหารธุรกิจบัณฑิต เอกการบัญชี
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา วาสุกรี
- อีเมล : jariyaporn_9@hotmail.com

